

உ

செமமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

—

இராமலிங்கபிள்ளைபாடல்

ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

நியாயவச்சிரகுடாரம்.

—

இ க

ஸ்ரீ நியாயபக்சமேதநிரடராந்தகசிவசரணயுகாவந்திதாரா

முதலிழ் ரத்தினகரம்

ம. த். பா னு க விய ல் க ளா ல்

இயற்றி

சென்னை புராண

“கேனச” அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

1905

உ

சிவமயம்.

நிருசீர்த் தம்பலம்.

இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

நியாயவச்சிரகுடாரம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

உள்ளதனை மாற்றி யுரைப்பார்சொற் கட்டழிகந்
அள்ளிலைய வேலோ டமர்ந்தருகன் - தன்னையருள்
ஏரம்பன் றுண்மலரை யெண்ணி யிடரின்றி
ஆரம்பஞ் செய்மனமே யாய்ந்து.

ஆன்மார்த்தமுத்தி.

குறள் வெண்பா.

மன்னு சுருதி மலர்வாய்கொ டாணுவே
யென்னுளத் தாரு மிறை.

உபாசனமுத்தி வணக்கம்.

கலிப்பா.

சித்தமுன தாண்மலரிற் சேர்த்த சிவயோகத்
துத்தமரைத் துற்று மொருசாரார் தவகொள்கை
யத்தனையு மாற்றி யருணிதி காட்டுதியென
றத்தலினை யார்த்தே னருள்தணிகை யையாவே.

உபாசனமுத்தி.

அறுசீர்க்கழி நெடியடியாசிரிய விநுத்தம்.

வேதமுத லானவையில் வீறுபொரு ளா லுண்ண வேண்டியனவில்
போதமிரு ஞானகவி பூவிவினி தாகவுரை புனிதர்தமையே
ஏதமுரை செய்பவர்க ளெண்ணமடி வாகவரு ளேறுநிகம
மாநியரு ளாதியிட மாகவுரை ஞானமணி யான வுமையே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

நா ல் வ ர்.

கற்றவர் புகழ்மி னெங்கள் கண்ணுத றன்னை யென்னாச்
சொற்றவர் மொழிமேற் கொண்டு தோகையோர் பாகற் பாடக்
சுற்றவர் தம்மை வாளா கழிப்பவர் செருக்கு மாள
உ ருநுள் புரியுநால்வ ருயரடி யினைக் ளன்றே.

திருநெறித் தமிழ்வேதம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

சுருநெறி யுறுவோர் காணாக் கண்ணுதற் கடவுள் பாத
மருநெறி யனைத்துங் காட்டு மாமனு வாகி நால்வர்
யருநெறி விளக்கிச் சைவ வரம்பினைத் தெளித்த தெய்வத்
திருநெறித் தமிழ்வே ந்ததைசு சென்னியா லிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

தே ன ண் ட ி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

அண்டர்தந் தலைவர் வாழ்த்து மையனைக் கோடர்த்திற்
கொண்டநன் மதியினானைக் குறைவறப் பணிந்து போற்றிக்
கண்டருளெய்தியின்பக் கடலிடையார்த்துநின்ற
தொண்டர்தஞ்செய்யதுய்ய துணையடிமுடிமேல்வைப்பாட.

சா ன் று.

நேரிகைவேண்பா.

யடலூர் முனிசொற்ற வாசகங்க ளெல்லாம்
அடலே றுறுமெங்க ளாயன் - தொடையாகக்
கொண்டருளத் தக்கதெனக் கூற வுயர்நால்வர்
தண்டமிழே வந்துரைக்க சான்று.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விநுத்தம்.

அருளினால் விளங்கி ஞான மளிப்பவ ருட்பிரகாசப்
பொருளினர்வள்ளல்நாமம் பொருந்துதற்குரியரென்னத்
தெருளினர்கொண்டகொள்கைத் தேத்துநின்றறியார்கூற்றம்
மருளினர் திறங்கன்காட்டி மாநகைவினைத்ததன்றே.

நேரிகைவேண்பா.

உண்டு திலவேணினு மோடிச் சலதாரைக்
குண்டு மறியுங் குருடென்ன - மண்மிறை
தன்னருளின் வண்ணந் தனையோரா தேமருள்கள்
இன்னருளின் பாற்புகுமோ வின்னு.

இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

நியாயவச்சிரகுடாரம்.

திமிநாட்செ சைவர்களான எமது கண்பாக்கள்! எமது தெய்வமான சிவபெருமானுள்ளிசெய்த யேதாகமாத் ஆஸ்திக நூர்கருத் துக்களினின் றும் ஒரு சிறிதும் வழுவித் திருமூலநாயனார், காரைக்காலம்மையார், சமயா சாரியசுவாமிகள், குமாரதேவசுவாமிகள், சிதம்பரசுவாமிகள், பட்டினத்தடிகள் கண்ணுடைய வள்ளலார், உமாபதி சிவாசாரியசுவாமிகள், சிவஞானவள்ள லார், குமாருருபட்சுவாமிகள், தாயுமானசுவாமிகள், முதலிய சிவஞானச் செல் வர்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தழுவி அநேகமாயிரம் மதரகவிகளாலும், சிற்சில சித்திரக்கவிகளாலும் சிவபெருமானையும், உமா தேவியாரையும், விநாயகப்பெருமானையும், சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் சமயாசாரியசுவாமிகளான நால்வர்களையும் உருகி உருகித் துதித்த சிதம்பரம் - இராமலிங்கபிள்ளை அவர்கட்கு திருவருட்பிரகாச வள்ளலென்ற பெயர் தகாதென்றும் அவர்பா டலுக்குத் திருவருட்பா என்ற பெயர் கூடாதென்றும் பூர்வ பக்கத்தார் கூறி மறுத்த விஷயங்களைத்தும் தவறென்றும் பிள்ளையவர்களின் பாட லுக் கருட்பா என்றும் பிள்ளையவர்கட்கு திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் என் றும் பெயரிருத்தல் கூடுமென்றும், அவர் பாடல்கள் சிவபெருமானையே பரம்பொருளாகக் கொண்ட சமயாசாரியசுவாமிகள் முதலிய பண்ணி ருதிருமுறைக்காரர்களின் திருவாய்மொழிகளாலும் சைவ ஞானியரான தாயுமானசுவாமிகள் சிதம்பரசுவாமிகள் முதலிய சிவஞானிகளின் திருவாக் குக்களானும் உதகரிக்கத்தக்க யேதாகமோத்தசைவசித்தாந்த மாயினின்றும் விலகாத பொருட் பொலிவினையுடையதென்றும் காட்டி, பூர்வபக்கத்தார் கொள்கையை மறுக்குமெனது அபிப்பிராயத்தினையும் பூர்வபக்கத்தார் கூறும் அபிப்பிராயங்களுக்குச் சீர்தூக்கி ஒரு பக்கத்திலும் நாட்சிண்ணி யங்காரணமாகச் சார்த்த நந்தாமல் உண்மையெதெனக் காண்பீர்க ளென்று இத்தனை எழுதுவான் துணிந்தேன்

4 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

சிலர் எதுவேனு மொருவிஷயத்தினை தாங்களேயெழுதிப் பலருடைய வேண்டுகோளா லெழுதப்பட்டதென்று கூறுமாறெம்மா னுரைக்கலிய லாது. சிவஞானியரான இராமலிங்கபிள்ளையவர்களையும் சைவமணங்க மழும் அவரதருட்பாடல்களையும் பூர்வபக்கத்தாரின் கொள்கைக்கிணங்கிய புல்லறிவின்மாக்கன்பவர் சைவருவத்திற்பிறந்தும் சைவசம்பிரதாயக்கொ ள்கையை யுணருமாற்றலின்றிப் பலவாறு நியாயமின்றி இகழுவான் துணிந்ததனைக் கண்டு உண்மைகூறுவான் வந்தேமேயன்றி வேறன் றென்பது உரையாமலேவிளங்கும். பூர்வபக்கத்தார் தாமெழுதிய சிறுசுவ டிக்கு இராமலிங்கபிள்ளைபாடல் ஆபாசதர்ப்பணம் என்று பெயரிட்டி ருத்தலால் அதனைக்கண்டிக்கும் எமது கிரந்தத்திற்கு நியாய வச்சிர குடாரமெனப் பெயரிட்டிருக்கின்றேம். இதனைப்போதுநிலையின்றி கேட்பீர்களாக.

அன்பீர்! இராமலிங்கபிள்ளை பாடலாபாச தர்ப்பணமெழுதிய பூர்வ பக்கத்தார் அசசுவடியின் முதற்பக்கம் இரண்டாம் பக்கங்களில் சிலபாடல் களைவரைந்து மூன்றம்பக்கத்தில் நூல் என்று காட்டியிருக்கின்றனர். பா டல்களில் எதேனும்விஷயங்களை விரித்துநோதூத்துமெழுதுவதற்குநூலெ னப் பண்டையோர் பெயரிட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்க ளவ்வாறன்றிப் பனு வலற்றவிடத்தில் நூலெனவரைந்தனர். இதுவே இவர்களின் மனநிலையை நன்குவிளக்கு முதற்குறியாம்.

“பஞ்சிதன்சொல்லாப் பனுவலிழையாகச செஞ்சொற்புலவனே சேயி ழையா” என்ற முன்னையோர் கொள்கைக்குமுரணாய் வசனத்தொடர் வரு மிடத்து நூலென்றது நாங்கள் விபரீதங்காட்ட வந்தவர்களாதலின் எங்க ளுக்கது தருமென்பாரையொப்ப நூலிலக்கணமெதுவு மில்லாவிடத்து நூலென்றது தவறன்றோ?

பின்னர் இற்றைக்கு முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த இராம லிங்கபிள்ளை என்பார் என்றார்கள். இராமலிங்கபிள்ளையென் றிவர்கள் கூறி யது தேகேந்திரிய கரணதிகையுடைய ஒரு சீவனையாதலின் அது என்று முள்ளதெனக் கூறுஞ்சைமொரபிற்கு விரோதமாக இவர்கள் முன்னிருந்த டென்றது தவறன்றோ?

பின் தம்மை திருவருட்பிரகாச வள்ளலென்றுத் தமது பாடல்களைத் திருவருட்பா என்றும் பொருந்தாப்பெயரிட்ட அக்கணந்தொட்டு இதுகா றும் வைதீக சைவசத்தாத்தாவித் சித்தாந்த மெய்நிலை நிற்கும் பெரியோர் களாற் கண்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்றார்.

பிள்ளையவர்கட்கு திருவருட்பிரகாச வள்ளலென்றபெயர் அவருடைய ஞானஞானியரளித்த தீட்சநாமம். அவர்பாடியவை அருளாற்பாடப்பட்ட

வை யாதலின் அவர்பாடல்களை அபிமானித்த புலவர்களும் அன்பர்களும் அருட்பா எனப்பெயரிட்டனர். இம்முறையறியாவியர் அவரைக்குறைகூறுதல் தவறென்க.

இவர் தமக்கு எனற்பாலதை தம்மை என்றும், பாடல்கட்டு எனற்பாலதை பாடல்களை என்றுக கூறியது தவறன்றோ? திருவருட்பிரகாச வள்ளல் திருவருட்பா என்பன இராமலிங்கபிள்ளைக்கும் அவர்பாடல்களுக்குத் தகாதனஎனச சண்டையிலேவோரு மிட்டோரும் வேதம், சைவத்திற்கு முக்கியபிரமாண மன்றெனக்கூறும் ஆகமசைவர்களேயாதலின் அவர்களை வைதீகசைவசுததாத்துவித சித்தாந்த மெய்ந்நிலைநிற்கும் பெரியோர் என வரைந்து விடுத்தது எவ்வாறு பொருத்தும். ம-ந-ந-பூதி, ஆறுமுகநாவலரும், ம-ந-ந-பூதி, சபாபதி நாவலரும், ஆசிய யாழ்ப்பாணத்தாரும் இவர்களை யபிமானித்தவர்களுட்சிலருமன்றி கேறெவரும் இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களை பாட்டுப்பகை பாராட்டினாரின்மையின் இவர்களை வைதீகசைவசுததாத்துவித சித்தாந்த மெய்ந்நிலைநிற்கும் பெரியோரெனககூறுதல் பகைவரைச சமயநோக்கி நண்பரெனல்போலும்.

பின் அஃவுண்மைபோலியருட்பாமறுப்பு, திராவிடப்பிரகாசிகைகுதர்க்காரணிய நாசமகாபரசுகண்டனம் இராமலிங்கபிள்ளை யகைதப்பாட்டு முக்குணவயத்தின் முறைமறந்தறைதல் போலியருட்பா உழுத்திராட்டு என்னுஞ் சிறந்ததூல்களிற் றெளிவாகக்காணப்படும். என்றார்.

இவைகளில், போலியருட்பா மறுப்பென்பது ஆறுமுகநாவலரால் வெளியிடப்பட்டதென்றும் இதற்குடனே குதர்க்காரணிய நாசமகாபரசு என ஒருநியாயகண்டனம் பிள்ளையவர்கள் பக்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டழிக்கப்பட்டதென்றும் இந்நாட்டின ரனைவருமறிவர். திராவிடப்பிரகாசிகையென்பது சபாபதிநாவலரா லெழுதப்பட்டு ௨௧௩ - பக்கங்களை யுடையதாய் தமிழினியல்பைக் குறித்ததுநிற்பதொருசுவடி. இதனுள் அநேகம்பழய புதிய விடயங்களைத் தமிழின்பொருட்டு வரைந்தவிவர் பொருமைகாரணமாக - ௬௫, வரிகளில் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களுையும் அவர் பாடல்களையு மிகழ்ந்துசென்றனர். இருதூற்றுப்பதிமுன்று பக்ககைளுள்ள ஒருசுவடியினொருபுறத்தில் அறுபத்தைந்து வரிகளெழுதியிருப்பதனை யறியாத சனங்கள் இராமலிங்கபிள்ளையின் பாடலருட்பாவாகாதெனவும் அவர்க்கருட்பிரகாசவள்ளலெனப் பெயர்கூடாதெனவும் கூறிக்கண்டித்த சுவடியேதிராவிடப் பிரகாசிகையென்பது என்றுகருதுமாறிவர்கள் வரைந்து விடினும் விவேகிகள் திராவிடப்பிரகாசிகை யென்பது இராமலிங்கபிள்ளை பாடலின்கண்டன புத்தகமன்றென்றே கொள்வர். திராவிடத்தின் பிரகாசத்தினைவரையவந்த சபாபதி நாவலருக்குத் திசைவிடத்திற்பிரகாசிக்கும் புத்தககைளுனொன்றாகிய இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் பாடல்களின்மீது பொருமையுண்டாகி அவரையும் அவர் பாடல்களையும் இகழ்ந்தது திராவி

டத்தினிடத்துள்ள பட்சத்தாற்போலும். தாமிவ்வுலகில் வாழுகாலத்தில் தமது தேயத்தினால்லாத ஒருவர் கீர்த்தியடைகதைப்பார்த்துச் சகிக்கா, குணமுடையவராதலினவ்வாறிகழ்ந்தனரேயன்றி வேறன்றும். ஆறுமுகநாவலர் தமது சித்தாந்தத்துக்கு மாறான விவசமவாத ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானை யபிமானித்தவராயினும் தாம் பிறந்த தேயத்தினர் என்பதனை உத்தேசித்து அவரிகழ்ந்த பிள்ளையவர்களை யிவருமிகழ்ந்தனர். இவ்வெவகேனுமொரு மூலையிலிருந்து திட்டினாலிருக்கார் பதிலுரைப்பவர். போலியருட்பா மறுப்பிலுரைத்தவைகளையே இவரும் வரைந்திருக்கின்றனர். போலியருட்பா மறுப்புக் கண்டிக்கப்பட்டொழிந்தமையான் அதனையே இவருடெத்தெழுதியது எட்டுணையும் ஈயாயமாகாமையின் திராவிடப் பிரகாசிகையை இராமலிங்கபிள்ளை விஷயமாக எழுதிய நூலென்கைதவறென்க. சந்தேகமுள்ளவர்கள் திராவிடப்பிரகாசிகையை யழைப்பித்து ஆதிமுதலர்க்கம் வரைக்கும் பன்முறைபடித்தறிக.

குதர்க்காரணிய நாசமகாபரசு கண்டனமெனப் பெயரொன்று பூர்வ பக்கத்தாராலினொன்றெழுதப்பெற்று வழங்கியிருக்கின்றதேயன்றி, கண்டன புத்தக மிகுதாமுமின்றென்பதனை அனைவருமறிவர். அங்கனமொரு கண்டன புத்தகமிருந்தாலதனைச் சபாபதிநாவலர் எழுதாமலிரார். அவர் போலியருட்பா மறுப்பெனப் பெயரியசுவடியையே காட்டியிருக்கின்றனர் தமது பக்கத்தாரின்பொருட்டு தாமோபரித்து - “பின்முறை வழக்களுளொரு சிலவற்றை அந்நியாயமேற்றி போலியருட்பா உழுத்திரட்டெனப் பெயர் தந்து கேறெடுத்துக்காட்டுதும்” எனத் தாம் விகாரியருடமசகிட்ட திராவிடப் பிரகாசிகையுள் வரைந்திருத்தலின்போலியருட்பா உழுத்திரட்டென ஒன்றிதுகாறுமின்மையும் அங்ஙனமே குதர்க்காரணியநாச மகாபரசுகண்டனமென ஒன்றின்மையும் பெறப்பட்டது. இல்லாதவைகளை எழுதவந்தவராதலின் இல்லாத புத்தகங்களையும் எழுதினர்போலும். இராமலிங்கபிள்ளையங்கதப்பாட்டுடென்பது பிள்ளையவர்கள தமையனாரான சபாபதிப்பிள்ளையால் எழுதப்பட்டதென்று பூர்வபக்கத்தாரால் உரைக்கப்பெற்றதேயன்றி இவர் கூறும் இராமலிங்கபிள்ளையின் தமையனாரான சபாபதிப்பிள்ளையாற் பாடப்பட்ட தவரையும் அவர் பாடல்களையும் புகழ்ந்தேயாம். அவைகளையிடம் வாய்த்துழி விளக்குதும். அன்றியும் அவ்வங்கதப்பாட்டுடென்பது பிச்சர் புலம்புமாறு ஒழுங்குகின்றி வைத பாடல்களையுடைய சுவடி. அதனைச் சிறந்த நூலெனக்காட்ட வியர்க்கு மனம் வந்ததும் பிள்ளையவர்களிதுள்ள பட்சத்தாற்போலும்.

முக்குணவயத்தின் முறைமறந்ததைதல் என்பது யாழ்ப்பாணத்தாறு முகநாவலரின் கண்பரான ஒருவரால் எழுதப்பட்ட சிறுபத்திரிகை அச்சிறு துண்டுப்பத்திரிகையை அப்பொழுதே பிள்ளையவர்கள் பக்கத்தாரால் கண்டித்தொழிக்கப்பட்டிருக்க அதனையொரு சிறந்த நூலெனல் தவறென. பத்திரபுதுவகிகளுள்ள பத்திரிகைகளை நூலெனந்விடர்கள் வென்றா தென்னையோ?

பீள் - அங்ஙனமாகவும் சமணம் பெனத்தம், உலகாவதம் மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரமுதலாய புறச்சமயப்பகுதிகளையெல்லாம்சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருவவதாரமாகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமான் முதலாய சமயாசாரிய சுவாமிகள் நால்வரும், சந்தானாசாரியசுவாமிகளும் காண்டல் கருதலுரை என்னுமணைகளால் தக்கவாறு கண்டித்தொழிக்கதையறித் தும்பின்னர்க்காலத்தும் இதுபோதுமுள்ள புல்லறிவின்மாக்கள் பலர் நன்னெறியிருக்கப்படுகுழிப்பட்டாங்கு சைவசித்தாந்தத்தைவெறுத்து அப்புண்மத்தால்களமேற்கொண்டொழுதலைப்போல் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் பாடல்களும் அவரது நெறியல்லாரெறிகளும் வைதிக சைவசித்தாந்தத்துக்குமாறாகுமென்று உண்மைசெவியேயமுடைய மகாவித்தகிரோமணிகள் பற்பலரால் கரதலாமலகம்போற்காட்டி கண்டித்தொழித்ததுணர்ந்தும் இதுபோதுள்ள புல்லறிவுடமைபோலிச சைவராஞ் சென்னையிலுள்ள சிலர்தந்திவினைவயத்தானே “குளிக்கப்போய்ச சேறுபூசிக்கொள்வார்போல” அப்போலிப்பாடல்களையும் மருட்பிரகாசப் பொள்ளவாரான இராமலிங்கபிள்ளையையும் முறையே திருவருட்பா என்றும் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்றும் கொண்டு சிவந்தை திருவருணர்த்தை திருமுறை நீர்க்கை என்னுமிவற்றைச்செய்து அதிபாதகத்துக்காளாகின்றார் என்றார்.

இவர்காட்டிய இவ்வுதாரணங்களால் சமயாசாரிய சந்தானாசாரியர்களை யொத்தவர்கள்—பூர்வபக்கத்தினரும், பெனத்தலோகாயத மாயாவாத பாஞ்சிராத்திராதி புறச்சமயங்களை யடைந்தவர்களை யொத்தவர்கள் பிள்ளையவர்களை அடித்தவர்களும் என்று வெளியாகின்றது.

சமயாசாரியராதியர் பெனத்தாதி புறச்சமயங்களைக் கண்டித்தொழித்ததுண்மையான அம்மதங்கள் இதுகாறும் இவ்வுலகில்நிலைக்குமா? நிலைக்குமாயின் கண்டித்தொழித்ததெவ்வன்? சிவபெருமானாண்டாங்குப்பட்ட பெனத்தாதிமதங்களை சமயாசாரியராதிய ரழிப்பார்களா? அழித்தற்கிவர்களாலாகுமா? ஆகுமானால் சிவபெருமான் இவர்களினு மிழிந்தவராகவன்றோவாவார், சிவபெருமான் தருதியற்ற சமயங்களையுண்டாக்குகின்றவரும் இவர்கள் அவைகளை யழித்து தருதியுள்ள சமயத்தினை மாத்திரம் நிலைநிறுத்துவோருமாயின் உயர்ந்தவர் யாவர். பெனத்தசமனாதியர் தம் மதநிலையைக்கூட்டு சைவசமயிகளோடு கலாமலினைத்தமையின் சைவசமயத்தின் தெய்வீகத்தினைவிளக்கி அன்னோரைச் சைவத்தோடு பகைக்காதிருக்கச் செய்தனரேயன்றி இவருரைததாங்கு சமயாசாரியர் செய்திலர்.

சமயாசாரியர் நால்வருள் ஞானசம்பந்தப்பெருமான் தம்மொடுவாதிட விரும்பிய புத்தாகளை வாதில்தோற்பித்துச் சைவராக்கினரேயன்றி உலகில் புத்தமதமே இருததல்கூடாது என அதனை அடியோடழித்தாரில்லையென்பதனை “சிந்தையினிலது தெளிந்துபுத்தர் சண்பைத் திருமறையோர் சேவடிக்கீழ் சென்றுதாழ்த்தார்” எம். அ. சுவாமித்தீர்த்தவணியகோன் கரு

ணைநோக்க மணைநிலைநிலிவிண்மை யகக்ருதீங்கி, முகநெழுவலிநீத்தினை
 துச்சி சைவராஜா” என்றும் கூறப்படுதலின்புறசமயிகள்தோற்றால் அவர்க
 ளுக்குச்சம்மதமிருந்தாலவர்களைச்சைவசமயத்திற்சேர்த்தலையன் றிசமயத்தி
 னையழித்தொழித்தலின்மைகாண்க. சமணரை வாதிவென்ற ஞானமும் -
 செவ்வருமான் நிரு முன்சென்று “காட்டுமாவதுரீத்துரீப்போரீத்துழல் நாட்
 டமுன்றுடையா யுரைசெய்வனான், வேட்டுவேனலிசெய்யாவமன்கையரை
 யோட்டிவா துசெய்தீநுவுள்ளமே” என்றசமணரைவாதிவெல்வதுதேவ
 ரீர்நிருவுள்ளத்திருச சம்மதமோனவினாவிராயின் ஞானசம்பந்தப்பெ
 ருமான் சமணமதத்தைகண்டித் தொழித்தனர் எனல் எவ்வனம்பொருந்
 தும், அளவுகடந்த அதன்தலை நீட்டியுடக்கினரே யன்றியேயுள்ளென்று
 கொள்வாரிஞ்சர்.

ஞானசம்பந்தப்பெருமான் இவ்வுலகில் வெளியாயுவலியுளான்று உட
 னிருந்த நிருநாவுக்கரச சுவாமிகள், புத்தர்சமணராதியரால் வாதிடோ
 ந்தவிலகலிலும் அவருடன்வாதிட விண்ககாமல்நின்றதுவும், சுந்தரமூர்த
 திப்பெருமானிவ்வுலகிலிருந்த ஞானு புத்தருஞ்சமணருமிருந்தும் அவர்
 களுடன் அவர் வாதிடாமையும் ஆராயின், ஒவ்வொருமதங்களும் தத்தம்
 நிலையில்நிற்குமானால் அவைகளின் வீறடக்க எவருமுயலார் என்பது தின்
 னம். இருபத்து நான்குவகைச் சமயங்களில் ஒன்றிரண்டினையன்றிப் பிற
 வற்றினைசமயாசாரியராதியர்மறுக்காமையின்மறுக்காதெஞ்சியவையனைத்து
 மவர்க்குடன்பாடுன்று கருதுதல் நியாயமாகுமா? சமயாசாரியர் காலத்துக்
 குப்பின்னர் சமணர் பிறமதத்தினரைத்தம்மதத்தில் சேர்க்கும் வழக்கமே இவ
 லாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

உலகாயத பாஞ்சராத்திரங்களை சமயாசாரியர்கள் வாதுவழியினின்று
 கண்டித்தவர். சைவசமயத்துக்கு மற்றையமதங்கள் இழிந்தனவாதலின்
 அவைகளினிழிபையும் சைவத்தினுயர்வையுந் காட்டுதல் அன்னியமதங்களை
 க்கண்டித்தொழித்தலாகுமா?

சமயாசாரியர்களுக்கு அநேக நூறுவருடங்களுக்குப்பின் னரிவ்வுலகிலிரு
 ந்தசுந்தராசாரியர்கள் பூர்வபட்சித்தாந்தங்களிலும் சைவபட்சமான தமது
 சித்தாந்தத்தினுயர்வினை விளக்குவான் தாமாகவேதடைவிடைகளாற் சிலமத
 களை மறுத்தனரேயன்றி மறுக்காதமதங்களும்னந்தம். ஆகவே மறுத்தலைய
 ன்றியுள்ளவை அவர்கட்டுடன்பாடானவையா? அன்றும், அன்னியமதவாதிக
 ளும் அவரவர் மதவன்மைக்காக பூர்வபட்சித்தாந்திகளாகப் பிறரைக்குறித்
 தெழுதியிருத்தலை இவர் கண்டிலர் போலும். தமிழ்காட்டில் சமணம
 தமிருந்தும் பிறரை தம்மிற் சேர்க்காதிருத்தலும் புத்தம் அடியோடியல்லாதி
 ருத்தலுணராது இன்னொரு பின்னர்க்காலத்தும் இதுபோது மனைகர்புத்த
 சமணநி மதங்களில் பிரவேசிக்கின்றனரென்றது தவறேயென்க.

இவர் வைதிக சைவ சித்தாந்த தெதிகளைபுணர்ந்தவராயின் பிள்ளைய
 வர்களின் கொண்களை தெறியல்லா தெறி என்னார்; இவர்களின் ஆபா

சக்கொள்கைகளைத்தையும் அவை வெளிப்படும்பொழுதே நல்லறிஞர் பலர் கண்டித்தொழித்ததனையறியாதார் போன்று, மகாவீதவசிரோமணிகள் பற்பலரால் கரதவாமலகம்போற் காட்டி கண்டித்தொழித்ததுணர்ந்தும் என ஒன்றுமறியாதாரைத் தம்வசப்படுத்த இவருரைப்பன அனைத்தும் தக்கநியாயங்களால் கண்டிக்கப்பட்டொழிவதைக் காணுமறிஞர் அறியாநிறார்

இவர் கட்சியிற் சேராதவர்களாகி இராமலிங்கபிள்ளையவர்களைச் சிவஞானியெனவும் அவர் பாடல்களைச் சிவபெருமானுக்குரிய பாடல்களெனவுந் கொள்வோனாவரும் புல்லறிவின் மாக்களும் இப்பூர்வபக்கத்தார் பேரறிவுடைமாக்களும் ஆகிநின்றல் சொல்லளவாலமைதன்று; நியாயவாதத்தாலறியவேண்டிவதேயாம். இவரிகழ்ந்தாயரு நாய்கழ்தல் சுகமன்றாதலின் இகழ்ச்சியைவிடுத்து மந்தையவைகளை ஆராய்வாம்.

அதிகாரத்தாலுஞ் செல்வத்தாலும் கல்வியாலும் குடிப்பிறப்பாலுமுயர்ந்த பல மேதாவியர் இராமலிங்கபிள்ளைபாடலை அபிமானித்திருக்கின்றனர். அவர்களை, யிவர் புல்லறிவின் மாக்கள் போலிச்சைவர் என்று கூறுதல் உசிதமாகுமா? இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் பாடலை அருட்பா என்பாரும் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களை அருட்பிரகாசவள்ளல் என்பாரும் சிவநிந்தை செய்தவர்களும் திருவருணெறித்திருமுறைநின்றதை செய்தவருமாகி அதிபாதகத்துக் காளாவார்கள் என்றதுநியாயமாகுமா?

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்பதனால் சிவநிந்தை செய்தாராவ ரென்பது தவறேயாம். திருவருளாற்பிரகாசிக்கும் வள்ளலென்பவர்கள் சிவனடியவர்களாய் சிவபெருமானின் கருணைக்குரியவார். அருளால்வந்தபாவையருட்பா வென்பார் தேவாரதிருவாசகாதி திருவருணெறித் திருமுறைநீந்தகராவதெங்ஙன்? திருவருணெறித் தமிழினைப்புகழும் பாவான இராமலிங்கபிள்ளையின் பாடல்களை அருட்பா என்பார் திருவருணெறித் திருமுறையைப்புகழ்ந்தவராவரன்றி இகழ்ந்தவராகார். புகழடைந்து புண்ணிய சீலராவாரை அதிபாதகத்திற் காளாகின்றாரென்றது தவறேயாம்.

பின் - அங்ஙனங்கொண்டமையின் யாதொரிழுக்குமின்றும் என்றார். இழுக்கின்றியினிவரே னதனைக்குறித்து இவ்வளவு கவலை எடுத்தாக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பின் - இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் சிவபெருமானையும் அடியவர்களையும் துதித்து எவர் மனமுமுருகப் பற்பலபாடல்களைப் பாடியுள்ளாரே அவரையும் அவர்பாடல்களையும் கண்டிக்கவருதல் பாவம்? பாவம்? என்று பரிபவமுறுவார் அறிவிலிகள் என்றார்.

சிவபெருமானைப் பாடியவரையும் சிவபெருமானைப்புகழ்ந்த பாடல்களையும் இகழ்தல் பாவமென்பவர்கள் அறிவிலிகளானால் சிவபெருமானை இகழ்

10 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

பவர்களும் சிவபரமஸ்வாத பாடல்களைப் புகழ்வோருமே அறிவுடையோராவர். ஆரம்பத்திலேயே இவ்வளவு விபரீதங்கூறு மிவர் இன்னம் என்ன என்ன உரைப்பாரோ பார்க்கலாம். நியாயமுரைப்பவர்களை அறிவிலிகளென இவர்கூறியது தங்கொள்கையை நிலைநிறுத்துதற்குப்போலும், சிவனடியவர்களை இதழப்படாதென்போர் அறிவிற்கெந்த சன்மார்க்கிகளாதலினவன யறிவிலிகளென்றல் தவறென்க.

பின்-இராமலிங்கபிள்ளை உண்மையி லயங்ஙனமுள்ளவராயின் அவரைப் பழிக்கவேண்டுமென்று ஒருவரும்வாரார் என்றார்.

அவர் உண்மையிலிறைவனைப் பாடினதனால்னோ அவரை அடியவனெனவும் அவர்பாடலை யருட்பாடலெனவு மறிஞர்கொண்டு நிற்கின்றனர்.

பின் நமாங்காள்! நம்மறிவிருந்தவாறென்னை சிவனே! அரசே! மணியே! அருட்பெருஞ்சோதியே! முதலியசொற்களானே! சிவனைத்துதித்தாளா ரென நீவிர் கண்டதன்றி எல்லாப்பாடல்களையு மாராய்ந்து நடுவுநிலையுடன் ின்றுபார்க்கின் அவ்வாறு கொள்ளமாட்டீர் என்றார்.

ஹர, ஹர பிரஹர என்ற கொலையேடன் சிவனடியீழலெய்தினனென, சாந்தபுராணம் உரைத்ததைப் படித்தேனுங் கேட்டேனுமிரர் போலும்; சிவனே! அரசே! என்பன வாதிமொழிகளாற் சிவபெருமானைத்துதித்த இராமலிங்கபிள்ளை நிந்திக்கத் தக்கவரானால் சிவபெருமானை அத்தகையமொழிகளாற்றுதித்த ஒவ்வொருவரும் நிந்தித் தோக்கியதைக்கே உரியராகின்றனர். எல்லாப்பாடலையு மாராய்ந்து இவர் இராமலிங்கபிள்ளையை சிவபத்தரன் றெனக்கண்டனர்போலும் சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் பாடற் றிரட்டினை மேற்போக்காக ஒருமுறைபடித்தவனும் சாந்தமுதலிய குணங் களுடன் சிவபத்தியையு மெய்தப்பெற்று இவர்பாடலினு முயர்ந்த தேவார நிருவாசகங்களைப் பாராயணஞ் செய்பத்தக்க பாக்கியத்தினைப்பெற யோக் கியதை உடையவனாவனென எத்தகைய பிறமதத்தனுமறிவான். இவரதற்கு மாறாக இராமலிங்கபிள்ளை பாடலை நடுவுநிலையுடனாராய்ந்து அவரைச் சிவநிந் தகரெனவும் அவர்பாடல்களை அதிபாதகப்பாடலெனவும் கண்டது ஆச்சரியத் தாக் கிடமாகின்றது.

பித்தசூத்திற் றீடிக்கப்பட்டவன்வாய்க்குச் சர்க்கரை கசப்பானதாயும், காயநீரேறியகண்ணுடையானுக்கு தீயம்பிரகாசமாகவும் குரோதசிந் தையானனுக்கு நியாயங்கள் அனியாயங்களாகவுந் தோன்றுதல் வழக்கமா தல்போல இவரும் பொறாமை காரணமாகத் தேடியதனால் சைவபரமான பாடலிற்பல இவருக்கு அன்னிய மதப்பாடல்போலவாயின. தமது மயக்கத்தினையுணராது பிள்ளையவர்களையும் அவர்பாடல்களையும் இதழ்த்து, இகழ்ச்சிசெய்வார் அடையும் பயனுக்கிலக்காகினர்.

இவர்களைவயப்படுத்தெனக் காட்டும் பிள்ளையவர்களின் பாடலொவ்
கொன்றினையும் நாம் சைவபரமாக நியாயமாகக்காட்டுங்கால் அனைவருமறி
வர் பிள்ளையவர்களின் பாடலனைத்தும் சிவபெருமானையே புகழ்ந்தன.

பின் சைவசித்தாந்தத்துக்கு மாறுபடுமாயின் அவர் அண்டங்களைமெய்
லாம்புரட்டி நிறுத்தும்பெரியாயினும் அவருரையை உண்மைசெய்துநசமு
டையார் கொள்வாரல்லர் என்றார். உண்மைசெய்யமுடையார் உண்மை
மாணக்கர் என உண்மை உண்மை என அடிச்சடி உரைக்கலின் அது இவ
ரதுண்மையே காட்டுகின்றது.

இவர்கொண்ட சைவசித்தாந்தமென்பது மெய்கண்டதேவர்வுழி தரிசி
லுண்டாகிய சிவஞானபோதமாதியவும் அவைகளுடன் சேர்க்கப்பெற்ற
நிருவுந்நியாநாதியவுமான பதினான்கு தூல்களையேயாம்.

இவைகளின் கொள்கையை வேறுவேறு விதமாகக்கொண்டு சைவசித்
தாந்திகளென நிற்குமவர்களின் பகுதியும் பலவுளவாதலின் இவர்கருதிய
சைவசித்தாந்த மென்பதனை இன்னதென்றறிவதெய்வம்? இனிஇவர்கருப
புரதவாதனைத்தைச் சேர்த்தவராளுல நிருவாவடுதுறைநிருவண்ணாமலை சொ
க்கபுரம்முதலிய ஆதினங்களிலுள்ள பெரியவர்களின் சொற்களைமதியாக
வராகின்றார். நிருவாவடுதுறையைச் சார்ந்தவராளுல் மற்றையாதனைத்தார்
களின்சொற்களை மதியாதவராகின்றார். இவ்வாதனைகையிலன்றி யடமொ
ழிச்சைவசித்தாந்தங்கூறுமாறு நீற்றலே எமதுவழக்கமெனின் வடமொழி க்
கிணங்காத தரிழ்மொழி நூலனைத்தையும் இவர்மதியாதவராகின்றார். இவ
ரெந்தச் சித்தாந்திகளை மதியா நிகழுமின்றனோ அவர் இவரையும்மதியாதி
நழுவரென்பதனை மறந்தனர் போலும், சிவபெருமானைச் சுட்டிப் பரத்துவ
முரைக்கும் ஒவ்வொரு சைவசித்தாந்திகளும் முத்தியடைவதுண்மையெ
னக்கொண்டு நிற்கும் எம்மனோர்க்கு இவர்கூற்று நகைப்பினைத்தருகின்ற
தேயன்றி கௌரவத்தினைத் தரக்கானேம். தாம்படித்த சித்தாந்தத்துக்கு
முரணாகவுள்ளவைகளை யுரைப்பவர்கள் அண்டத்தைப்பூரட்டு மாற்றலுடைய
வராயினும் அவருரையை மதியேமென்ற இவர், பிள்ளையவர்கள் விஷயமாக
இது எமது சித்தாந்தத்துக்கிணங்காதது இது எமது சித்தாந்தத்துக்கிணங்
காத்து என்று கூறுமொவ்வொரிடங்களையும் தேவார நிருவாசகாதி நிரு
பெறித்தமிழினைக்காட்டியும் ஆகமபுராணவேதங்களைக் காட்டியும் மறுத்த
வுடன் இவர்சமயாசாரிய சுவாமிகளையும் மற்றைப்பெரியோரையும் மதிக்க
ாதவர் என்பது தானேவிளங்கும். அப்பொழுது இவரது சைவசித்தாந்தமு
மின்னதென விளங்கும். இவர் உண்மைச் சிவநேயமுடையார்என்பதும்
என்குவிளங்கும்

பின் இராமலிங்கபிள்ளையைப் பார்த்திலும் எத்தனையோ மடநரு
விசேஷிதகல்வியாளர் அர்காலத்தும் அதற்கு முன்னரும் இருந்தினர்

12 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

அவர்களெல்லாரும் இவ்வாறானவேறுபாட்டுப் படிற்றொழுக்கில் புருத்து உலகைக்கெடுக்கத் துணிந்தாரா? என்றார்.

இவர் என்றும் இவ்வுலகத்திலேயே வசித்தவர் போலவும் வெருகாலத்துச்சரிதவகன் தமக்குத்தெரியும்போலவும் அவர்காலத்தும் அதற்கு முன்னரும் இருந்தகல்வியாளர் பிள்ளையவர்களினுஞ் சிறக்க கல்வியாளர் என்று கூறுகின்றார். முப்பத்தைந்து வயதிற்குட்பட்ட சரீரத்தினையுடைய இவர் முப்பத்தொன்பது வருஷங்களுமுன் நடந்தவிவாதவிஷயங்க ளையும் பிள்ளையவர்களின் செயல்களையும் எவ்வாறறிவார். பிள்ளையவர்க ளை யொப்ப மற்றைப்புலவர் என்செய்தாரில்லை என்று கேட்கின்றார். எத் தப்பள்ளிக்கூடத்திலேனும் வாத்தியாக இருந்து வயிறுபிழைக்க அவரு மிவரு மோடித்திரிந்து இந்தமாதத்திலொரு பள்ளிகூடத்துக் தமிழ்ப்புலவ ரென்றும் மறுமாதத்து மற்றொரு பள்ளிக்கூடத்துத் தமிழ்ப்புலவரென்றும் வருடத்துக்குப் பன்னிரண்டு பள்ளிக்கூடத்துத் தமிழ்ப்புலவராகித் திரியுஞ் சிலரையொப்பப் பிள்ளையவர்களைக் கருதி இவரினுஞ் சிறக்ககல்வியாளர் அவர்காலத்தும் முன்னருந்ருந்தனென்றல் தகுதியற்ற மொழியேயாம்.

எவரெவர் எதனை எதனைச்செய்ய வந்தார்களோ அவர் அவர் அதனை அதனைச்செய்து செல்வரென்பதனை மறந்து, பிள்ளையவர்களின் செயல்க ளைப்படிற் றொழுக்கமானவை யென்றும் அவராலுலகினரைக் கெடுக்கப்பட் டதென்றும் கூறுதல் வாழ்ந்தாமைப்பார்த்துக் கெட்டார் என்று கூறுபவ ரின்சொல்லினையே ஒத்துக்கின்றது.

பிள்ளையவர்களின் காலத்தில் எல்லாரு மெளிதாக அறிந்து துதிக்கத் தக்கவீதத்தில் அநேகமாயிரம் மதுகவிகளுண்டானமையாலும் சீவகாரு ணிய ஒழுக்கம் வசனநடையில் நன்குதேரிககப்பட்டமையாலும் உலகினர் உய்யும் வழியையே எளிதிற்பெற்றனர். என்பதை இவ்ரறியார்; விபரீதசிந் தனையுடன் ஆராய்வார் நல்லவைகளைக் கிரகிப்பார்களா? ஆறுமுகநாவலர் வசனகிர்த்தகளை எழுதியும் வாத்தம்புரிந்தும் தம்வாழ்நாளைக் கழித்தனர். அவர்காலத்திருந்த மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் அநேகத் தலபுராணங்க ளைப் பாடித் காலத்தள்ளினார். இவ்வாறே ஒருவர்செய்த தொழிலை ஒருவர் செய்யாமைக்குக் காணமென்னை என்ற லிவரென்னபதில் கூறுவார்.

இப் பூர்ப்பக்கத்தாரின் இககாலத்து, இவரிலுமுயர்ந்த கல்வியாளர் அநேகம் பெயர்கள் சம்மா இருக்க இவரையும் இவரின் பக்கத்தாரையும் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களை இகழ்ச் செய்தவர்கள் யாவர்? இவரையொ ப்ப எனைப்புலவர் துணிந்தாரா? இல்லையே இதுபோல்வதே அதுவும் எனக்குத் தாவாளரகாரித்தகையுஞ்சாதக்கன் சிந்தையையுங் கறுப்பித் தனா.

“அவனன்றியோரனுவு மசையா”தென்பதற் குடன்பட்டார் எல்லா கல்வியாளரும் ஒரேமாதிரியாக நடக்கவேண்டுமெனக்கருதார்.

பின். இராமலிங்கபிள்ளை பாடல்களையும் அவர் பொய்கெரிகளையும் சுண்டிக்கத்தொடங்கிய பூரீலபூரீ. ஆறுமுகநாவலர், திருவாவடுதறை மகா சன்னிதானம் சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள், வேதாரணியஆதீனம் சற் குருநாத சுவாமிகளான உதயமூர்த்திதேசிக சுவாமிகள், மகாவித்வான்மதுரை இராமசுவாமிபிள்ளை அவர்கள், மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள். திருவண்ணாமலையாதீனம் ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள். தரும புராஆதீனம் சண்முகத்தம்பிரான் சுவாமிகள். திருவாவடுதறையாதீன மகா வித்வான் சபாபதிநாவலர்.முதலிய அறிவாளர்கள் சாமானியரா இன்னவர் இராமலிங்கபிள்ளையைப் பார்க்கினும் எத்தனையோமடங்கு சிவபக்தியினும் கல்விதேவிகளினும் சைவசித்தாந்த உணர்ச்சியினும் தற்போதவிழப்பினும் தேவார திருவாசகமுதலிய திருவருட்பாபக்தியினும் சிவனடியார் பக்தியினும் விசேடித்தவர் மறந்தும் புறந்தொழா மாண்பினையுடையவர் அத்துனை சிறப்புறாலும் அறிவினர் பொருமை பகைமுதலியவற்றாலும் அபிமானத்தாலும் பிடிவாதத்தாலும் பேதற்று உண்மையைபிழப்பவரல்லர்.

இராமலிங்கபிள்ளை யிடத்தும் அவர் பாடல்களிடத்தும் அருள்பிரகாசித்தமை தம் அறிவிற்குப் புலப்படுமாயின் மறுப்பான் செல்லார். அங்ஙனம் அவர்கள் யாவரும் ஒருகால் பொருமை முதலியவற்றான் எழுந்தபோதிலும் அவர்களையாவரும் இராமலிங்க பிள்ளையுடன் நேர்நின்று வார்த்தையாடியும் வாதிட்டும் நின்றாராகவின் அவரையடக்கி விடலாமே என்றார்.

இவர் காட்டிய ஒன்பது பெயர்களில் திருவாவடுதறைப் பண்டார சன்னிதியான கணம்பொருந்திய சுப்பிரமணியதேசிகர் இராமலிங்கபிள்ளையை நேரிக்கண்டு வார்த்தையாடியும் வாதிட்டும் நின்றவரென இவ்வொழுதியதனால் திருவாவடுதறையாதீனத்தின் கௌரவ மித்தகையதென இவ்வறி யாதவராகின்றார். ஞானஅரசு செலுத்தும் ஆதீனமெனவும் சம்பத்துமுதலியவைகளால் அரசவைபவத்தினும் சிறந்ததெனவும் இட்டம்போல நினைத்த இடங்களுக்கு திருவாவடுதறைப் பண்டாரசன்னிதிகள் யாத்திரைபோகிறதில்லையெனவும் தம்மையடைத் திரந்தார்க்கு தக்கவாறீயுமுதாரகுணமுடையரன்றித் தாமெவருடனும் வாதிடுதன் முதலிய செய்யாதவர்கள் எனவும் இவ்வறியார் ஆதலின் திருவாவடுதறை யாதீனத்துப் பண்டாரசன்னிதிகளை எழுதிவைத்தனர்; திருவாவடுதறைச்சுப்பிரமணிய தேசிகர் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களுடன் வாதிட்டவர் அல்லர் என்றும் வாதிடுதன்முதலியவைகட்கவர்கள் உடன்படத் தக்கவர்களல்லரென்றும் அனைவரும்றிவராதலின் இவர்கூறிய இதனை யுண்மையன்றென அனைவரும்றிவார்கள்.

மெய்யாகவே சுப்பிரமணிய தேசிகர் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களுடன் வாதம்புரிந்தனர் என்றிவர்கூறில் அதுபண்டார சன்னிதிகளின் பார்த்தி

14 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

ரைக் கணக்கி லம்மடத்திலிராமலிராது, அங்ஙனமன்றி வாதேபுரிந்தாரென் றுல்வென்றவர் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களே யாகின்றனர். அது அவர்க்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்றபெயரும் அவர்பாடலுக்கு திருஅருட்பா என்றபெயரும் வச்சிரவே கனமாயுலகில்இன்றும் வழங்கி வருதலாலென்க. பல்லாயிரஞ் சனங்கள் அவர்பாடலை அன்புடன்படித்தலு மதற்கொரு சான்றும்.

சுப்பிரமணியதேசிகரினும் ஆறுமுகநாவலர் சிறந்தவரென்று கருதிப் போலும் ஆறுமுகநாவலர் பெயரைமுன்னரெழுதிப் பின் சுப்பிரமணியதேசிகர் பெயரெழுதினர். ஆறுமுகபிள்ளைக்கு ஆறுமுகநாவலரென்ற பெயரளித்தவர் திருவாவடுதறையாராதலின்திருவாவடுதறையாதீனத்துப்பண்டாரசன்னிதியவர்களை இரண்டாவதெழுதியது இவர் கொள்கைக்கு நியாயம் போலும் மதுரை இராமசுவாமிப்பிள்ளையையும் சாமிநாத தேசிகரையும் முன்னரெழுதி மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்களை அவர்களுக்குப் பின்னரெழுதியது இராமசுவாமிப்பிள்ளையும் சாமிநாததேசிகரும் அவரினுஞ் சிறந்தாராதலாற் போலும் இவரனைவரும் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களுடன் நேரினின்று வாதாடியதற்கு இவர் கண்டுபிடித்த ஆதாரமென்னை?

இவ் ஒன்பது பெயர்களையும் சுட்டி இவர்கள் சாமானியரா? என்று கேட்கின்றார்.

இவர்கள் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களினும் எத்தனையோ மடங்கு குறைந்த சிவபத்தியும் குறைந்த கல்விகேள்விகளும் உடையவென்றுரைப் பாரையிவர் கண்டிலர்போலும் இவர்களைத் தற்போதம் இழந்தவர்களென இவரினத்தாரன்றிப் பிறரெவருமுரைக்கவு நினையார். சிவபெருமானிடத்திலன்பொருவனுக் குண்டாவதற்கேற்ப தேவாரதிருவாசகங்களினும் பத்தியிதும். சரங்காறுமூலக விவகாரங்களிலுழன்ற இவர்கள் தேவாரதிருவாசகங்களில் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களினும் அதிகமான பத்தியுடையவரென்பது நகைப்பிற்கிடமேயன்றி மதிப்பிற்கிடமாகாது. இவர்கள் சிவனடியார் பத்தியிற்சிறந்தவர்களானால் சிவனடியவரான இராமலிங்கபிள்ளையை இகழுவார்களா? இதுவே இவர்களின் சிவனடியார் பத்தியின் சிறப்பைநன்கு விளக்குகின்றது.

“வேட்டியுந்தாழ் வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பல்லுங், காட்டுவது ஞானக்களவுகாண் தேட்ட மற்றென் பூரணன்காண் சிற்றறிவன் பொய்ப்பாசமென் றறிந்தார்க்கோர்வடிவுமும் வார்த்தையுமுண்டோ” என்று கண்ணடையவள்ளலார் கழறியாங்கு சரியாமார்க்கத்திலுங் கிரியாமார்க்கத்திலுநிற்குமின்னவர் மறந்தும் புறந்தொழு; மாண்பினராயது எந்நான்.

சிவோகம்பாவனை முதிர்ச்சி யுடையானன்றோ மறந்தும் புறந்தொழா மாண்பினர்.

வெளியில் மறந்தும் வணங்காது உள்ளில்வணங்குவோர் என்னின் சிவ பூசைமுதலிய புறப்பூசைகளையுடையரான அவர்கள் கொள்கைக்கே இவர் கூற்றுக்கற்றாயது.

தன்னைத்தவிர, பரமெனவொரு பொருளின்மையால்தொழுதல் இல்
லையெனநிற்கு மாயாவாதியர்கொள்கையை அவர்த்தேற்றின் அவரனைவருஞ்
சைவராதலின் அதுதவறேயாம். சிவபெருமானைத்தவிரஅன்னியமானதொ
ன்றை மறந்தும் வணங்காதவரென்னின், விநாயகத்தச்சங்கரி ரூரியாதி
நவக்கிரகங்களையும் தொழுவியல்பினராதலின் மறந்தும் புறத்தொழாரென்
றது சரியை கிரியைகளினின்ற இவர்கள் மாட்டினறென்று இவரறியாது
கூறினர். இன்னேரை மறந்தும் புறத்தொழா மாண்பின ரென்றது இரப்
போரை சுலோரென்றதற் கிணையாம்.

சபாபதிநாவல ரென்பார் இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் இவ்வுலகிலனை வோருங் காணவிருந்த காலத்து, சபாபதிப்பிள்ளையாகவன்றி சபாபதிநாவ லராக ஆயிரார் விகாரிவருட மச்சிட்ட திராவிடப்பிரகாசிகையுள் இராம லிங்கபிள்ளை யவர்களைக்குறித்து விவரித்த விவர் இராமலிங்கபிள்ளையுடன் னேரோசின்று வாதிட்டாரென்னு மிவரையும் இராமலிங்கபிள்ளையினேரே றின்று வாதிட்டவரென ஒன்றிரண்டுவருஷங் கழித் தொருவருமுதினால் சாமானியர் மெய்யென்றே கருதுவர். சபாபதிப்பிள்ளைசபாபதி நாவலரான காலமாதிகளை அறிந்தவர்கள் இவருரையை மதியாரென்க.

பேசத்தெரிந்த நான்முதல் சாகும்வரைக்கும் பிறர் குற்றங்கடறுதல் பிறர்மதம்பழித்தல் முதலியவைகளுடனிருந்த நாவலரை யுள்ளிட்டார் பொறாமை பகைமுதலியவைகளை இல்லாதவரெனல் உலகானுபவ விருத்த மான சொல்லேயாம்.

இவர்களிடம் பிடிவாதம் அபிமானமாதிய இல்லையென இவர்பக்கத் தை இப்பொழுது சார்ந்துநிற்கும் இத்தேயத்தவரில் பெரும்பாலார்சொல் லத் துணியாராயின் பிள்ளையவர்களின் பக்கத்தவர்கள் இதனை யங்கீகரி யாரென்க.

இராமலிங்க பிள்ளையவர்க ளிடமும் அவர் பாடல்களிடத்தும் அருள் பிரகாசித்திருத்தலை அறிந்துகொள்ளும் பரிபாக மில்லாதவர்க ளாதலால் மறுக்கப்புகுந்து வலியுழிந்து கழிந்தனர்.

இவர்களின் மறுப்பு வெற்றிபெற் றிருக்குமாயின் உலகினரனைவரும் இவர்வழிப்பட்டா ராகிநின்பர். அனேகலட்சஞ் சனங்களால் அருட்பிரகாச வள்ளல் அருட்பா என இராமலிங்க பிள்ளையையும் அவர் பாடலையும் கூறி வருதலின் வென்றவர் இராமலிங்க பிள்ளையும் அவர் கூட்டத்தினுருமே யாவர்.

16 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

தோற்றவர்கள் அவர்கொள்கையை மறுக்க முயன்றவர்களும் அவரைச் சார்ந்தாருமே யாவர். நாவலர் பக்கத்தார் கருத்து நிறைவேறி யிருந்தால் அவரைச்சார்ந்த இப் பூர்வபக்கத்தார் இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பணமென விவாத புத்தகமெழுத வேண்டியதென்றும். எழுதியிருத்தல் உண்மையாதவின் வெற்றிபெற்ற தின்மையை அதுவே காட்டுகின்றது.

பிள்ளையவர்களுடன் நேர்நின்று வார்த்தையாடியும்வாதிட்டுயிருந்தால் அவர் இவர்களை யடக்கியிருத்தலு முண்மையேயாம்.

இககுறித்தவாகன் எதிரின்று வாதிட்டிலர் என்பதனை யறியாதார் யாவர். இவர் தாமாகவே கட்டிக்கூறுங் கதைகளை எவருஞ் சம்மதியார்.

இவர்கூறிய ஆறுமுக நாவலராதியரை இவா இராமலிங்கபிள்ளையினும் எத்தனையோ மடங்கு சிறந்தவரென தாமே கூறினமையின் சிறப்பினையுடைய இவர்கள் இழிவினையுடைய பிள்ளையவர்களை அடக்கிவிடலாமே?

அங்ஙனம் அடக்க ஆற்றலற்றவர்கள் ஏன் விவாதம் புரிதல் வேண்டும் பிள்ளையவர்களை அடக்கியாளும் ஆற்றலற்றவர்களான இவர்களை இவரெடுத்த செழுதுவதனால் இவரது பக்கத்துக் கென்னவென்றி, ஒன்று மின்மையா லிவைபயனற்ற வெற்றுகையென்க.

பின் இராமலிங்கபிள்ளை தம்பாடல்களில் “இன்புறு சித்திக் கெஸ் லாம் புரிக்கவென் றன்புடனெனக்கரு ளருட்பெருஞ் சோதி” என்பது முதலிய பாடலடிகளைக் காட்டி என்று இன்னவாறு தம்மைவியந்து பேசியிருக்கின்றனர்? என்றார். சைவசம்பிரதாயிகளான பெரியோராகத் தாம்பெற்றாரான சித்தியை எல்லாஞ்செய்வல்கித்தி எனவுரைத்தல். வழக்கமாதலின் ஞானசித்திபெற்ற இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களுமுரைத்தனர் முன்னோருரைத்தாங் குரைத்தல் தம்மைவியந்து பேசியதென விவர்கூறுதல்தவறேயாம்.

தாயுமானார் “எல்லாஞ்செய்வல்ல விற்பவுருமைத் தந்தவன்னையே.”
எ—ம்.

“சாற்றரிய சித்திமுத்தியானவை யெல்லாந் தாமே யாகும். எ - ம.

பூவிற் காண்டக வெண்சித்திமுத்தி யெனக்குண்டாம். எ-ம். கூறியிருத்தலை யறிவரேல் இராமலிங்கபிள்ளை தம்மைவியந்து பேசியிருக்கின்றனர் என்றுரையார்.

பரிநன்றியிருந்ததென வொருபொற் கொல்லனுரைத்தால், சங்கதியின்னதென்றறியாத ஒருவன் அது இன்னதனைச் சுட்டியுரைத்ததென அறிவானா? தெரிந் தவன்பொன் நன்றாகவியிருக்கின்றது என்றான், என்று

தெரிந்து கொள்ளுவான். சித்தியென்பதனை இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் உபயோகித்திருத்தல் இன்னதனைக் குறிக்கின்றதென அறியாத இவர்கள் வியந்துபேசியதாக வுரையாது வேறெதனையுரைக்க வறிவார்கள்.

“சித்தர் சிவஞானஞ் சென்மெய்து போர்களை எ-ம்

சித்திக்கு வித்தாஞ் சிவோகமே”-எ-ம

“சிவமான ஞானந்தெளிய வொண்சித்தி”-எ-ம்

“திருவடி ஞானமேதிண் சித்திமுத்தி.”-எ-ம்.

“சித்தஞ் சிவமாகவே சித்திமுத்தியாம்”-எ-ம் திருமூல யோகியார் திருமந்திரத்திற் கூறியிருப்பதன் பொருளை யுணர்ந்தவராயின் இவ்வாறு கூறார்.

சிவபெருமான் அடியவர் விரும்பியவைகளை அளிப்பவராதலின் பிள்ளையவர்களும் சிவபெருமானிடம் விரும்பிய ஞானசித்திகளைப் பெற்ற மையை எடுத்துரைத்தனர். சித்திகளைப்பெற்றவர்கள் சித்திகளைச் செய்து காட்டுவாராயின் நிர்நிசயவிற்பமுத்தியை எய்தாரெனச் சிவபெருமானே திருவாய்மலர்ந்தருளி இருத்தலின் இப்பூர்வபங்கத்தார் பெரிதாக மதித்துக் கூறும் மாயசித்திகளை ஒருபொருளாக மதித்துச் சிவஞானியர் செய்யா ரென்க.

இலிங்கபுராணம். “இன்னவட்ட மாசித்திவல்லோன் யாயும் விரும்பாது, முன்னுயழியாப் பரம்பொருளாய் மூவர் முதலாய் மதியினால், பன்னா ளெடுத்துப் பகர்த்திடினும் பகர்த்தகரிய பரஞ்சுடரைக், கொன்னேயுணர்ந்து சமாதியினி லிருக்கின் முத்திகூடுவனால்” என்றும். “விருத்தவட்ட மாசித்தி செய்யாதவனு டிகக்கேழ்த்த, முருக்குந் துவருமழகழிக்குஞ் செவ்வாய்முமிழ்மென்முலைபாகன், உருத்தன் மனத்திலுணர்ந்திருக்க வல்லானென்னிலொருகாலும், வருத்தமில்லாத்தனிமுத்தி விட்டின்மருவப்படுவனால்” என்றும் உரைத்தலின் சிவஞானிகள் அட்டமாசித்தியை யுடையவராயினும் அவைகளைச் செய்யவிரும்பார். அன்றியும் சூதசங்கதை சருவசித்திகர முரைத்த இடத்து சொரூபசித்தியைத்தருஞ் சருவசித்திகரமானது மூலதச செயல்களா லொருவனை யடையுமென்று கூறியிருக்கின்றது. அவை காயிகவாசயாகங்களான சைவ புண்ணியங்களேயாம். ஆதலின் பிள்ளையவர்கள் உரைத்த தின்னசித்தியையென இன்னோரறிந்துகொள்ளாமல் புறமத்தரினுஞ் சமானியர் கூறுமாறு கூறுகின்றனர்.

பின் எல்லாவற்றையுஞ் செய்யுஞ் சித்தைப் பெற்றவர் என்பது சத்தியமாயின் தம்மையும் தம்பாடல்களையுங் கண்டிக்கவந்த அவர்களைச் சாந்தராக்குவதா கூடாமை.

18 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

நட்பும்படி செய்வதா அவர்க்கு அருமையாயிற்று. எல்லாஞ் செய்யுஞ் சித்துக்கள் எவை என்றார். வசியமுதலிய மந்திரசித்திகளால் சீவர்களை வசப்படுத்துவோர் பாவிகளின் பாற்படுவோரென இவரறியாதவ ராதலினிவ்வாறு கூறுகின்றனர்.

ஒருவர்தங்கொள்கையை மற்றொருவரை வஞ்சனையாகநட்பும்வண்ணஞ் செய்வோர் உண்மையான ராவார்களா? பாவிகளாக வன்றோ வாவார்கள். பாவச்செயல் இன்னது புண்ணியச்செய லின்னது என்றே இவரறியார் போலும். “பரவறுவசியமாதியில் செம்பொன்பற்றல் - தேறுகவுப்பாதக்கிணையென்ற” என்ற தணிகைப்புராணத்தினை இவர் அறியார்போலும் வசியாதியால் பொருள்வருதல் பாவமாமேல் வசியாதியால் பிறரைவஞ்சனையாகத் தன்வசப்படுத்தல் சாந்தராக்குதலாகிகளும் பாவத்தின் பாற்படுமென்றிபுண்ணியத்தின் பாற்படாவே. பிள்ளையவர்களை பாவச்செயல்செய்யஇவர்துண்டிதல் தவறு

ஒருவன்முத்திக்குரிய ஞானயோகத்தினை யுடையவனாகி இருக்குங் காலத்து அவனிடம் சிவபெருமானால் சகலசித்திகளையுமளிக்கப்படுமென்றும் அங்ஙனங்கிடைத்த சித்திகளாலுலகினை மயக்கவிரும்புவோர் சாமானியசனங்களால் புகழொன்றைச் சிறிதுகாலத்துக்கடைவரேயன்றி அழியாதமுத்தியை அடையமாட்டாரென்றும் சித்திகள் காட்டத்தக்க சமயங்க ணேரினும் அவைகளில் மயங்காது நிற்பவர்களே முத்தியடைவார்களெனவும் அறிந்த பெரியவர்கள் சித்திகளைச்செய்து பொய்ப்புகழ்பெற விரும்பார். இதனை “குறுகலோங்குதல் குறுகடைக்குழவி நல்லுருவம், பெறுதல் வெண்ணரை பிறங்கிய மூப்புருவெடுத்த லறையு நாள்வகைச்சாதியின் வடிவொடு மமைதன், மறுவினற்பெரும்பூதத்தின் வயங்குரு வெடுத்தல்.”

முதலியனவாக உரைக்கும் அறுபத்துநான்கு சித்திகளையும் உடையவ ராயினும் அவைகளை மோட்சானுபவ விருப்பமுள்ள சிவஞானிகள் செய்யார் என “இன்னயாவையு மீறிலாதோங்கியமுத்தி, மன்னுதற்கிடையூறி வை மனங்கொளாதகற்றி, மின்னுநக்கவார் சடையவன் விரைமலர்ப்பாத, முன்னவேண்டவர் முடிவிலாமுத்தியின் விழைந்தோர்.” என இலிங்கபுராணமுரைத்தலின் பிற்பொருட்டுச்செய்து தூட்ட வேண்டிய அவசியம் யோகசித்திகளையுடைய ஞானிகட்கில்லையாதலின் தமதுசித்தித் தன்மையைக்கொண்டு வாகிடவந்தாரைச் சாந்தராக்காமையால் இராமலிங்கபிள்ளை சித்திபெற்றவரன்றென்கை தவறென்க.

சித்தியிருந்தால் வாகிடவந்தாரை யடக்கியே இருப்பர் இல்லாமையா ளன்றோ அடக்கினூரில்லை யென்னில், உபயவாதிகளாலும் சகல சித்திகளையுமுடையவர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட சமயாசாரியருள் ஸ்ரீ ஞானசம் பத்தப்பெருமான் தம்மொடுவாகிடவந்த சமணர்கள் தம்மடத்தில் எரிகொ

ஞவன் முதலிய செய்யவும் உடனே அவர்களைச் சிவபெருமானே பரம்பொருளெனக் கொண்டொழுருமாறு செய்யாது கிடைத்தற்கரியமனித்த வுடவினையுடைய எண்ணியிருஞ் சமணருரு மார்்களை கழுவிவிடுவித்து கொலை செய்வீப்பானேன்?

தம்மனத்திற்கு பொருத்த மற்றவிஷயங்களை ஒப்பாதவர்களை கழுவிவிட்டுச் சித்திரவதைப்படுத்தல் அருட்டிறத்துக்கு அடுத்ததொன்றன்றே? தமது ஞானப்பார்வையினாலும் ஞானவசனத்தினாலும் அவர்களைச் சாந்தகுணமுடையராக்கி விபூதிரூத்திராக்கதாபணராக்கி சிவநாமமுச்சரிக்கச் செய்து தாய்மையானராக்கி யிருக்கலாமே? அங்ஙனஞ் செய்யாமையால் சித்தியில்லாதவ ரென்னலாமோ?

சைவத்திறத்தில் நம்பிக்கையின்றி வாதுபுரியவந்து பிரயாணத்தினைத் தடைசெய்த புத்தநந்தியை ஏன் கொலைபுரிதல்வேண்டும். தம்மிடமுள்ள சித்திவிசேஷத்தால் அவனுக்குச் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்னும் புத்தியையுண்டாக்கி யிருக்கலாமே? அங்ஙனமன்றி பரமசாந்த மூர்த்தியான ஞானசம்பந்தப்பெருமான் புத்தன் லேயி விடிவிறுச்செய்யலாமா? சாரிப்புத்தன் முதலிய பிறரை வாகிலவென்று சைவராக்கியதுபோல உலகினுள்ளமற்றைய புத்தரையும் தமது சித்தின் வல்லபத்தால் சைவர்களாக்கி யிருக்கலாமே? அவ்வாறு செய்யாமையா லவரிடம் சித்திகளில்லையென்று கூறலாமோ?

சிவபெருமானால் திருநாவுக்கரசனைப் பெயரிடப்பட்டு அருண்மூர்த்தியாகி யற்புச்செயலிற்சிறந்து நின்றபின்னர் அப்பர்சுவாமிகள் சமணர்களால் துண்டப்பட்ட பல்லவமன்னவனின் தண்டனைகளான நீற்றறையுளிருத்தல் கடலில் கட்டியிடுதல் முதலிய கொடுஞ்செய்கைகளைச் செய்யச் செய்யாமல் சமணர்களையும் பல்லவனையும் தம்மிடத் தன்புள்ளவர்களாகவும் சைவத்திற் பிரியமுள்ளவர்களாகவும் ஆக்கி உய்விக்காததென்னை? காலக்கிரமத்தில் பல்லவமன்னன் மாத்திரம் சைவனானேயன்றி அவனுடனிருந்த சமணர்கள் சைவப்பகைவர்களாகவே இருத்தலை நீக்கிச்சைவராக் காததென்னை? அங்ஙனமாக்காமையால் அவர் சித்தியற்றவரோ?

நீற்றறையை நீர்வாவியாக்கியதும் யானையைத் தலைசாயச் செய்ததும் விடமருந்தி இறவாதிருந்ததும் தங்கள் மதத்திலிருந்தபொழுது கற்ற வித்தைகளாலென சமணர்கருதிநின்றலை மாற்றிச் சைவ மகத்துவத்தாலேயே நிகழ்ந்த அற்புதங்களென அவர்மனத்திற்பட்டு திருநீறுபூசிச் சிவனடிமலர்களை வணங்கச் செய்யாததென்னை? அங்ஙனஞ் செய்திருந்தால் இவரைச்சமணரும், சைவரப்பரென்னு மெங்கள் மதத்தருமசேனர் எங்கள் மதத்திலிருந்து கற்றமந்திரசித்திகளைக் கொண்டு எங்களை மோசஞ்செய்தனரெனக் குறைகூற நேரிடாதே? அங்ஙனஞ் செய்யாமையா லவற்சித்தி யற்றவராவாரா?

திருத்தெளிச் சேரியில் சிவலிங்கபெருமானென மறைத்து சமணவிக் கிரகத்தினைவைத்து தமது சிவதேரிசனத்துக்கு இடையூறுசெய்த சமணரைத் தாமொன்றுஞ் செய்யாது ஒருமூலையிலிருந்து வருந்தினமையால் சித்தியற்றவராவாரா? திருநாவுக்கரசர்.

சித்தியுள்ளவரானால் சமணரின் மனநிலையைப் பேதித்து அவர்களைச் சைவராக்கி நான்கள் செய்ததபசாரம் என அவர்கள் மறைத்த சிவலிங்கபெருமானை அவர்களைக்கொண்டே வெளிப்படுத்தித் தாழ்மனவணங்கி அவர்களை யுநல்வழிப்படுத்தி யிருக்கலாமே? அரசனைக் கொண்டச சமணர்களுக்குச் சரீரகட்டமுண்டாமாறு சிவபெருமான் செய்யுமாநிருந்தது நியாயமாகுமா? என்று அப்பர்சுவாமிகன்பொருட்டு வினாவுதல் உசிதமாகுமா?

சிவபெருமான் நிருவருளா லனுப்பியைதக கேவலோக மாதர்களை வெறுத்துரைத்ததும், சிவபெருமானளித்த பொன்மணி முதலவிரமாதிகளை ஈழுவாரததாலேந்தி திருக்குளத்தி லெறிந்ததும் திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்குத் தகுதியாகுமா? கடவுளாலனுப்பப்பட்ட மாதரின் ஆடல்பாடலாகிகளை அவர்கண்டு கேட்டு மகிழவேண்டாவோ? என்றுகேட்டல் நியாயமாகுமா? அவர் அவ்வாறு செய்யாமையால் அவை கடவுள் நியமனத்தாலார்ந்த தோற்றங்களெனக் கோடல்பொய்யன்றோ என்பது உசிதமாகுமா?

பட்டினத்தடிகள் இரவிர்ப்சியால் வருந்தி ஒருவன் கிரகத்துட்புகுந்து சோறுதேடியதனைக் கண்ட வீட்டிற்குடையவன் தன்மனைவியைவிபசரிக்க வந்தவொருவன்எனத் தடியெடுத்தடித்ததற்குப் படுமனமே என்றது ஏன்? அவன் தம்மைஅடிக்காதிருக்கச் செய்யத்தக்க சித்தியெதுவுமில்லாமையாற்றாறோ? சித்தியுடையவரானால் அடிபடாமலவனைச் சாந்தஞ்செய்திருக்கலாமே சகலசித்தியுமுடைய பட்டினத்தடிகள் ஒருவன் தம்மையடிக்காமற் சாந்தஞ்செய்தவதாகுமா? என்பது நியாயமாகுமா?

சந்தாமூர்த்திப் பெருமான் தம்மிடத்துத் தமதுசெயல்களால் பகைத் திருந்த ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனரைத் தற்கொலைசெய்யும் வரைக்கும் வைய்யாமல் தம்மிடத்தில் விருப்பமுடையவராக ஏன்செய்து கொள்ளக் கூடாது? அங்ஙனஞ் செய்யாமையாலவர் சித்தியற்றவரா? தம்பொருட்டு இறந்தாரா யெழுப்பாமல் தாமுபிறக்கத் துணிந்தது சகலசித்தியுமுடைய திருவருட்டன்மைக் கழகாகுமா என்று வினாவுதல் நியாயமாகுமா?

திருவருளுற்றபின்னர் மணிவாசகப்பெருமான் பாண்டிய ஏவலாளரால் துன்புறுத்தப்பட்டனரோ பாண்டியனைத் தம்மீது அன்புடையானாகச் செய்து நெற்றியில் கல்லேற்றல் கைகளில் கிட்டிக்கோலிடுதல் மத்தியான வெய்யலில் நிறுத்ததல் முதலிய கொடுஞ்செய்கைகளை யனுபவித்து அவைகளைச் சகிக்கமாட்டாமல் சிவபெருமானை நினைத்து அலறி அலறி அழாமற்

சுகமாக இருந்திருக்கலாமே அநுநனஞ் செய்துகொள்ளாமையால் அவர் சித்திபெற்றவராவாரா? என்பவர்கள் சைவசம்பிரதாயமுணர்ந்தவர்களாவார்களா? ஆதலின் தாம்பெற்ற சித்திகளால் தம்மொடு வாதிடவந்தானாச் சாந்த ராக்குதன் முதலியவைகளைச் செய்யக்கூடாதா அங்ஙனஞ் செய்யாமையால் அவர் திருவருள் வழியாகச் சித்துப்பெற்றவரல்லர் என்பார் சம்பிரதாயமுணராத நவறு கூறுவோரென்க.

தில்லையம்பலத்தில் வாதிடவந்த புத்தரைத் தம்வயப்படுத்தி அவர்களைச் சைவர்களாகச் செய்திருக்கலாமே அவ்வாறுசெய்யாது அவர்களைக் கந்தெக்கி விட்டரைத்துக் கொல்லசெய்தது சைவமதசம்பிரதாயத்துக்குக் குறைவையன்றோ உண்டாக்கியது தம்மிடத்திலிருக்குஞ் சித்தின் விசேஷத்தால் அவர்களைச் சாந்தராக்குவதா கூடாமை அவ்வாறு செய்யாததென்.

இது காருணியமுடைய மதமாதலின் ஏழைப்புத்தர்களின் மனதைப் புத்தத்தினின்றிற் திருப்பிச் சைவத்தில் விட்டிருந்தாலன்றோ இதற்குபெருமை அவ்வாறு செய்யாமலவர்களையவர்கள் மனம்போல விட்டு அனியாயமாக அழிக்கலாமா? திருவருள்விலாசமுஞ் சித்துமுடைய மணிவாசகனுக்குக் கிது தகுதியா? என்பார்க்கிவ்வென்னுரைப்பர்.

ஆகவே தெய்வத்திருவருளுஞ் சுகல சித்தித் திறமுமுடைய சமயாசாரியர்கள் பட்டினத்தடிகள் முதலிய ஞானவான்களிடங் காட்டிய ஆட்சேபங்கள் உசிதமானவை எனக்கருதும் அவர்களே இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் சுகலசித்தியும்பெற்றுள்ள துண்மையாயின்வாதிடவந்தாரைச் சாந்தராக்கி யிருப்பரென வுரைப்பர்.

எவரெவர் எவ்வளவெவ்வளவு காரியங்களைச் செய்து புகழிகழ்களைப் பெற வந்தார்களோ? அவ்வளவை அன்றி அதிகமாக இயற்ற எவராலுமாகாது. ஆகுமென்பிரேல் சிவபெருமானாகிய கடவுளும் அக்கடவுளின் கருணையைப் பெறுமான்மாக்களும் அதற்குரிய நற்செயல்களு மில்லையாகும்.

செத்தாரை யெழும்புந்திறமுடைய சுந்தரமூர்த்திப் பெருமானும் ஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் வாசீசப்பெருமானும் இவ்வலகி லிருந்தகாலத்து அவிநாசிக்கடுத்த எரியிலிருந்த முதலையால் விழுங்கப்பெற்ற அந்தண்சிறுவரும் சிவநேசச்செட்டியார் மகளும் அப்பூதியடிகள் மகனுமன்றிப் பிற ரெவருமிறந்ததே யில்லையா? அநேகம் ஆயிரங்கோடிப் பெயர்களிறந்திருப்பார்களே அவர்களை யெல்லாம் பிழைப்பித்து உலகின ரனைவருக்குஞ் சந்தோஷத்தையுண்டாக்கி சைவத்தீர்த்தங்களைக் கட்டிபித்து சிவபெருமானையே நேராக அனைவரையும் வணங்குமாறு செய்திருக்கலாமே. அவ்வாறு செய்யாமைக்குக் காடணமென்னே?

இறந்து பலவருடனாகக் கழித்து இறந்தமக்களை எழுப்பியவரூன்று நிரம்பவேண்டிய வயதினையு நிரம்பச்செய்தெழுப்பினார்களே அவ்வாறெழுப்பியிருக்க உலகினரனைவரும் அவர்களைக் கிட்டித் தங்குமெப்பங்களில் இறந்தவர்களை எழுப்பித்தரவேண்டுமென என்விரும்பினரில்லை? தெய்வத்திருவருளால் எழுப்பப்பெற்ற அவர்கள் பின்னர் ஏன் இறந்தார்கள்? இறக்கலாமா என்று கேட்பவர்கள் கடவுளின்நியதியை அறியாதவர்கள். வெயிலாலொளி ருமணிபோல்வார் அருள்பெற்ற ஆன்மாக்கள் எவர்கள் அது செய்தாரில்லை இதுசெய்தாரில்லை அதனாவாருளானியரல்லர்சித்தரல்லர் அருளரல்லர்என்பார் அவர் தெய்வத் திருவருளின் தன்மையை உணராதவரே யாவர்.

சிவானுபவத்துக்கும் மாயாசாலச்சித்திற்கும் சம்பந்தமின்மையை அறியாதாரே சிவஞானியாகித் திருவருள் கைவரப்பெற்றால் அற்புதசெயல்கள் செய்தல் வேண்டுமென்பவர்கள். வேத சிவாகமங்கள் அவ்வாறு விதியாமை யின் அவர் கூற்று வெறுங்கூற் றென்க.

இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களின் பாடல்களிலுள்ள ஆபாசங்களை விளக் குவதாகப் பிரதிக்கினைசெய்த இப் பூர்வபக்கத்தார் நியாயமற்றவும் பொய் யானவும் பண்டே கண்டிக்கப்பட்ட வுமான விஷயங்களாலேயே தமது சுவடியைப் பெருக்கித் தமதறிவின் தன்மையைக் காட்டியிருக்கின்றனர்.

பின்-தம்மை நம்பியிருந்த பிராமணர் ஒருவரைச் சாகாமற் பண்ணுவே மென்று சொல்லிக் கைவிட்டுவிட்டனரே என ஒரு புளுகொன்றை எடுத்தெழுதியிருக்கின்றனர். இப்புளுகு இவரது சொந்தமன்று போலியருட்பா மறுப் பெழுதியவர் உண்டாக்கியது. இப்பொய் வெளிவந்த ஒரு மாதத்திற்குள் அப்போலியருட்பா மறுப்பைக் கண்டித்தவர் எழுதியிருக்கு நியாயங்களைக் காணாதவரைப்போல தாம் புதிதாக வெழுதினர். இராமலிங்கபிள்ளையவர்களை உலகினர் மதியாதிருத்தற்குத் தக்க பொய்களையும் திந்தைகளையும் வரைந்துவிடத் துணிந்த இவர் பிள்ளையர்வர்கள் பக்கத்தினர் மறுத்த விஷயங்களையே மீட்டு மீட்டு மெழுதுதல் அநுசிதமேயாம்.

பிள்ளையவர்கள் தம்மை நம்பியிருந்த பிராமணரை சாகாமற்பண்ணுவே மென்று சொன்னதேயில்லை. இந்த விஷயத்தைக்குறித்து போலியருட்பா மறுப்பின் கண்டனமான குதர்க்காரணிய நாசமகாபரசின் ௧0௬ -வது பக்கத்தில் இவ்வாறெழுதியிருக்கின்றது.

“இனி அதிதிட்சிதர்களு ளொருவரும் இந்நாவலரைப் பலகாலும்கல்வியிற்பீர்ட்சித்துவென்று பலரறியத்தலைகுனியச செய்தவருமாகிய கணபதி சுப்பாதிட்சிதர் என்பவர் ஒருவர். பிள்ளையவர்கள் பால்கல்விமுதலியபயின் றிருந்தனர். அவர் ஆளுடையார் விஷயமாய்ப் பலதுகிறஞ்செய்திருக்கின்றனர், அவர் சிலநாளோக்குமுன் சிதம்பரதலத்திற்குளே சிவத்தியானத்

தோடு பரிபூரணதையை யடைந்தனர். அதனாற்றான் நமதுநாவலர் அதிக தைரியத்துடன் இக்கட்டுக்கதை கட்டதுணிந்தார். அக்காலத்தில் பிள்ளையவர்கள் வடலூர் பிராந்தியத்திலிருந்தனரென்று அச்சிதம்பர தலத்தள்ள யாவரும் அறிவர், அன்றிமற்ற தீட்சிதர்கள் பிள்ளையவர்கள் விஷயத்தில் மிகுந்த அன்புடையாராய் இன்று நானாயுமிருக்கின்றனரல்லாது பிள்ளையவர்களிடத்தில் மாணக்கத் தன்மைபூண்டு வந்தாருமின்று, அவர்கட்டுச் சன்னிபாத நோய்வந்ததுயின்று, பிழைப்பிக்கச்சொல்லிக் கேட்டதுமின்று, பிள்ளையவர்கள் அக்காலத்திலங்கிருந்த பிழைப்பிப்போமென்று சொல்லிக் கைவிட்டதுயின்று” என்று எழுதியிருத்தலைக்கண்ட நாவலர் மெனனஞ்சாதித்திருக்க அவர்பக்கத்தைச் சாதிப்பான்போந்த இவர் பின்னுமதினெ யெடுத் தெழுதுதல் தவறேயாம்.

இந்த விஷயத்தினை நீருபணஞ்செய்ய நாவலரை சிதம்பரத்தலத்தில் சென்ற சுக்கிலவருடம் ஆனித்திருமஞ்சனகாலத்து மகாசனசபையார் அழைத்ததற்கு நாமங்குவரோமென ஆறுமுகநாவலர் கின்றுவிட்டதாலே யே இதுகட்டுக்கதையெனப் பலவருடங்களுக்கு முன்னரே அகிலசனங்க ளாலும் அறிந்தொதுக்கப்பட்ட விஷயம். இத்தகையதூர்ப்பல விஷயங்க ளால் இவரடைவது தோல்வியேயன்றி வெற்றியன்றென்க.

பின் ஈண்டுகாட்டப்பட்ட வித்வசிரோமணிகள் சித்தாந்த விடயமாக கேள்விகேட்டக்கால் விடைகூறத்தெரியாது விழித்ததென்னோ? என்றார்.

பிள்ளையவர்களைச் சைவசமயி அல்லர் சிவபெருமானை வழிபடுபவரல் லர், கல்வியுடையவரல்லர், என பாமர சனங்களைக் கொண்டுக்கூறவைக்கவே ண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தா லிவ்வாறெல்லாங்கூறுமிவர் பிள்ளையவர்க ளின் சித்தாந்தத்தினை இன்னதென உணராதவராதலின் மேற்காட்டிய வித்வசிரோமணிகளை வியக்கின்றனர்.

சித்தாந்தத்தின் நான்கு பாதங்களில் முதலிரண்டுபாதங்களிலுள்ள அ நுட்டிப்புகளிலும்பூரண பரிசயமற்ற இவர்கள்காண்குபாதங்களிலும் நல்லபரி சயமுடையவராய் நான் காவதான ஞானபாதநிலையில்நின்றவரான பிள்ளை யவர்களைக்கண்டு கேள்விகேட்டதேபொய். அவ்வாறு கேட்டதுண்டெனில் பிள்ளையவர்களுரைத்த சமாதானத்தினை அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றலின்றி விழித்தவர்கள் அப்பூர்வபக்கத்து வித்வசிரோமணிகளே யாவர்.

இவர்களைவத்துள் அனேகவித சித்தாந்தங்களுண்டெனவும் அவையனை த்தும் வேதசிவாகம சம்பந்தமானவையே யெனவும் அறிந்துள்ளவரல்லர் ஆதலின், சைவருள் ஒருசாராரின் அநுட்டிப்பு நூல்திலகண்டு இவைகட்டு மேனுவே இல்லையென மணப்பால் குடிக்கின்றனர். இவர்காட்டிய வித்வ சிரோமணிகளனைவரும் ஒருவகைச்சித்தாந்திகளல்லர் எனமுன்னர்க் காட் டினும்.

பலவேறு வகைப்பட்ட சித்தாந்தக்கொள்கையின் நின்றோர்களை ஒன்றையொழுதி இவரணைவரையும் ஒருவகைச் சித்தாந்திகளெனவும் ஒருவகை அபிப்பிராயமுடையவரெனவுங் குறிப்பிற்காட்டியவிலவரை, பிள்ளையவர்களை யவர்கள் சித்தாந்தவிடயமாகக் கேட்டகேள்விகள் எவை எனக்கேட்ட லனா வசியம்.

இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களால் பதிலுரைக்க முடியாத அருமையான கேள்விகளை இன்னவையென இவரொழுதியிருந்தால் அனைவருமறிந்து அவை களுக்குச் சமீப தானங்களைத் தேடிவார்கள். இவ்வளவுருமையான விஷயங்க ளை மறைத்துவைத்தல் பரோபகார சிந்தனையையுடையராய் இராமலிங்க பிள்ளை யவர்களால் உலகினர் கெடாவண்ண முயலுகின்றோமென்னு மிவர் க்கழகன்றென்க.

பின் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தமது பாடல்களைக் கண்டித்தகாலே அவர் மீது கோபமும் பொறுமையுங்கொண்டு சிதம்பரத்தின்கண்ணுள்ள ஆயிரக் கான்மண்டபத்திலிருந்து தம்மையடித்த சில மருளரது துண்டிடலால் “நாவ லர்” என்ற சொற்கு அருத்தம் விரிக்கத்தொடங்கி நாவல்லாதவர். நாவ னால் அலர் உண்டாக்குவோர். நாவினால் துன்பப்படுபவர் என்பன முத லாயகுழறுபடைகளைக் கூறி நிந்தித்து அதனாலல்லப்பட்ட தென்னையோ? என்றார்.

இராமலிங்கபிள்ளையவர்களை யடித்தவர்களனைவரும் மருளரும் ஆறுமுக நாவலரும் அவரை யடித்தவர்களும் அருளரும்போலும் நாவலர் என்ற சொ ற்குபொருள் விரித்தமையானே ஆறுமுகநாவலரையிகழ்த்ததாகுமா? ஆறுமு கநாவலரை இகழ்த்தாலன்றோ அவரை இகழ்த்ததாகும். நிற்க நாவலர் என்ற சொற்குப் பொருள் விரித்தால் அது யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகநாவலரொரு வரையே, சார்ந்ததென்பதெனினே ஆயின் ஆறுமுகநாவலரை சிதம்பரத்து ஆயிரக்கான் மண்டபத்திற்கு சன்னிபாத நோயிலிருந்த அந்தணரை சாகா மல் வைக்கிறேனென்று பிள்ளையவர்கள் சொன்னதனையும் இரசவாதத் தாற் கிடைக்கும் இரண்டி லக்கம் ரூபாய்களை சிதம்பர சம்புரோட்சணத் திற்காகத்தருகிறோமென்றுபிள்ளையவர் பலர்எதிரே கூறினரென்பதனையுந் தாபித்துசெல்லுமாறு அழைத்தபோது அஞ்சி வராமல் நின்றவிட்டபொழு துசெய்த பிரசங்கமாதலின் அவரைச் சார்ந்ததுபோலும் அதனாற்பட்ட அல் லவெனினே ஒரு அல்லலுமில்லையாதலினிது வெற்றறையென்க.

பின் தம் பாடல்களைக் கண்டிக்க எழுந்த புலவர்களை யாதேனும் ஓர் சிததுக்காட்டி ஏனோ தடுக்கவில்லை அவர்கள் யாதாவது சித்துக்களை அல் லது அட்புதங்களைக் காட்டினால் நீவிர் சொல்வதை நம்புவோம். அருட்பா வென்பேம் அருட்பிரகாசவள்ளல் என்பேம், என்று இராமலிங்கபிள்ளை யாந்தம்மைப்பெரிதும் வேண்டவும், ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாது விழித்து வெங்கிசென்னையை விடுத்த ரெட்டிப்பாளைய மோடியதென்னே என்றார்.

சைவசமயத்துக்குரிய எந்த நூலிலேனும் சித்துக்காட்டுபவர்களும் அற்புதஞ் செய்பவர்களும் பாடும்பாடல்களை நம்பும்வண்ணம் அல்லது அங்கீகரிக்கும் வண்ணம் உரைக்கக்கண்டிருக்கின்றார்களா? அற்புதச்செயலும் சித்துக்காட்டுபவர்களின் பாடல்களை அங்கீகரிக்கலாம் கேவலம் பத்தியாலும் கல்வித்திறத்தாலும் கடவுளைச்சட்டிப் பாடும்பாடல்களை அங்கீகரிக்கப் படாது என்று விதிநூல்களெவையிலும் இல்லையாகவும் சிவபெருமாளையே நினைந்து நினைந்துருகிய மெய்யன்பரான இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களைக் கீட்டி அற்புதங்காட்டல் வேண்டும் சித்துக்காட்டல்வேண்டும் என்றுகேட்பவர்கள், வேதசிவாகமங்களின் வெளிக்கருத்துக்களையு முணராதவென்றறிவினரே யாவர்.

சித்துக்காட்டலும் அற்புதஞ்செய்தலும் வேண்டுமென்னு சியமமற்ற சைவசம்பிரதாயியான பிள்ளையவர்களின் நன்மனதினை சித்துப்பிரார்த்திமுதலிய வேறுவழிகளில் திருப்பிக்கெடுக்க இவர்கள் எவ்வளவு நினைத்தும் அவர் சிவத்தியானத் திலேயே நின்றது இவர்க்கு விழிப்பாகியது போலும்.

இந்தவிவாதநடந்து பலவருடங்களானமையின் இட்டம்போல எழுதலா மென்னுந்துணிவு நமது பூர்வபக்கத்தாருக்குண்டாகியே சென்னையை விடுத்து ரெட்டிப்பாளைய மோடியதென்னே என்று கேட்கின்றனர்.

சென்னை வாசிகளனைவரும் பிள்ளையவர்கட்கு விரோதிகளும் ரெட்டிப்பாளையவாசிகள் நண்பர்களும்போலும் பூர்வபக்கத்தினரை யொப்பவிலாப்புடைக்க உண்டுகொழுத்துப் பருத்துக்காணு முடலினரன்றே பிள்ளையவர்கள்; அவர் படத்தினைக்காணு மனைவரு மவரைத்தூர்ப்பலசரீரமுடையவரென வறிவார்கள். மிகவுக்குறைவாயும் சத்துவகுணமாயு முள்ள உணவினை உட்கொண்டு வந்த பிள்ளையவர்களை ஒழிவுறென்றது இராமலிங்கபிள்ளையென்பவரொரு பெருமுரட்டாசாமியா யிருக்கலாம் சென்னையிலுள்ளாரால் அவமானம் உண்டாகி ரெட்டிப்பாளையத்துக் கோடினார் எனச் சாமானிய சனங்கள் கருதுவார்கள் என்னும் எண்ணம்போலும், இவ்விதமாக அன்றி இன்னம் குறைவாக இவர்வரைந்து விடுக்கிலும் அவர் புண்ணிய அளவிற்கேற்றவாறு அவர்பெயரும் அவர் நூலும் உலகில் நில்லாமலிராதென்க.

சித்தேனும் அற்புதமேனும் காட்ட வேண்டுமென்று பெரிதும் வேண்டினோர் இவர்காட்டிய வித்வசிரோமணிகள் போலும் கல்வசிரோமணிகள் சாத்நிரத்திற்கும் சம்பிரதாயத்திற்கும் விரோதமானவைகளைக் கேட்பவர்கள்தானோ வித்வசிரோமணிகள் இங்ஙனம் பெரிதும் வேண்டியதுண்மையேல் அன்னோர் கருவி நூற்பயிற்சியுடையரே யன்றிச் சமயநூற்பயிற்சியுடையராகார் உண்டெனில் அன்னியமதத்தினர் பரபட்சமாகக் கற்றலை யொப்பவன்றிப் பாரம் பரியத்திலன்றும். சைவநூல்களுக் குரையாதிய எழுதுமவர்களை யவ்வாறுகூறலாமோ என்னின் சைவசம்பிரதாய வுணர்ச்சியற்ற எத்தனையோ தமிழ்ப்புலவர்கள் சைவநூல்களுக் குரையாதி பெழுதி

யிருக்கின்றனர். அதுபோல மன்றியின்றும். தூலாதாரயின்றி, சித்தேனும் அற்புதமேனும் காட்டவேண்டியது தவறேயாம். தவறாகக்கேட்டவர்களையா மோதித்தே இவரும் எழுதினமையின் இவருரைபுந் தவறென்க.

பின். அவர்க்கு அச்சித்துக்களைக் காட்டல் பிரியமில்லை என்பீராயின் நான் எல்லாஞ்செய்யுஞ்சித்துக்களைப்பெற்றுளேனென்று தம்பட்டமடிப்பார் போல எடுத்தெடுத்து பலபல இடங்களிற் கூறவேண்டிய காரணம் என்ன? தாம் இவ்வாறு சித்துக்களைப் பெற்றென்செய்தேன் என்று பாடிவிட்டாற் பின்னர்க் காலத்துத்தோன்றும் பற்பலருமுண்மையாகக் கொண்டு தம்மை எல்லாம் வல்லசித்தரெனப் போற்றிவழிபடுவார் பூசைசெய்வார் புகழ்கூறுவார் என்ற எண்ணமேயாம். இத்தன்மையான பொய்ப்புகழ் விரும்பித்தம்மை எல்லாம் வல்லசித்தனென்று சொற்றதனாற் போந்த பயனென்ன? என்றார்.

இவரைப்பார்த்து எவரும் அவர்க்கச்சித்துக் காட்டப்பிரியமில்லை யென்றாலில்லை. இவரே இந்த சமாதானத்தினைக் கூறிக்கொண்டனர்.

சித்துச்செய்பவர்கள் அன்னிய மதத்தினரிலும் இருக்கின்றார்கள். எவ்விதத்துக் காட்டுக்கின்றார்களோ எவர் அற்புதங் காட்டுகின்றார்களோ அவர்கள் சொல்லை நம்புவோமென்னும் இவர்கள் சுயமத சித்தாந்தத்திலின்னம் பூரணநம்பிக்கை யற்றவர்களே. உலகினர் பிரயிக்குமாறு அனேகஞ் சித்துக்களைச்செய்த சித்தரெவர்க்குந்கோவிலும்பூசையுச்சவங்களும் இல்லாதிருத்தலும் யாதொரு சித்துஞ்செய்யாத சிவஞானிகளைச் சுட்டிப்பூசையுச்சவாதிகள் நடத்தலும் நமதன்பர் இன்னகாரணத்தாலென அறிந்தவராயின் இவ்வாறெழுதார்.

கோரக்கர் கொங்கணவர் புலிப்பாணி மச்சேந்திரர் உரோமநாதர் சட்டமுனி முதலியசித்து மூர்த்திகள் செய்த அற்புதங்களனந்தமாகவும் அவர்களை யெல்லாம் கோவிலில் பிரதிட்டித்துப் பூசையுச்சவநடத்தாதஇத்தேயத்துச் சைவசனங்களும் பிறரும்ஞானமும் பத்தியுமுடைய நல்லோரை மதிப்பார்களேயன்றி மாயாசாலச் சித்துகளைச் செய்பவர்களை மதிப்பவரல்லராதலின் காலக்கிரமத்திற் தம்மை எல்லாம் வல்லசித்தரெனப் போற்றி வழிபடுவார் பூசைசெய்வார் என்று கருதினாரென்பது தவறேயாம். இத்தகைய எண்ணம் பூர்வபக்கத் தாரிடமுண்டென்பதற்கு சில அறிகுறிகள் உள.

இராமலிங்கபிள்ளையவர்கட் கருட்பிரகாச வள்ளலாரென்றும் உள்ளலென்றும் பெயர்கூடாதென்று வீண்சண்டையிட்ட ஆறுமுகநாவலருக்கு அவரிற்றப்பின் அருட்பிரகாச வள்ளலென்றும் உள்ளலென்றும் பாட்டிந்பாடி மகிழுதலால் காலக்கிரமத்தில் பலவித துராட்சேபங்களை யுண்டாக்கி இராமலிங்கப்பிள்ளைக்கிருந்த வள்ளலருட்பிரகாச வள்ளலார் என்னும் பெ

யர்கள் அவரொடுவாதுசெய்து அவரைவென்றமையாலாறுமுகநாவலர்க்கு ண்டாகியதென்றும் அவர் சித்த மூர்த்தியென்றும்கூறலாமென்னும் கருத் தாற்போலுஞ் சற்கிருநாத சுவாமிகளென்றும் சமயாசாரிகள் நால்வரு மொரு உருவமாக வந்தவரென்றும் பரசமயகோளரிஎன்றும் அருட்பிரகாச வள்ளல் - எம். உன்னல். எ - ம். பலவாறுபாடி வைத்திருக்கின்றனர். இவைய ஆறுமுகநாவலர் சரித்திறுதியிற்காண்க.

பிள்ளையவர்கள் கூறியுள்ள சித்துக்கள் இன்னவையென அறியாத இன் னோர் அவர் கொண்கையைக் கண்டிக்கவந்தது பொய்ப்புகழ் கருதியே யன்றி, பிள்ளையவர்கள் பாடியது புகழ்பெறவேண்டியன்று இன்பம்பெற வேயாம். அதனை அவர் பாடல்களைப் பொதுநிலையினின் றுன்றிப்பார்க்கு மொவ்வொரு வரும்பரியாதிரார். உண்மையிற்பாடிய பிள்ளையவர்களை பொய் ப்புகழ் கருதிப்பாடின ரென்பது தவறேயாம்.

பின் எல்லாம்வல்ல சித்துக்களைச் செய்பவன் சிவனேயாம் என்றார். சித்துக்களினிடம்எல்லாம் வல்லதன்மைஇரா. சித்துக்கள்எல்லாம்வல்லதன் மையினை யுடையனவாயின் அவைகளைப் பலவாகவுரையார். ஒருசித்து மற் றொரு சித்தினைச் செய்யாது. ஆதலின் சித்துக்கட்கெல்லாம்வல்லதன்மை கூறுதல்தவறேயாம். எல்லாம் வல்லசித்தன் சிவபெருமானே என்பதனை அன்றென்று கூறியவர்யாவர். சிவபெருமான் எல்லாம்வல்லசித்தரல்லர்யா னே எல்லாம் வல்லசித்தன் என இராமலிங்கபிள்ளை அவர்கள்எங்கேனும் பாடியிருந்தால் அப்பாடலை எடுத்துக்காட்டி இவ்வாறு சைவசம்பிரதாய லிரோதமாகப் பாடியிருத்தல்தவறு சிவபெருமானொருவரே எல்லாம்வல்ல சித்தர் என்றிவர் கூறினால் நியாயமாகும். அவ்வாறன்றி சிவபெருமானே எல் லாம்வல்லசித்தரல்லரென இராமலிங்கபிள்ளை கூறியிருப்பாரெனப் பாமர சனங்கள் மதிக்குமாறு எழுதியது தவறென்க. சிவபெருமானேஎல்லாம் வல்லசித்தராக எழுந்தருளினாரெனப் பிள்ளையவர்கள் பாடியிருத்தலை அவர் னுலைப்படிக்கு மனைவரும்பிவர் ஆதலினிண்டு சிவனே எல்லாம் வல்லசித் துக்களைச் செய்பவன் என அகௌரவமாக உரைப்பதனாலிவர்பக்கத்துக்கு யாதொரு பிரயோசனமுமின்றென்க.

“எல்லாஞ் செயவல்லசித்தரின் மேவியெழின்” மதுரை வல்லாரின் வல்லவரென் றறியாமுடிமன்னன் முன்னே பல்லாயிர வண்டமும்பய மெய்தப் பராக்கிரமித்துக் கல்லானை தின்னக்கரும்பளித்தா ரெங்கடவுளரே.”

என்று பாடித்துதித்தவர் இராமலிங்கபிள்ளை யாதலின் அவர் பக்கத்தார்க் கிவர் எல்லாம் வல்லசித்துக்களைச் செய்பவன் சிவனேயாம். என உபதேசி க்கவேண்டியுதின்றென்றும் இராமலிங்கபிள்ளை தம்மைஎல்லாம்வல்லசித்த ரென உரைத்ததின்றென்றும் அனைவரும்பிவர்.

பின் இராமலிங்கபிள்ளை தம்மை நீந்தித்தாரையும் தம்பாடல்களை மருட்பாவென்று பகர்ந்தாரையும் பெண்ணுருவாக்கி விடலாமே அல்லது கடன் குருடி, செவிடி, ஊமைமுதலிய வாக்கிவிடலாமே. அல்லது தம்மைதெய்வமென்று அல்லும்பகலுந்திரிந்த சண்முகபண்டாரம் வடலூர் அப்பாவு, கஞ்சி-மு-முதலிமுதலிய முடவர் குருடர்க்கு அங்கத்தையும் கண்ணொளியையும் கொடுத்து யாவர்க்குத் தஞ்சித்துக்களி னுண்மையைக் காட்டலாமன்றோ என்றார்.

இவர்காட்டிய ஒன்பது பேர்களும் இராமலிங்கபிள்ளையை அருட்பிரகாசவள்ளல் என்று சொல்லாமலும் அவர்பாடலை அருட்பா வென்று சொல்லாமலும் இருந்து விட்டதனாலே அவர்க்கும் அவர் பாடல்களுக்கு முள்ள கவுரவங்குறைந்து போகுமா? அல்லது இவர்கள் அருட்பாவெனவும் அருட்பிரகாசவள்ளலெனவு முறைப்பாளுதிக கவுரவமுண்டாகப் போகின்றதா? இரண்டிமில்லை. ஒருவரைப் பெண்ணுக்குதலும் ஊமைகுருடாதிய அங்கவைகல்யமுடையவராகச் செய்தலும் பாவச்செயலெனவும் தவச்செல்வத்தினை யுடையானொருவன் வைதல்வாழ்த்ததலாகிய இரண்டினாலுந் தவச்செல்வங் குறைந்தவனாவானெனவும் இவரறியார்போலும்.

“நாயேறி வீழ்ந்தென் நடாத்துகிலென் ஞானிக்குப்
பேயாஞ் சகம்பழித்தென் பேணுகிலென் தோயார்
பெருமை சிறுமையிலை பின்னுமுன்னுமில்
வரைவற்று வேண்டெவசெய்வார்” எ - ம்.

“அவமதித்துத், கடந்தாலு மெஞ்ஞானி கமலவிலைப்புனல் போல்வான்” - எ - ம். ஒழிவிலொடுக்கஞ்சுதங்கிதையாதி தூல்கன்ஞானிகள் புகழ்களை மதியாரெனக் கூறுதலை யிவரறியார்போலும் இராமலிங்கபிள்ளையையும் அவர்பாடல்களையும் நியாயவிரோதமாக இகழ்பவர்களைத் தக்கவாறு தண்டித்தற்கு இராமலிங்கபிள்ளை தமக்குவேறே ஒரு கடவுளிருக்கின்றாரென்றுணர்ந்தவராதலின் அக்கடவுளே அதனைச் செய்வார். சண்முகபண்டாரம் வடலூர் அப்பாவுன இரண்டு பெயர்களை எழுதிமூன்றாவது கஞ்சி மு-முதலி என்றெழுதியது எதற்காக? மற்றிருவரும் இறந்தவர்களும் இவரின்னமொருவேளை இறவாதிருக்கின்றவரும்போலும். அல்லது மு-என்றதலை யெழுத்துமாத்திரமெழுதிவிட்டா லொருவர்என்னை எனெழுதினீர் என்றால் தும்பெயரன்று மற்றொருவர் பெயரென்று கூறலாமென்றே அவரெண்ணம் இன்னதென அறியப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் இவ்வாறெழுதுதல் தவறே யாம். மு. முதலிஎன ஒருவனுக்குப் பெயரிராத. முன்னர் மு - என்னுந் தலை எழுத்தன்னபெயரினை எழுதிப் பின்னரெழுதினும் குறிப்பெழுத்தென் றெண்ணலாம் அவ்வாறு மின்மையாலிது நியாயவிரோதமான செயலே.

பிள்ளையவர்கள் நாம் குருடர்க்குக் கண்ணளிப்போம் முடவர்க்கு முடநீக்குவோம் என்று பாடியிருப்பினிவர் சேட்பதர்க்குப் பதிலுரைக்கவேண்டு

வதுதான் அவர் அவ்வாறு கூறாமையின் இவர் கூறுமிச்செயல்களையன்று பின்னையவர்கள் கூறியது பின்னையவர்களின் கருத்திலில்லா தனவற்றை வரைந்து பாமரசனங்களை வஞ்சிப்பதனால் பயனின்றென்க.

பிடாரிகோவில் மாரிகோவில் மாடன்கோவில் மதுரைவீரன் கோவில் கறுப்பண்ணன்கோவில் முதலியவைகளை வலஞ்செய்து மனேகர் இன்றும் கண்முதலிய பெறுகின்றனராயினும் தெய்வாம்பிக்கையும் ஊழின் திறமு மவ்வாறெத்தார்க்கன்றி அத்தெய்வங்களுங் கண்முதலிய அளிக்கின்றில.

பூர்வபக்கத்தார் அற்புதச்செயல் செய்பவர்களை மதிப்பவர்களும்பின்னையவர்களின் பக்கத்தார் பத்திரூனம் வைராக்கிய மாதிகளையுடையவர்களை மதிப்பவர்களுமாக இருக்கின்றார்கள்.

ஒன்றிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னம் ஒரு துலுக்கனது சரீரத்தைப் புதைத்த இடத்தை அடைந்த ஒருகுருடன் உடனே கண்பெற்றானென்றும் அங்கே அநேகம் சனங்கள் கூடினார்கள் என்றும் இத்தேயத்திலொரு சத்தமுண்டாகியது, அப்பொது சனங்கள் அவ்விற்றத் துலுக்களைக் குறித்துப்பலவாறு புகழாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள் இப்பொழுதந்த சத்தத்தையே காணோம். வேதாகமங்கள் கூறுமந்திரங்களை இன்னின்னவாறு செபித்தால் இன்னின்ன சித்திஉண்டாகுமெனவும் யோகாப்பியாசஞ் செய்வாரிடத்து இன்னின்ன சித்திகளுண்டாமெனவும் வேதாகமங்கள் கூறுவதனை யுணர்ந்தசாதுக்கள் ஒவ்வொருவரு முயன்றலெல்லாச் சித்திகளையும் பெறலாமென்னுந் துணிபுடையவர்க ளாதலின் பிறரிடஞ் சித்தியுளதோ விலதோ என ஆராய்வான் முயலார். இவ்விருக்கியமறியாதவர்களை யொப்ப இராமலிங்கபிள்ளை சித்துக்காட்டினூரில்லை இராமலிங்கபிள்ளை சித்துக்காட்டினூரில்லை என இப்பூர்வபக்கத்தார் கூறித்திரிகின்றனர்.

இவர்கூறிய வடலூர் அப்பாவு முதலியவர்களின் குருமூடமாதிகளை கீக்குவதாகப் பின்னையவர்கள் கூறியதற்கு யாதொராதாரமும் இவர்காட்டாமையால் இவை இவர்களின் கட்டுக்கதைகள் பலவற்றுள்ளொன்றேயன்றி வேறன்றாதலினிது வறுங்கூற்றே யென்க.

பின் இவையிறையன்றி அணிமாவாதி யட்டமாசித்திகளைக் காட்டினரானன்றார். பின்னையவர்கள் அணிமாவாதி அட்டமாசித்திகளைத் தாமுலகினர் முன்காட்டுவதாகவும் கற்றிருப்பதாவும் எங்கும் கூறாமையினிவருரை தவறென்க.

பின் ஆகருடணம் அதிரிசியம் அஞ்சனம் வசியம் வாதம் வயத்தம்பம் என்னுஞ்சாமானிய சித்திகளையேனுஞ்செய்துள்ளாரா? இல்லையே என்றார்.

ஆகருடணுதி இழிதொழில்களைத் தாஞ்செய்வதாகப் பின்னையவர்களெங்கு முரையாதிருக்க இவர்கள் அவர்மீது குறைகூறுவதாற் பயனென்

ஆகருடணவசியாதிகள் பாவச்செயலென இப்பூர்வபக்கத்தா ரெண்ணாதெனனை? ஆகருடணாதி அற்பச்செயல்களைச் செய்பவர்தாமோ சிவபத்தர். சிவனடியர் விரும்பாத ஆகருடணாதிகளை இவர்வியந்ததனை அறிஞர்மதியா ரென்க.

பின் செய்தாராயின் வசியமென்னுஞ் சித்தியாவது உலகரைத்தன் வசப்படுத்தல் அன்றோ? அந்தச்சித்தியால் தமக்குமாறு வெழுந்தபுலவர்களை யெல்லாம் தம்வயப்படுத்தித் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்றும் திருவருட்பா என்றும் சொல்லிக்கலாமே அதுமுடியாது கீழோர்போல அவர்களை யெல்லாம் நிந்தித்திருந்த இராமலிங்கபிள்ளைக்கு மற்றைச் சித்திகளே துன்றார்.

இவரையொத்த அறிவாளர் சொற்கேட்பவர்கள் விரைவினற்கதிபெறுவர். இவரிலிரித்தபடி வசியமென்னுஞ் சித்தியால் பிள்ளையவர்கள் தம்முடன் வாதிட்டவர்களை வசப்படுத்தி, தம்மை அருட்பிரகாச வள்ளலென்றும் தமது பாடலை அருட்பா என்றும் கூறச்செய்தால் அதுவஞ்சனைச் செயலன்றோ? காமமந்திராதிகளால் மடந்தையரைத்தம்வசஞ்செய்யவிரும்பும் தூர்த்தரையும், தகாதனசெய்து நியாயத்தலத்திற் குற்றவாளிகளாய்க் காளி பிடாரிமுதலியவைகளை வணங்கியும் பூசித்தும் ஓமமுதலிய இயற்றியும் தம்மினும் இழிந்தார்தரும் குஞ்சுமாதிகளை நெற்றியிலிட்டுச் செல்வோரையும். பிறரிடத்தள்ள பொன் பெண்முதலியவைகளைத் தம்மிடஞ் சேர்க்கத்தக்க விதமாயுள்ள செயல்களை விரும்பும் அவர்களையும் இவைபொன்றவையாய் நியாயவழியிலன்றிப் பிறர்மனதைப்பேதித்துத் தம்வயப்படுத்திக் கொள்வோர்க்களையும் ஞானசாரமுடைய பெரியவர்கள் சிறிதும் மதியாமையை உணர்ந்துள்ள பிள்ளையவர்கள் அவைபொன்ற வஞ்சனைவித்தையான வசியத்தால்தம்பெயர் மீதும் தம்பாடல்கள் மீதும் பொருமை கொண்டவர்களை வஞ்சியாணம் அவரது ஞானகுணத்தை விளக்கினின்ற தாதலினவர் செயல்தவறாகாதென்க.

வசியமென்னும் வஞ்சனைச்செயலால் பிறரை வசப்படுத்தினோன் பின்னர் அன்னோரால் எதுவோ வசியத்தாலெம்மை வஞ்சித்தானிக்கள் வனென இகழுமிகழ்ச்சிக்குரியனாவான். சத்தியசிந்தையொடு பொறுமையுடனிருந்த பிள்ளையவர்கள் பூர்வபக்கத்தாரைக் கீழோர்போல நிந்தித்திருந்தன ரென்பது வாளாகூறலேயன்றி உண்மையாகாது. வஞ்சனைச்செயலான வசியாதிகளில் விரும்பமுடையவர்களாய்க் கபடமாகப் பிறரை வசப்படுத்த விரும்புவோரே கீழோர்போல பிறரை நிந்திக்கமுற்படுவோர் கீழோர்செயலை விரும்பியவர்கள் பிள்ளையவர்கள் அல்லரென்பதனை ஞானசாரமுநடுவுநிலைக்குணமுமுடையோ ரறிவர்.

பின். தாமத இராசத சாத்துவித சித்திகளுமில்லை. அவற்றிற்குமேற்பட்ட அணிமாதிரி சித்திகளுமில்லை. யோகசக்திகள் அறுபத்துநான்கும் எல்லாஞ்செய்யுஞ் சித்திகளுமில்லை என்றார்.

இவ்வித்திகளை நான்குவகையாக்கிடரைத்தனர். எவ்வித்தியும் முக் குணச்செயலுளன்றி அவைக்கு மேற்செல்லாதாகவும் முக்குணசித்திகளி லன்றி அணிமாதிசித்திகளும் அவைகளையன்றி யோகசித்திகளும். அவை களையன்றி எல்லாஞ் செய்யுஞ்சித்தியும் என வேறுவேறாக இருக்கின்றன என்றுகூறினர். ஞானசித்தியன்றியுள்ள அனைத்துச்சித்திகளும் அட்டமா சித்தியுளடங்கினவே யன்றி வேறின்மறனவும் அட்டமகா சித்திகளின் விரி வையே அறுபத்துநான்கு சித்திகளென வுரைப்பதெனவும் இவையன்றியுள் ளவையனைத்தும் இவையின்பாற்பட்டனவென வுணர்ந்த பெரியோர், கொ ள்கைக்கு மாறாய் முதலில் எல்லாம் வல்லசித்தியையும். பின் அணிமாதி சித்திகளையும் பின் - ஆகருடணதிகளையு மெடுத்தெழுதிய இவர் பின்னர் தாமத இராசத சாத்துவிக சித்திகளென்றது முறையே தாம்ச்சித்தியெல் லாம் வல்ல சித்தியெனவும் இராசதசித்தி அணிமாதி சித்தியெனவும். சாத் துவிக சித்தி ஆகருடணதிக ளெனவு மன்றே கொள்ளக்கிடக்கின்றது. அந்நானமாயினதுமொரமுதான். ஆயின் அவற்றிக்கு மேற்பட்டஅணிமாதி சித்தியென்றதெவற்றை?

மறவியாலுரைத்தார்போலும்.

பின் இவ்வாறு ஒரு சித்தியுமின்றி நம்போலிருந்து எல்லாஞ்செய் சித் தனென்று தம்மைச்சிவனாக அகங்கரித்த இவ்வா அருட்பிரகாச வள்ளலார்? நன்று! நன்று! எல்லாம் வல்லசித்தர் சிவபெருமான் ஒருவரன்றி வேறியா ருமாகா ரென்பது பேதைப் பெண்களு மறிந்த விடயமே. அதனையறியாத இவர் தாம் எல்லாம் வல்லசித்துக்களை யடைந்தேன் செய்கின்றேன் செய் வேனென்று பொய் கூறியது சிவநிந்தையும், பொய்யும் உலகத்தை வஞ் சிக்கும் வஞ்சனையுமென்க. என்றார்.

சிவஞானியர்கள் நம்போல விராமல் ஆகாயத்திலுசி நிறுத்தி அதன் மேற் றலேழாகத் தொங்குவார்களோ? அல்லது வேறெதுவேனும் விபரீ தச்செயல்கள் செய்வார்களோ? ஞானசித்தியையுடைய பெரியோர்களிருக் குமாதே இராமலிங்கபிள்ளையும் இருந்தனர். சிலர், பெரியவ ரென்றாலவ ரிட மென்ன விசேஷம் நம்மைப்போல உண்ணலு முடுத்தலு முடையவரா பெரியவர் ஏதாயினும் அற்புதச்செய லிருக்கவேண்டுமெனக் கருதி சாத்திர விருத்தமான நடைகளையும் உணவுகளையு முடையவர்களாய் சிறுதெய்வங் களின் தயவாற் சிறுசெயல்களிற் சில செய்யத் தெரிந்தாரைச் சாலமதித்து கழுதைக்குட்டிச் சாயி, குதிரைக்குட்டிச் சாயி, துடைப்பக் கட்டைச்சாயி, யெனப் பெயர் பொருந்திய சிலரை மதித்து அறிவறிந்த பெரியாரை அவ மதித்துத் திரிவதும் இத்தேசத்தி லாதலின் அற்புதச் செயலில் விருப்ப முள்ள பூர்வபக்கத்தார் இராமலிங்கப் பிள்ளையை நம்போ லிருந்தவரென்று கூருதென் னுரைப்பர். இராமலிங்க பிள்ளை இரவும் பகலும் தைலதா ரைபோல ஞானநீட்டையி லிருந்தவர். அவர் கூண்களில் மணலூற்றுப்போல

32 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

சதா ஆனந்த பாஷ்ப மொழுகும். இனிய தேனினும் பாலினு முயர்ந்த சுவையினையுடைய கவிகளால் சிவபெருமானையே புகழ்ந்து துதித்தவர். மெல்லெனப்பேசுபவர். சிவகாருணியத்தில்திருந்தவர். விரக்தியுடைய பெரியவர்களால் சிவஞானியென மதிக்கப் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலராலும் அவரைச் சார்ந்தாரிற் சிலராலுமன்றி உள்ள உலகினர் அனைவராலும் புகழப்பட்டவர். இப்பூர்வ பக்கத்தாரும் இத்தகைய செயல்களை எல்லா முடையவராகி இருந்தமையாற்போலும் நம்மைப்போ லிருந்தவர் என்று இலேசாக எழுதினார்.

“நந்தியருளாலே மூலனை நாடிப்பின், நந்தியருளாலே சதாசிவனாயினேன்.” என்றிருமந்திர முறைத்தலில் சிவஞானியார் தம்மைச் சிவமென்றது அகங்கார மாகாதென்க. “நாமகன்று சிவமாயவாபாடித் தெள்ளேணல் கொட்டாமோ” எனத் தமிழ்வேதமான திருவாசகம்வழி காட்டலையும் ஞானசார விரகசியத்தினையு முணராதவர்களே தம்மைச் சிவமென அகங்கரித்தார் என்பார் அகங்காரமற்ற விடத்தன்றோ தம்மைச் சிவமாக்குவராசிரியர். ஞானபாத வனுட்டானத்தினை யுடையார்க்குச் சிறிதும் வேறுபாடில்லாத வண்ணம் பாடியுள்ள பிள்ளையவர்களின் பாடலில் தம்மைச் சிவமென வவர்கூறியதனை யிவர்காட்டுமிடத்து நியாய முறைப்பாம்.

வசியசித்தி யுடையார்க் கருட்பிரகாச வள்ளலாரெனப் பெயரிருக்க லாமென வுரைத்த துலெவையு மின்மையாலும் அம்புதமும் சித்தியுமுடையார் பாட்டிற்கே அருட்பா எனப்பெயரிடலாமென முன்னோர் துலெவையு முரையாமையானும் இவர் இராமலிங்க பிள்ளைபாட லவ்விரண்டு மின்மையால் அவர்க் கருட்பிரகாச வள்ளலென்றப் பெயரும் அவர் பாடல்களுக்கருட்பா என்றபெயரும் இருத்தல் கூடாதென்றல் எங்ஙனம்பொருந்தும். இன்ன சாத்திரத்திற்கூறும் இன்ன முறைமையால் இவர்க்கிவை பொருந்தா என்றால் அனைவரும் சரியென்பர். அவ்வாறன்றி இவர்கள் வைத்த விதியே விதியாக வுரைத்தால் அதனை அங்கீகரிப்பவர்கள் சாத்திர பரிசயமே யின்றிக் கிடக்கும் சாமானியரை யன்றி மற்றையோர் ஆகார் என்க. இவர் கூறியாங்கு எல்லாம்வல்ல சித்திகளை யடைந்தேன். செய்கின்றேன் செய்வேனென்று பிள்ளையவர்கள் கூறுமையால் பொய்கூறியவர் இராமலிங்க பிள்ளை அல்லர். ஆதலின் சிவநிந்தையும் பொய்யும் உலகத்தை வஞ்சிக்கும் வஞ்சனையு முடையவர் இராமலிங்க பிள்ளை யன்றென்க. எல்லாம்வல்ல சித்தர் சிவபெருமா னொருவரன்றி வேறியாரு மாகாரென்று பேதைப்பெண்களு மறிந்த விடயமென்றும் அதனைப் பிள்ளையவர்கள் அறிந்திலர் என்றுங் கூறியது தவறேயாம் என்பதற்கு முன்ன ரெழுதிய எல்லாம் செயவல. என்ற பிள்ளையவர்களின் பாடலையும்

“எல்லாஞ்செயவல்லா னெந்தையருளம் பலவன், என்றும்,
எல்லாஞ்செயவல்லதுரை எங்கணவரென்றால், என்றும்.

எல்லாமுஞ் செயவல்லதனி முதலை என்றும்
எல்லாஞ்செய் வல்லதனிப்பெருந்தலைமைச்சித்தனென
மறைபாகமம் புகலுமென்னிறைவன் என்றும்”

இராமலிங்கபிள்ளை தமது பாடல்களிற் பாடியிருத்தலை யாராய்ந் தடங் காதிவர்கள் அவரைப்பேதைப் பெண்களினும் இழிந்த வராகவுரைத் தது தவறென்க. பிள்ளையவர்களின் பாடல்களில் விளக்கமாகவுரைத் திருப் பவைகளை இவர்கள் மறைத்தால் மறையுமா? சிவபக்தசிரோ மணியாயும் உலகினருக்குணமை நண்பராயுமுள்ள இராமலிங்கபிள்ளையவர்களை இப்பூர் வபக்கத்தாரன்றி மற்றெவரும் சிவநிந்தகர் எனவுரைக்கவும் உலகத்தாத வஞ் சிக்கும் வஞ்சனையுடையரெனக் கூறவுமனந்துணியார்.

பின் இங்ஙனம் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்கள் எல்லாம் வல்லசித்தராயி ருந்தும் தமது தமயனாரை யங்கதப்பாட்டுப்பாடித் தம்பொய் நெறிகளை விள க்காவண்ணம் செய்தற்கு முடியாராயினரே என்றார்.

இவர் தாமெடுத்த விஷயத்தினைப் பூர்த்திசெய்த பின்னரும் பின்ன ரும் அதனையே யுரைக்கின்றனர். இங்ஙனம் எல்லாம் வல்லசித்தராயிருந் தும் என்று இவரே கூறுகின்றனர் எல்லாம் வல்லசித்தனாக ஒருவனிருந்தா லவனைப் பிறர் தூஷிக்காமலிருக்கவு மவன்செய்து கொள்ளல்வேண்டும் போலும்? இவ்வாறு கல்லரமார்த்தருங்கழறாரே; உபயவாதிகளும் எல்லாம் வல்லசித்தரென வுரைக்கும் சிவபெருமானை அநேகர் தாருகாவணத்து முனிமனைவியரைக் கற்பழித்தது மோகினியைப் புணர்ந்தது கங்கையென் னுமனைவியைத்தலையில் சமந்தது பிரமண்தலையைக் கிள்ளியதனால் பிரமக் தனி சூழ்ந்தது முதலியவைகளைக் குறித்து அதிகமாக இகழ்ந்து பாடல்கள் பாடிவைத்திருக்கின்றார்களே அவ்வாறு தமதுசெயலை இன்னோர் இகழாத வண்ணம்செய்து கொள்ளாமையும் எல்லாம் வல்ல சித்தரான சிவபெருமா னுக்கு ஒருபெருங்குற்றமன்றோ? என்பார்க்கென்னுரைப்பர்.

இராமலிங்கபிள்ளை இவர் கருதியபடி எல்லாம் வல்லசித்தரென தம் மையுரைத்தாரல்லரென முன்னரே கூறிமறுத்தாம் ஆதலி னதனை மீண்டு மீண்டெழுதுதல் அநுசிடம்.

தம்பொய் நெறிகளை மறைத்தொழுகுவோர் தெய்வஞ் சருவசாட்சி யாக விளங்குகின்றது ஆதலின், நம்மால் பிறரறியாதெனையுஞ்செய்ய வியலாதென்னுங் கருத்துடைய ஆஸ்திகராவரா? சைவசம்பிரதாயிகள் கா ர்து நடக்குங்குணமுடைய ரல்லரென இவரறியாததென்னை? இவர் இரா மலிங்கபிள்ளை இழிந்த செயல்களைச் செய்திலரே செய்திலரே எனவருந்து கின்றார். இதுவுமொரு நியாயந்தானோ?

34 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

இராமலிங்கபிள்ளை அங்கதப்பாட்டுடன்பது அவர் தமையனான சபாபதிப்பிள்ளை இவ்வுலகில் சிவித்திருந்தகாலத்து வெளிப்படாமல் அவர்இராமலிங்கபிள்ளையிடம் அதிக விசுவாசத்துடனிருந்து காலஞ்சென்றபலவருஷங்கள் கழித்து இராமலிங்கபிள்ளையின் பெயரிலும் பாடல்களினும் பொறாமைகொண்ட பூர்வபக்கத்தாரிடம் மாத்திரம் இருந்ததற்குக் காரணமென்னையோ? இத்தேயத்தில் பிள்ளையவர்கள் காலமுதலிதுபோதும் உயிருடனிருக்கும் வயோதிகர்களான எவர்க்குமிச் சங்கதி தெரியாதிருப்பதும் ஆச்சரியத்தையே விளைக்கின்றது, சபாபதிப்பிள்ளையின் குடும்பத்தினர் சபாபதிப்பிள்ளை இவ்வாறு செய்வாரா? அவர் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களி

... அன்புடையவராக இருந்தவர் என்று கூறுகின்றார்கள். அப்பாடல்களின் சொற்போக்குமிந்நாட்டுத் தமிழாகத் தோன்றவில்லை. இராமலிங்கபிள்ளையின் தமையனான சபாபதிப்பிள்ளையின் பாடலன்றல் வங்கதப்பாடல். நிரபாரதியான இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் மீது அவ்வசைபாடியவர்கள் அதற்குத் தக்கபரிசினே ஒவ்வொருவருஞ் செய்யுந்நசெயல் தீச்செயல்களை அவரவர்களுள்ளத்திருந்து காரணம் சிலபெருமான் அளிக்கப் பெறாமலிரார் ஆதலினது ஓர் ஆச்சரியமான செயலென்று எவருமதியார்.

“கூர்த்தநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டு” மென்றமுன்னோர் மொழியையறிந்த முதியோர் தம்மை யிகழ்ந்தாரைத் தாமிசுமார்.

“நிறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொன்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று”

எனத்தெய்வப் புலமைத்திருவள்ளுவனார் செய்யத்தகாத கொடியவற்றை தன் கட்பிறர்செய்தாராயினும், அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அரணல்லாத செயல்களை செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று என்னும்பொருள் பயப்பக்கூறியிருத்தலின், பொறுமையுடனிருந்த பிள்ளையவர்கள் இழிந்தவராகார். தந்தமையனார் அங்கதப் பாட்டுப்பாடாமல் தடுக்க வேண்டிய அகசியந்தமக்கின்மையின் அவர் தடைசெய்யாதிருந்தது தவறாகாது. அவர் தம்பொய் நெறிகளை விளக்காவண்ணஞ் செய்திலரே யென இவர் உரைத்ததே தவறென்க.

பின் அவர்மனைவி, ஓர்பண்டாரத்துடன் கூடித்திரிந்ததைக் கண்டவர்கள் அம்மே! இங்ஙனஞ்செய்வது நெறியா என்றுவினாவியக் கால்கொண்ட பெண்டிரை விட்டுக்கோலம்போடுகின்றானே! பெண்ணைப்பரிதவிக்கவிட்ட பெரும்பாலியைக் கேளுங்கள் என்று துற்றித்திரிந்ததை என்னோடடக்கொல்லர் என்றார்.

இராமலிங்கபிள்ளைக்குத் தமையனார் விரோதியாக இருந்தனர் எனவும் மனைவியும் விரோதியாக இருந்தனளெனவும் அவர் மனைவிவிபசாரி

யெனவும் பிள்ளையவர்களைப் பலவாறு தூஷணஞ்செய்தனனெனவும் அங்
வாறு செய்யாமல் தடுக்காமை ஒருபெருங்குறையெனவும் கூறுகின்றார்.

கற்புடைப் பெண்டிபொழுக்கத்திற்கு மாறான பொழுக்கமுடைய
வொருமாறு தன்கணவனை இகழ்ந்தாலதனைச் சரியானதென வலகீகரித்து
மகிழுமவர்கள் எத்துணைச்சிறப்புடைக் குணத்தினராவர். புருஷனைக்கண்ட
வாறு துற்றித்திரிபவர்களைச் சிலாகித்தல் விதிதூல் விருத்தமேயாம்.

பெருந்தேவனார்பாரதம் “எப்பணியா லின்புறுவர் காதலரகீ காதல
ரை, அப்பணியா லப்பொழிதே யன்புறுத்தி, யோப்ப - மனங்குழையும்
வண்ணம் மகிழ்விப்பதன்றே, கனங்குழையார் தங்கள் கடன்” என்றும்
திருக்குறள். “தற்கூத்துத்தர் கோண்டார் பேணித் தகைசாரிற், சொர்
காத்துக்கோர் விலாள்பெண்” என்றும், இவ்வாறே அநேகதூல்கள் தன்புரு
டனிட்டப்படியே நடப்பவனே குலமகனென்று கூறியிருப்பதற்கு மாறாகக்
கூறுமொருத்தியைச்சட்டி அவனை அவ்வாறுசெய்யாது செய்யாமல்வது
சொல்லாமலிருக்கச்செய்திலவே எனக்கூறுதல் சிறப்பன்றென்க.

சகலகலைகளைப் முணர்ந்தவரும் சிவபெருமான் திருவருள்பெற்றாரும்
தேவகுருவுமான பிரகற்பதியும் சிவனடித்தொண்டிசெய்வதில் ஈரந்தவரும்
முனிச்சிரேட்டரும் சிவனருள்பெற்றவருமான கௌத்தரும் தம்மனை
வியர்கள் செய்தவிபசாரத்தை முதலிலேயே செய்யாமற் தடுத்திருந்தாலு
காகுமே யெனக்கேட்பவர்கட் சிவமென்னுரைப்பர்.

மனைவியின் வினைக்கும்புருடன் வினைக்கும் சம்பந்தமென்னை? கண
வனை வெறுக்காத மாதுகற்புடைப்பெண்டாய் சகானுபவத்திற்குரிய புண்
ணிய உலகினை கடவுள் கட்டளையாலடைவன். கணவனை வெறுத்து விபசா
ரமுதலிய துற்செயல்களுட னிருக்கவன் கற்பின்மகளாய் இழிவுற்று துன்
பானுபவத்திற்குரிய நரகினைக் கடவுள் கட்டளையா லடைவா ளென்பதனை
உணர்ந்தவராதலின் பிள்ளையவர்கள் மனைவியின் இகழ்ச்சியாதிகளைத் தடுக்
காமை குற்றமாகாதென்க.

பூர்வபக்கத்தாரின் சொற்களுக்குப் பதிலெழுதினோமெயன்றி இராம
லிங்கபிள்ளை யவர்களின் மனைவியின் செயல் உண்மையென்பதன்று எம
தப்பிராயம்; அவர் மனைவியின் சரிதம் பொய்யாயிருக்கினும் அல்லது
மெய்யாயிருக்கினும் எமக்கதைக் குறித்த வசியமின்மையா லென்க.

சிவபெருமானிடந் திருவருள் பெற்றாராயிருந்த பெரியோர்கள் தம்
மைப்பிறிகழாமற் செய்துகொள்ளாமலும் தம்மனைவியாதிபரைக் குறித்து
வருந்தாமலும் இருந்தார்கள் ஆதலின். உவகை வெகுளி முதலிய வுயிர்க்
குணங்களைப் பற்றாது அன்பு மருளுமாதி || இறைக்குணங்களைப்பற்றி

நின்ற இராமலிங்கபிள்ளை யவர்கள் தமது மனைவியாதியரை இகழாமல் தடுக்காமை தவறென இவர்கூறுதலே தவறென்க.

பின் இவ்வாறு இராமலிங்கபிள்ளை யிருந்து சிவபெருமானுக்கே உரிய எல்லாஞ்செய் சித்துக்களை யுடையானென்னும் சிறப்புப்பெயரை தமக் காக்கி எல்லாம் வல்லசித்தனென்று பைத்தியகாரர் போலுரைக்கில் எவர் மனந்தான் சகிக்கும்? உண்மைச் சைவன் சகித்திருப்பானு கூறுமின்? என்றார்.

இராமலிங்கபிள்ளை தம்மை எல்லாம் வல்லசித்தன்யானே என்று கூறி யபாடலே கிடையாது. அந்நகனம் இருந்தால் இவர்காட்டியே இருப்பார். அவர் சொல்லாதசொல்லி அவர் சொன்னதாகச் சொல்லி இவர் அவர் மீது விண்பழிசுமத்துதல் தவறென்க. இவர் முன்னர்க்காட்டிய பாடலெ தனிலும் எல்லாம் வல்லசித்தன் நானே என்று கூறக்கண்டிலேம்.

இனி, அப்பாறுரைக்கஞல்தா னென்ன குற்றம் என்று கேட்பவர் கட்டிவரென்னையோ? உரைக்கும் பதில்? பொதுவுஞ் சிறப்புமான சிவநாமங்களைச் சைவர்தம்பெயராக வைத்து மகிழாமலில்லை, இலக்கணகொத்தி யற்றிய சுவாமிகுதைத் தம்பிரானுக்கு “சசானதேசிகர் எனப்பெயரிட்டிரைத் து வந்தார்கள்.” “சசான ஸர்வவித்யானம்” என்று வேதமுரைக்கும் ஞான சாரியான, சிவபெருமானின் சிறப்புப்பெயரை அவர்க்கிட்டி வழங்கலா மா? முக்களாலிங்கரை “சிவஞானயோகி” எனப் புகண்ட பரமேசுவரனுக் குரிய சிறப்புப்பெயரை வைத்து வழங்கலாமா? இவ்விதமன்றியும் சைவர்கள், உயாபதி, சந்திரசேகரன், கங்காதரன், திரிலோசனன், தானு உருத் திரகோடி, அம்பலவாணன், நடராசன் பசுபதி, அம்பிகாபதி பரமேசுவரன் மிருத்தஞ்சயன் நீலகண்டன், நீலலோகிதன், என்பன வாதிசிவபெருமானுக்கே உரிய சிறப்புப்பெயர்களைத் தம்மாணவர்கள் புத்திரராதியருக் கிட்டி வழங்கலாமா? இவர்காட்டிய மறந்தும் புறந்தொழா மாண்பினரும் மகாவித்வசிரோமணிக னென்பாரி லொருவருமான இராமசுவாமியப்பிள்ளை யை திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யெனப்பெயரிட்டழைக்கலாமா? இப்பூர்வ பக்கத்தாருட்பலர் ஆறுமுகநாவலரை “பரசமயகோளரி” என எழுதுஞான சம்பந்தப்பிரபுவின் சிறப்புப்பெயரை இட்டி எழுதியும் உரைத்தும் வருகின்றனரே அவ்வாறு செய்தல் உசிதமாகுமா? ஆறுமுகநாவலர் பரசமயகோளரியும், இராமசுவாமியப்பிள்ளை ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையுமாகியது மாத்திரம் உசிதமும் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களுக்குண்டென்று இவர்கள் கூறும் எல்லாம் வல்லசித்தன் என்னும் பெயர்மாதிரம் அநுகிதமும் போலும் தமிழ்நாடு முதலியவைகளிலுள்ளார் சிவபெருமானுக்குரிய பெயர்களை மக்க்கிட்டி வழங்கும் வழக்கமுடையவராதலின் வழக்கத்தை யனுசரியாதவர் சிவபெருமானுக்குரிய பெயரினை இராமலிங்கபிள்ளை தமக்கு வைத்துக்கொண்டது தவறெனவும் அப்பெயரிருந்தால் அப்பெயருக்குரிய செயலனைத்தும் இருக்கல்லேனெனமென்றுக் கூறுதல் தவறென்க.

நாமுன்னர் காட்டிய நசாஸ்திபெயரை யேற்றுநின்ற சைவர்களிடஞ் சிவபெருமானிடமுள்ள பெயர்க்குணமனைத்துமன்றி ஏகதேசமுமின்மையுண்மையின் இராமலிங்கபிள்ளை எல்லாம் வல்லசித்தன் அருட்பிரகாசவள்ளல் முதலியபெயர்களின் செயலினை உடையவராக இராமையாலவையவர்க்கு தகாதென இவர்கூறுதல் தவறென்க.

ஒருவர் ஒருபெயரினை உரைத்தால் அதனையுரைத்தவர்கள் எந்ததோக் கத்துடனுரைத்தனரென வாராயாது நீலகண்டன் என்றவுடனே அவன் கழுத்திற் விஷவடையானக்கறுப்பின்மையாலவனுக்கு நீலகண்டனென்னும் பெயர்கூடாது என்றுகூறுதல் எவ்வாறுள்ளதோ அவ்வாறுள்ளதே இவர் கூறுமிதவும் நீலமணியணிவோன் - நீலமலர்குமீவோன் களங்கருணத்தை உள்ளிடத்தில் உடையோன் முதலியோரும் நீலகண்டனென்னும் பெயரைப் பெறுவர். இதனிலொருவனுக்கிப் பெயர் எவ்வாறு வந்தது என்றாராய்ந்த இக்குறித்த வெவையிலுமில்லாவிடில் தந்தையார் சிவபெருமானை நினைக்குமாறு இட்ட இயற்பெயரெனக் கருதுதல்வேண்டும். அவ்வாறு கருதுவது மரபாகவும், இவர் அவ்வாறு எதுவுஞ்செய்யாமல் இராமலிங்கபிள்ளைக் கில்லாதபெயரினை இவரே இட்டி அவர்தம்மை எல்லாம் வல்லசித்தன் எனச் சிவபெருமா னொருவருக்கேயுரிய சிறப்புப்பெயரினை வைத்து அச்செயலின்றி இருப்பதற்கெந்த சைவன்தான் சகிப்பான். என இவர் கூறுமவையனைத்தும் சைவமரபிற்குரித்துப்போல உரைத்து வருந்துகின்றனர். நாயிதுகாறுங் காட்டிய உலகநியாயங்கனால் சிவபெருமானுக்குரிய பெயரினை சைவரிட்டு வழங்குதற்கு மனஞ்சகிக்காதவன் இவர்கூறியாங்கு உண்மைச்சைவனாகாமல் போலிச்சைவனே யாவன் என்க.

பைத்தியகாரர்போல பொருத்தமற்றவைகளை யுரைத்திடர்ப்படுவோர் இராமலிங்கபிள்ளையல்லர்; அவர் கூறுமொவ்வொரு விஷயமுஞ் சாத்திரசம்பிரதாயங்களினின்றும் விலகாமையா வென்க.

பின் அதனாலே இராமலிங்கபிள்ளையின் தமயனாகும் உபாத்தியாநுமாகிய இ. சபாபதிபிள்ளை அவர்கள் தமது தம்பியாரும் மாணக்கருமாகிய இராமலிங்கபிள்ளை மீதெழுந்த உலக அபவாதங்களைக் கண்டுக்கேட்டுஞ் சகிக்காமே நடுவுநிலைன்று இவரது நெறிகளையும் பாட்டின்படிபுறங்களையும் கண்டித்து திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் என்பதும் திருவருட்பா என்பதும் சிறிதும் பொருந்தாதென்று நன்குதெரித்தார். அவற்றைப்பின்னர் காட்டும் மற்றையோர் ஒருகால் நெறிபிறழ்ந்து கூறுவாராயினும் கூடப்பிறந்த தமையன் கூறுவதும் பொய்யாமா? என்றார்.

இவர்காட்டிய சபாபதிப்பிள்ளையைக் குறித்திவருரைப்பன பொருத்தமற்றனவென முன்னரே யுரைத்தாம். இவர் கூடப்பிறந்த தமையன்நெறிபிறழ்ந்தகூறுமாட்டானென பாமரசனங்களை வசப்படுத்துமாறு கூறி

38 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

பிறந்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் பகைத்துக் கொள்ளுகிறதே இவ்வேபோலும் சகோதரர்கள் ஒருவரையொருவர் வஞ்சித்ததாலும் வஞ்சிக் கமுயன்றதுவுமான சரிதங்களை நாமனேகமறிவேம் அவைகளில் திருவிளையாடற் புராணத்துக்கண்டவொன்றை இங்குரைக்கின்றோம். இராசேந்திர பாண்டியன் தம்பியான ராஜசிங்கபாண்டியனென்பான் தனது சகோதரனை

“செழியன் தனக்கு வரையறுத்த செய்தி கேட்டுச் செம்பியர்கோன் கழியன்புடைய ருலமகளைத் தான்போய்க் கொள்வான் கருதிமதி வழிவந்த வற்குத் தம்பியென வந்தவ ரச சிங்கமெனும் பழியஞ்சா தான் வஞ்சித்துப் பழனங்காஞ்சிப் பதி புருவான்.”

என சகோதரனது வஞ்சனையை விளக்கியிருத்தல் காண்க. கூடப்பிறந்த தமையன் மெய்யே சொல்வானா? என்பதனை ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குச் சோதரர் உளரேல் அவரிடைத் தாமும் தம்மிடையவரும் நடந்துகொள்வதனைக் கவனித்தால் நன்குவிளங்கும். கூடப்பிறந்த தமையன் பொய் கூறுனென்னு நியாயம் நிலைக்காதாதலினிவருரை வெற்றுரையென்க.

பின் இவ்வாறே இராமலிங்கபிள்ளை இப்பெயர்களைக் கொண்ட காலத்திற் றுனே கண்டனங்களெழுந்தமையாலும், அதனையவர் அடக்கி யொப்பச் செய்யும் வன்மை அவர்க்கின்மையாலும் இக்காலத்தும் இனிமேலும் உள்ள சைவர்களால் கண்டிக்கப்பட்டு வருமாறொருதலையே என்றார்.

இராமலிங்கபிள்ளையின் பெயராதிகளுக்கெழுதிய கண்டனங்களுக்குப் பதிலின்மையும் அதனை யடக்கி யொப்பச்செய்யும் வன்மையவர்க்கின்மையும் உண்மையானால் இராமலிங்கபிள்ளைக்கு அருட்பிரகாச வள்ளலென்ற பெயரும் அவர் பாடல்களுக்கு அருட்பா என்ற பெயரும் அன்றே அழிந்தொழிந்திருக்குமே? அங்ஙனமாக அழிக்கப்பட்டதற் கிப்பூர்வ பக்கத் தார் கண்டனமெழுதவேண்டிவதனாவசியமன்றோ? இப்பூர்வபக்கத்தார் தங்களாலும் வெல்ல முடியாதென்பதனை தாமே விளக்கினர். அது, இனிமேலுமுள்ள சைவர்களாலும் என்று வரைந்ததனாலென்க. ஆகவே இப்பூர்வ பக்கத்தாரும் வெல்லுங்காலமின்றென்றும் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களின் கொள்கையினர் தோற்குங்கால மின்றென்றும் இவருரையே காட்டுகின்றது. எப்பொழுதற் தோல்வியையே இடமாகக்கொண்ட பக்கத்தை நமது பூர்வபக்கத்தார் அவலம்பித்தது விசனிக்கத்தக்கதேயாம்.

எத்தனை தலைமுறை கலகம் விளைவிக்கினும் சத்தியமே நித்தியமானதாக நிற்கும். இராமலிங்க பிள்ளையின் மெய்யான கொள்கை வெல்லுமே யன்றி பூர்வபக்கத்தாரின் பொய்யான கொள்கை வெல்லாதென்க. என்றும் வெல்லாதென்க

பின் தேவாரத் திருவாசகங்களாகிய திருவருட்பாக்களுக்கு அக்காலத்து யாரேனும் முறைகூற வந்தாரல்லர். இவரது நெறியல்லா நெறிகண்டே முன்னரும் இப்போது முன்னார் புலவர் கண்டிக்கா நின்றார்.

தேவார திருவாசகங்களுக்கும் இராமலிங்க பிள்ளை யவர்களின் பாடல்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? சம்பந்தமற்ற ஒன்றை எடுத்துக் காட்டிப் பயனில கூறலினாலவ ரடைவதென்னை? தமிழ் வேதங்களான தேவார திருவாசகங்களுக்கும் தமது பாடல்களுக்கும் சமத்துவமேனும் அல்லது தேவார திருவாசகங்களினு மெமது பாடல்களுயாந்தன யென்றேனும் இராமலிங்க பிள்ளை கூறியிருக்கின்றாரா? அந்நகன நகூறிய பாடலை அன்றோ இப்பூர்வ பக்கத்தார் காட்டி யிவ்வாறு கூறியிருத்தலின் இது தவறெனக் கூறல்வேண்டும். அந்நகனமன்றி வாளாகூறலிற் பயனென்னை? இராமலிங்க பிள்ளை தேவார திருவாசகங்களையும் அவைகளைப் பாடியருளிய சமயாசாரியர்களையும் புகழ்ந் திருக்கின்றனரே யன்றி வேறின்மை யறியாத சாமானிய ஜனங்கள் அவர் தேவார திருவாசகங்களை இகழாவிடின் இவர் இவ்வளவு கோபத்துடன் பேசாரெழுதார் எனக் கதறுகின்றனர். தேவார திருவாசகங்கள் தோன்றியகாலத்திவர் உடனிருந்தவர்போல அக்காலத்து யாரேனும் குறைகூற வந்தாரல்லர். என்று தாமே முக்காலமு முணர்ந்தவரை யொப்ப வரைந்தனர். தேவார திருவாசகங்கள் தோன்றியகாலத்து குறைகூறினாருள் என இவருக்குரைத்தவர் யாவர்?

இவர் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்கள் பாடிபதுபோலவே சமயாசாரியர் பாடியிருப்பாரோ? என்னுஞ் சந்தேகத்தினை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளுதற்கு இல்லாதனவற்றை வலிந்து கூறுகின்றனரேயன்றி வேறின்றென்க.

சமயாசாரியர் பாடல்களுக்கும் இராமலிங்க பிள்ளை பாடல்களுக்கும் உத்பவாதிசெய லனைத்தும் வேறுபட்டு நிற்பதனைச் செவ்வனே யறிந்தவராயின் இவர் இராமலிங்க பிள்ளை பாடல்களுக்குத் தேவார திருவாசகங்களை ஒப்பெனக் கொண்டாருளரென மயங்கார்.

இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்களின் நெறியனைத்தும் வேதாகம வாதாரமுடையனவாய் சைவசம்பிரதாயமாய் நிற்பனவாதலின் அவர் நெறிகளை மறுப்பவர்கள் அவைதீகரும் அசைவருமாகி யொதுங்குதலைப் பின்னர்க்காண்க. 'முன்னநுமீப்போதுமுள்ளார் புலவர் கண்டிக்காநின்றார்' என்ற சொற்பிரயோகத்தில் கிடக்கு நயமனைத்துமுண்மையே.

பின் பூர்வபக்கத்தார் அகராதி முதலியவைகளை வரைந்த பொருமை காரணமாகக் கலகம் விளைந்ததெனக் கூறி, சிவனடியவர்களான சிவரை அளவுகடந்து தாடண்புரிந்து செவ்வனே தமிழ் ஆங்கிலம்ஆரிய முதலிய கற்புலவர்குழுவுடன் செந்தமிழ் வசனத்தொடரினையுந்தட்டித்தொழிறியும்

படிக்க வறியாச் சிலரை வித்வாபிதானத்துடனெழுதி, தாங்கள் விவாத சபை யேற்படுத்திய தாதிகளை வானாவரைந்து, காதிதங்களைக் கறுபித்தவிவர் இவற்றையெல்லாம் நேரில் நின்று கண்ட நாஸ்திகருட் பலரும் வைணவர் புத்தர் கிறித்தவர்களிற் பலரும் நகைத்து சிவநிந்தை சிவனடியார் நிந்தைசெய்கின்றனர் என்றும் இராமலிங்கபிள்ளையை யொப்ப சமயாசாரிய சந்தானாசாரியராதிகளையும் அவர் செயல்களையும் அவரடைந்த முத்தியையும் இகழுக்கின்றனரென்றும் அகலத்தில் வரைந்திருக்கின்றனர்.

இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் பாடல் பாடிதல் முதலிய செய்தற்குமுன்னர் நாஸ்திக வைணவாதியர்கள் சிவபெருமானையும் சிவனடியவர்களையும் நகைத்துப் பரிசுக்காமமும் சமயாசாரிய சந்தானாசாரியராதியர்களின் திறங்களும் முத்திகளும் மெய்யென்றும் கொண்டு, இகழாமலும் பொய்யெனக் கொள்ளாமலும் இருந்தனர்போலும் இவ்வொழுதியாங்கு எந்த வைணவனும் நாஸ்திகனும் கிறித்தவனும் இராமலிங்க பிள்ளையின் பொருட்டாகச் சிவநிந்தை சிவனடியவர்நிந்தை மோட்ச நிந்தைகளைச் செய்தானல்லன். இராமலிங்கபிள்ளையின் நிமித்தம் பலதுடணங்களை நவீனமாக வரைந்து நாஸ்திகாராதியர்மீது பழிசுமத்திவிட்டவர் இப்பூர்வபக்கத்தினரேயாவர். இவர் கூற்றானே சைவரணைவரும் இராமலிங்க பிள்ளையை இகழாதவர்களென அனைவரு மறிவார்கள். அன்னிய மதவாதிகள் எஞ்ஞான்றும் தம்மத்தினும் பிறமதங்கள் தாழ்ந்தனவென்று கூறுமியல் பிளையேயுடையவராதலின் அவர்செய்யும் துஷண தூலாராய்ச்சியுடையார்க்கு வருத்தத்தினையும் வியப்பினையுந்தரா தென்க.

இவர்காட்டுங்குறிப்பினால் நாஸ்திக வைணவாதியர் இராமலிங்கபிள்ளைக்கு முந்தியகாலத்து சிவபெருமானிடமும் சிவனடியவர்க ளிடமுந் தேவார திருவாசகாதிகளிடமும் நன்குமகிப்பினை யுடையவராக இருந்தனர்போலும் அவர் என்றும் ஒருபடியாகவே இருப்பவர்கள்.

பின் இற்றைக்கு ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருடங்களு முற்பட்ட சமயாசாரியர் சரிதங்களும் பிறசைவலியல்களும் இராமலிங்கபிள்ளை சரித்திரமெழுதி இருப்பதுபோலவும் அவர்போலவும் பாடல்கள்போலவும் இருக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமென்ன என்கின்றனர் என்றார். சமயாசாரியர் திருவவதரித்தகாலம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாறியாண்டிற்குமேலெனவிவர்கண்டதென்ன இராமலிங்கபிள்ளையின் சரித்திரங்களெல்லாம் குற்றமுள்ளவையன்று. அவரிடத்திலுள்ள குற்றமென்ன? அவர்பாடலிற் கண்ட குற்றமென்ன அவர் சரிதம் சத்தியமானதே; அவர்செயலுஞ் சத்திமானதே, அவர்பாடலு நல்லி சைப்புலவர் நன்கு மதிக்குமொல் காப்பெரும்புகழ்ந் தொல்காப்பிய முதலிய பழைய விலக்கணப் பொலிவினையும் அருள்வனத் தினையு முடையதே, இத்திறங்களை அறிந்துகொள்ளு மாற்றலற்றி கழுப்புமதத்தினர், அறிஞராலெள்ளி நகையாடத் தூக்காராகின்றார்.

ஐந்தாவது பரமாசாரியனான இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களை எவரு முறைத்திலராகவும் இப்பூர்வ பக்கத்தாரால் பரமாசாரியர்கள் நான்கு பேர் கன்ன உரைக்கேட்டோம் அவர்களை முறையே முதற்பரமா சாரியரிவர் இரண்டாவது பரமாசாரியரிவர் மூன்றாவது பரமாசாரியரிவர் நான்காவது பரமாசாரியரிவர் என எழுத மறந்தனர் போலும் பரமாசாரியர்கள் முன் நான்குபேர்கள் இன்மையின் இவருரை வெற்றுரையென்க.

பரமாசாரியனான கல்லாளீழலிருக்கெல்லா வறமுஞ் சொற்ற சிவ பெருமானேயன்றி வேறெவருமாகாரென்க. எந்தக் குறையினிடம் ஒருவன் ஞானோபதேசம்பெற்றானோ அந்தச்சீடனுக்கு அந்தக் குறையன் பரமாசாரியனா கின்றான்; இம்முறையால் வருமவர்களெல்லாம் எல்லார்க்கும் பரமாவாரி யராவரா? என்றமாகார். சிவபெருமானெருவையே எல்லா வாகிரியருக்கும் பரமாசாரியராதலின் பரமாசாரியர் உள்ளவாரு ஞன்னெல்லாம் ஒழிவற என்று மொருவராய் நித்பவராகவும், இராமலிங்கபிள்ளையை ஐந்தாவது பர மாசாரியராகக் கொண்டனர் பிறவென்றவர் கண்ட முதற்பரமா சாரியரும் இரண்டாம் பரமாசாரியரும் மூன்றாம் பரமாசாரியரும் நான்காம் பரமாசாரி யரும் யாவரோ? பரமாசாரியர் நால்வரின்மையால் ஐந்தாவது பரமாசாரி யரென இராமலிங்கபிள்ளையவர்களை உரைத்தாரும் இவர். எவரோனும் ஒரு வர் அவரை அவ்வாறு கூறியதாக இவர்கண்டிருந்தாலேனவரை இடமெழு தக்கூடாது. இல்லாத ஒன்றை எழுதுவதெவ்விரடையும் பயனென்னே? இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் முத்திகைவந்தவ ராதலின் அன்பர்களவரை முத்திகைவந்தவரென்றனர். இதனாற் பூர்வபக்கத் தாருக்கும் புறமதத்தின ருக்கு முண்டாகிய ஏரிவென்னே? தேவார திருவாசகங்களையும் அவைகளை யுடைய சிவபெருமானையும் அவைகளினு சிரியர்களான நால்வர்களையும் துதித்துள்ள இராமலிங்க பிள்ளையவர்களின் பாடல்களை தேவார திருவாச கங்களினும் விசேட நூலென்றவர் யாவர்? எவரோனும் அவர்பாடலில் விரு ப்பமுள்ளவர்கள் கவகன் நிலைமைக்கேற்றவாறு எளியநடையில் விளங்குத லின் தேவார திருவாசகத்தினும் மனவுருக்கமுடைய விசேஷநூல் என்றத னால் தேவார திருவாசகங்கள் தாழ்ந்தனவும் இவர்பாடல் உயர்ந்ததுமெ ன்று பெருந்தருமா? மெய்யாக அதிக உருக்கமானவும் சிறந்தவானவந் தேவார திருவாசகமென்றன்றோ பொருள் தருகின்றது. கரும்பினுமினிய சொல்லான். கரும்பினுங்கரிய குழலான் அரும்பினும் வெளியாகையான் என்றால் இனிமைபிலுயர்ந்தது கரும்பும் கருமையிலுயர்ந்தது கரும்பும் வெண்மைபிலுயர்ந்தது அரும்புமன உவமையுயர்வுப் பொருளாய்நின்றலை இவரையார்போலும் “சூரீ இக்கூறலு மீஇயபண்பே” என்பதிலக்கண மாதலின் வேறுபடக் கூறிலுமுவமை யுயர்ந்ததேயாம்.

“உயர்ந்ததன்மேற்றே யுள்ளுங்காலை” என்ற ஒல்காப் பெரும்புகழ் தோல்காப்பியரின் உலகாப்பெரு மொழியாலுமையையுயராததேயாதலின் தேவார திருவாசகங்கள் இராமலிங்கபிள்ளை பாடலுக்கு மாணப் பொரு

னாயுன்னவாதலினி ணுரைப்பார் குறிப்பறியாதின்னோர் இராமலிங்க பிள்ளைபாடலை யுயர்த்தின ரென்றல் தவறென்க.

நாஸ்திகராதியர் இராமலிங்க பிள்ளை விஷயமாகக் கூறும் அவைகளால் சிவனடியார் பத்தியும் சிவபத்தியும் தேவார திருவாசகாதி தமிழ்வேத பத்தியும் கெடுமா? சிவனடியார் பத்தி சிவ பத்தி தேவார திருவாசகாதி தமிழ்வேதபத்தி முதலியவை இராமலிங்க பிள்ளை காலத்திலும் அவர் மறைந்த பின்னரும் மேலுமேலும் அதிகமாகி இருத்தலின் இராமலிங்க பிள்ளை யவர்களால் இவை கெடுக்கப்பட்டன வென்றல் பொருந்தாத விஷயம். இராமலிங்க பிள்ளை யவர்களை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு நாஸ்திக கிறித்தவ ஹைனவாதியரை வாளாகாட்டி பலபல பொருந்தா விடயங்களைக் கூறிச் சாமானிய சனங்களின் சிவபத்தி அடியவர்பத்தி தேவார திருவாசகாதி தமிழ்வேதபத்தி முதலியவைகளைக் கலைத்தவர் பூர்வ

பின் இராமலிங்க பிள்ளையினாலே அநேக சைவர்கள் சைவசமயமும் பொய் அதனை அறுட்டிப்பவர்களும் பொய்யர். அவ்வுண்மையினை இராமலிங்க பிள்ளையினால் கண்டு கொள்ளுங்கள் என்று கிறித்தவர் சொல்லிச் சொல்லித்திரிய அவற்றை நம்பிச் சைவத்தை வெறுத்துச் சிலர் கிறித்தவராகவும், சிலர் புத்தராகவும், சிலர் நாத்திகராகவுஞ் சென்றனர். இன்னும் அவ்வாறு இராமலிங்கரால் புறமதப் படுகுழியில் விழுகின்றனர். அவரைத் தடுக்கவும் இப்பொய்மைகளைக் கூறிப் பாவஞ் சம்பாதிப்பார்க்குப் புத்தி புகட்டவுமே யீதெழுத்தத் தொடங்கினும். என்றார்.

சைவசமயத்தினை இராமலிங்க பிள்ளையை யாதாரமாகக் கொண்டு கிறித்தவர்கள் இகழ்ந்தால் இவர்கள் கண்டிக்க வேண்டுவது கிறித்தவரையன்றோ? கிறித்தவ ரவ்வா நிகழ்ந்தன ரெனவும் இகழ்கின்றன ரெனவும் இதுகாறும் யாதொ ராதாரமும் யாங்கண்டிலேம். கிறித்தவ மதத்தில் நம் பிக்கையுஞ் சைவமதத்திற் பிரசாரமுமுள்ள ஒருவர் கூறுமாறு தாமாகவே “சைவசமயமும் பொய் அதனை அறுட்டிப்பவர்களும் பொய்யர் என இப் பூர்வபக்கத்தின ரெழுதி விடுத்தனரேயன்றி வேறன்றும். இராமலிங்க பிள்ளையவர்களின் சரிதாதிகளையுணர்ந் துண்மைகூற இப்பூர்வபக்கத்தின ரே ஆற்றலற்றவராயின் அன்னியதேசத்து மதமாகிய கிறித்தவ மதத்தினைப் பழிகியுள்ளவர்கள் எவ்வாறுணர்வார்கள். “அக்கிராரத்துச் சங்கதி ஷேக்மீரா லப்பையைக் கேட்டால் தெரியுமா? அவ்வாறு கிறித்தவர்களின் நின்தாபிரசங்காதிகளைக் கேட்டு சைவத்தினை வெறுத்துச் சில சைவர்கள் கிறித்தவர்களானார்கள் என்றால் இதனை எவர் நம்புவார்கள். “சொல்லுவார் சொல்லினுங் கேட்பார்க்கு மதியில்லையா?” என்றவாறு இவர் கூறு மிப்பொய்மொழியை விவேகிகன்மதியாரென்க. கிறித்தவர் சொல்லித் துரிதனைக் கேட்டுக் கேட்டுத் திரிந்து சைவத்தினை வெறுத்தவர்களென

இவர் கூறுஞ் சைவர்கள் தம்மத விடயங்களி வெட்டுணையும் பரிசயமற்றவர் களாகவும் கிறித்தவர்களுடனுண்டல் கிறித்தவர்களுடன் ஒரு கிரகத்தில் வாசஞ்செய்தல் கிறித்தவர்களுடன் சம்பந்தஞ்செய்துகொள்ளுதல் கிறித்த வர்களைத் தொடுதல் முதலிய எவையுஞ் சைவர்க் கரகாதன என்றறியாத சாமானியராய் இருந்தாலொழிய கிறித்தவர்களின் பிரசங்கத்துக்காகச் சைவத்தினை இழக்கமாட்டார்கள். இத்தேயத்திலுள்ள எத்தகைய இழிஞ னும் அவ்வாறு செய்ய மனமிசையான் ஆதலினிவருரை வெற்றையென்க.

கிறித்தவர் சொல்லித் திரிவதற்காகப் புத்த மதத்தினைச் சைவர்கள் அடையவேண்டிய காரணமென்ன? சைவங் கிறித்தவம் புத்தமென மூன்று மதங்களையேயுடைய தேயமிது என்று கருதினர்போலும்.

இத்தேயத்தவர்களிற் புத்தமதத்தினரைக் கண்ணூரக் கண்டவர்கள் வெரு சுருக்கமாகவே இருப்பர். உதாரணம் காஞ்சிபுரமாகிய உத்தம கோத் திர வாசிகளான 50000-சனங்களுக்கதிகமானவர்களில் ஐந்து பெயர்களை புத்த மதத்தினரைக் கண்ணூரக் கண்டவர்களாகக் காட்ட ஒருவராலாகா தாலுல் இலங்கை பர்மமா சைனா முதலிய மிஸேசக கண்டங்களிலுள்ள புத் தமதத்தினரை இராமலிங்கபிள்ளையின் பொருட்டுத் தழுவிக்கெட்டனர் சைவரிற் சிலரென்றாலுதனை அங்கேரிப்பவன் யாவன். சைவாலயங்களுட் பிரவேசித்தல் சமயாதி தீட்சைகளைப் பெறுதல் சைவ னுல்களைப் படித்தல் முதலியவைகளைச் செய்தற் கருகரல்லாதாராய் நெற்றியின்மாத் திரம்விபூதி தரித்துத் திரியும் துணையர் கொலைஞர் வலைஞர் சண்டாளர்முதலியவர்களை உத்தேசித்துப்போலும் நமது நண்பர் சிலர் புத்தராயினர் என வருந்திக் கூறினர். உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி கருடனாகவாறு இத்தே யத்திலிழிஞரை இழிஞராகவே கருதுதல் வழக்கமாதலின் நமதன்பர் சை வர் புத்தராளுரென்றது சாலத்தவமென்க.

சைவருளெவரும் இதுகாறுங் கிறித்தவர்களாக சைவ மதத்துப் பொரு ளினைபுணர்ந்து, பின் இகழ்த்தடைந்தாரின்றென்றும் சைவருலத்துட் பிறந் தும் தீவினை வயத்தால் சைவ வொழுக்க வழக்கங்களிற் பயிலாது இளைமை தொட்டி கிறித்தவ வழக்க வொழுக்கமுடையாருடன் பழகி ஊனருந்தல் முதலிய ஆபாச விடயங்களி விச்சையுண்டாகி கிறித்தவ மதத்துட் சிலர் புருந்துளாரன்றி, சைவராயிருந்து கிறித்தவர்களானவர்களின் மென்க.

சைவ குலத்துட் பிறந்த வொருவன் கிறித்தவனாகவோ புத்தனாகவோ ஆனால் அவன் தனது தாய் தந்தை உற்றார் உறவினர் சாதியினர் சமயத்தி னர் ஆகிய அனைவரானும் நிஷித்தமானவனாக ஒதுக்கப்பட்டு வருத்தவேண் டியவனாகவுள்ளவனென இவரறியாது சிலர் கிறித்தவர்களாகவும் சிலர் புத் தர்களாகவும் ஆயினார்களென வாளா எழுதிவிட்டனர்.

44 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

சைவர்கள் தம்மதங்களினின்றும் வேறு மதங்களிற் பிரவேசித்தல் கிறித்தவ புத்த நாஸ்திகாதிக்களின்போலும் என்ன அமுகு. இம்மூன்றுஞ் சைவத்திற்கடுத்த மதமெனக் கருதினர்போலும் நன்று நன்று சைவ சித்தாந்த உணர்ச்சி இவரிடம் இவ்வாறான விபரீதங்களையே உண்டாக்கியதுபோலும்.

இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களால் எவரும் கிறித்தவபுத்த நாஸ்திக மதங்களிற் பிரவேசித்தாரல்லர். இராமலிங்கபிள்ளையின் சரிதங்களையும் பாடல்களையும் உணர்ந்தவர்கள் கிறித்தவ புத்த நாஸ்திகாதி மதங்களை வெறுக்குங் குணமுடையராகவே ஆவார்கள். இராமலிங்கபிள்ளை பாடல்களைப் படிப்பவர்கள் தேவார திருவாசகங்களில் அதிக அன்புடையவராகவே ஆகின்றனர் ஆயினர் ஆவர் ஆதலின் இவர் கூறியவனைத்தும் தவறென்க.

இராமலிங்கபிள்ளையின் சரிதாதிக்களை உரைப்பவர்கள் உண்மை கூறுபவர்களும் அவர் சரிதாதிக்களைப் பொய்யென்னும் பூர்வபக்கத்தினரோ இல்லாது கூறிப் பாவஞ் சம்பாதிப்பவர்களுமாதலின் இவ்வொழுதியதனைப் படித்து இவர் கூறுமவைகளை மெய்யென நம்புவார்கள் பாவங்களைக் கிரகிக்கவேண்டியவர்களேயாகின்றனர். இவ்வொழுதியவைகளால் சைவர்க்கு நலம் விளையாது தீங்கு விளைதலைக் காட்டவன்றோ இவர் இராமலிங்கபிள்ளை விஷயமாக வுரைக்கும் ஒவ்வொன்றினையு மறுத்தற்கு நாம் நியாயவச்சிரகுடாரமொழுதப்புகுந்தேம். இவ்வொரு இனம்மையை நண்பர்கள் இறுதியிலறியாதிரார்.

இராமலிங்கபிள்ளை பாடலாபாச தர்ப்பண மென்னுஞ் சுவடியின் மூன்றாவது பக்கமுதல் பத்தொன்பதாவது பக்கம்வரைக்கும் பூர்வபக்கத்தார் இராமலிங்கபிள்ளையின் பெயர்ப்பொருட்டாகவும் செயல்ந்பொருட்டாகவும் பாடலின்பொருட்டாகவு முரைத்தவையனைத்திற்கும் தேவாராதி சைவ நூல்களைக்கொண்டே மறுத்தமையின் எமது நியாயவச்சிரகுடாரத்தால் இவாது ஆபாசதர்ப்பணத்தின் மூன்றாவது பக்கமுதல் பத்தொன்பதாவது பக்கம்வரைக்கும் வரைந்திருந்தவை கண்டிக்கப்பட்டொழிந்தமை காரணம். இனி எஞ்சியவைகளின் கதியுங் காண்பீர்களாக.

சரிதம் பொய்யென்றதனை மறுத்தல்.

இராமலிங்கபிள்ளை சரிதம் பொய்யே என்ற தலைப்பின்கீழ் “இராமலிங்கபிள்ளை பாடல்களில் எழுதப்பெற்ற சரிதம் பொய்யே என்று தொடங்கி தொழுபூர்வோழுத்தவியாருடையவரலாறு முழுதம் பொய்யென்க”. என்று பல வரிகளைவரைத்து முக்காலமுண்மையே என்று முடித்திருக்கின்றார்.

சென்ற சக்கில வருஷம் வைகாசிமீ வெளியான போலியருட்பாமழப்பின் கண்டனமான குதர்க்காரணிய நாசமகாபரசு என்னும் புத்தகத்தில்

கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை என்றொழுதியது நியாயவிரோதமெனவும் தொழுது வீலையுதழுதவியார் அவர்களை வேலுமுதலி என எழுதுதல் நியாயவிரோதமெனவும் நியாயங்காட்டி மறுத்திருந்தும் “போலியருட்பா மறுப்பி லாககாக்கு காட்டியிருத்தலை யாரறியார் என வுரைத்தல் முழுசெவிடர் தந்தடையையன்றிப் பிறர் விடைகளை யுணருந் திறமின்றி தாவ குழறின வைகளையே மீட்டுக குழறுமாறுபோலுமன்றி வேறுகாடுதன்க. இத்தேயத தவராயுள்ளபிள்ளையவர்களின் சனைத்தலம் மருதாரேயாயினும் அவரதுண்டகாலவாசஞ்சிதம்பரத்தாதலாலும் இன்றும் அவர்சகோதரர்சந்தியாரான பிரசங்க ரத்தினாகரம் வடிவேலுப்பிள்ளை அவர்களை சிதம்பரம் வடிவேலுப் பிள்ளை என வழக்கிவருதலாலும் எழுதிவருதலாலும் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை என்பதேமுறை, அவ்வாறன்றி, கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை என்றது சாலத்தவறென்க. தம் முன்னோர் இருந்த ஊரையே தம்மூராக எழுதி வருதல்வழகி வருதலாதிகளை இத்தேய வழக்க ஒழுக்ககளை ஆராய்ந்து கூறாமல் தம் விடாப்பிடியையே காட்டுகின்றனர். பிள்ளையவர்களுடன் பழகினவர்களைப்போல கருங்குழியிற் பிறந்தவரென அன்னிய தீபகாசிகள் அழுக்காற்றலுரைப்பதனை விவேகிகள் அங்கீகரியாரென்க.

கருங்குழியென் றெழுதியதற்காகக் குதர்க்காரணிய நாசமகாபரசுகாரர்கடிந்து கண்டித்தகாலத்து வாய்மூடிப் டலவருடம் இருந்த போலியருட்பாமறுப்பு தூலினையுடையார் காலஞ்சென்றபின்னரும் பூருவபட்சிகள் அதே விஷயத்தினையுரைத்தல் சால நகைப்புக் கிடமாகின்றதேயன்றி வேறின்மென்க.

பிள்ளையவர்களின் மாணவரொருவர் கருங்குழி என்பத மங்கலமொழியாதலின் மருதாரென்பபிள்ளையவர்களே மாற்றி எழுத வுரைத்தனரென இப்பூர்வபட்சிகளிடம் உரைத்தனராம் உரைத்தார்பெயரினை இவர்கள் கேட்க மறந்துவிட்டனர் போலும் திருவருட்பா முதன்முதல்க்கிட்டது அட்சய வருஷத்தில் அதற்குமுன்னரே ஒழிவிலொடுக்க தூலிலுள்ள “வள்ளல் குரராயென்ற” பாடற் குரையெழுதியதன்றில் இவ்வரை பெழுதியவர் சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை என்றெழுதியிருத்தலை அறியாதவருமுனரோ? போலியருட்பா மறுப்புக்காரர் சிதம்பர சத்தத்தினு மத்தலவாசிகளான தீட்சிதர்களிடத்தும் திருச்சிற்றம்பலமென்னு மொழியினிடத்து முட்பகையுடையாராதலின் சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை என்னுது கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை என்றெழுதினாரென குதர்க்காரணியநாசமகாபரசுகாரர் சுக் கிலவருஷம் ஆறுமாதத்திலேயே வெளியிட்டிருக்கின்றனர். முப்பதுவருடங்களுக்ககிகமாகின்றமையால் எவருமிதனைநினைவில்வைத்திராரென பூர்வபட்சிகள் சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை என்னுது கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை என்று கூறி மகிழுதல் ஆராய்ச்சியில்லாக் குறையானேயன்றி வேறன்றென்க. போலியருட்பா மறுப்பி லாககாக்கெழுதியிருத்தலை யாரறியாரென்பதற்கு சிறு புத்தகமாகிய போலியருட்பாமறுப்பிலுரைத்த கருங்குழி என்பதனை பெரும் புத்தகமான குதர்க்காரணிய நாசமகாபரசு கண்டித்திருத்தலை எல்லாருமறிவர் ஆதலினதற்கு மறுப்பதுவே என்று மறுக்கின்றும்.

46 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

“மருதூர் இராமலிங்கபிள்ளை என்பதனை மாற்றி சிதம்பரம் இராமலிங்கர் என எழுதினார்” என்று குழறுகின்றனர். இன்னவிடத்தில் மருதூர் இராமலிங்கர் என்றெழுதினார். அதனை மாற்றி இன்ன இடத்தில் சிதம்பரம் இராமலிங்கர் என எழுதினார் என ஆதாரமில்லாத கூறுவதற்கு மருதூர் இராமலிங்கபிள்ளை என அவர் தம்மை எழுதினாரென்பது பொய் என்பதே மறுப்பாம். இனி, சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை என இப்பூர்வபட்சிகளுரைத்தபடியன்றி அப்பெரியவரைச் சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை அவர்கள் என்றே உலகின் மற்றையோருரைத்தின்றனர். ஆதலின் இராமலிங்கர் என அவர் பெயரை குறைவுபட எழுதிய பூர்வபட்சிகளின் வெருதிர்க்கமான பெயர்களை குறைவுபடவரைதலே முறையாமேனும் இக்காலத்திற்குசிதம்பரமென விடுத்து இராமலிங்கரென அவர்க்குப் பெயரின்மையான் அதுவெற்றையெனத்தகர்த்து இவ்வாறே வடவூரான் உத்தர சிதம்பரத்தானென்பதற்கும் ஆதாரம் காட்டாமையால் நிராதாரமான பெயர்களை ஒதுக்கிமறுக்கின்றும்.

இச்சென்னையினும் பிற நாடுகளினும் உள்ள நற்குடிமக்களுளநேகருக்கு பிறத்தலும் தங்குதலுமின்றியே ஊர்ப்பெயர் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

பட்டினத்திலேயே பிறந்தும் ஊர்ந்தும் உள்ளவர்களிலநேகர் கைச்சாத்திடுங்கால் காஞ்சிவரம் இராமசாமி நாயுடு.

சவலை வெங்கிட்டராமசுவாமி முதலியார்.

பூண்டி. அரங்கநாத முதலியார் என ஊர்ப்பெயர் காட்டியுதிதலும்.

பிற நாடுகளில் - காஞ்சிபுரத்திற் பிறந்தவர்களுள் அநேகருக்கு பென்னகர் சுப்பராயமுதலியார், விசுவர் சுத்தரமுதலியார் பெருநகர் முருகேசமுதலியார் என்பன வாதி ஊர்ப்பெயரிடுதலும் அழைத்தலும் எழுதலும் உலகறிந்த சாமானிய விஷயமாதலின் இதனி லிப்பூர்வபட்சிகளுக்கொரு வெற்றியு மின்மையையுன்றி யுணர்வாராக.

பின் இராமலிங்கபிள்ளை தமயன் சபாபதியிள்ளையிடத்தும் ஒரு பிராமணரிடத்தும் படித்தாரென்றுசரித்திரவசனத்தார் சொல்ல தொழுநூர்வேறு முதலியார் ஒதாதுணர்ந்தாரென்கின்றார். இவ்வாறேதொழுநூர் வேறுமுதலியார் திருவருட்பா வரலாறு எனப்பாடியதும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டதறிக.” என்றார்.

இப்பூர்வபட்சிகள் கொண்ட தப்பெண்ணப்படியேனும் சரித்திரவசனம் பிற்பட்டதும் திருவருட்பா வரலாறு முற்பட்டதுமாக. முன்னொடுபின் முரணடைத்துரைத்தலே தங்கள் அவசரபுத்தியை வெளிப்படுத்தியது.

இங்ஙனம் மாறுபட்டமையா னிராமலிங்கபிள்ளை சரிதம் பொய் என்பது இவர்கள் அபிப்பிராயம்.

சரித்திரவசனம் எழுதியவர் திருவருட்பா வரலாற்றெழுதியவர் கருத் துக்குச்சிறிதும் மாறாக எழுதாமல் ஒத்தே எழுதியிருக்கின்றனர். தொழுவூர் வேலுமுதலியாரொன இவர்கள் எழுதும் - தொ. வேலாயுதமுதலியார். பாடிய வரலாற்றில் பிள்ளையவர்களுக்கு அட்சராப்பியாசமே செய்விக்க வில்லை என்றேனும் சபாபதிபிள்ளை முதலியவர்களிட மவர்படிக்கவில்லை யென்றேனும் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா இல்லை. அல்லது சரித்திரவசனத் தில் ஓதாதுணர்ந்தாரில்லை ஒதியே எக்கலைகளையு முணர்ந்தாரொன்றெழு தப்பட்டிருக்கின்றதா அதுவுமின்று பூர்வபட்சிகள் வாளா ஒன்றற்கொன் றுமாறுபட்டதற்கு என்று குழறுகின்றனர். மீதானத்தியர் பன்னிமேல வெ மை வைக்குமெங்கள்மே தாளைப்பள்ளி விழைந்தருளிற்றென்பதெவன் என அட்சராப்பியாசஞ் செய்வித்ததினை விளக்கியிருத்தலை அழக்காற்றான் மறைத்துரைப்பதனா லிவர்க ளெண்ணம் பலிக்குமோ பலியாது பலியாது.

இப்பூர்வபட்சிகள் ஒருவர் சரிதத்தில் சிலவும் பலவுமான வேறுபாடு கண்டால் அவர்சரிதத்தினைப் பொய்யென்பர் போலும்.

வைதீக சைவோத்தமரான ஹரதத்தாசாரியர் சரிதத்தில் ஒருசரிதம் கந்திகேசுரரே ஹரதத்தாராக அவதரித்தரென்று கூறுகின்றது. மற்றொ ள்று நாராயணமூர்த்தியே ஹரதத்தாராக அவதரித்தனரென்று கூறுகின் றது இவ்வாறிரண்டு பதெலால் இவர்க்கு ஹரதத்தசரிதமும் பொய்யாகும் போலும்.

ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சரிதத்தில் பகவதியார் திருவயிற்றிற் பிறந் தாரென்று ஒருபுராணமும் சிவபாதவிரதயரினுபாசனாழகத்திற்கந்தக் கட வுளே ஒருசிறுகுழந்தையாகி எதிரேதோன்றினுனொன் மற்றொருபுராணமும் சுப்பிரமணியரே ஞானசம்பந்தரென்றும் அபர சுப்பிரமணியரேயன்றி சுப் பிரமணியர் அன்றென்றும் பலமாறு பாடுகள் இன்றும் வழங்குவருதலின் கெளணி யகுலதிலகாரன ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சரிதத்தினையும் பொய் பொய் முக்காலும் பொய் என்பர் போலும். திருப்பெண்ணாடசத் தில் பிறந்த சுவேதவணப் பெருமான் பிள்ளையாகிய மெய்கண்ட சிவனை திருவெண்ணெய் நல்லூரிற் பிறந்தவரென திருவாவதிதூறையா ரொருவர் எழுதியிருத்தலை யிவர் கண்டிலர் போலும். பரஞ்சோதியாரிடம் எல்லாக் கலைகளையும் ஞானோபதேசத்தினையும் பெற்றனரென்றும் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடம் ஐந்தாவயதிலேயே வேதசிவாகமாதியோதி யுணர்ந்தன ரென்றும் சரிதமாறுபாடுகள் காணப்படுதற் கென்கெய்வார்கள். மெய் கண்ட சிவசரிதந்தமொற்றத்தினை யுடையதாதலின் அதுபொய் பொய் முக்காலும் பொய் என மற்றொரு சமயத்தில் உரைப்பார்கள் போ லும்.

கங்காதேவியும் பார்வதிதேவியும் மேனாதேவியின் புத்திரிகள் எனச் சிலபுராணங்களும், பார்ப்பதியை தவநிலையில் மலையரசன் மலர்ந்திருக்கக் கண்டெடுத்து வளர்த்தானென்றும் பார்வதியின் கைவிரல்களில் கங்கை பிரந்தானென்றும் சிலபுராணங்களும் ஒன்றற்கொன்றுமாறு பதெவாலவை களை பொய் பொய்முக்காலும் பொய்என்பர் போலும். இவ்வாறியவர்கள் உரைக்க நேர்ந்ததுவைதீக சைவசித்தாந்தங்கள் லதிகபரிசயமும் உபதேச முயில்லாக் குறைவினாலேயே என விவேகிகள் கருதாமலிரார்.

பின்“தேகம் பிணவியலாகி இம்மண்ணிலே விழாது மூவகைச்சித்தியுள் சூர்வகைச் சித்திபெற்று நிற்பதே முடிவான முத்திரிலை என்றவாறு” என்று சரித்திரவசனத்துட் காட்டப்பட்டமையால் அது சைவசித்தாந்த வுணர்ச்சி சிறிதுமில்லாதவர் எழுதிக் கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது.” என்றார்.

சைவசித்தாந்த முணர்ந்தவர்களாக மனப்பால் குடிக்கும் இபூர்வபட்சிகள் சித்தாந்த வரம்பினையுணராது விஞ்சுகனாக நியாயமாய் தாமறிந்தவள வெய்வளவோ அய்வளவேயன்றி வேறுசித்தாந்தமென ஒன்றுங் கிடையாதென, தவறுதலாக நினைக்கின்றனர்.

பூர்வபட்சிகளிற் பெரும்பாலார்க்கிந்த வைதீக சைவசம்பியதாயமே தெரியாது. வைதீகசைவக்ருமுவினர் எனத்தம்மைச சொல்லிக்கொள்ளுத லொன்றானே வைதீக சைவசித்தாந்தவுணர்ச்சியின் மிக்கவராய் விட்டதாக அவர்கள் கருதி இவ்வாறு கூறுகின்றனர்.

வாதுளாகமமானது தேகம் பிணவியலாகி விழுதலுடையார் முத்தியடைந்தவ ராகார் என்று கூறுகின்றது. பெரியநாயகியின் நிருவருள் பெற்று விருத்தசைவத்திருந்த குமாரதேவர் தாமியற்றிய சுத்தசாத கத்துள் இவ்வாறு கூறியிருக்கின்றனர்.” அடுத்தமற்றிரண்டு சனனத்தில் வீட்டையடைந்தீர்தோம்பத நேறியோர். அடுத்த மற்றென்று சனனத்தில் வீட்டையடைந்தீர்த் தப்பதநேறியோர். அடுத்தவச்சனனத் தன் லடைந்தீர்த் அசிபத நேறியுளோர்வரும். அடுத்தவ்வீவுடலோ டடைந்தீடாவின் மேலாகிகை யொன்றோடுக்தமென் றுணர்வாய்” ஒடுங்கிடுங் காலத் தோன்றியவடைவி னோடுங்கிடு மென்றுரைப்பதன லோடுங்கிடுங் காலத் சத்தியவாதிக் கோடுங்குமீவ்வுடறன் மாந்திரையி, னோடுங்கிடுங் காலம் சத்தியவாதிக் கோடுங்குமீவ் வுடல்சத்தியமா, யோடுங்கிடுங்கால முடலிங்கே ிழிந்தாலோடுங்கினதில்லை யென்றுணர்வாய்.

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேவுமீவ்வுடலிங்கே வீழா, மே லொருவடிவை யெடுத்ததின்றாகின்மேவு மிவ்வுடலிங்கேவீழா, மேலொரு சிவத்தைச் சிவன் சென்றடையுமேவு மிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொரு சிவத்தின் வடிவதாமருனாய் வெளியதாயுலகு கண்டிடவே” என்பவைகளையங்கோடமாக வுடையவர்கள் சித்தாந்திகளல்லர் என்பவர்கள் சைவ

நிந்தனைசெய்தோராவர் ஆகமங்களுட் சிறந்தவாதுளக்கருத்தினைக்கொண்டு சரித்திரவசன மெழுதியவர்களின் குருமரபினை ஆராய்ந்தறியு மாற்றவின் றி சைவசித்தார்த வுணர்ச்சி சிறிதுமில்லார் எழுதிக்கொடுத்ததெனத் தெரி கிறது என்றது ஸ்வகபோல நியாயமா யொழிந்தது.

மூவகைச்சித்தினை சமயம் வாய்த்துழிவிரிப்பாம்.

பின் “சிவபெருமானே இராமலிங்கபிள்ளையாக வந்தாவென்றது அதி பாதகம் அதிபாதகமென்க என்றார்.

பலநதீடருக்குச் சன்மார்ச் காசாரியராஃ விருந்த இராமலிங்கபிள்ளைய சிவபெருமானே என்றது அதிபாதகமானால், ஏனையரையும் சிவபெரு மானாகக் கூறுதல் அதிபாதகத்திலு மதிபா ரகமன்றே?

“கண்ணுதலிங்கண்டக் கதையு வகபந்தருளி
மண்ணிடைபின்மாக்கள் மலமகற்றும் - வெண்ணெய்நல்லூர்
மெய்கண்டானென்றொருகான் மேவுவரால்வேறினமை
கைகண்டாருள்ளத்திற் கண்.”

என்று மெய்கண்ட சிவனாகிய சுவேதவனப் பெருமாள் பிள்ளையவர் களை அவர் சீடர் மரபார் சிவபெருமானே எனக்கூறியிருத்தலானும்.

நருமையா தினத்தம் சிலாமணிப் பண்டாராசனனிதியை குமரகுருபர சுவாமிகள்.

“விளங்கெழின்மிடந் தீரார் களங்கமுண்டென்படிக்
காசலாமலினந் கரந்த காரணத்தான்
மாசிலாமணியென வண்பெயர்நிறீஇ
மேன்மையோடமர்ந்த ஞானசம்பந்த”

என்றும் “சுண்கொண்ட கொன்றைத்தோடைமாசிலாமணி” என்றும் - பண்டாரமும்மணிக் கோவையுள் கூறியிருத்தலை இக்குழவினர் படித்தறிந் தவராயின் அத்தோ! அதிபாதகம் அதிபாதகமென்றார் சைவசித்தார்த வா சிரியர்களான மெய்கண்ட சிவனாரையும் மாசிலாமணிப் பண்டாரம் அவர் களார் இக்குழவினர் மறுப்பர்போலும் அங்ஙனம் மறுப்பின் இக்குழு வின் உவகாமமரபறியாதார் என அறிவுடை அனைவராலு யொதுக்கப் படுவர்.

சிவபெருமானேபென னனைத்தலால் இழுக்கில்லை எனப்போதிய ிவபவநாட்டி மறுத்தார்.

“மாணமருஞ் செங்கைமதில் வெண்ணெய் வாழ்மன்ன! குளித்தமதுக் கொன்றை யெங்கோ கருமாகடல் விடமுண்ட கண்டப்பெருமான், திரு வெண்ணெய் கல்லூர்ச் சுவேதவனத்தான், உருவென்ன வந்தெடுத்தா னுற்று.” என்பனவாதி சொற்களாற் சிவபெருமானே என்று திருவெண் ணெய் சுவேதவனப்பெருமான் பிள்ளையவர்களான மெய்கண்ட தேவரைக் கூறியிருத்தலானும் ஞானசாரியனை சிவபெருமானே என்று கூறுதல் ஆன்றோராசார மாதலானும் சாத்திரசம்பிரதாய விரோதமாக வுரைத்த வவ்விதபாதகமொழிகளைப் பூர்வபட்சத்தார்க்கே திரும்பவளித்து சிவபெரு மானே வந்தாரென்னல் கூடும் எனமுன்னுரைத்தவைகளை நாட்டிலும்.

பின் “இராமலிங்கபிள்ளை ஒன்பது வயதிற்பாடினாரென்பதும் ஒற்றியூ ரில் சிவனே குருவாக வந்தாரென்பதும் பிறவும் பொய்க்கதையென்றிக. என்றனர்.

ஒன்பதாவதுவயதிற்பாடவராதென்று இவர்கள் எந்தஆதாரங்கொண் றிரைத்தார்கள். ஒற்றியூரில் சிவபெருமான் குருவாகவந்திவர் குபதேசித்தி லர் என்பதற்கு இவர்கள் காட்டிய ஆதாரமென்ன?

இப்பூர்வபட்சிகள் எதனையுரைத்தாலும் இவ்வுலகினர் மெய்யென நம் புவர் என்று கருதினர்போலும் சிவபெருமானே குருவாக வந்தனர் என்றத னால் சைவசித்தாந்தத்துக்கு இழுக்கொன்றமில்லையாகவும்இங்ஙனமுரைத் தல் குருகுலவாசஞ்செய்து சன்மார்க்க ஹல்களை ஆசிரியர் உபதேசவழி யாக அறிந்தனுட்டிக்கப் பரிபாகமில்லாக் குறையெயன்றி வேறின்றென்று சச்சம்பிரதாயிகள் கருதாமலிரார்.

“மெய்க்ஞானன் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய் - மெய்க்ஞானம்
பின்னுணர்ந்து மன்றி பிரளயா கவருக்கு
முன்னுணர்ந்துந் தான் குருவாய் முன்.”

என்று சிவஞானபோதமுரைத்தலின் பக்குவமுடையா ரனைவருக்கும் சிவபெருமானே குருவாகவந்துபதேசிப்பவராதலின் பிள்ளையவர்கட்கு சிவ பெருமா னொற்றியூரில் குருவாகவந் துபதேசித்தது பொய்யாகாதென்க.

வெளியூர்களிலுள்ளாரிற் சிலர் இப்பூர்வபட்சிகளின் அந்தரங்கங்களை அறியாதாராதலின் மயக்குகின்றார்கள். பாடுத்திறமும் குருபதேச மரபும் உடையவர்கள் இராமலிங்கபிள்ளை ஒன்பதாவது வயதிற்பாடியதற்காகவும் சிவபெருமானையே குருவாகக்கொண்டதற்காகவுஞ் சந்தேகங்கொள்ளார்.

பின் செத்தாரை யெழுப்புவேமென்று கதைகட்டி நாளைக்கழித்துவர ஆங்காங்குள்ளார் நிந்தித்து பலவாறுகூறினர் அவ்வவமானம் பொறுக்க லாற்றாது தாமே தம்முயிரை மாய்க்கத்தெசுடங்கி சிவனைநோக்கி முறை யிட்டார் என்றார்.

தம்முயிரைமாய்க்கத் தொடங்கிச் சிவனை நோக்கி முறையிட்டா ரென்ற பூர்வபட்சிகள் துண்ணறிவில் வியாழனும்பிற் படத்தக்கவரவர், சிவனை என்ற இலேசானே இவர்க்கெஞ் சிவபெருமானிடத் தன்புண்மை யினின்மையை நன்குதெரிக்கின்றது. இவர்கள் தாமோ உண்மைச்சிவகேய ராவார் மறந்தும் புறந்தொழா மாண்பினராவார்.

கிறித்துவம் புத்தம் முதலிய அன்னியமதவேக தேசிகளன்றோ இவ்வா றுபசுபதிப்பெயரிய தனிமுதற்கடவுளை சிவன்சிவன் என அகவுரவமாக உரைப்பார்கள்.

கிற்க, பின்னையவர்கள் “சிவனை” நோக்கி முறையிடெங்கால் அருகிலிப் பூர்வபட்சிகள் இருந்தனர்போலும் பின்னையவர்கள் சிவபெருமானைக் கண் களாற்கண்டனர் என்பதற்குச் சான்று இப்பூர்வபட்சிகளே யாகின்றனர்.

பின்னையவர்கள் சிவபெருமானைக்கண்டு இறந்தாரை யெழுப்புமாறு இரந்த ஞான்று எழுப்பாதுவிட்டருறை பின்னையவர் களதுபோலும் சிவ பெருமானைநோக்கி முறையிடெவர் எம்மார்க்கிகளிலு முயர்ந்த சன்மார்க்கி களன்றோ? சன்மார்க்கிகட்கு அவமானாதிகளால் உயிர்விடுந் துணிவாதி ய இழிகுணங்களுமுண்டாகுமோ?

‘இதுதருணந் தவறுமெனி லென்னுயிர் போய்விடுமென்பதாதி சிலபா டலை எடுத்துக்காட்டிய விவரறிவிருந்தபடி யென்னை? சிவபெருமானைத் தரி சிக்குமாவலாற்பாடிய வப்பாடல்களுக்க பார்த்தங்கருதி எடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்றனர். அவையோ ஒன்றற்கொன்று யாழ்ப்பாணத்துக்கும் காசிக் குமுள்ள சமீபம்போல அதிநெருக்கத்திலுள்ளன. இவர்கள்காட்டிய நான் குபாடல்களும்பிரியேனென்னும் பதிகத்தும் திருவருட்பேரென்னும்பதி கத்தும் உண்மைகூறலெனும் பதிகத்தும் உள்ளனவேயாம்.’ துணுகிய அறிவினையுடைய பின்னையவர்களின் அபிப்பிராயத்தினை அறியும் ஆற்ற லற்ற இப்பூர்வபட்சிகள் உலகினரை வஞ்சித்துப் பொய்ப்புகழ்பெறுவான் கட்டிவிட்ட கதைக்கஞ்சுவோர் யாவர். இவர்கள்காட்டிய பாடல்களில் செத்தாரை எழுப்பாவிடில் உயிர்விடுவேன் என்று கூறியிருக்கின்றதா இல் லையே இல்லாதபோதிவர் பக்கமெவ்வனம் நிலபெறும் இறுதியில் இராசம விக்கபின்னை தாமே தம்முயிரை மாய்த்துக்கொண்டார் என்று கூறுகின் றார். இப்பூர்வபட்சிகள் முப்பத்தைத்து வயதிற்குமேற்படாத இளைஞ ரேயன்றி உடலான் முதியோருமல்லர். முப்பதுவருடல்களுக்கு முன்னி ருந்த இராமலிங்கப்பின்னை என இவர்களே தம் வழுப்புமுருளியும் புத்த கப் பீறலில் எழுதியிருத்தலின் இக்கூற்று பிறர்மொழியை நம்பி ஆலோச னையின்றி இவர்களெழுதியதேயாம். ஐயோ! பாவம் பின்னையவர்கள் புத்த கப்பகைவராசிப் பண்டிண்டிருந்தாரில் ஒருவர் தங்குமெப்பத்திலுண்டான மனஸ்தாபத்தால் அன்னபாளுதிகள் இன்றிக்கிடந்துயிர் துறந்தஹைக்குச்

52 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

சிலர் குறைகூறுதலைமறைக்க சன்மார்க்கசிரோமணியான பிள்ளையவர்கள் மீது இக்குற்றத்தினை வைத்துக் கூறுகின்றனர்.

பிள்ளையவர்கள் தாமேயுயிர்மாய்த்துக் கொண்டதற்கு எந்தத்தருந்த ஆதாரமும் இவர்கள் காட்டாதுவாளா பொய்கூற்றினால் இவரையொத்தவரன்றிப் பிறர் அதனை அங்கீகரிக்கமாட்டார்கள் அவர் தாமே தம்முயிரை மாய்த்துக்கொள்ளவில்லை என்பதே அதற்கு மறுப்பு.

தம்முயிர்க்குத்தாமே வஞ்சகராயினார் என்பது முதலிய மொழிப்பிரயோகங்கள் இன்னபக்குவத்தினையுடையரைக் குறிப்பதென்றிப் பூர்வபட்சிகளறிந்திருந்தா லிவ்வாறுரையார். சாமானியர்களான சீவர்களின்பொருட்டேரைத்தனவற்றையதிகாரிபேத மாராயாது குழறுதற்கு அறிவுடைய சம்பிரதாயிகள்பிரகாசஞ்செய்யாதிரார். பிரமாணங்காட்டாது அருளுல்களாகிய வேதசிவாகமங்களைச் சான்றுகூறினர். வேதசிவாகமங்களிலுள்ள விஷயங்கள் தெரிந்திருந்தால் இந்த விபரீதசந்தனை உண்டாகாதே. பிரமாணவாக்கியங்களைக் காட்டாமையா லிவர்கூற்றினைப் பொய்யென மறுக்கின்றும்.

பின் தம்மைச் சிவனென்றும் சிவபெருமானது மனைவியென்றும், சிவனது பெரியபிள்ளை, தலைப்பிள்ளை, செல்வப்பிள்ளை என்றும் திருவருட்பிரகாசவள்ளலா ரென்றும் தம்பாடல்கள் திருவருட்பாசமரசவேதம்திருமுறை என்றும் அவை வேதாகமங்களினுஞ் சிறந்தவென்றும் கூறிச்சிவநிந்தை. அடியார் நிந்தை வேதசிவாகமநிந்தை, தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாநிந்தை என்னும் இவ்வதிபாதகங்களே இராமலிங்கபிள்ளையைக் கொன்றனவென்க. என்றார்.

இவர்கள் கருத்தின்வண்ணம் நிற்பவர் எரிவாய் நிரையத்துக்கா ளாவார்கள் 'எதனாலென்னில் பூர்வபட்சிகளின் வஞ்சனையினையுடைய சொல்லனைத்து சிவநிந்தையும் அடியார்நிந்தையும் வேதசிவாகமநிந்தையும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதநிந்தையும் ஆகிநின்றலையுடையதாதலி னென்க. பத்தாந்திருமுறையான திருமந்திரத்து திருமூலயோகிகள் தம்மை சிவனென்றுகூறி இருக்கின்றனர் ஆதலினவரும் சிவநிந்தை செய்தவராகின்றனர் இவ்வதிபாதகமே அவரைக்கொன்ற தென்று மிவர் கூறுவர்போலும் 'நந்தியருளாலே மூலனை நாடிப்பின் நந்தியரு ளாலே சுதாநிவஸுயினேன் நந்தியருளாலே மெய்ஞ்ஞானத்து நண்ணினேன், நந்தியருளாலே நானிருந்தேனே. என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்து மணிவாசகப் பெருமானார்.

“அவமாய தேவரவ கதியி லமுந்தாமே

பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி

நவமாய செஞ்சுடர் நங்குதலு நாமொழிந்து
சிவமான வடபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.”

என்று தம்மைச் சிவமென்று கூறினார். இனி இவ்வெம்பெருமானையும் அவ்
வாறு கூறுவர்போலும்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மூன்றாந் திருமுறையுள் சிவபெருமானை
பிதானெனவும் மாதானெனவும் குருவெனவும் அன்புடைய மாமனெனவும்
மாம்யெனவும் சமத்துவமணவியெனவும் புத்தி, நெனவும் சாதினெனவும்
இனத்தினர்எனவும் வாழுமுரெனவும் உண்ணும்பொருள்கள் எனவும்
கொடுக்கும்பொருள்கள் எனவும் சகோதரன் எனவும் மனசெயல்களை
மாற்றுபவனெனவும் இன்னமனேகவிதமாகவும் அருளிச்செய்திருக்கின்
றனர்.

பிதாவென்றமையால் பிள்ளையாகின்றா மாதாவானாலும் அவ்வாறே
ஆகின்றார். ஆகவே முன்னர்ச் சிவபெருமானை அப்பனெனவும் அம்மை
யெனவுகூறிய இம்மாதவச் சிவஞானியரும் இப்பூர்வப்பாசிகளின் ஆணைக்
கிலக்காகவேண்டிய வர்தாமோ? வைதீகசைவமரபினை யுணராது இவ்வாறு
கூறுதலால் இவர் கூற்றுவெறுங் கூற்றென்க.

தனி, திருத்தாண்டகம்.

“அப்பனியம்மைமீயையனுந் யன்புடைய மாமனுமாய்நீ, ஒப்புடைய
மாகருமொருளுந் யொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரூருந், துயப்பனவுமுய்ப்ப
னவுநதோற்றுமாய்நீ துணையாயென்னெஞ்சுந் துறப்பிப்பாய்நீ, யிப்பொன்னீ
யிம்மணீ யிம்முத்தூநீ யிறைவனீ யேறுந்நதசெல்வனீயே” என்பதேயாம்.

சரிதம்பொய்என்றதற்கு மெய்என்றும் கருவகுழியிற்பிறந்தா ரென்பத
ற்குஅன்றுஎன்றும்போலியருட்பா மறுப்பென்பதனைஅதன் அபலத்துக்கேற்
றபடி அது பிறந்ததொண்ணாறு நாட்களுக்குள்ளேயே மகாபாசாலதுவழி
தலால் அதனிலுள்ள மொழிகள் பயனற்றனவென்றும் அமங்கலமுதலிய
கருததுக்கள் சுத்ததவறென்றும் பெயரினைக் குறைவுறவெழுதுதல் குற்ற
மென்றும் வரலாற்றிற்கும் வசனததுக்கும் மாறுபாடின்றென்றும் தேகம்
பிணவியலாகி இம்மண்ணில்விழாது மூலகைசசித்தியுனோர் வகைச்சித்தி
பெறுதலே முடிவான முத்திரிலையென்றும் அசசரிதம் சைவசித்தார்த
உணர்ச்சியின் மிகுந்தாராலேயே எழுதப்பட்டதென்றும் சிவனென பிள்
ளையவர்களை யுரைத்தமைபாவ மாகாதென்றும் ஒன்பது வயதிற்பாடிய
துண்மையென்றும், சிவபெருமானே உபதேசம் செய்தாரென்பது உண்
மைச்சரிதமென்றும் செத்தாரை யெழுப்புவோமெனக் கதைகட்டிக்காலங்
கழிக்கவில்லையென்றும், அவமானம்பொருமல் தம்முயிரைமாய்க்கவில்லை

54 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

யென்றும் உயிர்மாய்க்கத் தொடங்கிச் சிவனோடு மூறையிட்டா ரென்பது பொருத்தமற்ற பொய்யென்றும் அவருயிர்க்கு அவர்வுஞ்சுரா னுரில்லையென்றும் சேவனாருண்ணியம் அவரிடம் உண்மையிலிருந்ததென் றும் அவர்வெளிவேடமொன்று முடையரல்லரென்றும் அவர் அனைத்துயிர் கண்மீதும் சூரியபுடையவரே யென்றும் அருணால்களான வேதசிவாக மங்களுரைக்கு நாகவேதனையைப் பிள்ளையவர்கள் அடையாரெனவும் தம்மை சிவனெனவாதிகள் ஆண்டுநாசா ராறுசாரமாத விலப்பாதகம் அவராதன்றென்றும் வேதாசுமங்களினுந் தம்பாடல் நிறத்தென்றது நும் கருத்தன்றென்றும், இப்புண்ணியச்செயல்களை பாவச்செயலெனக் கூறி யறங்கடையார்த்தவர் பூர்வபட்சிகளே யெனவும் கண்டித்து இராமலிங்க பிள்ளை சரிதம் உண்மைஎனச் சித்தாந்தஞ்செய்தமையின் பூர்வபட்சிகளின் ஆபாசதர்ப்பண, மெமது நியாயவச்சிரகுடாரத்தால் பத்தொன்பதாம்பக்க முதல் இருபத்தோராம் பக்கம்வரைக்குஞ் சிதைந்தழிந்தமை காண்க.

இராமலிங்கபிள்ளை சமயப்பற்றிலார் என்றதன் மறுப்பு.

“இராமலிங்கபிள்ளை சமயப்பற்றில்லார் என்ற பீடிசையின்கீழ் இராம லிங்கபிள்ளையவர்களுக்கு சைவசித்தாந்தவாசனை சிறிதுமின்று என்று தொ டங்கி சமரசசன்மார்க்க மென்றெழுத்தென்னே” என்று சிவபுராணசுதத் தொடர்களை வரைந்துவைத்தனர்.

சமயப்பற்றில்லார் என்றெழுதிய இப்பூர்வபக்கத்தார் தந்நிலையைப் பிள்ளையவர்களதாகமற்று கூறுகின்றனர். சமயப்பற்றில்லாதார் இவர்களை யன்றி அவரல்லர். பிள்ளையவர்கள் இன்னசமடத்தில் பற்றில்லாதவர் என் றுகாட்ட மறந்தனர்போலும்.

இங்இராமலிங்கபிள்ளை யவர்கட்கு சைவசித்தாந்த வாசனைசிறிதுமி ன்றுஎன்பது கரதலாமலகம்போற்காண்பர் பெரியர் என்றார். பிள்ளையவர்க ட்குசைவசித்தாந்தவாசனை சிறிதுமின்றென்பதற்கு தக்கநியாயமுரையாமல் காண்பார்பெரியர் என்ற வெறுமொழியே இவர்கள் புத்திசாதாரியத்தை விளக்குகின்றது. இவர் கூறும் பெரியர் உயரம் வயது முதலியவைகளாற் பெரியராக ஒருவேளை இருக்கினும் அறிவான் மிகச்சிறியராகவே விளங்கு வர். இப்பூர்வபக்கத்தார் தம்மொழிக்குப்பதிலான மொழியே கிடையாது என்று கருதுகின்றவர்கள் என்பதை அவர்கள் கூறுந்துணிவுரைகள் காட்டு கின்றன.

“சமயாசாரிய சுவாமிகள் இறைவனோடொன்றாக் கலந்த அத்துவித நிலையராயிருந்தும் சைவசித்தாந்தம் என்னும் பெரும்பயிரையடர்ப்பான் வந்த சமணம் புத்தம் முதலிய புறச்சமயங்களை கட்டுவந்தாரன்றிச் சமயத் தை வெறுத்தாரல்லர். என்ஈது வரைந்திருக்கின்றனர். இந்த மலைபோன்ற

உத்தியை எந்தவிதவந்தரத்தினின்றும் கொண்டு வந்தார்களோ? இன்னொரு சமயாசாரியசுவாமிகள் இறைவனோடொன்றாகக் கலந்த பின்னரும் இவ்வுலகில் இருந்தனர் போலும்? சமயாசாரியசுவாமிகள் அறிவாற்செவ்வொருமாதிரியாக வளங்குவோர்களாதலின் நான்களவாறுரைத்தோம் என்றும் இதுவே எங்கள் மரபென்றும் கூறுமிவர்களை சைவ ஏகதேசிகளென்றன்றி வைதீகசைவ சித்தாந்திகளாக வைதீகசைவ ஹனுணர்ந்தோர் கருதார்.

செவ்வொருமாதிரியோடொன்றாகக் கலந்த பின்னரும் இவ்வுலகில் வசித்தனரென அவர்கள் சரிதங்கள் கூறவில்லையாதலின் இவருரை வெற்றுரையென்க. அன்றியும் அத்துவிதநிலையாராவார் சன்மார்த்திகளென்றோ? சம்புத்திரமார்த்தத்தையும் தாதமார்த்தத்தையுஞ் சார்த்தவையன்றோ பார்த்தவிலிங்க வழிபாடாதின, இவர் கருதும் அத்துவிதநிலையாராவார் சமயப்பற்றில்லாதாராகவே இருத்தல்வேண்டு மென்பதேயாம் என்பதற்கு அவர் குறித்த உம்மையே சான்றுபடும்.

சத்தினிபாதத்துத் தமரன்றோ ருருபரனோக்கிற்குழை வுண்டகன்ற மலத்தினராகி அத்துவிதானுபவிகளாவோர். சமயாசாரியர்களும் அத்தகையரேல் நம்போன்றவர்களா யிருந்து பரிபாகமடைந்த பசுக்களாகவன்றோ வாகின்றனர். வைதீகசைவசித்தாந்திகள் என்காழிப் பெருந்தகையெக்குமர ருருபரனே என்கொண்ட கொள்கைக்கிணங்கிநின்ற சென்னை வேதாக மோத்த சைவசித்தாந்திகள்தம் கொள்கைக் குமாறுகவரைந்துள்ள இச்சவடியின் பிரசுரக்காரர்களாக முற்பட்டது வியப்பினும் வியப்பே. புத்தஞ் சமணமுதலிய மதங்கள் சைவமென்னும் பயிருக்குக்களையே யன்றி சைவசித்தாந்த மென்னும் பயிருக்கு மாத்திரம் களையாயினவோ? “வேத நேறி தழைத்தோங்கி மீதுசைவத்துறை விளங்கப் பூதபரம் பரைபொலியபுனிதவாய் மலர்ந்தழகு சீதவளவயற்காழித் திருஞானசம்பந்தர்பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாய்” என்ற அருண்மொழித் தேவர் திருவாக்கினையும் பொருட்படுத்தாது. அநேக வேறுபாடுகையுடைய சித்தாந்தங்களை உட்கொண்டு நிற்கும் சைவசமயத்தி னொருவகைச் சித்தாந்தமான மெய்கண்ட சித்தாந்தத்தினைக் குறிப்பாற்சட்டி சைவசித்தாந்தம் என்னும் பெரும்பயிரை யடர்ப்பான் வந்தபுத்தமுதலியவை என்றமையானே இவர்க்குவைதீக மார்க்கங்களிலுள்ளபலவேறுபாடான சித்தாந்தங்கையுடைய சைவமார்க்கத்திலிருக்கும் வைஷ்ணவியம் இவ்வளவென அன்றிவனங்குகின்றது.

“சமயத்தை வெறுத்தாரல்லர் - என்றார். சமயத்தை வெறுத்தாரல்லர் என்றமையால் விரும்பினொன்று பொருளாகின்றது. எந்தசமயத்தை! என்பார்க்கிவர் சைவசமயத்தை யென்றன்றோ பதில் கூறல்வேண்டும் அங்குமாயின் பிள்ளையவர்கள் சைவசமயத்தை வெறுத்தனரென்று இவர்காட்டாமையின் சைவமல்லாத சமயத்தினை வெறுத்திருக்கலாமேயன்றி சைவ

56 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

சமயத்தை வெறுத்ததாக இவர் ஒருமொழியையு மவர்பாடலினின்று வலிந்துகாட்ட இயலாதவராவர்.

எல்லாசமயமு மொன்றென்று கூறினரல்லர்.” என்றார் இதுசமயாசாரியர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருநெறித்தமிழ் வேதங்களை இகழாமல் இகழ்ந்ததாகும் எவ்வாறெனின் “சமயவாதிகள் தத்தம் மதங்களிலமைவதாக அரற்றிமலைந்தனர்” என்பதாதி வேதவசனங்கட்கு மாறுபடுதலின் சமயங்கள் அறவுத்தப்பவர்களின் பக்குவத்துக்கேற்ப சிவபெருமானாலேயே ஆக்கப்பட்டு நடைபெறுவதென்னும் வரம்பினை யழிப்பான் இவர்எல்லாமகமுமொன்றென்று கூறப்படாதென்கின்றனர்? உரைத்தோன் கருத்தினை யுணருமாற்றலினி ஓட்டை நெஞ்சினருவக்கவாளா கூறுவதிலொருபயனு மில்லையாதலினது பொருந்தாதென்க.

“சமயம் சமயமென்பது பொய்யாம் என்றும் அதனாற் பிரயோசனம் இல்லையென்றுங் கூறினார் என்றார். இதனாலிவர் சமயம் சமயம் என்பதை மெய் என்றும் அதனாற் பிரயோசனமுண்டென்றும் கருதினவராகின்றார். இவருக்கும் பிள்ளையாட்களுக்கும் வெகுதூரமாதலினிவர்க்கு அவருபேதம் இன்பத்தினை யளியாது. இவ்வளவோடு விடாமல் சாதியபிமானங்களும் தேசாபிமானங்களும் இருத்தல் வேண்டுமென்று குறிப்பிக்கின்றார். இவைகளால் விளையுந் தீமைகள் இன்னவையென இவர் அறிந்திராதவராதலின் இவ்வாறு கூறுகின்றனர். சமயங்களெல்லா முத்தியாகிய வந்தமில்லின்பத்தினை யடைதற்குச் சோபானமாதலினென்க என இவரே மறந்துரைத்தனர். என்செய்வார் பிள்ளையார்கள் மீதுண்டான பொருமை காரணமாக இவர் பலதவறுரைக்கினும் அவைகளினிடையே அச்சலத்தினை மறந்து உண்மையை முரைக்கின்றனர் இவ்வுண்மைகள் இவர் மனநிலைகளைக் கெடுக்கின்றன. சோபானமென்பதுபடி. அளக்கும்படியும் குளத்தின்படியுமன்று மேனிலைக்குக்கீழ் நிலையிலுள்ளாரேறிச் செல்ல மாளிகையை அல்லது மேனிலையை அமைத்தவன் அதனில் கட்டமின்றி ஏறிச்செல்வதற்கு அமைத்தபடிகளைச் சோபானமென்ப. இச்சோபான மனைத்திற்கு முரியோனுண்மையி லொருவனெய்ன்றி அநேகராகார். இதனால் இவருரைப்படியே முத்தியாகிய அளவிலின்பத்தை யடைதற்குச் சோபானமானபடிகள் பொதுவாராய்ச்சியில் ஒன்றாயும் சிறப்பாராய்ச்சியில் வேறுவேறாயும் ஆராய்ச்சிக்கேற்றவாறு தோன்றுதலின் பிள்ளையாட்களும் ஒன்றென்கூறநேர்ந்த விடத்து ஒன்றென்றும் அன்றென்று கூற நேர்ந்தவிடத்து அன்றென்றுங் கூறி யிருக்கின்றார்கள். இம்முறையாலவர் சமயப்பற் றில்லாதவராகார். “புறச்சமயநெறி நின்றமகச் சமயப்புக்கும்” என்றதொடர்மொழியைக் காட்டி மகிழ்ந்தனர். புறச்சமயத்து நின்றோன் அகச்சமயத்துட்புருந்தால் புறச்சமயத்தினைப் புகழ்வானோ? இகழ்வானோ புகழ்வானானால் அகச்சமயம் புகவேண்டா இனி ஒரு சமயத்தினுட் கிடைகளிலுள்ளாரே ஒருவரை யொருவர் இகழ்தலும் தந்திலையே மெய்ந்திலையென்ற

லும் இன்னோர் அறிந்தவராயி னிவ்வாறு கூறமுற்படார் சன்மார்க்கிகள் எனைய மார்க்கங்களைக் கண்டித்தலும் எனையர் ஒன்றன்பினென்றாய் சன்மார்க்கத்தினை யடைதலும் சன்மார்க்கநிலையில் சமயாதீத பழம்பொருளை எய்திச்சித்தத்தலும் இவர்களறிந்தவரல்லர். அறிந்தவராயின் பின்னையவர் களை சமயப்பற்றில்லாதார் எனஇகழார். “பரசமயங்கட்கெலாம் பாக்கியம் பண்ணெனாதே” என்ற தானும் செந்தமிழுப ிடதமாகிய சிவஞானசித்தி யாருங் கூறாநின்றது என்றனர். திருநெறித்தமிழ் வேதங்களாகிய தேவார திருவாசகங்களுக்கு வழங்கும் பெயர்களை மாற்றி அருட்பா எனப்புதுப் பெயரிட்டுத் தாபனஞ் செய்ய முயலுமிடர்கள் சிவஞான சித்தியைச் செந் தமிழ் பபரிடதம் என்றனர் இனி அச்சிவஞானசித்தியின் முதனூலான மற் றையசிவஞான போதமாதி யவைகளுக்கும் மாறிமாறி தூதனவபிதானங கள் வைத்தழகாக வுரைக்கப் பின்னிடார். நிற்க, இதற்குமாறாக சமயம் பொய்யென்றும் பேயாட்டமென்றும் கூறி, அசமயங்களாற் பிரயோச னம் யாதுவில்லை யென்றார். என்றனர். இதனால் இவர் சமயத்தை மெய் யென்றும் பேயாட்டமன்றென்றுங் கொண்டவராகின்றார்.

தமிழ் வேதமாகிய திருவாசகமானது “உவலைச் சமயங்கனொவ்வாத சாத்திரமாஞ் சவலைக்கடலுளாய்க் கிடந்து தமொறுங் கவலைக்கெடுத்துக் கழல்னை கடந்தருளுஞ் செயலைப்பாவி நாந்தெள்ளேணுகொட்டாமோ” என்று முடிக்குவதனை ஒதுவார் வாய்மொழியாலேனும்கேட்டிரார்போலும் இஃதெமக் குடன்பாடன் நென்பர்போலும் அநங்னமிவர்க ளுரைத்தால் இவர் மொழிகளை எவர் மதிப்பவர்.

சமயங்களாற் பிரயோசனம் யாதும் இல்லை யென்றார். அப்பாடல்கள் வருமாறு என்று வரைந்த தன்மீழ் பின்னையவர்களின் பாடல்களிற் சில துண்டுகளை எடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்றார். அவையாவன-சாதிக்குவஞ்சமய மெலாந் தவிர்த்ததெமை மேலேற்றி - என்பதுமுதல் மதம் பிடித்தவரெல் லாம் உய்ப்பிடிப்புண்டெ வந்து நிற்கின்றார், என்பதிறு வாயானவையெயாம்- இவைகளே இவர்க்குப் பின்னையவர்களைச் சமயப்பற்றில்லாதவ ரெனக்கா ட்டநின்றன. இவர்காட்டிய இத்தொடர்களால் பின்னையவர்களை அறிஞர் கனொவ்வாறு மதிப்பர் என்பதை ஊன்றி யாராய்வாருணர்வா.

சாதிக்குவஞ் சமயமெலாந் தவிர்த்தகளை மேலேற்றி என்றதிடர்க்குக் குற்றமாயிற்று. இது அருள்வினக்க மாலையின் உஉ - வது பாடலினைக் காலடியினுங் குறைந்தபாகம் அந்த பாடலை முழுவதும் எழுதினால் இவர் கருத்தினையதுவே யழிக்குமென்றே தம்பட்சத்துக்கு வேண்டியவளவுகாட் டினர்போலும். அந்நனமாயினு மிவர்திற்கண்ட ஆபாசமென்னே? சாதி யையுங் குலத்தையுந் சமயத்தையுந் தவிர்த்தாது ஒருவன் மேனிலையை அடையமுடியாதுஎன்பதை இவரறியார்.(மேனிலையென்றது சிவசன்னிதா னத்தினை) சதாசாரமுடையவர்களி னபிப்பிராயங்களை கண்மகாண்டபி பிர

வேசமுமில்லாதா ரெங்கன முணர்வார் - இவர்கள் செந்தமிழ்பரிடதமென்ற சிவஞான சித்தியினெட்டாஞ் சூத்திரத்து முதல் விருத்தயாப்பான “மன்னவன்நன் மகன் வேடரிடத்தே தங்கி, வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்ப்ப், பின்னவனுமென் மகனீயென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுத்தானாகப் பேணுமாபோல்” என்பதற்கு குருமுகமாகப் பொருளறிந்திருந்தால், சாதிசுவஞ் சமயமெலாந் தவிர்த்தெனை மேலேற்றி யென்பதற்கு மயங்கார். “சமயாசாரமுந் சங்கற்பவிதம்பழம்-அமையாதாங் துலவாசாரமானதும், இமையாதநும் விடாதவிவ்வாழ்க்கையும் அமையார் தோளாய் விதேலாசாரமே. என சிவபெருமானுஞ்ஞாஞ்சார விலக்கணத்தினை உமாதேவியாருக் குபதேசித்ததாக சிவாகமமான தேவிகாலோத்தரங் கூறிவருத்தலானும் “பரிமேலழகை சமயம் பாழ்ப்படிக் கல்லாலடிக்கீழ் சினைநீர் தீரை யரைசைச சேர்வேனோ பைங்கிளியே” என்று தாயுமானார் சமயப் பற்றில்லாமையைக் கருதியிருத்தலானும்,

“மெய்த்துலங்கல்விபுனை வேடமெல்லா மோடவிட்டசித்தரொன்றுஞ் சேராக்கேயலறிவ தெந்நாளோ” குலங்கல்விவேடமாதியைத்தாயுமானார் வெறுத்துரைத்திருத்தலானும் பிள்ளையார்கள் ஆன்றோரொழுக்க வழக்கங்களை யதுசரித்துரைத்தவை ஆபாசமாகாமலிவர்கள் அபிப்பிராயங்களே ஆபாசங்களாயின. பின்னர் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முதலாயினோர்கள் இவரைப்போல உடைத்து விடுவாராயின் சைவசித்தாந்தங் காணப்படுமா? என்று வினாவுகின்றனர். இவர்கள் சமயாசாரிய சுவாமிகளை தங்கையொத்த அறிவாளிகளெனவும் தாம் சமயத்தாபன உத்தாரணதிகள் செய்ததும் செய்வதும் போலவே செய்தவர்கள் எனவுங் கருதுகின்றவர்களாதலின் இவ்வாறு கூறுகின்றனர். சின்னாட்கு முன்னுஞ் ஞானசம்பந்த பெருமானைச் சிறுபிள்ளை யாதலின் பொலிவற்ற பாடல்களைப்பாடி யிருக்கின்றார் என்று குழறியவர்களும் இக்குழவினருக்குற்ற தோழர்களாதலின் சைவசித்தாந்தங் காணப்படுமா என்று கேட்பார்கள் இன்னம் அதிகமாகவும் கேட்பார்கள் இன்னஞ் சிலநினைங்களில் சைவசித்தாந்தம் சீரணமடைந்து போயதனாலன்றோ யாமதனை உத்தாரணஞ்செய்தே மென்றுங் கூறுவர் இவ்வறுமொழிகளை நிரட்சகுட்சிகளாய் ஞானநிப்பிறர் மெய்பெனக் கருதார்.

“கையார் சோறுகவர் குண்டர்களுந் துவருண்ட
மெய்யார் போர்வை மண்டையர் சொல்லும் மெய்யல்ல.”

என்பனவாறு அனேக வேதவசனங்களாற் புத்தஞ்சமணமுதலிய மதங்களை இகழ்ந்திருத்தலின் இவர்கருத்து சமயாசாரியர்களிடஞ் செல்லா தென்க.

சைவசித்தாந்த வாசனைசிறிது மில்லாதாரென்றதற்கு சைவசித்தாந்தத்தை நன்குணர்ந்த ஞானியென்றும் புத்தர் முதலியோர் சைவசித்தாந்

தத்தினை அடர்ப்பான் வந்தாரென்பது வஞ்சனைக் கூற்றென்றும் ஞான சம்பந்தப்பெருமானை சிவபெருமானோடொன்றாகக் கலந்த அத்துவித நிலையானால் அடாதென்றும் எல்லாச்சமயமுமொன்றென்று கூறவேண்டிய அவசியமவர்க்கின்மையால் கூறினாரல்லர் என்றும்-சமயம் சமயம் என்பது ஞானநிலையினருக்குப் பொய்தானென்றும் திருநெறித்தமிழ் வேதாதிப்பிரமாணங்களைக் காட்டி எமது நியாயகுடாரியால் இராமலிங்கப்பிள்ளை சமயப்பற்றில்லார் என்றபாகமனைத்தும் உடைத்தொழிக்கப்பட்டது காண்க.

எம்மதமுஞ் சம்மதமென்றதன் மறுப்பு.

பிள்ளை எம்மதமுஞ் சம்மதமென்ற தலைப்பின்கீழ் இவ்வாறு சமயங்களைப் பொய் என்றும் என்று தொடங்கி இதுவும் பொய்யென்று முணர்க. என்று வரைந்திருக்கின்றனர்.

இதனில் சமயங்களைப் பொய் என்றும் பேயாட்ட மென்றும் வெறுக்க விலர் அவற்றிற்கு மாறாக எம்மதமும் சம்மதமென்றல் சரியாமா? என்று வினாவுகின்றனர். ஏன் சரியாகாது பற்பல விடங்களிற் சமயங்களை வெறுத்த தாயுமான சுவாமிகள் எல்லாச்சமயமுமொன்றென்று கூறியிருத்தலைத் துவேஷமிருதியான் மறந்தனர்போலும் “வேறுபடுஞ் சமயமெலாம் புதுந்துபார்க்கின் வளங்கு பரம்பொருளே நின்வினையாட்டல்லான், மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன, வார்த்தியினத்திரள்பொல்வயங்கிறம்ம” என்ற பாட்டுச் சன்னுரைப்பர். இது மடபறியாது ஆட்சேபிக்க நேர்த்ததாவுண்டான தோஷம். முன்னுண்டான அது சரியானால் பின்னுண்டான இதுவுஞ் சரியாகும். ‘எம்மதமுஞ் சம்மதமென்று சொல்லிவிட்டால் சுகமாக இருக்கலாம் பலரும் உந்து தம்மைக் கும்பிடுவர்’ புகழுவர் என்று நினைத்தனர்போலும் என்றனர். ஐயோ பாகம் சுகமாக இருத்தற்குரிய மார்க்கத்தினை இவர் எவ்வளவெளிதிற் கண்டுபிடித்தனர் இவ்வழியை இனி இவரும் இவர் குழுவினருவகொண்டு நிற்கும் வழியென அறிஞரெள்ளி நகையாடா திரார். சுகமாக இருக்கலாமென்பது முதலிய போலித்துணிபுகள் எவ்வழியிலேனும் பொருண் முதலிய வீட்ட விரும்புவோர்க்குண்டாமேயன்றி துறவறத்தினராகிய பிள்ளையவர்கட் குண்டாகாதென்பதனை அனைவருமறிவர்.

“அவைமட்டோ, என் இரைந்து” சைவசித்தார்த்தமொன்றே மெய்ச் சமயமென்று சொல்லின் விவாதம் செய்யவேண்டும் அப்பொழுது அற்புதங்கள் காட்டவேண்டும் சித்தார்த்தவுணர்ச்சிவேண்டும் அவையெல்லாம் தமக்கு இல்லையென்று நினைத்துப் பயமுற்று எம்மதமுஞ் சம்மதமென்று கூறிவிட்டார் என்றனர். இது என்ன வியப்பு ஒருவர் மனோபாவத்தினை மற்றொருவர் உணருவதென்றால் எளிதன்று. நமது பூரவட்சியார் வெகு விநாலெதனையு முணருகின்றனர். இவரதுணர்ச்சி குருவுக்கு. குதிரை வாகனம் சென்றவர்களின் நுண்ணிய நுணர்ச்சியினால் துணையெடுத்துப் பாராட்டுவர் மஃபுணர் மாண்டினர்

சைவசித்தாந்தமொன்றே மெய்ச்சமயமென்றால் விவாதஞ்செய்யவேண்டும் என்றார். இவர் மொழியால் சைவசித்தாந்தமென்பது சண்டைக்கிடமானது. சாந்தமல்லாக் கொள்கையினது என்றன்றோ பொருளாகின்றது. இவர் சைவசித்தாந்த வுணர்ச்சியுடையவரென்று தம்மைச் சொல்லிக் கொள்ளினும் இவர் வசனங்கள் அதனை மாறுபடுத்துகின்றன. இவர் கொள்கைப்படியே பார்ப்போம், இவரிடத்தி் லெவர் விவாதஞ் செய்யச் சென்றவர்கள் எத்தனை மதாசாரியர்களை இவர் தம் மாணவராகக்கொண்டனர் அல்லா தமது வெற்றியினைபுடைய மதத்திற் புகுத்தினர். ஒரு மதம் மற்றொரு மதத்தினை அடிக்காதென்பதனை இவரறியார். வரம்புமீறி நடக்கும் மதங்களை இறைவனை சமப்படுத்துவான். இதனை சமணமுதலிய லீறியினான்று இறைவன் சமயாசாரியர்கள் வழியாய் அதன் வீறடக்கியதனாலுணர்க. பிறர் - வம்பரெனவும் வாயாடிகள் எனவுங்கூறுபவர்களான மனவடக்க மந்தவர்களை சைவசித்தாந்திகளெனக் கருதுமாறு சைவசித்தாந்தமான உத்தமமார்த்தத்தி்கே தோஷந் கற்பிக்கின்றனர்.

அன்னியதீவாந்தரங்களின்போல இப்பாரதவருஷத்துக் குமரிகண்டம் வரம்பற்றதன்றே. சைவசித்தாந்த மரபினர் சைவசித்தாந்த மரபினராகவும் மற்றையமரபினர் மற்றையமரபினராகவுங் கட்டுப்பாடுடையராய் விரோத ின்றி அவரவர் கொள்கையில் அவரவர் கிருமியல்லீனர் என்பதை இன் லோர் இதுகாறு முணர்ந்திரார். பல்லாயிரத்தலை முறைகளாகச் சைவசித் தாந்த மரபினையே பின்பற்றிவரும் இந்நாட்டுசைவசித்தாந்திகள் எவரொ டும் விவாதஞ்செய்ய விரையார். அன்னியமதாவலம்பிகளாக இருந்து இம் மதத்தில் வந்தவராயின் விவாதாதிகளை விரும்புவர். தலைமுறை தலைமுறை யாக சைவசித்தாந்தவழியினிற்போர்க்குவாதமேன்விவாதம் வேண்டுமென் றியர்கூறின் இவர்கூட்டத்தவர்கள் “ஒன்றது பேரூர்வழியாறதற்குள்-வெண் றதுபோலவிருமுச்சமயமுநன்றிதுதீ திதுவென்றுரையாளர்கள்-குன்றுகுரை ததெழு நாயையொத்தார்களே” என்ற திருமந்திரத்தினை யுணராதவராவர்.

சைவசித்தாந்திகள் விவாதப் பிரியரல்லர் மௌனப்பிரியர். இதனைத் திருமூலர் திருமந்திரம் “கத்தித்திரிவர்கழுவுடி நாய்போல், கொத்தித்திரி வர் ரூரக்களிஞானிகள், ஒத்துப்பொறியுமுடலு மிருக்கவே, செத்துத்திரிவர் சிவஞானியோர்களே” என்றுரைக்கின்றது ஆதலின் விவாதஞ்செய்ய வேண்டிய ஆவசியகமின்மைகாண்க.

பின் “அப்போது அற்புதங்கள் காட்டவேண்டும் என்றார். அற்புதங்கா ட்டியுடையாவர்? இக்குமூலீனர் சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த பானுவும்மகா வித்வசிரோமணியும் என்றெழுதியிருக்கிற ம-ா-ா-பூதீ, திருமயிலைத் தணி யாசலமுதலியாரவர்கள் எத்தனை அற்புதங்கள் செய்தனர். இவர்கள் தாமில் வாறு கூறினும் அவர் சைவசித்தாந்திகளென்று வெளிவருவோர் அற்புதஞ் செய்யும் ஆற்றலுடையவர்களே யாவரெனக் கூறமுன்வரார். இராமலிங்க

பின்னையவர்களின் கொள்கை சைவசித்தாந்த விரோதமானவை என்றும் எங்கள் பட்சமான சைவசித்தாந்த மொன்றே மெய்ச்சமயமென்றுங் கூற வந்த பூர்வபட்சத்தாரில் எவரேனும் அற்புதஞ்செய்யும் ஆற்றலுடையராக இருக்கின்றார்களா? இருந்தார்களா? ஆறுமுகநாவலர் சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள் சற்குருநாதசுவாமிகள் - உதயமூர்த்தி தேசிகசுவாமிகள் - மகாவித்துவான் மதுரை இராமசுவாமிப்பிள்ளை-மகாவித்வான் கோ. சாமிநாத தேசிகர்-மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்-திருவண்ணாமலை யாதீனம் ஆறுமுகத்தம்பிரான்சுவாமிகள்-தருமைஆனினம் சண்முகத்தம்பிரான் சுவாமிகள்-திருவாவடுதறையாதீன மகாவித்வான் சபாபதி நாவலர் என்பவர்களுையே இவர்கள் இராமலிங்கலிங்கபிள்ளையின் கொள்கைகளை மறுப்பான் வந்தவர்களாகவும் சைவசித்தாந்தமொன்றையே மெய்ச்சமயமெனக்கொண்டவர்களாகவும் வரைந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களில் ஆறுமுக நாவலர்சரிதம் அவரை அபிமானித்தவர்களாலேயே எழுதப்பட்டு வழங்குகின்றது. அதனில் அவர்செய்த அற்புதங்களொன்றுங் காணோம் சனனம்முதல் மரணபரியந்தம் எழுதியவர்கள் அவர்செய்த அற்புதங்களை ஏன் எழுதாதுவிடுத்தனர். ஒருவேளை இக்குழுவினர் கொள்கைகள் அச்சரிதவாசிரியருக்குடன் பாடில்லாமையா யிருக்கலாம்.

ஆறுமுகநாவலர் முதல் சபாபதி நாவலர் பரியந்தம் இவர்கள் காட்டியிருக்குஞ் சைவசித்தாந்திகள் ஒருவரையொருவர் மறுக்குஞ் சித்தாந்த பேதல்களையே யுடையவர்கள். இ-ர்களினவரும் கல்வியறிவொழுக்கங்களை யுஞ் சிவபத்தியையு முடையவர்களாக இருந்தார்களென்றன்றி அற்புதச் செயல்செய்யும் இயல்பினரான சித்துமூர்த்திகளாக விளங்கினார்களென்று அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களு முறைக்க முன்வரார். இப்பொழுதிவ்வுலகில்லாத இவர்களுையன்றி இவ்வுலகாசிகளாக தக்காலமிருக்கும் வேதாகமோத்த சைவசித்தாந்த சபையார்களிலும் அற்புதஞ்செய்யத்தக்கவர் எவருமில்லையாக வானா அற்புதங்காட்ட வேண்டும் என்று தங்களை அறிவிக்கள் அற்புதமூர்த்திகளென மதிப்பார்களென இவ்வாறு கூறுவதனாலொரு பிரயோசனமு மின்மையை இனிமேலேனுமிவர்கள் அறிவார்களாக. சைவசித்தாந்தமொன்றே மெய்ச்சமய மென்று அதன்வழி நிற்பார் அற்புதங்காட்ட வேண்டியதில்லை யென்பதனை “சீனயிரீக்கி கற்றலுந் சித்தியெல்லாம் பெற்றிலும், மனமிறக்கி உல்லாரீக்த வாயேன் பராபரமே” என்றுதாயுமானார் கூறியிருத்தலின் அற்புதச்செயல்களான சித்தியாதிகளை சமாளியமானவைவெறுத்தவர்களேசைவசித்தாந்தத்துக்குரியவென்றும் சைவசித்தாந்திகள் முத்தியையன்றிச்சித்தியை விரும்புகிறதில்லையென்றும் அறியப்படுதலின் இவர்கொள்கை இவர்பட்சத்துக்கே கேட்டடைவினத்தது. பின்-சித்தாந்தவுணர்ச்சிவேண்டுமென்றார். திருவந்தியார்முதல்சங்கற்பநிராகரணமிறுதியாகவுள்ள மெய்கண்டசாத்திரங்களிற் பழக்கம்பேண்டு மென்கின்றார். நிகண்டு இலக்கியம் இலக்கணந்தருக்க முதலிய கருவிநூற்பயிற் சியுடையராகி சமயம் முதற்கலாசோதனை பரியந்தமுள்ள தீட்சைகளைப்

பெற்றுக்குருகுவாசஞ்செய்து அரிதிலுணரற்பாலதானசித்தாந்தநூல்கள் பக்ருவர்க்கன்றி வாநிகட்டுப்பயன்படாததென்பதுமுதலியஇரகசியங்களை அறிந்த அறிவுடையோர் இந்தவிஷயத்திலிவரிடம்அநிகபட்சமுடையராவர். சித்தாந்தவுணர்ச்சி வேண்டுமென்றவிவர் இன்ன சித்தாந்த வுணர்ச்சினைக் காட்டாமையால் சித்தாந்தகௌமுதியென வடநூலிலக்கணமொன்றற்கும் சித்தாந்த வேசமென அத்துவித நூலொன்றற்கும் சித்தாந்தச் சந்திரோதயமென தருக்கநூலொன்றற்கும் பெயராதலின் இவைகளிலெதனை மதிப்பது. தருக்கத்தினையே சித்தாந்தமென்ற மென்போல் தமிழுணர்ச்சியை மாத்திரமுடையநீவிர் வேறுபாடைகளிலுள்ளவைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதனாலென்னை பயன்என்பேம். சித்தாந்தவித்தியாசங்களை யுணராமலும் பிள்ளையவர்களின் சித்தாந்த வுணர்ச்சி இத்தகையதென நியாயங்காட்டி மறுக்காமலும் பிள்ளையவர்களைச் சித்தாந்தவுணர்ச்சி இல்லாதவரென்று கூறுதல்குபேரனை நித்தியதரித்திரன் வறியோனென விகழ்ந்ததற்கொக்குமேயன்றிப் பொருந்தாதென்க.

பின்னர் அவையெலாந் தமக்கு இல்லையெயென்று நீனைத்துப் பயமுற்று எம்மதமுஞ் சம்மதமென்று கூறிவிட்டா என்றார். அவையென்பன அற்புதச்செயல்களும் சித்தாந்தவுணர்ச்சியும் இவைகள் பிள்ளையவர்களிடம் இல்லாததற்காக அவர்பயமுற்றதெற்றிற்கு பயமுற்றுரைக்க வேண்டியவர்கள் இப்பூர்பட்சத்தினரே. இவர்கள் அடிப்பட்ட சான்றோரின் ஆட்சியிலில்லாத அற்புதாதிகளை உடையராதல் வேண்டிவோராதலினென்க. எம்மதமும் சம்மதமென்பவர்கள் பயமுற்றவர்களா? தம்மதமாத்திரம் சம்மதமென்பார் பயமுற்றவர்களா? எம்மதமுஞ் சம்மதமென்பவர்களை ஒவ்வொரு மதத்தினரும் உமது கொள்கைக்கு மாறாகவுள்ள எமது மதமுமக் கெவ்விதத்தாற்சம்மதமாயதென்பார்க்குத் தக்கப்பதிலுரைப்பவர்கள் பயந்தவரல்லர் துணிந்தவரென்றுணர்க. எல்லாமதஞானவுணர்ச்சியையு முடையார்க்கன்றி மற்றையர்க்கிதுபயன்படாதென்பதனை பூர்பட்சத்தாராலோ சித்திருந்தால் அவ்வாறுரையார்.

பின்னர் இங்ஙனஞ்சொல்லியதனாலே அவரையடுத்த மூடர்கன் தாமும்வாறு சொல்லி சமயப்பற்றில்லாமல் உலகை கெடுக்கின்றனர். என்றார்.

இதனால் இவர்கருத்து இராமலிங்கபிள்ளையின் அபிப்பிராயமே இத தமிழலகத்திற்கு எல்லாசமயமு மொன்றென்னும் விஷயத்திலமுற்பட்டதென்றும் அவரையடுத்தவர்களால் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டு வருகின்றமையினவரே இதற்கு முதற்காரணர் என்றும் கொண்டதாக ஆகின்றது. இது இவர் இந்நாட்டுப்பெரியர் தம்வழியினிற் பார்பொருட்டு பகாரமாக உரைத்துள்ளவைகளையும் அவர்களெங்கிருந்து அம்முறையைப் பெற்றனரென்பதையும் அறியாமையா லுரைத்ததேயாம்.

பிள்ளையவர்கள் காலத்துக்குமுற்பட்ட சுவாமி தாயுமானவர் சமயங் களைத்தையும் ஒன்றென்று கருதினாரென்பதற்கு வேறுபடுஞ் சமயமெ லாம் புருந்துபார்க்கின்... ..மாறுபடு கருத்திலில் என்று கூறி யிருத்தலை முன்னரே விளக்கினும். தாயுமானவருக்கு முந்திய திருமூலநா யனரும் எல்லாச்சமயமும் ஒன்றென்றார் என்பதற்குரிய திருமந்திரம் காட் டாகக்காட்டினும். அதாவது ஒன்றதுபேரார் வழியாறதற்குள் என்பதே யாம். இவ்வனைவரும் அச்சமயங்களின் முதலாசிரியனை தமதவலம்பமதகுர வனான சிவபெருமானென்று கண்டாராதலின் அவ்வாறு கூறினார்கள். அவர் வழிப்பட்டோரும் அவ்வாறே கூறுவர். ஆதலின் இவர் கருத்தின்வண்ணம் எல்லாச் சமயமும் ஒன்றென்றதனாலுலகங் கெடுமெனில் அக்கெடுதிக்கு திருமூலர் தாயுமானவராகி பெரியோர்கள் பாத்திரராகின்றனர். அவர்கள் தாமாக ஆலோசித்து எம்மதமுஞ் சம்மதமென தம்மிட்டம்போல வுரைத் தாரல்லர். மத நூற்குரவனை யுத்தேசித்து கூறியிருக்கின்றார்கள். “இந்நி லத்து ளபன்னுல்களுந் கயமே எம்பிரான் படைத்தனன் மாடோ என்று காந்தமகா புராணத்து, குதசங்கிதை கூறுகின்றதனாலும். “எந்தவாநுயிர் யாதோர்போருளினீசர் சிந்தையார் பற்றிக்காரியஞ்செய்தீயின், அந்தயோ னியதா மென்றறிவினால் பந்தயில் பொருள்பற்றுதற்கக்கே - என்றுதேவி காலோத்தாராகமம் கூறுவதனாலும்; வைதீக சைவாதி மார்க்கங்களிலுரைக் கப்படுஞ்சமயங்கனையெல்லாம் சிவபெருமானே முதன்முதலுண்டாக்கினானு தலாலும் அவரவர் பக்குவநிலைக் கேற்றவாறு அந்தந்த மத உண்மைகளை அவைகளை நம்பினவர்கள் அடைகின்றார்கள் என்பதனாலும் இது நம்பூர்வ பக்கத்தார் முன்னுரைத்தவண்ணம் சமயங்களெல்லாம் முத்தியாகிய அந்த மிலின்பத்தையடைதற்குச் சோபானமென்கவென்றதற்கு மாறில்லாமையா லும் தவறன்றென்க.

இறைவன் கட்டளையும் ஆன்றோராட்சியையும் அடியோடும்மைத்து பிள்ளையவர்கள் உபதேசத்தாலும் அவரை யடுத்தவர்களாலும் இங்ஙன முல கினை கெடுக்கப்பட்டதென்பது வறுங் கூற்றேயாம்.

அவரையடுத்த சிவ மூடர் என்றார். சிவபெருமன்னுரைத்த விதியை உல் லங்கனஞ்செய்யாது பாரம்பரியமாக அதுட்டித்துவந்த திருமூலர்தாயுமான வர் முதலியவர் கூறியவைகளின் சாரங்களைத் தமது ஆசிரியரான பிள்ளைய வர்கள் பாலுணர்ந்து எமதாசிரியர் கருத்து, தாயுமானவர் திருமூலநாதிய பெரியோர்களின் கருத்தேயாம் என்று கூறுபவர்கள் மூடர்களாவார்களா? சாத்திரத்துக்கும் சம்பிரதாயத்துக்கும் முழு விரோதமாக உரைப்பவர்க ளன்றோ மூடராவர்.

பின் எம்மதமுஞ் சம்மதமென்றவர், சமயங்களி னெதிகளெல்லாம் பொய் என்றும் பேயாட்டமென்றும் அவற்றின் கற்பனைகளை யொழித்தேன் என்றும் கூறுதல் மாறுகொள்க் கூறலும் அறியாமையுமே என்றார். *

64 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

இவ்வாறு கூறவ தின்ன மரபினர்வழக்கம்இன்னது என்பதையறி யாதுசின்னஞ்சிறுமிகள் மணல்வீடுகட்டி மணலைச் சோறாகவும் கறியாகவுங் கருதி உண்டதுபோனடித்து ஏப்பம் ஒன்றைமாத்திரம் உண்மையில் பன் முறை விடுமாறு இன்னொரும பிள்ளையவர்களின் பாடல்களின் ஆபாசங் களைக் காட்டுபவர்கள்போல பொருத்த மற்றவிஷயங்களையே எழுதி எழுதி

தமிழ்வேதத்து மணிவாசகப்பெருமான் கண்ணாலியாலுங் கண்டென் காண்க என்று முன்னருளிச்செய்து.

பின் உள்ளத்துணர்ச்சியில் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியுமில்லோன்

என்றருளிச்செய்திருத்தலைப் படிக்க நேருங்கா விதற்கும். மாறுகொளக்கூற லும் அறியாமைபுமேற்றவர்போலும்.

எம்மதமுஞ் சம்மதமென்ற ஞானம் எமது சமயாசாரிய சுமாமிகட் கும் சந்தானாசாரிய சுவாமிகட்கும் ஏனோ தெரிந்திலது என்றார். எம்மதமும் சம்மதமன்று என்று சமயாசாரிய சுவாமிகளும் சந்தானாசாரிய சுவாமிக் களும் எங்கே கூறியிருக்கின்றார்கள்.

நிலவுலகாயுதாதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந்தத்துட்
ருவலின ரளவளவாக் கொள்கையதாதி

என்று சந்தானாசாரியரான உமாபதி சிவனார் கூறியிருத்தலால் அன்னிய மத சித்தாந்தங்களை அவர் சம்மதமன்றென்று கூறினாராவரோ? ஒருவர் ஒன்றைச் சம்மதமென வுரைத்தல் அதனிலுள்ள விஷயம் உண்மையாதலா லன்றோ? சம்மதமென்றதானே தனது மத உண்மையையும் அன்னியமத உண்மையும் ஒன்று என்று கொண்டதாகுமா ஆகாதென்க.

ஒரு ஊருக்கு முன்னே சென்ற ஒருவன் பின்னே வருபவனை இகழ்த் தலறமன்று. சமயாசாரிய சுவாமிகள் முதலியோர் சிவானுபவத்தையே கூறி னார்கள். அன்னியமதத்தினர் கொண்ட முத்திக்கொள்கையும் சிவபெருமா னே கூறினாரென முன்னரே உரைத்தாம். சிவசம்மதமானவை அனைத்தும் சமயாசாரியர்களுக்கு அசம்மதமாகாது. “வேதவேள்வியை நீர்தனைசெய்துமூல் ஆதமில்லிய மனோபிதேரரை” என்று சமயாசாரிய சுவாமிகள் கூறிய வேத வேள்வியைஇப்பூர்வபக்கத்தார் அங்கீகரிப்பார்களா? யாகத்தில் யாடு குதிரை பறவை முதலியன கொல்லப்படுதலினதுதீயகருமம் அது எமக்குரித்தன்று என்றன்றி எமது சிவாசாரியர்களும் யாடுங் குதிரையும் பறவையுமாகிகளைக் கோறல் செய்தற்குரியர் என்று ஒப்புவார்களா? “பறப்பைப் படுத்துப் பசு வேட்டுடூரி யோம்புஞ்சிறப்பர்.” என்ற ஸ்ரீஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தில்லை

வாழ்ந்தணரை அதீட்சிதர்களென இகழுமிப் பூர்வபக்கத்தார் சமயாசாரியர்
கள் கூறியிருந்தா லொத்துக்கொள்பவர்களைப்போல உள்ளாவை. ித்தன

எம்மதமுஞ் சம்மதமெனப் பிள்ளையவர்கள் கொண்டது சிவபெருமானு
லுண்டாக்கப்பட்டமையா லவைகளையி கழுதல் சரியன்றென்றும் எம்மதத்
திலெவர் நிற்றினுர்க்களோ அம்மத முத்தியை அவர்கள் அடைவ துண்மை
யாதலானும் அங்ஙனம் அவர்க ளடையு முத்தி உண்மை முத்திகாறு மிறைவ
னா ள் ஒன்றன்பினென்றாக மேன்மேலு மதுபவிக்கச்செய்து இருவினை களு
ந்கழுலுநான்று ஞானசத்தியைப் பதியச்செய்து தானே குரவனா யருளு
பதேசஞ்செய்து தன்னில் சேர்த்துக்கொள்ளுவான் என்னுந் துண்பினால் -
இறைவனைச் சுட்டி “எம்மத னிலையு ின்னருண்லையி லிலங்குத லறிந்த
னன்” என்று சிவபெருமானது கருணைத்திறத்தினை வருணித்திருத்தலை
உணராது சாத்திர விரோதமாக இவர் கூறுமிது நிகமாகம விரோதமென்க.

பின் இராமலிங்கபிள்ளை தாமுஞ் சிவனுமொன்று என்று கூறுவதனால்
அவர்க்கு முன்னே அந்த ஞானத்தை உணர்த்திவிடலாமன்றோ? என்றார்.
இதனால்சைவ சம்பிரதாயிகள் இருந்த ஊரினும் குடியிருந்தநியாதார் என்று
நாம் நினைக்க இடமுண்டாகின்றது.

சன்மார்க்கிகள் சிவோகமெனப் பாவனைசெய்தலை வழக்கமாக உடை
யரென்பதனை இன்னவா றியார்போலும் “அகம்பிரமமென்று அமலனைத்
தன்னுட்கண்டு சகலர்க்குப் பாசந்தடுத்து” என்ற சைவக் குறளினையிவர்
கண்டதேயில்லையோ? இக்குறட் குரை யெழுதியவராக வழங்குகின்ற ஆறு
முகநாவலர் அகம் பிரம மென்பதற்கு சிவோகம்பாவனை யென்று தானே
பொருளுெழுதியிருக்கின்றனர். தன்னைச் சிவரூபமாகப் பழகாத் சன்மாந்
க்கி முடிவான நிரதிசய இன்பத்தினையடைவானா?

“நித்தனும் பரமேசன் யானென்று கிச்சயிக்கின்
முத்தனல னெனினுமவன் முத்தனவன்”

என்று சிவபெருமானே உமாபேவியாருக் குறைத்திருத்தலை மறுத்தற்கிடர்
எழுந்தமையால் சிவபெருமானுக்குண்மையுபதேசஞ்செய்யத் தெரியாதென்
று இவர் கருதினவராகின்றார். இவ்விதியுநியாதவர்களென்றால் வாய்மூடிக்கி
டத்தலை நலம். நாமீண்டுகாட்டியது சிவாகமமான தேவிகாலோத்தரம்.
இதனை அங்கீகரியோமென உரைப்பவர் சிவபெருமானையும் அவரருளிச்
செய்த வேதாகமங்களையும் இகழ்ந்து சிவன் தேவனல்லன் ஒரு பிசாசு வே
தாகமங்களென்பன அப்பிசாசால் உண்டாக்கப்பட்டன என்றிகழும் நவீன
மதத்தினரான கிறித்துவர்களுையன்றோ ஒப்பாவர்.

“அவமாய தேவ “உருதியி லமுத்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலு நாமொழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணய கொட்டாமோ”

என்று சமயாசாரிய சுவாமிக்களான மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தன்னை யுஞ் சிவனையு மொன்றாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருத்தற் கென்செய்வார்.

சிவனுந் தானுமொன்றென்பதனை இவ்வாபாசமாகக் கொண்டது தவ மென வேத சிவாகமங்களானே மறுத்தாம். அவர்க்கு முன்னே யந்த ஞா னத்தை யுணர்ந்திவிடலாமன்றோ? என்ற விவனை சமயாசாரிய சந்தானா சாரியரிடத்தா ள்என்னுள்ளவர் என்று எவரோ கருதுபவர், பாவம் என்செய் வார் இராமலிங்கபிள்ளை பாடலுக்குக் கண்டனமொன்றொழுதினால் தம்மைப் பலருமறித்தகொள்ளுவர் என்றுமார்திரங்குருதியவராதிவின் அஞ்சாது வாய்ப்புமிச சன்மார்க்க விபேதமாக அவர்க்குமுன்னே அந்த ஞானத்தை உணர்ந்திவிடலாமன்றோ என்றார். அப்பொன்றது சமயாசாரிய சுவாமிக்களையும் சந்தானாசாரியர்களுையுமேயாம். சமயாசாரிய சுவாமிக்கள் இன்னார் இன்ன இயல்பினர் என்பதை உணராத இன்னோர் இராமலிங்கபிள்ளையை சமயாசாரியருக் குபதேசஞ்செய்ய மாத்திரந்தானா உடைப்பர். காலக்கிர மத்தில் வேறு பல விதமாகவும் உரைப்பர் இவ்வுலகில் தானுஞ்சிவனுமொன் றெனநின்றோர் இராமலிங்கபிள்ளையுட்கள் ஒருவர்நானே ஒருவேளைஇவா பாடலைமாத்திரந்தான் இப்பூர்வுடச்சத்தார் படித்திடுப்பர் என்று ரீளைக்க இடமுண்டாகின்றது. பலவித சைவ சம்பிரதாயங்களைச் செய்வன உணர் ந்திருந்தால் இரீதியப்பரி அபசாரத்துக்குள்ளாகார். சன்மார்க்க உபதேச வழியாற் சிவனையடைத் தவர் சிவனையாவெ ன்பதனை “எல்லாபறியு மறிவு தனை விட்டு எல்லாமறித்து மிலாபாங்கிலலை, எல்லாபறித்த வறிவினை நாளென்றி லெல்லாமறித்த விறையொலாமே” என்றும் “ஆமாறறித்தே னகத்தினருந் பொருள், போமாதறித்தேந் துமாயு மீதென்றே, யோமாப் பதிலையினி யொர்நிலை நாமா முதல்வனு நானொலாமே” என்று திருமூலநாயனார் யானுஞ் சிவனுமொன்றென்ற பிள்ளையவர்களுக்கு விதிய ளித்திருக்கின்றனர். இடைகளை யெவ்வாறு மறுப்பர். பின்னணர்ந்தினால் அவர் கள் வாதவசன் புரியவும் வேறா திருவாசக முதலியவற்றில் அகையிற்றை கண்டிக்கவும், மெய்கண்ட சாத்திரங்களை வியற்றிப் பொய்மமதப்புறவி ருளை ஒழிக்கவும் போகாரன்றே பிள்ளையவர்கள் அவ்வணஞ் செய்யாது விட்டது விசனிக்கத்தக்கதே என்றார். இவாறியிருந்தபடி யென்னை? சமயா சாரியர்களை தங்களை யொப்ப வாதம்புரிந்தவர்கள் என்று கருதினர்போ லும் ஞானசம்பந்தப் பெருமானைக்கொண்டு சிவபெருமான் அளவுமீறி நடந்த சமணர்களை அளவாய்ந்திருமாறு அடக்கினேயென்றி வேறின்றென்ப தனை இவர் மறந்து கூறுகின்றனர். சமணர் அனைவரும் அழிந்திருந்தால் ஞானான்றுஇ இத்தமிழ்காட்டில் சமணர்கள் இருப்பார்களா? திருநாவக்க

செபெருமானைத் தன்புறுத்திய சமணர்களோடு அவர் வாழும்புரிக்கனா? சிவபெருமானே அச்சன் யழியாக அவர்களுமுக்கிணங்க நடத்தினர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் என் அன்னிய மதத்தவர்களுடன் வாழும்புரிக்கனர்? புத்தர்தம்மருக்கோட்பாட்டுக்குமீறித் தீயுழால் இராட்சசனுன இராவணன் கசரமான இலங்கையினின்றும் போத்த ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானையும் ஸய தீக சைவோத்தமர்களான தீட்சிங்கனையும் மேத சிவாகமங்களையும் இகழ்ந்து வாதிட வழைத்தமைபால் ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானது கட்டிலையால் தீட்சிதர்களால் அரிதிலழைப்பிடுகப்பெற்று சிவாதினேயைய நாயகியாகிய புகதொடு அவரிட்டம்போல வாச புரிக்கொண்டார். இரண்டு பரிபாடும் அழந்தொழிக்கார இல்லையே அனனிஸன்னார்பண்டிதெயும் அகக் கருவியை அடக்கின. “தோலியுள் வெற்றியுந் தொன்மதங் காணலாங்காட்பெய்தீர் லுண்டீர்த்திய கருத்தார் சேயலகென்றுத் தீய” என்றும் வாதிடவர்களுக்கல்லார் மதங்களுக்கோ தோலிலியின்மையுடைய. ஸ்திரீயுண்டீர்தோலென்றுத் தீய என்றும் சிவஞானிபரணசார் அங்குசவாக்கி கூறியிருத்தலையே னும் இவர்கள் அறிந்திருந்தால் புறமதங்களை அழித்தாக வையார். மெய்கண்ட சாதிரங்களுண்டாதற்கு முன்னர் இக்கடிகழ்ச்சாட்டிவருட்பக்குவர் புறமத விருளில் மெயறினர்போலும் ஒருவனுக்குச் சிவானந்தப் பெருவாழ்வடையத் தக்ககாலேரிடுமால்சிவபெருமானே குருவாகி அருண துமவமோசனஞ்செய்யச் சிவமாய்ருக்கின்றார். சந்தானசாரியார் வந்தமாய சைவ சித்தாந்தத்துள் மெய்வாகம சித்தாந்த மாந்பரியங்களை இறைவன் பக்குவிகட்காக வெளியிடுவான். இனிமேல் நாலாசிரியர்களா தீய சில மதங்கட்கின் முத்தியின் இரவியை விளக்கி சுயமத சிவமாய் மாயாநாமம் எழுதிவைத்திருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு சித்தாந்திகளும் பரிசுவாகியோயுரைத் து புர்வபட்சஞ்செய்யச் சுயபட்ச ஸ்வரபனாந் தெய்திரி வழக்கம் இதனை பழய நூலான மணீசேகரேயெனும் புத்த நூல் சமயக்கணத்தா தந்திறமுடைக்காணாயுள் சாத்திரத் தாமே புத்தமன்றிபுள்ள மூலங்களாப் புர்வபட்சஞ்செய்துபுத்தமதத்தினையே சிவமாந் தப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அங் ணுட்காண்க. இதனூல்பிறமதங்களெல்லாம் பொல்வழித்தபுத்தருக்கிறதா? இல்லை. எததனைமதங்களாவருவித்துக்கண்டிக்கினும் அவை பொடியா. ஒடியுமேல்இவருரைமெய்யாம். எல்லாமதங்களையும் ஆன்மாக்களின் பக்குவாதிகேற்ப நமது சிவபெருமானே ண்டாங்கிணுட்ப நப துண்மையாகவினவையழுவெய்தா. ஆதலினிவருண தவநென்க. சாத்திரங்கட்கும் சர்பி தாயங்களுக்கும் விநாதமாய் நம் மனம்போனவாறு உரைத்து விடுக. துபுர்ப்பகத்தார விஷயத்தில் இவர் நூல்வாய்ப்புடையதெழுதியது விசனிககங்குக்கமே பென இவ்வொழுதிய விசனிககங்குக்கமே என்பதனைத் தீயரு உரைக்கேற்ப யோகப்படுகினும்.

பின் எம்மதமும சம்மதமென்று கூறில் கிறித்தவ சமயமும் சமணாபுத்தமும் வைணவம் முகலீசமயம் களும் இவர்களுள் சம்மதமாவல்லேண்டிம் பலகாயிரா ஸ்தலம் இல்லென்று கூறுகொள்க. இது அத்தனைசார்

மதித்துக்கொண்டா யாயின உலகாயதரைக கண்டித்தென்னே? அதனால்
அதனையவா சமமதிக்கவிலலை வென்பது உம அதுபொய வாராததை பென
பதம் பாவாகும புலப்படும என்றா ஆட்சேபக்கவந்த விவாகன சமாநா
னமும் உரைக்கின்றனா இவருமை தார்கே அனைவருக்கும் புலப்படு
என்றா இது பூனை கண மூடில் பூலோகா கணபூயமென்று கூறும் பே
தைச் சிறு பா கூடாடொடொக்க நாடெ அனறி அறிஞா மொழிக்கொப்பா
காத்

சுமரத்தமுஞ் சமமத்தெனா தற்கு காண ம இன்னதென இவா அறிந்
திருந் தாலிவ்வாறுகுடிமுபடைபாகக் கூடா ன்னையவாகள எல்லா மக் க
ளையும் தாநொட்டி கூடவுளை செய்முனரென்பதை பி மாணமுக்ககாலறி
நதவ்ாதலின சிவபெருமானைக் கூட்டி எய்யாத நிலைய நின்றுநிலை
யிலிலங்குதலறிந்தனா எல்லாத் சுமரத்தமாத்திக்கொள்கின்றேனென்றா
இதனா பொருத் இழுக்கெனனை? எல்லா மக் களுஞ் சிவபெருமானால்
மைக்கப்பட்டதென உணராத இவ்வுடையே வேறுவேறான கோட்பாடுக
ளையுடைய மக் கனைத்தொ அத்தொ ருதயா ரிருப்பதெனென்று நருதிய
வடியையன அமைர்னது கருணை டா நின்ற விய தலைகினனருண்லையா
வறிநேன ரின்னருளுட மமபத் கணநீ திலலாடொட்டியுமே வைவ
யழிந்தேயொட்டியுமாதலின ர்னகருச்சமமகமான அமர்தி களிலடிபெனு
சமமத்தபுத்தியுடையவருக விருக்கச்செய்க கோளள்கினதேன என்ம கூறி
யநன்றி வேறென்றம உணர்நா னனே இவ்வெனனை மெய்கண்ட சா
திரமானது உலகாபத் துலை இந்நிட புரோகித் துனைத்தெனென்று கூறியி
ருக்கின்றதே அத் மெய்கண்ட நுலாயிறே சிவபெருநா னுலகாயத்
லைச் செப்பாரா? இச் பிசகு என இரைக்கிசைக்கா சிரு தற்கு எதிர்த
பு ாணசுத்சு கருக்கதையில சிவபெருமானே உலகாபத் துலினை இயற்
றிபா வென்பதனை உரைத்தகருக்காட்டி விளக்கிட பின்னா மறக்களை
பா பாபவாழ்

கருகிருந்நிறுது ராபளுகமே மக மல ரவாழி மனதமே
யருகளுகமே மபு த்களுகமே மபறையுலோகங்காலை
ஈருவுசாக்கிடமே தருக்கசாசுகிரீமாரூசமேய்வைகருமின்னு
ந்ருநிலததளபன்னுலகளுஞ்சுபமேயெயமி னன்படைத்தென்னமாதோ "

என்று கூறியது காண்க இவா காட்டிய உலகாயிதமானது கடவுளை
யுண்டென்ற வெண்ண இலலைபென்ற வெண்ண இறைவனா லாககப்பட
டிருக்கலா லத்தனை வெறுத்த அநாவத இகழுதல் கூடாது எனபதன்றோ
பின்னா பவாகள கருத்த

சிவபெருமானே அவ்வலோகாயித்தினை உண்டாக்கி யிருந்தாலும
அதற்கு உலகாயிதக்கொடுநா என்ற அநாதரித்தகொடுந வொருநினை

“ உளங்கொணர்ப் பிரவாகங்களுக் கொலிவாரிதி முடிவா யிருப்பதுபோலி
வினம்பிறை முடித்தோ னொருவனே முடிவாயிருப்பன்பன் மார்க்கங்களுக்
கும். என்றது சூதனொலி மாலையாதவின் உலோகாயிதழும் சிவபெருமானை
யே சென்றடையு முடிவின தாதவின் சம்மத மென்றமையா லீழுக்
கின்றென்க.

பின் இனி கிறித்துமதஞ் சம்மதமாயின் சிவனை விடுத்து கிறித்து
என்று தோத்திரித்து அழவேண்டியதே என்றார்.

சிவனை விடுத்துக் கிறித்து என்றழுதால் எம்மதமுஞ் சம்மதமெனல்
எவ்வளவாகும் ஒரு மதத்தை விடுத்து மற்றொரு மதத்தைத் தழுவுதல் எம்
மதமும் சம்மத மென்பார்க்கின் ருதலினியருரை தவறுரை யென்க.

கிறித்து மதம்என ஒன்றுண்டென எந்தமெய்கண்ட தூவில் கண்டார்
எந்த சமயாசாரிய சுவாமிகள் வாய்மொழியா லறிந்தனர். பிராமணன்
முதற் சண்டாளன் பரியந்தம் கிறித்து மார்க்கப் பிரவேசத்தினை விரும்பி
னான் பின்னர் பிராயச்சித்தம் இன்மையால் அதனைச்சேர விரும்புகிற
தில்லையே. பிரவேசித்தவர்களை சைவசமயத்திற் சேர்க்கிறவழக்கம் என்றும்
இல்லை அன்றியும் கிறித்து மதமானது பாரதவருஷவாசிகளின் மதமன்று.
பசு முதலியவைகளைக் கொன்று தின்னுகிற சனங்களின் மதம். இதனில்
இவர்களுக்கு இவ்வளவு நெருங்கிய புத்தி யுண்டானது விசனிக்கத் தக்கதே
யாகம். எம்மதமு மென்று பிள்ளையவர்களும் பிறரும் உரைப்பதெல்லாம் வே
தாகம பிரதிபாத்தியமான மதங்களையே யாம். இம்மரபறியாத இன்னோர்
சிறுபிள்ளைத் தனமாய் மனம்போனவாறு கூறுவதனை எந்த சன்மார்க்கி
யும் அங்கீகரிக்கா நென்க.

சில தீவாந்தரங்களில் உள்ளவர்களான சனங்கள் சிலகாலங் கிறித்த
வர்களாகவும் சிலகாலம் சைவர்களாகவும், இருக்கின்றார்கள் என்று சில
ஆதாரங்களால் அறிகின்றோம். அன்னவர் கொள்கையை இன்னோர் தழுவி
னவர்கள்போல சிவனைவிடுத்து கிறித்துவென மழவேண்டியதே என்றது
பரிதாபகரமானதே. எம்மதமும் என்பதனில் கிறித்துமதஞ் சேராது என்று
முன்னரே காட்டினும்.

கிறித்துமதஞ் சம்மதமென்னு மிவர்க்கா திருவருட் பிரகாச வன்னலார்
என்ற பெயரும் இப்படிப்பட்டவர் பாடல்களுக்கா திருவருட்பா என்ற
பெயரும் இட்டனர் அந்தோ! கொடுமை கொடுமை என்றார்.

பிள்ளையவர்கள் கிறித்துமதஞ் சம்மதமென்று கூறியதற் கிவர்கள் யா
தொருபிரமாணமுங்காட்டாமையாலும். இவர்க்கா திருவருட்பிரகாசவள்ளல்
என்ற பெயரும் இவர் பாடல்களுக்கு திருவருட்பா என்ற பெயரும் இட்

டனர். என வாளா கூறினரே யன்றி இவ்விடத்துத் தக்க காரணங்களு
தொழிந்தமையானும் அவை வெற்றுவர யென்க.

பின் கிறித்துமதஞ் சம்மதமென்று கொண்டமையினாலோ பிணங்க
ளைச் சுடவேண்டாம் புதையுங்கள் எனக்கூறியும்செத்தவர்கள் உயிர்த்தெழு
வாரென மருட்டியும் வேதாகமங்களை நிந்தித்தும், கிறித்தவர் தமது பைபி
லுக்குச் சத்தியவேதம் எனவும் லேவியாகமம் எண்ணாமம் என்றின்னவாக
ஆகமம் எனவும் வைத்ததுபோல இராமலிங்கப் பிள்ளையும் தமது பாடல்
களுக்குச் சமரசவேத மெனவும் திருமுறை எனவும் பண் நட்பராக மென
வும் வைத்தும் தம்மைக் குமாரனென் றுரைத்தும் சாநிகளும் ஆச்சிரமங்க
ளும் பொய் என்றுங் கூறினர். அன்றியும் அவர்சன்மார்க்க புத்தக சங்கத்
தார் என்பது போலத் தாமும் சன்மார்க்க சங்கத்தாரான் ஒருவனென்றும்
பரமண்டலங்களில் எங்கள் பிதாவே! ஆண்டவரே!! என்று கண்கள்மூடிக்
கத்தும் கிறிஸ்தவர்கள்போல இராமலிங்க பிள்ளையும் சன்மார்க்க சங்க
சத்திய விண்ணப்பமென்றும் சுத்த சன்மார்க்க சத்தியப் பெரு விண்ணப்
பம் எனவும், சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய விண்ணப்பமென மூவகை
வசனங்கள்செய்து சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்புப் பெயரொன்றுங் காட்
டாது அருட்பெருஞ்சோதி யாண்டவரே! அருட்பெருஞ் சோதித் தனிப்
பெருங் கடவுளே! சுத்த சன்மார்க்கவட்சிய சத்திய ஞானக்கடவுளே! என்
பன முதலாக எழுதியுள்ளார் என்றார். இவர் சைவசம்பிரதாய முணர்ந்த
வரையொப்ப துணிந்தெதனையு முறைக்கின்றனர். பிணங்களைச் சுடவேண்
டாம் புதையுங்கள் என்றமையானே பிள்ளையவர்கள் கிறித்துமத நம்பிக்
கையுடையவரானால் பிணங்களைப் புதைத்த சைவரணைவரும் கிறித்தவமத
நம்பிக்கையுடையராக வேண்டும்.

சந்தானசாரியருள் முதல்வரான மெய்கண்டதேவர் சரீ'த்தினை திரு
வெண்ணெய் நல்லூரில் புதைத்தனரேயன்றி தகனஞ்செய்திலர். அந்த
சமாதி இன்னம் அடையாளமாக இருக்கின்றது.

திருவாவடுதுறை நமசிவாய மூர்த்திகள் சரீ'த்தினை திருவாவடுதுறை
மடத்துள் புதைத்து வைத்திருக்கின்றனர். இவ்வாறே திருவாவடுதுறை
மடத்தவர்களான தம்பிரான்கள்சரீரங்கனையும் ஆசாரியர்களான பண்டார
சன்னிதிகள்சரீரங்கனையும் சிவஞானயோகிகள்ச்சரியப்பமுனிவர்என்பவர்க
ளின்சரீரங்கனையும்முறையேதிருவாவடுதுறைகாஞ்சிபுரங்களில்புதைத்துப்
பூசித்துவருகின்றனர். தருமபுரவாதீனத்தார்களான துறவிகளனைவர்களின்
சரீரங்களும் மாணத்திற்குப்பின் புதைப்பதுவழக்கமாதலும்இவ்வாறே சிவ
ப்பிரகாசசுவாமிகள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் குமாரதேவசுவாமிகள் குமாரருரு
பரசுவாமிகள் சிதம்பரசுவாமிகள்முதலிய ஆன்றோர்களின் சரீரங்களை அவர்
களின் மாணத்திற்குப்பின் புதைக்கப்பட்டனவேயன்றிச் சுடப்படாமை
யாலும்.

விசாகப்பெருமானையர் சரவணப்பெருமானையர் கச்சபாலையர் முதலிய வீராகிகளின் சரீரங்கள் புதைக்கப்பட்டிருத்தலாலும் இப்பூர்வபக்கத்தாரிற் பலர்க்காசிரியரெனவிருந்தனாகம்பர சிவயோகியவர்களின் சரீரத்தினை காஞ்சி, கரயாடோகணதீர்த்தக்கரையிற் புதைத்தமையாலும் இன்னோரையும் கிறித்துமதத்தினை மெய்யென நம்பியவர்களாகவன்றோவாக வேண்டும். இவர்களை யெல்லாவ் குறைகூறினால் இவரைச் சைவசித்தாந்த முணர்ந்தவராக எவரோயோ மதிப்போர்.

சைவருளையர்ந்தோரான துறவிகளின் சரீரங்களை யொப்ப அனைவருடலங்களையும் புதைத்தல் நலமெனப்பிள்ளையவர்கள் விரும்பியது சைவ சம்பிரதாய பரிசயத்தானே யாதலின் இவருரை வெற்றையென்க.

சைவர்கள் பிணங்களைச் சுடுதலையும் கிறித்துவர்கள் பிணங்களைப் புதைத்தலையும் கண்டுங்கேட்டு முள்ளவராதலின் புதைத்தற் சடங்கு கிறித்தவர்க்கே யுரித்தென நரதன்பர்மயங்கிக் கூறிவிட்டனர். என்செய்வார் அவற்றிந்ததினைக் கூறினார். கூறியது தவறுதலின் வழக்கங்காட்டி மறுத்தாம்.

சைவர்களே னுடலத்தினைப் புதைக்குமாறு ஸ்ரீமூலயோகிகள் நிருமந்திரத்தார்.

“அந்தமின் ஞானிதன் னாகத்தீயினில்
வெந்திடினாடெலாம் வெப்புத்தீயினில்
நொந்ததுநாய்நரி நுகரினுண்செரு
வந்துநாய்நரிக்குணவாகும்வைய்யமே” எ - ம்.

எண்ணிலா ஞானியுடலெரிதாவிடி
வண்ணநக் கோயிலழவிட்டதாங்கொக்கு
மண்ணின் மழைவிழாவையகம்பஞ்சமாம்
எண்ணருமன்னரிழப்பாரரசே. எ - ம்.

சிவஞானிகளே னுடலங்களைத் தீயிலிட்டிசுசுட்டால் நாட்டிற் சுரநாய் பரவுமெனவும் நாயுநரியுந் தின்னவிட்டால் நாட்டிற் கலகமுண்டாகி மற்றையருடலநாய் நரிதின்னனேரு மெனவும் சிவஞானியின் சரீரத்தினைத் தீயிலிட்டிக் கொளுத்தினால் சிவாலயத்தினை நெருப்பிட்டழித்ததற் கொக்கும் அன்றியும் மழை குன்றும் நாட்டிற் பஞ்சமுண்டாகும் அரசினர் தங்க ளரசினை யிழப்பர். எ - ம். கூறியிருக்கின்றனர். இக்கருத்தினை யுத்தேசித்தே பிள்ளையவர்கள் சுவெதனிலும் புதைப்பதே சிறந்ததென்றார் ஞானியர்க்கன்றோ இச்சடங்கெனில் ஞானியையும் அஞ்ஞானியையு மறிவதெங்குன் சுவெதனாலறியாது தீங்குநேரும். புதைப்பதனாலவ்வன நேரிடாதாதலின் அவ்வாறு கூறினர்.

“புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணிய னல்கோக்கி னுட்டி வழிவாகும்
மண்ணி வழியி லலங்கார பங்கமாம்
மண்ணுல கெல்லா மயங்குமனன் மண்டியே.”

என்று சைவருடைய புதைப்பதுபுண்ணியமென சைவாக்கிரரானதிரு
மூலநாயனார் கூறியிருத்தலையறியாதவர் கிறித்தவக்கொள்கையே புதைத்த
லென்றுகூறியது தவறென்க.

இந்நாட்டுச் சைவ சாம்பிரதாயிகளிடிலெவரு மிய்வளவு நுணுக்கமாக
கிறித்து மதஉட்செயல்களை உணர்ந்திரார்; காரணம், இவர்கள் கிறித்தவப்
பள்ளிகளில் பிரவேசித்திற் வழக்க மின்மையாலும் கிறித்தவர்களைத்
தொட்டால் குளித்தல் முதலியவைகளால் தூய்மை செய்து கொள்ளல்
வேண்டுமென்னுங் கட்டுப்பாடுடைய ராதலானும் கிறித்தவர் கண்மூடிக்கத்
தும் வழக்கத்தினை யறியார். நமது பூர்வபக்கத்தார் கிறித்தவர்களின் மக்
தூல்களை நன்றாயறிந்தவர்களும் சடங்குகளை யருகிலிருந்து கண்டவர்
களும் அவைகளில் நீண்ட அநுபவ முள்வார்களுமாக அவர்கள் அம்மத
உண்மைகளிலுள்ள சில சடங்குகளை அறிந்துரைத்தலால் அறியலாம்.
நிற்க. கிறித்தவர்கள் தங்கள் பைபிலுக்கு சத்தியவேதம் என்றதனை யொப்
பிப் பிள்ளையவர்கள் தமது பாடல்களுக்கு சமரச வேதமெனப் பெயரிட்
டிருக்கின்றனர் என்பது பொருத்த மற்றதேயாம். சத்திய வேதத்துக்கும்
சமரச வேதத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம். லேவியாகமம் எண்ணாகமம் என்
பவைகளுக்கும் திருமுறை பண் டட்டராகம் என்பவைக்கும் என்ன சம்பந்
தம். தம்மைக் குமாரனென்றதற்கும் கிறித்தவ மதத்துக்கும் என்ன சம்பந்
தம். சாதிகளும் ஆச்சிரமங்களும் பொய் என்றதற்கும் கிறித்தவமதத்துக்கும்
என்ன சம்பந்தம். சன்மார்க்க புத்தக சங்கத்தார் என்பதற்கும் சன்
மார்க்க சங்கத்தாருள் ஒருவன் என்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம். பரமண்ட
லங்களில் எங்கள் பிதாவே என்று கண்கண்மூடிக்கத்துங் கிறித்தவர்களுக்
கும் சன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்ப முதலிய மூவகை விண்ணப்பங்
களுக்கு மென்ன சம்பந்தம். அருட்பெருஞ் சோதியாண்டவர் என்பது
சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்புப் பெயரன்றி கிறித்துவுக்குரிய சிறப்புப் பெய
ராக எங்ஙனமாகும். அருட்பெருஞ்சோதி என்பதற்கு, கருணைப் பிரகா
சன் ஞானப் பிரகாசன். என்பன வாதியாகக்கொள்ளப்படும் பொருளுக்
குரியன் சிவபெருமா னன்றோ? அருட்பெருஞ் சோதி என்றும் அருட்பெ
ருஞ்சோதித் தனிப்பெருங் கடவுளென்றுங் கூறுதல் கிறித்துவுக்கே உரித்
தானால் அருட்பா, அருட்பிரகாச வள்ளல் என்பன எமது சிவபெருமானுக்
கே உரியன என்று இவர்கள் சண்டையிடுதல் எதைக்கருதி. சைவர்கள்
எங்கள் கடவுளின் சிறப்புப் பெயரினை எடுத்தாளுதலடாது என்று சண்
டையிட வேண்டியவர்களாமாறு இவர்களே கிறித்தவர்களுக்கு வழிகாட்டு
கின்றனர். எவர் வாளா தூண்டினும் எவர் சண்டையிடுகினும் அருட்பெ

ருஞ் சோதி யாண்டவன் அருட்பெருஞ் சோதித் தனிப்பெருங் கடவுள் சுத்த சன்மார்க்க லகழிய சத்திய ஞானக் கடவுள் என்பன, சிவபெருமானுக்கே யுரிய காரணச் சிறப்புப் பெயரென பிள்ளையவர்கள் அறிந்தவ ராக வின் அவ்வாறு கூறினர். சைவநூற் பழக்கமுடைய எவரும் இதனை மறுக்க விசையார்.

தமிழ் வேதமானது சிவபெருமானை சோதியே! கூடரே! சூழொளி விளக்கே! என்று கூறியிருத்தலை யுணர்ந்தவர்கள் அருட்பெருஞ் சோதி. என்பது சிவபெருமானுக்குச் சிறப்புப்பெயரன்று என வுரையார். நிகண்டும் பெருமானுக்கு. “சோதியெனச் சிறப்புத் திருநாமம் இருப்பதை விளக்கு கின்றது. பிங்கலம். “சோதி சம்பு சூலி பிஞ்ஞகன்” என்றுரைத்தல் காண்க. சித்தாந்த சாராவளியும், “சிவாக்யமகலம் ஜோதி: பரபத்யே. என சிவபெருமானை - சிவமென்னும் பெயருள்ள நிஷ்களமான எங்கும்பரி பூரணப் பிரகாசமான தேஜுவை த்யானிக்கின்றேன் என்று கூறுதலால் பிள்ளையவர்கள் அட்பெருஞ்சோதி யாண்டவ னென்றது சிவபெருமானை யேயா மாதலின் இவர் கிறித்தவ மார்க்காதுசாரியாகப் பிள்ளையவர்களைக் காட்டியது கிறித்தவ நூல்களிற்போல சைவநூல்காரிற் பரிசய மின்மையா லென ஒதுக்கிலும்.

பின் - புத்தர் முதலிய சிலர்க்கு உயிர் என்ற பொருளும் கடவுள் திரு வருள் என்பனவும் பொய்யாய் இருத்தலால் இவ்வெவ்வா ரெப்பினரோ தெரிகிலேம் என்றார்.

“தொழுது வானவரும் போற்றக் தொல்பிடகங்களான
வழுவிவாகமங்கள் சொன்ன மாதவனாதனுவான்”

என்று மெய்கண்ட சாத்திரமானது தேவர்களுள் தொழுது துதிக்கப் பட்டுவரும் பழைய பிடக நூலாகிய விகழ்ச்சி யில்லா வாகமங்களை யரு ளிய புத்தமுனியேகத்தா வாவான் என்றுகூறியிருத்தலின் புத்தர் கடவுளை யில்லையென்று ரொன்பதும். “பழநிலா வநுளிறுலே பரதுக்க துக்கனாகி” கெடாத வருளினையுடையனா னெனக் கேட்கப்படுதலால் அருள் பொய் என்பதனையும் புத்தர் கொண்டார் என்பது தவறு. நிகண்டில் சிவன்முத லிய தேவர் பெயர் கூறும் வரிசையில் புத்தன் பெயருந் கேட்கப்படுதலால் புத்தர் புத்தனைக் கடவுளெனக் கொண்டவ ரல்லர் என்றார் என்பது எங்ஙனம்.

பிங்கல நிகண்டானது, இரண்டாவது வானவர் வகையுள். புத்தன் பெயரினை. பார்மிசை நடந்தோன் பகவன் புங்கவன். என்பன வாதமொ ழிகளால் புத்தக் கடவுளை யுரைத் திருத்தல் காண்க. தமிழ்வேதமும் “புத் தன் புரந்தரா தியயன் போற்றிசெயும் பித்தன்”. எனச் சிவனை வழிபடுபவ

ஐகலே புத்தனை கூறியிருத்தலின் புத்தன் கடவுளை இல்லை யென்றவ னாகான் இல்லை யென்றவனே என்றால் மறத்தற் கிசையாம தயிழ்வேத் தவறுடைய தாகும். ஆதலினிவருளை யித்தப் புத்தன் விடயத்தில் வெற்று ராயென்க. இல்லை இல்லை இலங்கை பர்மா சௌவாதிகளிலுள்ள புத்தர் களை யாமறிவேம். அவர்கள் கடவுள் இல்லை யென்பவ ரென்பீரேல் அவர் கள் கொள்கையை நீவீரும் ஆதிப் புத்தன் கொள்கையைப் பிள்ளையவர் களும் கருதிநிற்பவர்க ளாதலின் பொருந்தாமையுணர்க. புத்தராயொப்ப உயிருங் கடவுளுந் திருவருளும் இல்லை யென்னுஞ் சிலர் யாவர் அவரைக் தேடியெடுத்து எழுத நேரம்ன்மையால் விட்டனர்போலும் ஒருவேளை மா னுஷீக மதத்தினரை யெவரையேனும் இவர் காட்டின் மரபறியாது கூறுத லடாது என மறுக்கச் சித்தமா யிருக்கின்றோம். எவ்வா ரெப்பினரோ அறியோமென்ற விவர்கள் பிள்ளையவர்கள் கருத்தினை அறிந்தவா ல்லென் பகளை இதகாறுங் காட்டிய பிரபல ியாயங்கள் நிலைநிறுத்தும்.

பின் மார்க்கமெலா மொன்றாகும்மார்லததீர் வாய்வையிது மாநிலத்தி றென்ற பாடலடிகளை வரைந்தனா

இதகான் பிள்ளையவர்கள் பாடலிலியா எம்மகமுஞ் சம்மத மென்ப தற்குத் தேடியெடுத்த முதற்பாடல்.

“அன்றென்றுமா மென்றுமாறு சமயங்கள்
ஒன்றொன்றே டொவ்வா துரைத்தாலு. மென்று
மொருதனையே நோக்குவா ருள்ளு திருக்கு
மருதனையே நோக்கி வரும்.”

என்ற பதினோராம் திருமுறையை அங்கீகரிப்பவர்களானால் இவர்கள்தனா லடங்கி நிற்பார்களாக.

இராமலிங்க பிள்ளை யவர்களுக்கு முன்னல் பட்டினத்தடிகள் எல் லாச சமயப்பொருளும் சிவபெருமானையே அடையும் எனக் கூறியிருத் லால் பிள்ளையவர்க ளிவ்வாறு புதிதாகக் கூறியவ ராகார், பட்டினத்தடி கள் தாயுமானவர் திருமூலா முதலியவர்களைக் குறைகூற வேண்டிய இன் னோர் அவர்கள் வழிநின்ற பிள்ளை யவர்களோட தவறுடைய ரென்னல் தவறேயாம்.

எம்மத நிலையும் என்னும் பாடலடியையும், அகம்புறமற்றை யகப்புற மென்னும் பாடல்களி னடிகளையும் எம்மதமும் சம்மத மென்றவர் கூறிய தற்கு குறித்திருக்கின்றனர். இவையனைத்துக்கு நான்காட்டியபதினோர் திருமுறை திருமந்திரம் தாயுமானவர் முதலிய சைவதூல்களே பிள்ளையவர் களின் பட்சத்தைத் தாபித்து இவர்கள் பட்சத்தைப்பூர்வப்படுத்தியது காண்க.

பின் எம்மதமும் எத்தக் கோட்பாடும் என்று தொடங்கி அவர்காலத் திருத்த மகாவித்யை சிதோமணிகள் பலர் ஆமக்கு திருவருட்பா திருமுறை என்ற பெயரும் திறிதம் பொருத்த என்றும் தருக்க நியாயவ காட்டிய காலை அக்கோட்பாட்டிற்கு ஏனோ சம்மதப்படுதது அவர்களை நீதித்தந்த திரித் தார் என்றார்.

எம்மதமுஞ் சம்மதமென்று இறைவன் திருவருள வந்தகாலுணர்ந்தே னென்ற பின்னையவர்களிடம் அநேகம் வித்தகசிடோமணிகள் வாதாடினர் போலும், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாதலாயர்கள் எழுதியெகன வழங்குவருகின்ற போலியருட்பா மறுப்பபன்னும் சுவடியின் மறுப்பான குதர்க்கா ண்ணியாநாச மகாபரசென்னு நூலில் பின்னையவர்களை காஞ்சிபுர சபாபதிமுதலியார் திருத்தணிகை வசாகப்பெருமாயோயர் அத்தபாடியா னம் வீராசாமிசெட்டியார் சேமயகலம் ஈராரணமுதலியார் திரிகாபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பின்னையவர்கள் தலிக்கோட்டை முத்துசாரப்பின்னையவா கள் முதலிய பெரும்புலவர்களும் திருவாய்விதழைத் தாண்டவாயசுவா ர்கள் மதுரைத் திருசுசிரிதம்பலசுவாபகர் சித்தம்ப சுவாிகள் முதலிய மகா வித்வகசிடோமண்களுஞ்சாலப்புகழ் தார்க்கள யுர்தாபாட்டுன்னெயரமுதியருட லை இக்குழுவின் நியாதாபோல இந்நாட்டுப் புலவெ லாம் பின்னைய வர்களோடு பகைத் தரும்பாடல் திருவருட்பாவாகா தமக்கு திருவருட்பி கரசுவன்னல் என்னும் பெயராகாது எனத் தருக்க நியாயவ காட்டிக் கண்டித்தனெ னல் முழுத்தருள விவ்யயமயாய். சுக்கிலவருஷம் அளித்த திருமஞ்சனகாலத்து மகாசனசபையில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்திற் பின்னைய வர்களுடன் வாழப்போரிடிய, த தீர்மானித்தபடி மயிலாப்பூர் திருவண்ண சாரியையர் சித்தம்ப திருவேங்கிடமபின்னையவர்கள் முதலிய வெளவய புருஷர்களின் வழிகதாயழைத்ததற்கு ஆறுமுகநாதலாயர்வாதிடவா தார்ன்று விட்டனெ னை எழுதியிருத்தலைஇவ நியார்போலும் பின்னையவர்களின் நண் ணறிவான அக்கினிமலை இவர்களுண் குதர்க்கப் பஞ்சப்பொதிகளை ஒருகண ப்பொழுதிற் சுட்டெரிக்குமென்பதனை இவ நியாதவ ராதலின் அறுபுந் தாவலரைமன்றிட்ட புறவபகததார வாதிட்டனெ னை குறுநினா.

ஒருவர்க் கெம்மதமுஞ் சம்மதமாளுவ வலகனருரைத்த பொருளை தைத்துஞ் சம்மதமென்று கொள்ளல் வேண்டுமென்று இவர்கள் கருது கின்றார்கள் அங்ஙனமாயினும் இவர்கள் கோட்பாடு எம்மதத்ததனும் சம் மதமானதன்றே. ஆகாதபோது பின்னையவர்கள் எங்ஙனஞ்சம்மதப்பர், மா தானையரும் ஒருதன்னையெ ன்றல் மன்னாவிக்கும் பாநாவிற்குப் மசுட்டும னித்தியாசநின்மைகாச கருதியதவ்விதக்க முயல்பவனது யுகதிசுரு வருத்த வபறிஞர். நியாயவகாட்டி வாகித்தா வெவரு ரன்னமாய லன்ற நியாயவ காட்டினு ரிலுலெவ ன்ரநர் மண்டையோ

பிள்ளையவர்களெவரையு நிந்திக்குமியல்பினரன் நென்பதற்கு சான் றும் வேண்டுமோ? பிறரை நிந்தனைசெய்தலையே தொழிலாகவுடையவர்கள் பூர்வபக்கத்தினரேயாவர்.

பின் இவற்றானே எம்மதமுஞ் சம்மதமென்றது கல்விகேள்வியிலார் சொல்லுமூடக்கொள்கை என்றும் சமயங்கள் பேயாட்டமென்று வெறுத்த வர் பின்னர் இவ்வண்ணமுரைத்தமை முரணமென்றும் இவர் திருவருட் பிரகாசவள்ளல் திருவருட்பா என்றமை பொருந்தா என்ற காலை அவற்றை யொப்பாததனால் இதுவும் பொய் என்று முணர்க. என்றார். பிஷ்டபேஷ ணமாய் முன்குழி வழிந்தனவற்றையே பின்னருங் குழிவழிந்தனர். முன் னுரைத்தவற்றுக்குப் பின்னுரைத்தவை முரணிமையானேயது பொய்யா காதென்பதற்கு முன்தமிழ்வேத வுதாரணங் காட்டினும்.

திருவருட்பிரகாசவள்ளல் திருவருட்பா வென்பவை இவர்க்கும் இவர் னுலுக்குங் கூடாமைக்கு இங்கு பூர்வபக்கத்தார் நியாயங்காட்டாமையால் யாமும் இவர்க்கும் இவர்பாடலுக்கும் திருவருட்பிரகாசவள்ளல் திருவருட் பா என்பன பொருந்தும் என அநேக வித்துவசிரோமணிகள் பதிலுரைத் திருத்தலைக்கண்டுள்ளா ராயி னீவ்வாறுகூறாரென இவரதிக்கூற்றினைவெறுய கூற்றென விலக்கிமறுத்தாம்.

எம்மதமும் சம்மதமென்றல் சரியாமா? என்றதற்குச் சரியாகுமென் றும் சைவசித்தாந்தமொன்றே மெய்ச்சமையமென்றால் விவாதஞ்செய்ய வேண்டுமென்றது தவறு என்றும் அற்புதங்காட்ட வேண்டுமென்றதற்கு அது மரபறியாதார் கூற்றென்றும் பயந்தவர் என்றதற்கு பயப்படவேண்டி யவர்கள் பூர்வபக்கத்தினரே என்றும் சிலமூடர் உலகைக்கெடுக்கின்றனர் என்பது தவறு என்றும் உலகாயதாதி மதங்களை ஒப்புவது சரியாமாவென்ற தற்குச் சம்மதமாகும் எனவும் கிறித்தவமார்க்கம் இவர்க்குச் சம்மதமா என் ததற்கு அது அன்னியநிவாரதரவாசிகளின் மதமாதலால்தனை அங்கீகரிக்க வேண்டியவர்கள் பிள்ளையவர்களல்லர் என்றும் அதன் சம்பந்தவிடய மனைத் தும்முரணுந்தவறு மெனவும், அருட்பெருஞ்சோதியாதிராமங்கள் சிவபெரு மாணுக்கே உரித்தென்றும் - புத்தர்முதலியர் கூற்றிலிவர் பட்சந் தவறென் றும் இவர் குற்றமென்று காட்டிய பாடலையொப்ப திருமூலர் பட்டினத் தார் தாயுமானவராதி மேலோர் பாடியிருத்தலால் தவறென்றது தவறென் றும் வித்வசிரோமணிகள் வாதிக்க வந்ததும் நியாயங்காட்டியதுந் தவறென் றும் எம்மதமுஞ் சம்மதமென்றவர் எல்லார் மொழிகளையுஞ் சம்மதமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்றது பிதற்றென்றும் காட்டினமையின் தமிழ்வேதம், திருமந்திரம், பதினொர்த் திருமுறைமுதலிய பிரபலசுருதி நியாயவச்சிரகு டாரியினால் இராமலிங்கபிள்ளைபாடல் ஆபாசதர்ப்பணத்தின் உந. உச ௨ நி. ௨ பக்கத்துள்ளவியங்களைத்தும் எற்றுண்டு கெட்டமைகாண்க.

பிள்ளை புத்தமதப் பித்தமுங்கொண்டார் என்பதன் மறுப்பு.

பிள்ளை புத்தமதப்பித்தமுங் கொண்டார் என்றதலைப்பின்கீழ், கருங் குழியார் தேவார திருவாசகங்களிற் புத்தமதத்தைக் கண்டித்திருப்பதைக் கண்டு என்ற தொடங்கி பன்னிருதிருமுறைகளாம் அருட்பாக்களை யோதியுய்யும்படியே யாம்வற்புறுத்தவுந் தேம் எனவரைந்திருக்கின்றனர் இவர்காட்டியவனைத்தும் சைவசாத்திர ஆராய்ச்சியற்ற சாமானியர் அபிப்பிராயத்தினும் இழிந்தன வாதலினவைகளை அவலமானவையென பொதுக்கியப்பாற் போகலாமெனின் சமயவாராய்ச்சியற் றுருட்பலர் இந்தபாகத்தினை மறுக்க வலியின்மையாற் சாக்குரைக்கின்றன ரென்பதனை யகற்றிப் பி திக்கு விரோதயின்மையை நாட்டி மறுத்தலேவலமாகும்.

இவர் சிதம்ப ம் இராமலிங்கபிள்ளை யெனவனைவரும் உரைக்குமாறு னையாது கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை யெனவுரைத்தலின் சிதம்பர சுத்தத்தினை இவர் வாயுரைக்கவும் கையெழுத்தவும் அஞ்சுகின்றதென்றே தினைக்க வேண்டும். பிள்ளையவர்கள் கருங்குழியாரல்லாரென போலியருட்பா மறுப்பின் மறுப்பான குதர்க்காரணியசாமகாபாச தூலார் அனேக நியாயங்களைக் காட்டியிருத்தலை முன்சரிதம் பொய் என்றதனை மறுத்த இட க்துக் காட்டினும்.

கருங்குழியார் தேவார திருவாசகங்களில் புத்தமதத்தைக் கண்டித்திருத்தலைக்கண்டு அதற்கு எதிராக புத்தமதத்தைப் போற்றிக் கூறுகின்றார். என்றார். இதனால் பிள்ளையவர்கள் தேவார திருவாசகங்களின் வையரியான புறமாகக் கொள்கையினரென இவர்கள் கருதினவர்க ளாகின்றார்கள். எந்தவகையிலேனும் பிள்ளையவர்களை இகழவேண்டுமென கவகணம் கட்டிக்கொண்ட விவர்கள் தம்மனதுக்குஞ் சம்மதமற்றஆபாசவிஷயங்களை யுரைக்கின்றனர். பிள்ளையவர்கள் தேவாரதிருவாசகங்களில் கண்டவிஷயங்களுக் கெல்லா மாறுவிஷயமெழுநாது தேவாரதிருவாசகவிரோதமான புத்தமத மொன்றைமாத்திரம் போற்றிச் கூறினாரென்பது எவ்வளவுதூரம் பொய்யாகாது நிற்கின்றது பார்க்கலாம். தேவார திருவாசகங்களைத்தமது ஆன்மாநீத்த நூல்களாகக்கொண்டுள்ள பிள்ளையவர்கள் அவைகளுக்குவிரோதமாக புத்தமதத்தைப் போற்றுவாரா? அந்தரங்கத்தில், நான்சிக புத்தம தாவலம்பிகளாக வுள்ளவர்கள் பூர்வபக்கத்தா ராதலின் அவருரை வெற்று ரையென்க.

பின், தேவார திருவாசகங்கள் சைவர்க்கு மாத்திர முரியவேதம். தம்முடைய நாய்வாக தெருவாசகப்பாடல்கள் எல்லார்க்கும் பொதுவான சமரசவேதம் என்றதை மெய்ப்பித்தற்றோ, புத்தமதத்தையும் பிடகத் தையும் வியக்கின்றார், என்றார்.

இப்பூர்வபக்கத்தார் சிவபெருமானையே துதித்த பாடல்களால் நம்பப் பெற்ற புத்தகத்தினைத் தாழ்வாரத் தெருவாசகப்பாடல் என்றதே இவர்களின் பத்தித்திறத்தினை பரக்க விளக்குகின்றது. புத்தமதத்தையும் பிடகதையும் குறிப்பால்வியந்து தம்மனநிலையைவெளியிட்ட வரின்னவரேயன்றிப் பிள்ளையவர்களல்லர்.

பின் வியக்கின்றதுமட்டோ புத்தமதத்தை யறுட்டிகுமாறு உண்டாக்கிய செத்தொழிந்த புத்தனையும் துதித்துக் கூத்தாடினர் அது. “புத்தகத்தருபோதா வித்தந்தருநாதா. நித்தத்தரும்பாதா சித்தத்திரும்பாதா” என்று கூறிய துறை கரதலாமலகம்போற் காணப்படும் என்றார்.

புத்தமதத்தையும் பிடகதையும் வியக்கின்றார் என்றினாகள கூறிவிட்டால் இல்லாது சொல்லுவார்களா? என்னும் அறிவிக்கையையறி விடுவ கமுள்ளவர்கள் அங்கேரிப்பார்களா? புத்தமதத்தையும் பிடகதையுமபாட லாற் புகழ்ந்திருந்தால் இன்ன இன்னபாடல்களால் புத்தமதத்தையும் பிட கத்தையும் புகழ்ந்தனர் என்று காட்டியிருப்பர். அங்ஙனம் பிள்ளையவர்கள் செய்த பாடல்களைக் காட்டாமையால் அவ்விருவிலையுமுந் தவறென்க. பிள் ளையவர்கள் சிவபெருமானது கலியாணகுணங்களை வருணித்து அம்பலத் தரசேயருமருந்தே - யானந்தத்தேனே யருள்விருந்தே, நடராசர்பாட்டே நமம்பாட்டு, ஞாலததார்பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு, என்று ஆனந்தமே லீட்டாற்கூறிய அற்புத நாமாவளியில் ஞானசபாபதியே மறைநாடி சபா கதியே தீனதயார்தியே பரதேவியுமாபதியே, என்றத்தக்கமிக நாமாவளி யான “புத்தந்தரும்போதா வித்தந்தருநாதா நித்தத்தரும்பாதா சித்தத் திரும்பாதா என்ற சிவநாமாவளியே இவர்காட்டிய புத்தரைப்புகழ்ந்ததென் றபாடல் இச்சிவநாமாவளிப் புத்தகம் எல்லாப் புத்தகங்கடையினும் கால னைவுக்கு மேற்போகாத விலைக்குக்கிடக்கும் ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வா சித்து இப்பூர்வபக்கத்தார்கூறியதன் உண்மையை உணரலாம். பிள்ளையவா கள் சிவபெருமானைத் துதித்திருக்க புத்தமதத்தை அறுட்டிகுமாறு உண் டாக்கியபோதன் என்னும் செத்தொழிந்தபுத்தனையும் துதித்துக் கூத்தாடி னார் என்று இவர் கூறிவிட்டதனாலிவர்பட்சரிஸபெறுமா பெருது பெருது. இவர்பொய்யர் எனவுலகமறிந் திகழ்தலே இதனாலிவா பெற்றபேறு. இவர் காட்டிய நாமாவளியில் புத்தம் என்றொருசொல்லும். போதா எனொரு சொல்லுங் கண்டெடுத்து இவைபோதமென மகிழ்ந்துபிள்ளை புத்தமதப் பித்தமுங்கொண்டார் எனவரைகது குழறிமகிழ்கின்றனர். பிள்ளையவர்கள் பாடலை யாபாசப்படுத்துமாறு வைக்கொண்டுதேடியவிவர்க்கு அவர்பாடலி லெங்கும் ஆபாசங்கள் கிடையாமையால் மனம்வருந்தி எரிவுற்று இந்நா மாவளிக்கேனும் புத்தமதச சார்பாகப் பொருள்காட்டி நமதெண்ணத்தினை நிறைவேற்றலாம் எனப்புகுந்தனர். இருசீருள்ள நாலடிகளுதழ்ந்த அந்நாமா வளியில் இருசீரிலன்றி யேனைசசீர்களி விவரவஞ்சகஞ்சம் புகவியலாது திருப்பிவிட்டாமையால். புத்தந்தரும்போதா என்ற இவ்விருசீர்க்கொடா

சக பர்த்தங்காட்டி மகிழுகின்றனர். இருசீ. லாலாகியநாலடியுள்ள ஒரு நாமாவளியிலும் ஆறுசீர்கள் இவர்க்குப்பொருந்தாமல் இவரைவிட்டு விலகியதானால் இவரது விடாப்பிடியித்தகையது என வலகினரினியேனுமறிவர்! தமதுபக்கத்தைச் சாதித்தற்கு ஒருபாடல் கிடையாவியினும் இருசீருள்ள ஓடி கிடைத்ததேபோதும் என்றுகருதி அத்தற்குடையுமெழுதி எம்முரையையன்றிவேறுரை கொள்ளற்க. கொண்டால் சலமெனும் தோல்வித்தானமாம் எனக்குழறிவழித்தனர். ரீதானம்.-பகிளையிம்பாடல்களால் சிவபெருமானையே துதித்த நூலுள் பின்னையவர்கள் இருசீருள்ள ஆத்யபாதமான ஒருநாமாவளிக்கவண்ணதால் புத்தனையும் பிடகத்தையும் துதித்தனென்றால் பேசையரும்பின் புத்தனினன்றோ நகைப்பா. முந்நூற்றுமுப்பத்தாறு பாக்களாலாகிய எண்பத்துநான்கு நாமாவளிகளில் இவர்க்கேழித் தேடியெடுத்த ஒரு நாமாவளியிலும் இவர்க்குச் சாதகமாக இவர்கொண்ட ஒருபாதத்தினைக் கொண்டு புத்தனைத் துதித்தானென்றால் மற்றையமுன்று பாதங்களையும் கொண்டு துதித்ததேவரை அவ்வொருபாதமேனும் இவர்பக்கத்தைச்சாதிக்குமாசாதிக்காது. சைவத்ததுவங்கள் முப்பத்தாறெண்பதனை விளக்கவமைந்த முப்பத்தா றெழுத்துகளாலாகிய அந்நாமாவளி நருமாதிபுருடார்த்தங்களையும் சரியாதிமார்க்கங்களையும் சாலோகாதி முத்திகளையும் அண்டசாதி யோனிகளையும் பிரமசரியமாதி யாச்சிரமங்களையும் சுமயாதிதிட்சைகளையும் அகமாதி மார்க்கங்களையும் போலநான் கடிக்களாலாகிய சைவசுமயக் கடவுளான சிவபெருமானுக்கே முன்னும் பின்னுமுள்ள சும்பந்தக்காலரித்தாய் விளங்கும். இவ்வரிய நாமாவளியினேகபாதத்தினைப் புத்தனதாகக்குத்தற்கு இவர்களாலாகுமா? ஆகாது. ஒன்பதுபேதங்களாகவிளங்கும் சிவபெருமானுக்குரிய தென்பத்தனை விளக்க ஒன்பதெழுத்துக்களாலமைந்த ஒவ்வோரடிகளையுடைய தந்நாமாவளி. அன்றியும் நவாவத்தை நவாபிமானி நவகுண்டம் நவாட்சரிமுத்தவியவைகளையுடையது சைவம். அதுவேதமதுமகமெனவிளக்க ஒன்பதெழுத்துக்களாலாகிய ஒவ்வோரடிகளையுடையகாய் விளங்கு மச்சிவநாமாவளியின் ஏகபாதத்தினை கவரவந்த விவர்க்குப் பிடகாதி சாமானிய நூல்களிலன்றி சைவநூலில் பரிசயமில்லாதவர் சைவமரபுணராதவரென்று உரைக்கும் மொழியே சனங்களாலிந்த விஷயத்திற்கொடுக்கப்படுஞ்சன்மானம் என அறியாதாரெவர். இவர்காட்டிய இப்பாடல் சிவபெருமானுக்குரியதே யன்றி புத்தனுக்குரிய தன்மையால் இவருரை வெற்றையாயது காண்க.

கரதலாமலகம்போற் காணப்படும் என்றார். கரதலாமலகம்போற் காணப்பட்டது சைவத்திறமன்றி புத்தத்திரமன்று. சிவபெருமானது கல்யாணகுணங்களையன்றி புத்தகுணமொன்றும் இல்லாத சைவப் பாடலிலுள்ள விற்குப்புத்தப்பாடலானது ஆசசரியம்! ஆசசரியம்! கரதலாமலகம்—உள்ளுறகை செல்லிக்கனி.

புத்தம்தரும் புத்தமத்தைத் தந்த, போதா போதனை. என்பது பொருளாகக்கொள்க. என்றுரை திருவுளம்பற்றினர் இப்புத்தமத கண்பந்.

புத்தனுக்குப் போதனென்னும்பெயர் நிகண்டிலில்லை, பிங்கலநிகண்டு வானவர்வகை. புத்தன்பெயர்; “பார்மிசை நடந்தோன் பகவன் புகவன் தருமன் சாந்தன் முனைவன் வாமன் புனிதன் சின்னவானறிவன் பிடகன் போதிவேந்தன் புத்தன் பெயரே. என்று கூறியதேயன்றி போதன் என்று புத்தனுக்குபெயர் கூறுமை காண்க.

சூடாமணி நிகண்டிலும் புத்தனுக்கு போதன் என்று பெயர் கூறக்காணும். சூடாமணி. தெய்வப்பெயர்த் தொகுதி.

“தருமராசன் முநீந்திரன் சின்ன பஞ்சதாரை விட்டே
யருள்ச ரந்துணர்வு கூட்டுந்த தாகதனாதி தேவன்
விரவுசாக்கிய னேசைநன்வி நாயகன் சின்னத்தவிர்தோன்
அரசநீழலி விருந்தோன் நிவாகரன்பகவன் செல்வன்”
“அண்ணலே மாயாதேவி சுதனகனங்கமூர்த்தி
நண்ணிய கலைகட்கெல்லா நாதன்முக்குற்ற மில்லோ
னெண்ணில் கண்ணுடையோன் வாமனேற்ற புண்ணியத்தின்மூர்த்தி
புண்ணிய முதல்வன் சாந்தன் பூமிசை நடந்தோன் புத்தன்”

என்றின்னன பெயரே புத்தனுக் குரைத்திருக்கின்றதே யன்றி போதன் என்று கூற்றிலிலது. கடைச்சங்கத்தார் காலத்து நிகண்டான பிங்கலத்தும் பிறறைக்காலத்து நிகண்டான சூடாமணியிலுங் கேட்கப்படாமை யாலிப் போதனென்னும் பெயர் புத்தர்க்கின்றென மறுத்தலை அனைவரு

வடமொழி நிகண்டான அமரகோசமும் புத்தன் பெயரை யுரைக்குமிடத்து ஸர்வக்ரு ஸுகதோ புத்தத் தர்மராஜஸ்ததாகத் ஸமந்தபத்ரோபககான் மாரஜித்லோகஜித்யஜின:

ஷடபிக்குரோத சபலொவத்வய வாஜீவிநாயக:
முனீந்திர: ஸ்ரீகன: சாஸ்தாமுனி: சாக்யமுனிஸ்துய:
ஸசாக்யஸிமஹ: ஸர்வார்த்ததகித்: ஸௌத்தோதனிஸ்சஸ"
கௌதமச்சார்த்தபந்துச் சமாயாதேவீசுதச்சஸ:

என்று கூறினதே யன்றி போதன் என்னும் பெயர் புத்தனுக்குள்ளதாக கூறவில்லை ஆதலின் இவருரை வெற்றுகரை யென்க.

சைவரணைவரும் புத்தமதத்தையும் பிறமதங்களையும் ஆதியிலுண்டாகிக் கொண் டவமெருமானே யெனவும் நாராயணன்முதலிய புத்தரும் கௌதமாதி புத்தரும் சிவபெருமானருளிய அருள்வலத்தால் அவைகளைவிளக்கின ரெனவும் அவைகளின் வழிநிற்போர் அவைகளிலுரைக்கும்பயனையடைந்து பின்னர் சைவத்திற்புகுந்து காலக்கிரமத்தில் சிவபெருமானே யடைந்து

நிரதிசயவியன்பாதுபவிக ளாவார்கள் என்றும் கருதுபவர்களேயன்றி இவரை யொப்பப்படுத்தன் என்பவன் புத்தமதத்தையுண்டாக்கினான் சிவன் என்பவன் சைவமதத்தை யுண்டாக்கினான் பிரகற்பதி உலோகாயதமத்தினை யுண்டாக்கினான் மந்தையமதங்களை இவ்வாறே ஒவ்வொருவர் உண்டாக்கினார் என்றுகருதார். வேதாகம வழக்கறியாத சிலர் கூறியுள்ளவைகளை மெய்யெனக் கருதி இவ்வனமுரைக்கும் இவர்களைச் சைவர் மதியாரென்க.

புத்தம்முதலிய ஸ்ரீனைத்தும் கத்து நூல்களுக்கும் சிவபெருமானே முதலாகிரியன் என்பதனை.

“கருகிருணரித்து மாயனாகம மேகமலம் வாழ்பிரமனாகமமே யருகனாகமமே புத்தனாகமமே யறையுலோகாயித னுலே மருவுசாங்கிய மேதருக்க சாத்திரமீமாஞ்சமே யிவைகளுமின்னு மிருநிலத்துன பன்னூல்களுஞ் சுயமே யெம்பிரான் படைத்தனன் மாநோ.

அன்னவனருளான் மாலயனாதி யமரூபியக்கர் சித்தர்களு நன்னயமருவு வித்தியாதரரு நாடிராக்கதர் முனிவாரும் பன்னலநாருந் தத்தருனத்தின் பண்பினுக் கணுகுணமாவும் முன்னவன் வருத்தநூல்களை விரித்துஞ் சுருக்கியு மொழிந்தனர் பின்னர் என்று காந்தமகாபுராணத்து சூட்சுங்கிதை யிசைத்தல் காண்க.

“விஷ்ணுவாக மாம்ஸ்ததாப்ரம்மான் புத்தார் ஹாத்யாகமானபி லோகாயதம் தர்கசாஸ்த்ரம் பருவிஸ்தார ஸம்யுதம் மீமாம்ஸாமதி கம்ரீராம் ஸாம்கயயோ கௌத்தைவச அனேகபேத பின்னானித நாகாஸ்த்ரான்தராணிச நிர்மமே சங்கர ஸாக்ஷாத்ஸர்வக்ஞஸங்க்ர ஹேணது ப்ரஸாதாதேவ ருத்ரஸ்யப்ர ஹமஷ்ணுவாதய ஸுராஃ வித்தாவித்யாதராஃ யக்ஷாராக்ஷ ஸாத்யாஸ்த்தைவச முனயச்சம ணுஷ்யாம்ச்ச யதாபாதம் த்விஜோத்தமாஃ தான்யேவ விஸ்தரேணை வவாபுன குர்வந்தி

என ஸ்காந்த மகாபுராணத்துக் கேட்கப்படுதலின் சிவபெருமானே புத்தமதத்தினை யாதிவிஷுண்டாக்கினவர் என்பவர் சைவர்; பிறரென்பாரை வர். ஆதலின் மரபறியாது கூறிய இவருரையே வெற்றுரையென்க.

செத்தாரை எழுப்புவே மென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுமாறிதற் கும் வேறுரை கூறுவரிவிங்கரைச் சார்ந்தார் என்றவிவர் புத்தனுக்குச் சார் பாகவும் உயர்வாகவும் வருந்திப்பொருள் விரித்தவராதவி னிவர் புத்தனைச் சார்ந்தவராகின்றார். பிள்ளையவர்களின் கட்சியாரெவரும் செத்தாரை எழு ப்புவோம் என்றதற்கு வேறருத்தம் பண்ணினாலில்லை அதற்கும்பொருத்த

மற்றபொருள் கூறுவோர் இன்னவரேயென செத்தாளை யெழுப்பும் விஷயத்திலிவர் காட்டிய ஆட்சேபங்களை மறுக்கும்படித்து விளங்கவுரைப்பாம்.

சமரசவேதம் என்று தமது பாடலுக்குப் பிள்ளையவர்கள் பெயரிட்டதற்கு இவர்கள் ஆதாரங்காட்டாமல் தாங்கூறு மனைத்தையு முலகினர் நம்புவொனக்கருதிக் கூறுகின்றனர்.

பிள்ளையவர்களின் சரிதத்து எதிர்காலத்து எழுதுங்கிளவியான சமரசவேதம் வெளிப்படும் என்றுகூறினரென் நெழுதியிருத்தலைக் கண்ட இன்னோர் பிள்ளையவர்கள் தமது பாடல்களுக்குச் சமரசவேதமென்று பெயரிட்டிருக்கின்றனர் என்பது தவறென்க. பிள்ளையவர்களின் பாடலுக்கு பொதுவாகவழங்கும்பெயரும்எழுதும் பெயரும்திரு, அருட்பா என்றேயாம்.

சமரசவேத மென்பதன்கதியே பொதுப்பாட்டென்பதன் கதியும் இல்லாததனை யுரைத்தமையா லிழுக்குற்றவர் பூர்வபக்கத்தினே யன்றி பிறரல்லர் ஒன்றையெழுதினாலது இன்ன இடத்திற்குண்டதிது என்றெழுசவேண்டும் அங்குனமெழுதாது இவர்களிட்டம்போலகுழிவிழந்தால் அந்னைவவர் சம்மதிப்பவர்.

பின் - புத்தம் போதமென்ற சொற்கள் சிறப்பிடு குறியில் புறப் புறச்சமயத்துக்கும் புத்தனுக்கும் பெயராகக் கூரப்படலானும் முன்னென்க என்றார்.

புத்தியின் சம்பந்தமான பொருளனைத்திற்குமுரிய புத்தமென்னுமொழி எங்கனஞ் சிறப்பிடுகுறியாகும் போதமுடையா ரனைவருக்குமுரிய போதனைன்னும் பெயர் இவர் விரும்பிய புத்ததெய்வத்துக் கெங்ஙனம் சிறப்பிடுகுறியாகும். அவைகாரண விடுகுறியாதலி னிவருரை தவறுரையென்க. புத்தம் என்பதற்கு புதுமை புத்தியென விரித்தலும் பொருந்தா என்றார். இத்தயிமுலகினருக்குப் புதுவிதிகளை யமைக்கவந்த இவர்கொல்லனைத்தும் விதியாகத் தானே அங்கீகரித்தல் வேண்டும் புதுமையெனவும் புத்தியெனவும் இன்னவர் விரித்தனர் இன்ன இன்ன நியாயங்களாலது பொருந்தாது இவர்களுரையால் அதுபொருந்தா இது பொருந்தா என்றல் நியாயமாகுமா? காரணகாரியவாத மறியாதாரையொப்ப புத்தியின் காரியமான புத்தம் என்பதனை புத்தம் என்பது புத்தி எனக்கூறலடாதெனக் கருதினர் போலும் மண்ணின் காரியமான கடத்தை மண்ணென்பவர்கள் அவிலேகிளாகாமையால் புத்தியின் காரியமான புத்தத்தை புத்தம் என்பது புத்தி என்பவர்கள் சிறந்த அறிஞராதலி னிவருரை வெற்றுரையென்க.

பின் போதன் என்பதும் “புண்ணிய முதல்வனுன போதனார் பிடசுமூன்றா மண்ணியிதென்ப என்னும் புத்ததார் மீகத்திரட்டாளும் புத்தர்க்குப் பெயராதல் காண்க என்றார்.

இவரோ புத்தரில் காத்திகப்புத்தபை வியப்பவர் இவர்களுத்தின் வண் ணம் அவர்கள் உயிர் இதை-அருண்முதலிய இல்லாதாபாத ஜண்மையேல் புண்ணியமவர்க்கேது புண்ணிய முதலவன் என்றது புத்தனையாலுல்லிவர் க்கதெவ்வாறு சம்மதமாயது சிவபெருமானே சிவன்சிவன் எனஎழுதும் இவ ர்கள் புத்ததெய்வத்தினை கௌரவமாகப் புத்தர் என்று வரைத்திருக்கின்ற னர் மறந்தெழுதினே மென்பர்போலும்.

பின் புத்தியைத் தரும்போதன் எனில் முப்பத்தாறு தத்துவத்துக்கு மேற்பட்ட சிவன் நானானேன் சிற்றம்பலத்தில் ஈடிப்பவனும் நானே என்ற பிள்ளைபுத்தியைப் பொருளாகக் கொண்டாடுன்னல் பொருத்தமான நென விடுக்க என்றார்.

இவரறிவிருந்தபடியென்னே? வேதசிவாகம வழக்கங்களை யுணராத அன்னியர்கள் பொருளுரைக்குமாறு பொருத்தமற்ற சொற்களை விரித்தி டர்ப்படுமெயரை எவ்வனம் சைவசம்பிரதாய முணர்த்தவெ ன மறிப்பீரம். பிள்ளையவர்கட்கு புத்தமதப் பித்துண்டென்ற வின்னவரே புத்தமதப்பித் தங்கொண்டாடாகின்றனர். புத்தன் புத்தித்தத்துவத்தை யுடையென்னு னுல்களிலுள்ள பழக்கத்தாலோ மறவியாலோ அகர்த்தஞ் செய்கின்றனர்.

முப்பத்தாறு தத்துவத்துக்கு மேற்பட்ட சிவன் நானானேன் சிற்றம் பலத்தில் ஈடிப்பவனும் நானே என்றிவர்க்குத் தவருகத்தோன்றியது ஆசசரியமன்று நோயுண்ட விழிக்குவிளக்குவிகா மாசக் காண்ட லெயாப்ப சன்மார்க்கா னுட்டானங்கள் பாவனைகளெல்லாம் சாமான்யவிசாரமுடை யவர்களும் உபேச யுரியானொழுகாது தாமேபுத்தகங்களைப் பார்த்துச சைவத்திற் முணருமவர்களும் அறியாமைபை யொப்பிலுயர்களு ிற்றவால் பிள்ளையவர்களின் சன்மார்க்கா னுட்டானத்தில் வெறுப்புத் தோற்றது விருப்புத்தோற்றமா? தோற்றது. சிவவாகம்பாவனையால் தம்மைசிவனில் காணுமவர்கள் தம்மைச சிவனென்றமையா விழுக்கின்றதலின் 'சுவருண' வெற்றுகையென்க.

பின் ஒருகால் இவற்றிற் குத்தம் குத்தியத்தியால் அர்த்தப்பண்ணி உண்மையை மறைத்துச் சைவபை வஞ்சிப்பாராயினும் பின்வரும் பாட்டிற் கென் சொல்லுவார் என்றார்.

நார்த்தகாறுந் காட்டிய பிப்பல் சியாயவர்களால் குத்தியத்தியால் அர்த்தப்பண்ணி யுண்மையை மறைத்தவர் பூர்ப்பக்கத்தவையென்றி பிறா காண அனைவருமறிவர்.

குத்தியத்தியால் அர்த்தப்பண்ணி என்பதற்குப் பாதிசெய்து என்ற பொருளுருவாதலின் பிள்ளையவர்களின் பாடலினை மையப்பாதிசெய்து

எடுத்து அபார்த்தம் செய்தவர்கள் இவர்களேயாதலின் இக்குத்திரயுத்தியி வர்க்கே யுரித்தாதல் காண்க. பிள்ளையவர்களைச் சிவஞானியெனவும் சிவ பத்தரெனவும் முதுமொழி பெரும்புவவரெனவும் அருண்மூர்த்தி யென வும் எண்ணியிருந்த சைவசாதுக்களிற் கோழையறிவினரையும் சபலபுத்தி யுடைய இளையோரையும் வஞ்சித்து பிள்ளையவர்களை இகழ அவர் பாடல் களுக் கபார்த்தஞ்செய்து தூண்டிவிட்டவர்கள் பூர்வபக்கத்தாராதலின் இக்குத்திரயுத்தியும் வஞ்சனையும் இவர்க்கேயுரித்தென மறுக்க.

இந்தப்பாட்டில் இவர்கள் எண்ணம்பலியாமையை யுணர்ந்தே பின் வரும்பாட்டிற்கென் செய்வரென்றார்கள். இவர் காட்டும். பின்வரும் பாட் டும் இவர்களின் வஞ்சனைச்செயலை வெளிப்படுத்தலை இவர்கள் அறியாது கூறிமகிழுகின்றனர். அதுவும் இவர்கள் பக்கத்தைச் சாதிக்காமையை இத னைப் படிப்பவர்களுணராதிரார். இவரிந்தப் பாட்டின் வெற்றுரையை இவ் வளவோடு பூர்த்திசெய்தமையால் இனி அப்பாடற்கு எமது பக்கத்துப் பொருளினே இங்குரைத்து இவர்களை மறுத்தலே உசிதமெனத்தோன்றுத லால் அதனை யீண்டெழுதத்துணிகின்றும். புத்தந்தருபோதா என்னும் இது பிள்ளையவர்கள்பாடிய சிவநாமாவளி பந்தியின் இறுதிப்பாடலாத லால் இதன்பொருளைத்தும் சிவபெருமானையே சென்றடையும். அங்ங னம் சிவபரமாகப் பொருளுரைக்கவகையறியார் சைவரல்லாதவரே யாவர்.

புத்தந்தரும்போதா வித்தந்தந்தந்தாதா
நித்தந்தந்தும்பாதா சித்தந்தந்தும்பாதா.

(இதன்பொருள்) புத்தம் - போகத்தை, தரும் - கொடுக்கின்ற, போ தா - அறிவுருவமானவனே! வித்தம் - ஞானத்தினை, தரும் - அளிக்கின்ற, தாதா - வள்ளலே! நித்தம் - அழியாதசிவலோக வாழ்வினை, தரும் - கொடு க்கின்ற புாதா - திருவடிகளையுடைய சுவாமியே! சித்தம் - தேவரீர் திருவு னம், திரும்பாதா - அடியேன்பக்கமாக ஆகாதா? எ-று.

(மற்றொருரை) புத்து-புதிதாயுண்டாகிற, அம்-சந்திரகலா மிருதத்தினை, தரும்-அடியேனுக்கு யோகவழியா லளிக்கின்ற, போதா - ஆயிரத்தெட்டிதழ் களையுடையதாய் துவாதசாந்தத்து விளங்கும் தாமரைமலரை யிடமாகவு டைய சுவாமியே! வித்தம்-அடியருட்போககாமிகள் விரும்பிய செல்வத்தினை யளிக்கும் தாதா - தந்தையே! நித்தம் -சுவேதமார்க்கண்டா திகளையொப்ப விரும்பிய வடியருக்கு, நித்தியத்துவத்தையளிக்கும், பாதா - திருவடிகளையு டையாய், சித்தம்-என்னுளம், திரும்பாதா-விடையபோகங்களிற் செல்வதை விட்டு தேவரீர் திருவடிப்பக்கமாகமாறிரிற்கமாட்டாதா? எ-று.

(மற்றொருரை) புத்தம் - தரிசிப்பவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை, தரும் - வி னைக்கின்ற, போதா - இருதயபுண்டரீகப் போதையுடையவனே!, வித்து - உலககிருட்டிர்க்குடேண்டிய சகலவித்துக்களையும், தம் - அவைகளை வளரச்

செய்யும் நீரையும், தரும்- அளித்த தாதா - ஆதிப்பிரமனே! நித்தம் - நான் தோறும் தரும் - தரிசிக்கந்தருகின்ற, பாதா—சிவருரியனே! நித்தம் அடியேன் மனம் திரும்பாதா துறவறத்திற்கு செல்லாதா (எ - று.)

இம்முவித உரையையன்றி இன்னம் வேறுபலவிதங்களாகவும் சிவபரமாகவே செம்பொருள் கருத்துப்பொருள் ஆக்கப்பொருள் முதலியவாக அநேக உரைகளுரைத்தற்கியைந்த சிவநாமாவளியின் ஏகபாதமும் இவர் பக்கத்தைச் சாதிக்காமல் இவருரையை வெற்றுகரையாக்கி எமது பக்கத்தைச் சாதிக்க நின்றமையால் இந்தபாகத்தி லிவருரையனைத்தும் பயனற்றனவென வொதுக்கி மேற்புகுவாம்.

பின் ஐயோ மாணிக்கக் கல்லிருக்க மதியாச் சிறுகற்களால் நெஞ்சைப் புண்படுத்தும் போலிச்சைவரே அதற்கு என்ன அருத்தம்பண்ணுவீர் உங்கள் செபம் அதன்கட்பலியாது? உங்கள் போலிக்குருவாகிய புருகரை நொந்துநொந்து அவரைப்போல தலையின் முக்காடிட்டு புலம்புதிர் புலம்புதிர் என்றார்.

ஐயோ என உண்மையிலிரங்குவாரை யொப்பக்கூறிய இவர், மாணிக்கக் கல்லிருக்க மதியாச் சிறுகற்களால் நெஞ்சைப் புண்படுத்தும் போலிச்சைவரே என்று விளித்ததெவரை? மாணிக்கக்கல்லும் மதியாக்கற்களும் நெஞ்சைப் புண்படுத்துமா? மதியாச்சிறு கற்களென இவர் குறிப்பித்ததுபிள்ளையவர்கள் பாடல்களையானால் அவை எவர்மனதையும் அழலிலிட்ட வெண்ணெய்ப்பாவையை யொப்ப தம்மிடம் புகுந்தாரைச் செய்தனவேயன்றி எவ்விதத்தானும் 'நெஞ்சினைப் புண்படுத்தா. படிப்பவர் கேட்பவர்களாகிய அனைவர் மனைத்தினையும் கிழுவிற்கும் பிள்ளையவர்களின் சைவப்பாடல்களின்மீது வறும்பொருளையுடையார் இப்பூர்வபக்கத்தாராதலின் இவர் நெஞ்சை யொருவேளை புண்படுத்தியிருக்கலாம். சிவசம்பந்தமான பாடலைப் புத்தசம்பந்தமானதெனத் தவறுகூறிய இப்பூர்வபக்கத்தினர் திறம் போலித்திறமாயினமையால் இவர்கூறிய போலிச்சைவப்பட்டமும் இக்குழுவினருக்கேயமைய விசைவதன்றி சிவபெருமானைத் துதித்தபாடற்குச் சிவபரமாகவே செம்பொருள்கூறும் பிள்ளையவர்களப்பக்கத்தார் போலிச்சைவராகார் இதனைக்குறித்து நடுநிலையினரான அனைவரும் ஆலோசியாமலிரார்.

அதற்கென்ன அருத்தம்பண்ணுவீர் உங்கள் செபம் அதன்கட்பலியாது, என இவர்கூறியிருத்தலைக்காணும் அனைவரும் அதன் அருத்தமும் இவர் வஞ்சனையும் காணுமாறு விளக்கி எமது பக்கத்தைச் சாதித்தவுடனே எவர் செபம்பலியாது போருமோ பார்க்கலாம் செபத்தில் எங்கள் செபம் பஞ்சாட்சர முதலிய மந்திரசெபங்களாதலினவைகாலக்கிரமத்தி லெங்களுக்கு அலிஷ்டங்களை அளியாமலிரா என நினைவுள்ள எங்களைப்பார்த்து செபம்

86 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

பலியாது என்றால் நாங்கள் சும்மா இருந்து விடுவோமா? பிள்ளையவர்கள் உண்மைக்குறவும் உண்மை உரையும் உடையவரென்பதை அறிந்துள்ள நாம் நியாயவழியாக இவருரைகளை மறுத்து போலிக்குருத்துவம் புருகு முதலியன உடையவர்கள் பூர்வபக்கத்தவரென காட்டி மறுத்தபின் தலை யின்கண் முக்காடிட்டுப் புலம்பவேண்டியவர்கள் நமதன்பர்களான பூர்வ பக்கத்தவரே யாவனென அறிந்துகொள்ளாமையாலிவ்வாறு கூறிவிட்டனர் என்னமோ அவசரத்தா லிவ்வாறு கூறிவிட்டனர்போலும். புலம்பவேண் டியவர்கள் தோற்றபக்கத்தவ ரென்பதனை நாமறவா வாறு இப்பூர்வபக்கத் தாரும் மறக்கமாட்டார்கள்.

பின் இராமலிங்கர் பாடிய அம்மருட்பா வருமாறு என்றார். இப்பூர்வ பக்கத்தவர்கள் தம்பெயரையேனும் தம் பக்கத்தார் பெயரையேனும் குறை வுற எழுதினால் அல்லது சொன்னால் எவ்வாறு மனம் வருந்துவார்களோ அவ்வாறு பிள்ளையவர்களின் பக்கத்தவர்கட் துண்டாகாதென்ப தின்னோர் கருத்துப்போலும் பிள்ளையவர்கள் சன்மார்க்கானுட்டாளியாதலின் அவரை யெவ்வெவ்வாறு கூறினும் அவர் உவகையு மவலமும் உறுவாரல்லர் ஆயினும் முறைபிறழ்ந்து எழுதுதல் தவறென எச்சரிக்கின்றும்.

பிள்ளையவர்கள் பாடலில் மருள் நிறைத்துகிடப்பதாகக் கருதி, அவா பாடலை மருட்பா என்றார்போலும் மருட்சியுடைய இப்பூர்வபக்கத் தாருக் கன்றி தெருட்சியுடைய வனைவருக்கும் பிள்ளையவர்கள் பாடல் மருட்பா வாகாமையையும் இன்னோர் மொழிகளே மருண்மொழியாதலையும் காண்க. தெருளுடையவர்போன்ற இன்னோர்.

“சாக்கிய வேதம் தேக்கிய பாதம்
தாக்கிய ஏதம் போக்கிய பாதம்”

என்றிரண்டுகளை எழுதி இருக்கின்றனர். இது புத்த ம, ந, கதையும் புத்த னாலையும் பிள்ளையவர்கள் புகழ்ந்தபாடலென உண்மைவிளம்பிகளான இன் னோர் வரைந்திருக்கின்றனர். இது பிள்ளையவர்கள் பாடிய சிவநாமாவளியில் பத்தாவதாய்,

“நீடிய வேதம் தேடியபாதம், நோடிய கீதம் பாடிய பாதம்
நோடிய கீதம் பாடிய பாதம், ஆடிய பாதம் ஆடிய பாதம்”

என்ற பாடற் கிரண்டாவதாய்,

“சாக்கிய வேதம் தேக்கிய பாதம் தாக்கிய ஏதம் போக்கிய பாதம்
கோக்கிய வாதம் ஆக்கிய பாதம் தூக்கிய பாதம் தூக்கிய பாதம்.”

என்பன் முன்னிரண்டுகளே இவர்கள் காட்டிய மருட்பாஎன்னும்பாடல்.

இதனையொப்ப இன்னம் ஆறு நாமாவளிகளால் இந்த பாகம் நிலபெற்றுச் சிவநாமாவளியாய் வினவருதலைப் படித்தவுடன் சிறுவருமுணர்வர். பின்னையவர்களைப் புளுகென்ற இவர்கள் நடராசப்பெருமானது தூக்கிய பாதப் புகழினை மறைத்துப் புத்த மத்தினைப் புகழ்ந்தமையால் அப்புளுகென்ற அபிகாணத்துக் கருகரானமையி னவர் பக்கத்துக்கே அதனைத் திருப்பிவிடுத்தாமென்க.

பின் இதன்கண் சாக்கியவேதமென்றது. பெளத்தநூலாகிய பிடகம் அன்றோ? அதனைத்தன்னிடத்து நிறைத்தபாடும் சிவபாதமோ? ஆராய்திர். ஆராய்ந்து உண்மைகாணுதிர் என்றார். சாக்கியம் என்பதற்கு கூட்டம்என்ற பொருளிருத்தலை அறியாத இவர் சாக்கியவேத மென்பதற்கு கவறுறுரை கூறினால் அதனை எவர் அங்கீகரிப்பவர். எம்திறைவனான சிவபெருமானது குஞ்சிதபாதத்தினைப் புகழ்ந்தபாடலடியை புத்தநூலுக்காக்கினால் அது நிலபெற்று வலியுற்று நிற்குமா? புளுகர் எனப்பின்னையவர்களை அஞ்சாதுரைத்த இவர் தூக்கியபாதத்தை மறைத்ததெல்லாம் பிடகநூற்ருப் பெருமிதங்காட்டிப் புத்தமதாவலம்பிகள் புத்திசாலி யெனக்கொண்டாடற் குப்போலும். சைவர்க்குரிய வேதங்கள் அளவற்றனவாதலின் பின்னையவர்களும். சாக்கியம், கூட்டமான - வேதம். இருக்காதவேதங்கள் - தேக்கிய, பாதுகைமுதலியவையாக நெருங்கி நிறைந்தபாடும் - திருவடியே தூக்கிய பாதம்; ஸ்ரீ நடராசப்பெருமானது குஞ்சிதபாதம் குஞ்சிதபாதமென. பொருட்பொலிவுறக் கூறியிருத்தலை உணர்நியுணராத சாக்கியவேதமென்றால் பிடகமான புத்தாகமமெனக் கூறுதல். பதி - என்றால் அலரிப்பதி. பிச்சிப் பதி. (அலரி-கத்தூரிப்பட்டை - (பிச்சி - சாதிமுல்லை)பசு - என்றால் கறவையாடு - பாசம்என்றால் அதனை இறுக்கிவிக்குகயிறு என்றும் - மும்மலமென்றால் மலமூத்திர சக்கிலங்களாகிய மலங்களைன்றும் கூறி இவைஎங்களுக்கும் தெரியாதா என்னும் சாமானியருடைய கூற்றையன்றோ ஒத்திடுகின்றது. கூட்டமானவேதங்களால் தேக்கப்பெற்ற பாதமென்பதில் சைவபட்சத்துக்கு விரோதமும் ஏனையபட்சங்களுக்கு அவிரோதமு மாருமெனக் கருதவும் இடமில்லாதிருத்தலின் இப்பூர்வபக்கத்தார் கூற்றுவறுங் கூற்றெனமறுக்க.

பிடகத்தினைத் தன்னிடம் தேக்கியபாதஞ் சிவபாதமோ? ஆராய்திர் என்ற இன்றோ இனியேனும் ஆராய்ந்து தாங்குறியவை தவறென அறிந்ததற்குவாராக. பிடகத்தினை புத்தாகமமென்று கூறுதல்வழக்காக வேதமென்றுங் கூறுகின்றனர். கர்த்தையால் புத்தமதத்தைப் புகழ்வோர் பூர்வ பக்கத்தாரேயன்றி பின்னையவர்களல்லர் என்பதனை எமதுரை நன்குயினக்கியதனால் புத்தமதத்தைப் புகழ்ந்தோர் பூர்வபக்கத்தினரே யாவர்.

பின் பாதவடிவாகச் செய்யப்பட்டபதுமையைவைத்து வழிபடுபவர் புத்தரன்றோ? என்றார். இந்நண்பர் புத்தப்பள்ளிகளிலும் புத்ததூல்களிலும் ஈளிபயின்றவர் என்றும் சிவாலயங்களிலும் சைவதூல்களிலும் புத்தாலயபுத்த

நூல்களிற் போல பயிற்சி இல்லாதாரெனவும் எண்ணும் வண்ணமாக இவ்வாறு கூறுகின்றனர்.

புத்தாலயமும் பாதவடிவாகச் செய்த பதுமையை வணங்குவோரும் பிள்ளையவர்களின் சஞ்சாரபூமிகளான தமிழக முதலியவைகளில் இன்மையால் அவர்க்கதனில் விருப்பமுண்டாக இடமில்லை ஆதலின் அருமைபாண இவ்விருகசியத்தினை வெளியிட்ட பூர்வபக்கத்தாரே அவ்விருகசியமறிந்தவர்கள் அவர்க்கே அது உரித்தாகுக.

குருமடங்களிலும், திருப்பெருந்துறை முதலிய இடங்களிலுள்ள குருமூர்த்தி சன்னிதானங்களிலும் ஏனைய சிவாலயங்களிலும் வராகபீட முதலிய சத்தியாலங்களிலும் திருவடிகளான பாதுகைகளை வைத்து வழிபடுத்தும் தரிசிக்கவருவோர் சிரங்களிலவைகளை வைத்து திருவடி தீட்சை செய்தலும் சித்தியுடையதிதிய பூசாகாலங்களில் மேற்குறித்த இடங்களில் தரிசனார்த்தம் செல்லுமவர்கள் அதுபவித்து வருதலுக்கேட்டு முணர்ந்திராத இன்னோர்பாதவடிவமான பிரதிமையைவைத்து வழிபடுதலை யுடையார் புத்தொன்றுகூறாது மற்றெனைக் கூறுவர். புத்தரையன்றிச் சைவராசியமும் பாதவடிவான பதுமையைவைத்து வழிபடுதலை னிவருரை வெற்றுகாரென்க.

பின் சாக்கியவேதம் என்பதற்கு என்ன அருத்தஞ்செய்வீர் என்றார். சாக்கியவேதம் என்பதற்குக் கூட்டமான வேதமெனவும் சகலவல்லமைகளையும் உள்ளவேதம் எனவும் அருத்தம்செய்வேம் என்பதேபதில்

பின் சாக்கியர் என்பதனை வேறொருவருக்கும் நிகண்டிவிதிக்கவில்லை என்றார். பிள்ளையவர்களின் பாடலில் காணப்படுவது சாக்கியம் என்னும் பதமே அன்றி சாக்கியர் என்னும் பதமன்று ஆதலின் சாக்கியர் என்னும் பதப்பொருள் இவ்விடத்திற் செல்லாதென மறுக்க.

“மறவாது கல்வெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன். என ஏழாவது திருமுறையும் என்றார். ஏழாந்திருமுறையென இவர்காட்டிய பாடலடிக்குப் பெயரில்லை. அது சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளருளிச்செய்த திருநெறித்தமிழ் வேதத்தாதலின் அதனை திருநெறித்தமிழ் வேதத்துக் குறிக்கும், என்ற யினும் அல்லது தேவாரத்து என்றேனும் உரையாது புத்தகம் என்பதைக் குறிக்கும் ஏழாந்திருமுறை யென்றது தவறென்க.

பின் - மறுசமயச் சாக்கியர் தம் வடிவினால் என்பது முதலிய சிலவரி எழுதி எனப் பன்னிரண்டார் திருமுறையுமாகிய திருவருட்பாக்கள் புத்தர்க்கன்றோ விதித்தன என்றார்.

திருத்தொண்டர் புராணமான பெரிய புராணத்துப் பாடலடிகளை எழுதிய இவர் - எல்லாரு முரைப்பதுபோல உரையாமல் பன்னிரண்டாந் திருமுறையுமாகிய திருவருட்பாக்கள் என்று முப்பது முழு நீளம் வரைவது னுவிவர் பிள்ளையவர்கள் பாடலிற் கண்ட ஆபாசமென்க.

பின்னையவர்கள்;—“சாக்கியரன்றெறிந்த கல்வெறிக்குக்கதி காட்டின ர்கா ணெங்கடவுளரே” எனக் கல்வெறிந்த சாக்கியர்க்குக் கதியளித்த சிவ பெருமானைத் தமது கடவுளெனக் கூறியிருத்தலை இவரறியார்போலும்.

“எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படி செப்புதன் ம்பே”

என்ப திவர் மதிக்குப் புறம்பாகியது விசனிக்கத்தக்கதேயாம். திருமுறையெனவும் திருவருட்பா எனவுங் கூறிவிட்டதனாலேயே இவர் பக்கம் நிலைபெறுமா? எழாந்திருமுறையென்பதற்கு எழாவது புத்தகமென்றும் பன்னிரண்டாந்திருமுறையென்பதற்கு பன்னிரண்டாவது புத்தகமென்றும் பொருளன்றி வேறின்றாதலின் அதனிலொரு வியப்பு லின்மையை இவரறியாமையாலவ்வாறு எழுதினர். திருவருட்பா என இவர் கூறாவிடினவையெனியுழுவதும்போலும் திருவருளாலாகிய பாவனைத்துக் திருவருட்பாக்களையினும்பண்டையோர் எவ்வெவ்வகளுக்கெந்தெந்தப் பெயரிட்டுவழங்கிவந்தார்களோ அவை அவைகளுக்கு அந்த அந்தப் பெயரை வழங்குதலே சிறப்பாமன்றித் தம்மனம்போனவாறெல்லாம் பெயரிட்டு வழங்குதல் சம்பிரதாயவிரோதமாதலின் அவ்வாறெழுதுதல் தவறென்க.

சாக்கியவேதம் என்பதற்கு ஆபாசங் காட்டவந்த இவர் அதனை விடுத்துப் புத்தரையுணர்த்து மற்றொரு மொழியான சாக்கியர் என்பதற்கு தாரணங்காட்டினு லது சரியாகுமா? ஆகாமையினவை சோதனையில் ஆபாசப்பட்டழிந்தமை காண்க.

பின், புத்தர் சாக விருட்சங்கன் (தேக்குமரர்கள்) அடர்ந்த தேசமாகிய உத்தரகோசலத்தில் வசித்தமையால் சாக்கியர் எனப்பட்டார் என்பது பன்னூற்றுணிபு என்றார். புத்தர்கள் உத்தரகோசலத்திலுள்ள தேக்குமரமடர்ந்த இடத்தில் வசித்தமையால் பெயரெய்தினரானால் அவ்வுத்தரகோசலத்தில் வசிக்கும் பிராமணர் முதல் பறையரிதுதியாக எல்லாச் சாதியாரும், சைவர் முதலிய எல்லாச் சமயத்தாரும், சாக்கியரென்றழைக்கப்படுவர். அவ்வாறின்றி புத்தர்க்குமாதிரிஞ் சாக்கியர் என்று பெயர் வைத்தழைத்தல் முறையாகாது. சக்கியமுடையவர் சாக்கியர். சக்கியம்-அன்பு. உயிர்கண்மாட்டு அன்புடைய ரென்னும் அபிப்பிராயம் உடையராகலின் சாக்கியரென்று புத்தர்கள் அழைக்க இசைந்தமைத்துக் கொண்டன ரென்பதே சாக்கியரென்பதற்குப் பொருளாதலின் இவர் கூறிய சாகவிருக்க நியாயஞ் செல்லாதென்க. பன்னூற்றுணி பென்றவர் பன்னூலிற் சின்னாலேனும் காட்டவேண்டியதைவிட்டு வாளாபன் னூற்றுணிபு பன்னூற்றுண்பென்றால் போதுமா? பன்னூல்களைக் காட்டியிருப்பினும் அவை நியாயமற்றவைகளால் அவைகளை நியாயங்காட்டி மறுக்காமலிரேம்.

பின், வடஊர்ச் சுகொட்டிலிருந்த பின்னை புத்தர் வேதத்தை முகந்த திருவடியென்று கூறியது அடிக்குமா? என்றார்.

வடலூர்ச் சுகொட்டில் வசித்தமையால் பிள்ளையவர்கட் குண்டான இழுக்கெண்ணை? இச்செண்ணையின்கண் வத்தனை கந்தராலயங்களும் சிவாலயங்களும் சுகொட்டிருந்த இடங்களில் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன.

நாடு காடாதலும் காடு நாடாதலும் கோவில்கள் சுகொடாதலும் சுகொடுகள் கோவிலாதலும் இறைவனையோ வெண்பதனை இவர்க ளறிந்திருந்தால் ஆச்சரியமாக உரையார். சுகொடு நீவித்தமான இடமாதலின் அதனில் வாசஞ்செய்த பிள்ளையும் நிவித்த கொள்கையை யுடையராயினர் என்று கருதியவராதலின் சுகொட்டிலிருந்த பிள்ளை என்றனர். பிள்ளையவர்கள் சுகொட்டில் வசித்திலராயினும் சுகொடு சிவபெருமானுடைய வாசத்தலங்களி லொன்றென்பதனையும் தாய்மையினையுடைய தென்பதனையும் நியாயவழியால் விளக்கப்பின் மற்றையவைகளைப்பற்றி விசாரித்தலே நலம்.

“மறையுமோதி மயாண்டிடமாக வுறையுஞ்செல்வர்” எ-ம் “கோயில் சுகொடு” எ-ம் தமிழ்வேத முரைத்தலானும், ஏனைய தூல்களும்சுகொட்டை உருத்திராலயம் என்று கூறுதலாலும் சிவபெருமானுக்குரிய இடமான சுகொடு பிள்ளைவர்கட் கிடமாயதெனக்கூறியதனில் இழுக்கின்மைகாண்க,

கோவில் சுகொடுதென்றதற்கு ஊர்ஊர் தோறுமுள்ள சுகொடு என்று சைவர் கூறார். இது அசைவர்கூற்று, எல்லாமழித்த இடமாகிய சுகொட்டிலிறைவன் நடனஞ்செய்வா நென்பதே சைவமரபினர் கொள்கையெனில் நன்று கூறியும்; காரைக்காலம்மையார் ஊர்ச்சுகொடுகளைச் சிவபெருமானுடைய நடனவாங்காக உரைத்திருத்தலை உணர்வா ரவ்வாறுரையாரென்பேம். அம்மையார் அவ்வாறுரைத் திருக்கினும் அதுஎமக்கங்கொம்மென்றெனுகூறுவோர் சம்பிரதாய சைவராகாரென மறுப்பேம்.

அம்மையார் அநுகிச்செய்த மூத்த நீருப்பதிகம்.

“புந்திலங்கிமதிமயங்கியிறந் தவரைப்புர வகாட்டிலிட்டிசு சந்தியில்வைத்துக்கடமைசெய்து டுக்கவரிட்டசெந்தீவிளக்கா முந்தியமரர்முழயினேசைநிசைநிசைக்க துவசசிலம்பார்க்கவார்க்க வந்தியின்மாநடமாடுமெடு களப்பனிடந் திருவாலங்காடு.”

என்று ஊர்ப்புறங்களிலுள்ள சுகொடுகளைச் சிவபெருமானுக்கு நடனசாலைகளாக உரைத் திருத்தலின் சுகொடுபூர்வபக்கத்தாரால் இகழப்படுமிடமாயது தவறென்க.

புண்ணிய தலங்களுள் மூத்த காசிக்கு மகாஸ்மசானம் எனும் பெயரிருத்தலையும், காஞ்சியில் திருக்கச்சிமயானமெனுந் திருத்தலமிருத்தலையும் இவரறியார்போலும். அன்றியும், சிவபெருமான் உயாதேவியை நோக்கி உரைத்ததாக

“அவ்வாமவனுக்கீந்தேயகிலக்துமயானத்தாடு
செவ்வியினிருப்பேனென்னேதெளிந்தவர்புன்தமர்,
தவ்விடமென்பர்தேறாக்கியென்றகல்வாரென்றான்
கொவ்வைவாயணவகுமீளக்குறித்தொன்றுபுகல்வதாளுள்.”

என்று பாரதங்கூறுதலின் சிவபெருமானை யுணர்ந்தவர்கள் சுகிகாட்டினையு
சிறந்த இடமெனக் கொள்வார்களாதலின், இவருடைவெற்றினை மொன்க.பு.த
நர்வேதத்தைமுதலாகத் திருவடியெனக்கூறுவோர் இப்பூர்வபக்கத்தினரையென்
பதை முன்னுரைத்து மறுத்திருத்தலின் அய்வகிக்காணம் இவர்கன்பகமே
சார்ந்தழியாது நின்றல் காண்க.

பின், இவ்வாருகிய பித்தப்பா. ல்கனா திருவருட்பா எனப்படுர்.
அந்தோ! அந்தோ! இவ்வனமுள் பாடல்சுனையும் அட. து மருட்டிகாண்க
களையும் அறியாதார் சிலர் வஞ்சிக்கப்பாடிட சிலவொய்யுடிக் கண்டி விட்டிற்
பூசசி விளக்கில் வீழல்போல பாடிப்பாடிப் பாடிவஞ்சம்பாதிக்கின்றனா.
என்றார்.

இதுகாறும் யாங்காட்டிய மாயா கனாள் பித்த மொட்டையிடம் மரு
கொள்கைகளையும் உடையோரும், உலகினை வஞ்சிக்க முயன்றோரும்
தம்பொய் மொழிகளால் சிவபெருமானது உல்யாண குணங்கள் நிறைக்க
பாடல்களை இகழ்ந்தவர்களும், அத்தலால் பாடிவஞ்சம்பாதிப்போரும், இப்பூர்வ
பக்கத்தினரையென்று விளக்கினே மா.தலின், இவர் பத்திரத்திறமும்புத்தித்
திறமும் இத்தகையதனை அனைவரும் உணர்வர். பின், பேதையாம்மாயை
யின் புத்திரனாய்த்தாயைக் கொன்று மயிர்பிடுமுகும் புத்தனின் தூலை எமது
சிவபெருமான் திருவடிகளாதேக்கின என்றார். இவ்வாறொழுதி யிருப்பத
னைக் காணுமவருள் சிற்றறிவினர் பலர் இவர் சிவபத்தியில் சிறந்தவர் என்று
கூறுவாரன்றி சம்பிரதாயிகளான சைவர் புத்தம்முதலிய நூல்களின் ஆசிரி
ஆசிரியன் சிவபெரு மானென்பதனை உணராத பிறழ்த்து கூறுபிறவறிவிருந்
தபடியெண்ணை என்றிகழ்தலையே செய்வார்கள்.

இப்பூர்வபக்கத்தாரைப்பெற்ற தன்னாயவெல்லாம் அறிவிர சிறந்தவாக
ளும். மாயாதேவியென நீகண்டுகள் கவு உமாக உணர்க்கும் வெளந்தமிழ்
ரின் மாமாமாத்திரம் பேதைபுமாத்திற்குக் காரணமென்தென்று விளங்க
வில்லை. கெளதமபுத்தனைத் தாய்க்கொலையெய்த பாவின்மறத்தனைப் புத்தர்.
முன்னிலையிலுரைத்துமெய்ப்பிக்க இவராலாகுமா? பெற்றதாணைய்புத்தன்
கொன்றானென்று இவர் கூறுவகளுலேயே இவர் கடவுள் நீயெனையறியா
கவர் என நீனைக்க இடமுண்டாகின்றது.

பாவநாணமுதலிய வஞ்சகனாலும் வாள்முதலிய ஆபு.உ.களானும் க
முதலியவைகளால் முசைப்பிடித்தன் முதலியவைகளாலுமன்றி புத்தன்பா
தாவான மாயாதேவி புத்தனைத் தவக்கி சௌனச் சாவியாக்ரில் அம்மனை,

துக்குப் புத்தன் யுத்தவயதில்லாத இளம்பாலகளுக இருந்தகாலமாதலின் குற்றவாளியாகா நென்பதனை. தருமசாத்திரபிணர்களிடங்கேட் டெணர் வாராக. புத்தன்பிறந்தகாரணமாக அவனன்னை யிறந்தாளாதலின் அவனே அக்கொலைக் குற்றத்துக்குரிய நென்றால் அறுபான் மும்மைநாயன்மாருள் கோச்செங்கட் சோழநாயனரின் சனனக்காரணமாக அவனனை இறந் திருத்தலால் அவரும் தாயைக்கொன்றவ ராதல்வேண்டும். சைவராயிருந் தும் இவ்வாறுகூறலாமோ எனின் நியாயம்பேசுமிடத்து சைவமெனவும் அசைவமெனவும் பார்த்தால் நியாயம் வெளிப்படுமோ? ஒருதலைவழக்குப் பே சுதலொழுங்காகுமா? ஒருவேளை இந்தசரிதம் புத்தர்க்குத் தெரியாதென் றும் சைவரிதனை யெடுத்துக்காட்ட மாட்டாரென்றுங் கருதினர்போலும்; புத்தர்காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் எத்தனையோ சைவர்கள் தமது பிற வியே காரணமாக மாதாவிறக்கப்பெற்றுள்ளார்; அன்னோரெல்லாம்தாயைக் கொன்ற பாலிகளாகாதபோது புத்தனும் தாயைக்கொன்ற குற்றமுடைய ளாகான். ஆதலின் புத்தன் தாயைக்கொன்றானென்றல் தவறென்க. மயிர் பிடுங்குதற் குரியோர் அம்பட்டர்முதலிய இழிசனரேயன்றி கூத்திரியனான புத்தன் மயிர் பிடுங்கினானென்பது பெருந்தவறு. குற்றமற்ற பாடற்குக்குற் றங்கூறவந்தவர் எதையேனும் வரைந்து ஒரு சுவடியாக்கவேண்டுமே யதற் காக இவ்வெறு விஷயங்களை வரைந் திருக்கின்றனர். இவைவழமுஉச்சொற் புணர்த்தன்முதலிய குற்றத்தின்பாற்பட்டு அவலமுற்றழிந்தமைகாண்க.

பின், இருக்குமுதலான வேதங்களுக்குங் காணப்படாமல் ஒளித்த எம் பெருமானது திருவடிகள் பேதைப்புத்தனின் பிடகமென்னும் தமது கூடை னாலுக்கா எட்டின. பின்னை இவ்வாறாய் சிவதூஷணம்புரிந்தோ சமரசத்தை நாட்டிக்கொள்ளவேண்டும். என்றார்.

இருக்குமுதலிய வேதங்கள் சிவபெருமானுக்குப் பாதுகைகளாகவும். பூடணங்களாகவும் வாகனங்களாகவும் பூசகர்களாகவும் பாடல்களாகவும் விளங்குதலை சைவதூஷண உரைப்பதனை அறியாதார் கூறுமாறு கூறி வே தங்களுக் கிழிவுகாட்டும் விருப்பத்தினை நிறைவேற்றிக்கொண்ட வின்னவர் வேதங்கள் சிவபெருமான் திருவடிகளைக் காணத்தக்கனவன்றென்று மாத்திரந்தானு உரைப்பார்கள். வேதங்கள் சிவபெருமான் திருவருவங்களாக உள் ளையென்பதனை

“பண்ணார் தருமறையாய் எ - ம்.

மாற மறைநான்காய்” எ - ம்.

வருந்திரு நெறித் தமிழ்வேதங்களைக்கொண்டு கூறுமவர்க் கென்னு னைப்பர். சிவபெருமானே

“மழமால்விடை மிகவேறிய மறையோன் எ - ம்.

மறையவன் மறை வழிவழி படுமறை வனமமர் தருபரமனே எ - ம்

மாணப்பாடி மறைவல்லானையே பேணப்பறையும் பினிகளானவே இருக்கின் மலிந்த விறைவரவர்” எ - ம். [எ - ம்

“மறையு மோதி மயானமிட மாக வுறையுஞ் செல்வமுடையார் எ - ம்
வெந்தபொடி பூசிய வேத முதல்வன் எ - ம்
வித்தக வேத முதல்வன் எ - ம்
பன்னுநான் மறைகள் பாடிட வருவார்” எ - ம்.

திருநெறித் தரிழ்வேதம் முழக்குநிலை அறிந்துள்ளவரல்லாதார் ஆதலினவருரை வெற்றுரையென்க. வேதங்களால் முகரப்படாத திருவடியென்றால் மற்றெதனால் முகரப்பட்டதென்று எவரேனுங் கேட்டால் ஆகமங்களாலெனப் பதிலுரைக்கு மின்றோர், ஆகமமென்பது வேதமூலத்தின் நுண்பொருளுரையென்பதனை அறிந்திருந்தால் வேதத்தினையன்றி ஆகமமென ஒன்றின்றென அறிவர்; அங்ஙனமறியாது பசுவை யிகழ்த்து பாலேப்புதமும் பா மரையொப்ப வேதஞ் சைவர்க்கு முக்கியமானதன்று ஆகமமே முக்கியமெனக் குழறினால் நடுநிலை யுணர்வின் நகையாது வியவாராதலின் இவருரைதவறுரையென்க. சிவபெருமான் திருவருளால் புத்தாகமங்களை காலத்துக்கிணங்கவுலகித்பரவசெய்தபுத்தனை மணிவாசகசுவாமிகள் “புத்தன் புரந்தரன் மாலயன் போற்றிசெயும்” எனக் கூறியிருத்தற்கு மாறாய்ப் பேதையென்று கூறுதல் முதறையன்றென்க. புத்தம் முதலிய மதங்களைச் சிவபெருமான் திருவருள் வலத்தால் புத்தனாகியர் விளக்கின்றெனவும் புத்தம் முதலிய மதங்களின் ஆதி ஆசிரியர் சிவபெருமானே என்றும் பிரபல சுருதிகளால் முன் விளக்கியிருத்தலின் இவர் அவ்விஷயத்தினை விடுத்து புத்தனைப் பேதையென்றும் அவன் நூலைக் கூடையென்றுங் கூறுதல் சைவ சன்மார்க்கிகட் கழகன்றென்க. இவருரைப்படி பேதைப்புத்தனின் பிடகமென்னுங் கூடையூலுக்கெட்டின சிவபெருமான் திருவடிகளெனப்பிள்ளையவர்கள் எஞ்ஞமூரையாதிருக்க இவருரைபுளுகாய் இவர் பக்கமே சாய்ந்தழியாது நிற்குமா?

சிவபெருமானைத் துதித்த மொழிகளனைத்தும் புத்தர் சார்பாகச் சேர்க்க முயன்றவர்கள் பூர்வபக்கத்தினராதலின் சிவதுஷணம் புரிந்தார் பூர்வபக்கத்தினரேயன்றிப் பின்னையவர்களல்லர். பின்னையவர்களையன்றி சமரசஞானம் பேசுவோரையும் பேசினோரையும் இவர் வேறெவரையு மறியார் போலும் சைவ சன்மார்க்கிகள் சமரசிகளை என்பதனை சூளைச சோமசுந்தரநாயக ரியற்றியுள்ள சமரச ஞானதீபம் என்னும் புத்தகத்தாலுணர்க.

பின். வேதசிவாகமங்களென்று வீண் வாதமாகுகின்றீர் என்னபயனோவிலை. எ - ம். சதுமறையாகம சாத்திரமெல்லாம் சந்தைப்படிப்பு நஞ்சொத்தப்படிப்போ, எ-ம். இரண்டிபாடல் வரிகளைவரைந்து, என்னின்னனவாகப் பற்பலவிடங்களிற் சிவபெருமானருளிச் செய்த வேதசிவாகமங்க

94 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

கோத் தூஷித்த அதிபாதகரான இராமலிங்கபிள்ளை சாக்கியவேதத்தைப் புக்
ழந்ததும் புத்தரைக் கொண்டாடியதும் கலியுகக்கூத்தே என்றார்.

பிள்ளையவர்களின் பாடல்களின் பொருளுணரும் சன்மார்க்கவழக்க
மில்லாக் குறையானும் சிவஞானியர் நித்தனையிற் சிக்கவேண்டிய தீவினையா
னும் நல்ல பாடல்களை யெல்லாம் கெட்ட பாடல் பாதகப்பாடல் அதிபாத
கப்பாடல் எனத் தூறி இறுமாந்த விவர்பொய்ம்மை எத்தனைநாள் இவ்வுலகி
னர் மனத்தினிற்கும், அப்பாடல்களின் செம்பொருள்கருத்துப் பொருள்களை
எடுத்துக்காட்டு மனவுமன்றி அதற்கு மேனில்லாமையை இவர்கருதினவரல்
லர் அவ்வாறு கருதி இருந்தால் இவ்வாறெழுதார்.

“வேதாக மநகனென்று வீண்வாத மாடுகின்றீர்
வேதாகமத்தின் விளைவறியீர்- சூதாகச்
சொன்னவவா லுண்மைவெளி தோன்ற வுரைத்தவிலை
என்ன பயனோ விவை.” எ - ம்.

“சதுமறையாகம சாத்திர மெல்லாஞ்
சந்தைப்படிப்பு நஞ்சொந்தப் படிப்போ
விதுநெறி சுத்தசன்மார்க்கத்திற் சாகா
வித்தையைக் கற்றனனுத்தர மெனுமோர்
பொதுவளர் திசைநோக்கி வந்தனென்றும்
பொன்றாமை வேண்டிடிவென் ரோழிநீதான்
அதுவிது வென்மை லாடேடிபந்து
அருட்பெருஞ்சோதி கண்டாடேடிபந்து.” எ - ம். கூறிய

இவைகளில் முதலது சுத்தசிவநிலையென்ற தலைப்பெயரின்கீழ் நாற்
பத்தேழு வெண்பாக்களால் சன்மார்க்கானுபவ நிலையெனரைத்திருக்கின்ற
தொடரில் மூப்பதாவதுபாடல். “இதன்பொருளை யுள்ளவாறுணருமாற்ற
லின்றி பிள்ளை வேதாகம சித்தனை செய்தனர் என்று அவர்மீதுபழி கூறுகி
ன்றனர்.

இதே தொடரில் “ஆரணமு மாகமமு மாங்காகு குரைக்கின்ற, காரண
முக காரியமும் காட்டுவித்தான்.” எ - ம்.

“சாத்திரங்க னெல்லாம் தமொற்றஞ் சொல்வதினி, நேத்திரங்கள்
போற்காட்ட நேராவே-நேத்திரங்கள், சிற்றம்பலவன் றிருவருள் சீர்வண்ண
மென்றே, உற்றங்கறிந்தேனுவந்து” எ - ம்.

வரும் பாடல்க ளிவர் பக்கத்துக்குரித்தாய் வேதாகமமென்று வீண்
வாதமாடுகின்றீர். என்ற பாடன் மட்டிலுந் தவறினைத் தலைமீதுகொண்டு
சின்றித்தாய் வெளிவந்ததைக் கருதினால் உலகினர் பிள்ளையவர்கண்மீது

கொண்டுள்ள நன்குமதிப்பைக் கெடக்கேவெண்டுமென்னும் அபிப்பிராயமே யன்றி வேறின்றென அனைவருமுணர்வர்.

“நவிலுகலை யறுபத்து நாலுமுணர்வோரும் பவலயம தறுசத்த பரம முணராரே.”

என்றாடையிவர் அறியார் போலும். வேதங்களை யோதியதனாலும் ஆக மங்களை யோதியதனாலும் அவ்விருதால்களும் இறைவனைக் காண்டற்குக் கண்களாகா எனவும். சிற்றம்பலவன் றிருவருளே அவ்விறைவனைக் காண்டற்கு விழிகளெனவும் சன்மார்க்கிகள் கருதுமாறு கருதியபிள்ளை அவர்கள் வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் இறைவனைக் காணலாமெனக் கருதும் கலைஞானிகளைக் கண்டித்து வேதாகமங்கள் மார்க்கங்களெனவும் மார்க்கத்திற் சென்றாலும் குருடன்பொருளைக் காணுந்திறமில்லாதவனா வானேயன்றி கண்ணுடையானை யொப்பப்பொருளைக் காணான். அவ்வாறு திருவருட்கண் பெறுதார் சிவபெருமானாகிய பொருளினன்காணார் என்பத னை இவரறிந்திருந்தால் பிள்ளையவர்கள் வேதாகமநிந்தனை செய்தனர் என்றுகூறார். முன்காட்டியபாடலால் வேதாகமநிந்தனைசெய்தவராகப் பிள்ளையவர்களைக் கருதுமாறவர்கள் வேதாகமவழக்கறியாதாராதலின் அன்னவரே வேதாகமநிந்தனைசெய்தாராவர். பிள்ளையவர்களின் பாடல்களில் அநேகம் ஆயிரம் இடங்களில் வேதாகமங்களின் பெயர்களைக் காட்டி யனைவருக்கு மெளிதிலுணரத் தக்கவிதமாய்ப் புகழ்ந்திருத்தல் இவர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லைபோலும், பிள்ளையவர்கள். “போதாந்தபுரேச சிவாகம நா தாந்தநடேச நமோநம. என்று ஆகமத்தினையும்” வேதவுறவே சக போதநறவே. என வேதத்தினையும் ஆக வேதசிவாகமங்களைப் புகழ்ந் திருத்தற் கென்செய்வார். சமயிகளிற்சார்ந்த இவர் சமயாதீதக்கொள்கை யை அறிதலெங்ஙனம்.

பிள்ளையவர்கள் வேதசிவாகம நிந்தனைசெய்த அதிபாதகரென இவ ரொழுதிவிட்டதனாலேயே அவர்கள் அதிபாதகராய் விடுவார்களா? ஆகார் ஆகார். இவர்காட்டிய பாடற்கு சன்மார்க்கிகள் கொள்ளும் பொருள் சமய மார்க்கத்தினிற்கும் இவர்க் கிணங்காதுபோலும்.

பட்டினத்தடிகள், தந்திரத்தையுன்னித் தவத்தை மிகநிறுத்தி, மந்திரத் தையுன்னி மயக்கித் தடுமாறி, விந்துருகி நாதமாமே லொலியைக் காண மல், அந்தரத்தே கோலெறிந்த அந்தகன்போ லானேனே. என்று ஆகமத் தைச் சுட்டிக்கூறி யிருத்தலை இவர் அறிந்திருந்தால் பிள்ளையவர்களை இகழ முற்படார் (தந்திரம் - ஆகமம்.)

திருமூலர், “சாத்திரமோதுஞ் சதிர்களைவிட்டு நீர்
மாத்திரைப்போது மறித்துள்ளே நோக்குநின்

96 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

என்று திருமூலர் சாத்திரங்களைக் குறித்துக் கூறியிருத்தலை நமது பூர்வ பக்கத்தார் அறிந்தவரல்லர். திருமூலர் பட்டினத்தடிகள் என்னு மிவர்களை யன்றி, தாயுமானவரும்,

“சுருதியே சிவாகமங்களே யுங்கனாற் சொல்லு
மொருதனிப் பொருளளவை யீதென்ன வாயுண்டோ
பொருதிரைக் கடலுண் மணலெண்ணினும் புகலக்
கருதவெட் டிடாநிறை பொருளளவை யார்காண்பார்.” என்று

வேதசிவாகமங்களைக் குறித்துக் கூறியிருத்தலைத் தழுவிப்பிள்ளையவர்கள் கூறியபாடல் தவறுடையதன்றென்க. (அதன்பொருள்) வேதாகமங்கள் என்று-இருக்காதிவேதங்கள் எனவும், அவையன்றியுள்ள - ஆகமங்களெனவும், கூறப்படுமவைகளில்-தாம் தாம் பயின்றவைகளுக் குயர்வும், பயிலாதவைகளுக்கு இழிவுக்கூறி-வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர், பயனற்றவிவாதங்களைச் செய்கின்றீர்கள், வேதாகமத்தின் - நீலிர்சிறப்பாகக்கொண்ட, வேதாகமங்களினால்-விளைவு, உண்டாதலை அறியீர் - இன்னதென அறியமாட்டீர்கள், இவை - இவ்வேதாகமங்கள், சூதாக-கபடமாக, சொன்னவலால்- உரைத்ததன்றி, உண்மை-மெய்ப்பொருளான சிவம், வெளி - சிதாகாயவெளியில், தோன்ற-நம்மிடத்துவெளிப்பட, உரைத்தஇலை-சொன்னவையன்று, என்ன பயன் - அவ்வனமுரையா விடத்து அவைகளால் நமக்கென்ன பிரயோசனம், ஒ-ஐயோ. (எ - று.)

வேதாகமங்கள் ஒன்றை யுரைகருங்கா லதனையே மெய்யென்று கூறி மற்றொன்றினை யுரைக்குங்கால்முன்னுரைத்ததனை இழித்து இதுவே உயர்ந்தது என ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கண்டித்துச் செல்லுமுட்கருத்துடையவையாதலின், அவைகளின் மொழிகளைச் சூடுதென்றார்.

சரியைக் கழற்றி கிரியைக் கழற்றி யோகக்கழற்றி என ஒன்றின்பி னொன்றை இகழுமாறால் சூதுமொழியன்றி உண்மையாகுமா? ஆதலின் தூவனவியில்லாமல் அவைகளை யருளிய இறைவன்றிருவருள் வழிநில்லுவர்கள் ஒருவரை யொருவரிக்கழன்பின் என்பார். என்ன பயன் என்றார். பலபேதமான தொள்கைகளையுடைய வைதீகர்களும் பலபேதமான தொள்கைகளையுடைய சைவர்களும் ஒருவரோடொருவர் முாணி எம்பக்கமே சிறப்புடைப்பக்கம் நும்பக்கம் இழிவுடைப்பக்கம் எனக்கூறி மதச்சண்டையிடிதற்குக் காரணம் வேதாகமங்களின் விளைவறியாமையே விளைவறிவீரா னால் நம்முள் நீலிர் சண்டையிட மாட்டீர்கள். எல்லாம் மெய்ப்பொரு ளான அறிவுருவனை யம்பலவாணனையன்றி இல்லையென்பது திருவருட் பேறுடையார் துணிபு. ஆதலின் நும் விவாதங்களால் நமக்கும் உலகினருக்கும் உண்மைப்பயன் கிடையாதென்பது எமதுபட்சம் என்பார். என்னபுயலோ இவை என்றார்.

“சமயகோடிகளெல்லாம் தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென்றெதிர் வழக்கி டவுகின்றதென” என்ற தாயுமானாரின்வாய் மொழியாலேனும் சமயவாதிக ளுள்ளரெனவும் அன்றோரெனவரும் வேதாகமங்களால் வாதிடுபவர்களுள் வும் இவரறியார்போலும். சண்டைவேண்டாம் சண்டைவேண்டாம். தூவி னுட் கருத்தினை நுண்ணறிவின லுணராது கலாம்வினாயாதீர் என்றபெரி யவரோ? வேதாகமநிந்தகராயர். அவருட்கருத்தினை உணராத பூர்வபக்கத் தவர் கூறியபொய்மொழிகள் ஆலோசனையில் அகலமுற்றழிந்தமை காண்க.

இதுகாறஞ் சுதத சிவநிலையைக்குறித்தனாகத் தென்பாவைப்பற்றியு ரைத்தாம். இனி இவர் காட்டிய மற்றொரு பாடலைப்பற்றி வுணர்கின்றும். இதுஆனந்தமேலீனென்னும் தலைப்பெயரின் கீழ்பியாகடை இராகத்தினையும் அடதானத்தில் சாபினையுட்கொண்டு பாடவேண்டியதாய் ஒரு பல்லவியை யும் பததுச்சுரணுகளையும் உடையதாய் விளங்கும் ஒருபேரின்ப கீர்த்தனை யின் நான்காவது சுரணத்தின் முதலடியேயாம். அது, “சுதுமறையாகம சாத்திரமெல்லஞ் சந்தைப்படிப்பு நஞ்சொந்தபடிப்போ” என்பதேயாம். இவ்வாறு கூறியிருத்தலை வேதாகம நிந்தையாகக்கொள்ளுதற்கிவர் கட்டகத னிலோராதாரமும் இல்லையாகவும் எனையமூன்றடிகளையுமறைத்து ஓரடி யையமாத்திரவ காட்டி இது, பன்னையவர்கள் வேதாகமத்தை நிந்தித்த அநி பாதகப்பாடலென்றால் அதனை அறிவிலிகளன்றிப் பிறரெவ்வனம் மெய் யெனக்கொள்ளுவர். சந்தைப்படிப் பென்பதன்பொருளை இவரறியாது வேதசிவாகமங்களை இகழ்ந்ததாகப் பிறழ்ந்து கூறுகின்றனர். பிறர்க்குணர் த்துவ கூச்சலான படிப்பேயன்றி நம்மியல்பில் நாயிருத்தற்குரிய படிப்பு அருளுபதேசமாதலின் அதனையடைதற்கு சுத்தசன்மார்க்கத்தையடைந் தேன், பெற்றேன் என்றது வேதாகமத்தினை இகழ்ந்ததாகுமா? ஆகாது. பன்மார்க்கங்களுநாயர்ந்த சன்மார்க்க நெறிநின்ற சிவஞானியின் பாட லின்பொருளை யின்னவகையதென வுணராது அவர்மீது நிந்தைகூறிய இப்பூர்வபக்கத்தார் சொற்கள் சன்மார்க்க சோதனையுட் சாய்ந்தழிந்தொ ழிந்தமை காண்க. சந்தை - இரட்டை முதலியவாக ஒதுமோரிலக்கணம்.

சந்தை - பண்டம் விற்கும் இடம். இவ்விரண்டி லெதனைக் கொள்ளி னும் இழுககாது. நான்கு வேதங்களுக்கும் ஒருவன் பலவருடங்கனோதிகன பாடி சடாவல்லவன் த்ரையேதி முதலிய பட்டங்களைப் பெற்றினும் அசசெ யல் புண்ணியச் செயலாய் பிறவிக்குேதுவாய் நிற்குமேயன்றி, சனன மரணவொழிவைக் கொடுக்குமென்று எவருமுரையார் ஆதலின் அசசெயல் சன்மார்க்கச் செயலினும் இழிந்ததேயன்றி உயர்ந்ததாகாதென்க.

ஆகமங்களை எத்தனை இலக்கந் தொகைகளாகத் தான் மன்னஞ் செய்து அவைகளைப் பிறர்க்குரைத் துவதுவதற்குல் புண்ணியமும் புண்ணிய லோக வாழ்வு முண்டாகுமேயன்றி உத்யாமரிய வுணரா மறவா விதிமா லறியா விதலனைக் கூடியனுபவிக்கச் செய்யுமா? செய்யாது செய்யாது. அவ

கனஞ் செய்யுமேல் சகலாகம பண்டிதரெனச் சிறப்புப் பெயர் தாங்கி யிருந்த அருணந்தி சிவாசாரியர் தம்போ லாகமங்களைக் கற்றரால்வாத மெய்கண்ட சிவாகாரியரிடத்து அருளுபதேசம் பெறவேண்டுவதின்றும். பெற்ற பின்னரே பிறவிநீக்க முற்றதென “என்னை யிப்பவத்திற் சே ராவகையெடுத் தென்சித்தத்தே தன்னை வைத்தருளினுலே தாளினைதலை மேற் சூடு மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணை மேலிவாழ்மெய்கண்டான்” என்று துதித்ததுமன்றி தாமியற்றிய சிவஞான சித்தியுள் வேதாதிகள் இறைவனை யுணர்த்தாதென்றும், வேதாகமங்களை யுணர்ந்த பின்னர் இறைவன் நிருவடியைச் சிந்தித்தல் வேண்டுமென வேதாகமப் பயிற்சியி னும் இறைவன் நிருவடிச் சிந்தனமான சன்மார்க்கத்தில் நிற்பவர்களே சிறந்தவரென்றும் உண்மை கூறியிருத்தலையும் “மாலயன்மா மறையறியாவா திமார்க்கம், வையகத்தூகமம் வேதமற்றுள்ள தூலையெலா முணர்ந் திறை வன் கழலே நோக்கு நோன்மை யருந்தவர்” எனும்செய்யுட் பாதியை கேட்டிணர்ந்தா ரெவரும் உணர்வர் ஆதலின் இவர் பிள்ளையவர்கள் கருத் தினை யுணராது குற்றங் கூறினமையி னிடருரை தவறுரையென்க.

இவர், பிள்ளையவர்கள் திருமூலர் முதலிய பண்டையோர் மரபை யனுசரித் துரைத்த பாடல்களுக் கபார்த்தஞ் செய்ததும் பிள்ளையவர்கள் புத்த மத்தைப்புகழ்ந்தாரென தவறுரைத்ததும் பல்லாயிரஞ் சாதுக்களின் மனங் களைப் புண்படுத்தியதே கலியுகக்கூத்தன்றி பிள்ளையவர்கள் உரைத்த நியா யமொழிகள் ஒருநாளும் கலியுகக்கூத்தாகாதென்க.

பின், இவர் தாமா திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்? இப்பாட்டுக்களா திரு வருட்பா? அன்பீர் இவர் தெருள் மருட்பிரகாசப் பொள்ளாரும் இவர் பாடல் பெருமருட்பா எனவுங் கூறுதீர் என்றார், யாம் முன்காட்டிய பல பிரபல நியாயங்களால் பிள்ளையவர்கள் புத்தனையும் புத்தமத்தத்தையும் புகழ்ந்ததின்கை பெறப்படுதலின் புத்தனையும் புத்தமத்தத்தையும் கரவிற்புகழ்ந்தவர் இப் பூர்வபக்கத்தவரே யாதலின் இவர் விளித்த வன்பர்கள் ஒருநன்னாளில் இவர் பிள்ளையவர்களுக் கிட்டி வழங்க வமைத்து விடுத்த சிறந்த பட்டப்பெயர்களை இவர்க்கே சூட்டிமகிழ்வாராக.

தெருமருட்பிரகாசப் பொள்ளலும் பெருமருட் கொள்கையும் இப் பூர்வபக்கத்தா ரிடத்தன்றி பிள்ளையவர்களிட மின்மையா லென்க.

பின், அம்பலப் பாட்டே அருட் பாட்டு, என்ற இராமலிங்க பிள்ளை அல்லாத பாட்டாகிய புத்தப்பாட்டைப் பாடினமையால் “அல்லாத பாட் டெல்லாம் மருட்பாட்டு” என்று அவர் காரியுமிழ்ந்தது அவர் முகத்தி னீங்காது அவர்க்கே விழுந்தது காண்க என்றார். என்ன துணிவு அம்பலப் பாட்டான அருட்பாட்டையன்றி அல்லாத பாடலான புத்தப்பாட்டைப் பாடினா ரென்று கூறினாரேயன்றி இன்னபாடலெனக் காட்டாமையா

லும் “புத்தந்தரு போக” என்பதும் அம்பலப்பாட்டன்றிப் புத்தப்பாட்டன்றென்று தக்க நியாயங்களால் யாம் மறத்திருத்தலைக் காணு மவர்கள் அல்லாத பாட்டென சைவப்பாட்டினைக் காரியமீழ்த்தவர் இப் பூர்வ பக்கத்தவரே யென நன்குணர்வர். ஆதலின் இவருள் தவறுதலென்க.

பின் இவனும் இவர் சொன்ன துண்மையாயின் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் புத்தர்களை வாதில் வென்றதும் திருஞான சம்பந்த வள்ளலார் புத்தர்களை வென்றதும் அவ. த திருவருட்பாளை எழுகியருளிய அடியார் புத்தநந்தி தலையையுருட்டியதும் பயனின்மையும் கொடுஞ்செயலுமாக முடிய மென்க என்றார்.

இதகாறும் இவர் கூறிய உகை யனை ததும் இவர்க்கே உடன்பாடற்றவை யென்பதை, இவரே இயங்கின இவாசொன்ன துண்மையாயினென்று கூறியதனால் நன்கு விளங்குகின்றது. இங்ஙன மன்றவர் கூறியது நுமது பொருளையே இங்ஙனமெல்லா முண்மையுரைக்கச் செய்தது என இவருயாமவசியம் கூறநேர்த்தமையிற் கூறினார். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளை திருஞான சம்பந்த வள்ளல் என்று கூறுவது மரபன்மையிற் கூறென்க. புத்தரை வாதில் வென்றவர் சம்பந்த சாஸ்திரையென்றி சம்பந்தப் பெருமானல்லர். ஆதலின் தவறென்க. ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாக்கினின்றும் வெளிப்போங்க ஞானவாணிக்கு இதகாறும் இத்தேயத்தில் வழங்கி வரும் பெயர் தேவார மெனவும் திருநெறிக் தமிழ் வேதமெனவும் தமிழ் வேதமெனவும் அன்றி இவருரைக்குமாறு திருவருட்பா என்றன்று என்பதனை இவாறியாமையால் திருவருட்பா திருவருட்பா என்று கூறுகின்றனர். தேவார திருவாசகங்களுக்கு அருட்பா எனப் பெயரிட்டவர் இப்பூர்வபக்கத்தவரி லொருவராய் இவர்க்கு முன்னிருந்த யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரே யன்றி வேறெவரு மல்லர். இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் பாடற் புத்தகம் திருவருட்பா என வெளிவந்தலாகுவதனைக் கண்டு அதனைக் கெடுக்கக்கருதி அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணசெய்யுட்டிரட்டு என்பவைகளை ஒரேபுத்தகமாக அசகிட்டு வெளியிட்டகாலத்தது அப்புத்தகத்தின் ஆசனத்தில் அருட்பா எனப் பொன்னெழுந்தால் எழுதி வெளியிட்டனர். அதுமுதல் அவர்பக்கத்தாரான பூர்வபக்கத்தார் அவைகளை அருட்பா அருட்பா என வழங்கி வருகின்றனர். பொருமை காரணமாக அவர் எழுதிவழங்கியதனை இத்தேயத்தவர்கள் ஒருபொருட் படுத்தா திருந்தார்கள். நாவலர் அவர்களும் அருட்பா என்னும் பெயர் தேவார திருவாசகங்களின் முன்னே நின்றற் குரித்தன் றென்று கருதிப் போலும் புத்தகத்தின் பிற்புறத்துப் பதித்தனர். இவர் அதனை மறந்து யாம் திருவருட்பா என்னும் பெயரைத் தேவார திருவாசகங்களுக்கே உரியதாகச் செய்வேமென ஒவ்வோரிடங்களிலு மரவாமலெழுதுகின்றனர். இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாசதர்ப்பணம் என்னும் கருசசுவடியிலன்றி தர்ப்பாசிட்ட அகத்தியர் தேவாரத்

திரட்டு முதலியவைகளில் ஞானசம்பந்த வள்ளல்பாடிய அருட்பா திருநாவுத்தரசு வள்ளல்பாடிய அருட்பா சுந்தரமூர்த்தி வள்ளல்பாடிய அருட்பா மாணிக்கவாசக வள்ளல்பாடிய அருட்பா சேந்தவள்ளல் பாடிய அருட்பா கருவூர்த்தேவவள்ளன் முதலிய வள்ளன் மார்பாடிய அருட்பாக்கள்சேக்கிழார் வள்ளல் பாடிய அருட்பா என்றசெட்டு வழங்கக்கானேம். அவைகளை யசெடுக்காலத்து இவ்வளவு விரோத நிதழாமையால் அவ்வாறெழுத மறந்தனர் போலும்? இப்பூர்வபக்கத்தாரிடம் பெயரினைக்கொண்டு கூறுதற்கு இந்தேயத்தவர்கள் மாணிக்கவாசக றெழுதிய திருவாசகந கிடைத்தது அவர் பாடிய தேவாரம் ஒன்று வாகித் தருவீரென்றும் சம்பந்தர்பாடிய தேவாரந கிடைத்தது அவர் பாடிய திருவாசகமொன்று வாங்கித் தருவீர் என்றுங் கூறும் புதுசைசுவ சம்பிரதாயிக ளன்றே, தலைமுறை தலைமுறையாக திரு ஞானசம்பந்த சுவாமிகளெனவும் திருநெறித் தமிழ்வேதமெனவும் தமிழ் வேதமெனவும் தேவாரம் எனவும் வழங்கிவரும் மரபினராதலின் ஸ்ரீஞான சம்பந்தப்பெருமானை ஞானசம்பந்த வள்ளலென்றதும் அவர் திருமொழிகளைத் தேவாரமென்றது அருட்பா என்னலும் இழுக்கின்றேனும் வழக்கின்மையின் கூறாறென்பதனை இவர் அறியாமையாலுரைத்தனான்றி அறிந்துரைத்தா ராகார்.

இச்சென்னையி லிருந்தோரும் மகாவத்துவ சிரோமணியும் உரையாசிரியருமான காஞ்சிபுரம் சபாபதிமுதலியார் அவர்களால் இயற்றி சென்ற குரோதனனும் பகருனிமீல் வெளியிட்ட திருநெறித் தமிழ்வேதசு சந்தப்பா மாஸியில் ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவாரநகளைத் திருநெறித் தமிழ்வேதமென்றன்றி அருட்பா என்று கூறாமை காண்க.

திருநெறித் தமிழ்வேதச் சந்தப் பாமாலை.

“தெருளுத்தியதேவ குருவியற்றியபூசை
திகழ்தலத்தட மீதுசேர்
கரையினுற்றிகொன்மு னினைவுபெற்றழவீசர்
கருணைபெற்றருளாயதோர்
பரைமுலைத்திருஞான வமுகருத்தியவாயர்
பகர்தரப் பொலிவாகுமே
நிருமறிக்ரகாத ரொருபிறைசசடைநீதர்
திருநெறித்தமிழ்வேதமே.”

என்று கூறியிருத்தல் காண்க. ஆதலின் இவருரை வழக்கவிரோதமாகித் தேய்ந்தழிந்தமைகாண்க.

புத்தகந்தி தலையை யுருட்டியதற்கும் இராமலிங்கபிள்ளை பாடற்கும் எனன சம்பந்தம். பிள்ளையவர்கள் புத்தனைப் பாடியிருந்தால் அதன்பயனை

அவரடைவதேயுன்றி சம்பந்த சரணுவயர் புத்தகத்தியின் கொடுஞ்செயலைக் கண்டு "வித்தக நீரணிவார் வினைப்பகைக்கத் திரமாவனவஞ்செழுத்துமே" என்று தமிழ்வேத மந்திரஞ் செய்து இடிவிழச் செய்தது பயனின்மையும் கொடுஞ்செய்கையுமாக எவ்வாறாகும். இவர்க்கவைகளைப் பயனின்மையும் கொடுஞ்செய்கையுமாக உள்ளவை எனக்கூற விரும்பமிருந்தால் தாமே கூறாமல் பிள்ளையவர்களின்பாடல்களுக்குஞ் சமயாசாரிய சுவாமிக னருளிச் செய்த தமிழ்வேதம் களுக்கும் சம்பந்தம் கற்பிக்க வேண்டிவதென்னை? இதனால் இவருட்கருத்து தேவார திருவாசகங்களும் இராமலிங்க பிள்ளை பாடல்களும் சமானமானவையெயாம் புத்தரைப் புகழ்தல் முதலிய சிலதவறுகள் தான் பிள்ளையின் பாடலிலுள்ளன அவையின்றேல் அவைகளை யொத்தனவே என்ற கருத்து இவருக் குண்டென்பதனை இவர் குறிப்புரை விளக்க

தேவார திருவாசகாதி களுக்கும் இராமலிங்கபிள்ளை பாடல்களுக்கும் இப் பூர்வபக்கத்தாரை யன்றிப் பிறபெவரும் சமத்துவம் கூறவந்தரில்லை. தேவார திருவாசகாதிகளின் சமுதாயப்பெயர் திருநெறித்தமிழ் வேதமென்பதே. இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களின் பாடற் சமுதாயத்திற் கிட்டி வழங்கும் பெயர் திருவருட்பாவே. புத்தக வியாபாரிகளிடஞ் சென்று அருட்பா ஒன்றெடுத்திரென்றால் இராமலிங்க பிள்ளை பாடற்சிறட்டினை எடுத்துக் கொடுப்பார்களேயன்றி தேவாரத் திருமுறையை எடுத்துக் காட்ட மாட்டார்கள் ஆதலின் தேவாரம் திருநெறித்தமிழ் வேதம் தமிழ்வேதமுதலிய பெயர்களையன்றி திருவருட்பா என சமயாசாரியர் திருவாய்மலர் தருளிய தேவார திருவாசகாதிகளை யுபைத்தல் வழக்க விரோதமாதலின் தவறென்க.

பின், அன்றியும் என்று தொடங்கி சமயாசாரியர்கள் புத்தசமணதிக ளான முதற்களை யுடையார்களைச் சுட்டி - அவர்மொழி கேளாதேயுங்களை ன்று கூறியவைகளுள் சில காட்டி என்றின்னனவாதச்சமயாசாரிய சுவாமி கள்நாவுவருரைத்தருளியு அருன்மொழிகளும் பயனில்லன வாகும் சந்தான சாரிய சுவாமிகள் மெய்கண்ட சாத்திரத்தி லருளியவும் பிழைபடும் வேதசி வாகமங்களும் முரண்படும் என்றார். ஓ! ஓ! இவரது புத்தி சாதாரியத் துக்காக இவரை மெச்சாதவர் யாவர் பாலுளி லிருந்த கொற்றனொருவன் செய்தது தவறுனால் வேலுளிலிருந் தரசுபுரிந்தவ ரனைவருஞ் குற்றஞ் செய்த ஓர்களை என்பவனை இவர் ஒத்தவராதின்னார், சமயாசாரிய சுவாமிகள் சமய ஸீரோதிகளாகப் புத்தர் முதலியோர் மிகுதிப்பட்ட ஞான்று இமைவனான யுடல் திருவவதாரஞ் செய்தவராதலின் புத்தமதாதிகளைக் கண்டித்து அவை களிலளவுபீறி நடந்தவர்களின் செருக்கினை யடக்கினர். இராமலிங்க பிள்ளையவர்களை இவர் சமயாசாரியருடன் சேர்த்தும் இவர் மொழிகளை வேதகிவாகமங்களுடன் ஒப்பிட்டிற் தந்தெஞ்சறியாமலே தவறுகறி இடருறுகின்றனர்.

உள்ளான் முதலிய சிறு குருவிகள் இயல்பாக வாற்புறத்தினை அடிக் கடி யசைத்தலைக் காணுமறிவிலிகளான சிறுவர்கள் பூமி கவிழ்ந்து விடுமோ என்னுஞ் சந்தேகத்தால் அசைத்துப் பார்க்கின்ற தென்றும்; கிளிமுதலியவைநீரருந்துவதைக்கண்டுஇனிக்குடனீர்வற்றிவிடுமொவென்று மெண்ணு மவர்களை யு மொப்ப நமது பூர்வபக்க நண்பர் இராமலிங்கபிள்ளை தவறுரைத் திருப்பரேல் வேதாகமங்களும் முரண்படும் என்று வேதசிவாக மங்களையும் திருநெறித் தமிழ் வேதங்களையும் மெய்கண்ட நூல்களையும் உறழ்த்திக்குழி வழிந்ததெல்லாம் தவறாய் இவரிட்டப்படி, பிள்ளையவர்கள் சிவபெருமானையே துதித்தனரன்றி புத்தனையும் பிடகத்தையும் துதித்தா ரில்லையென நியாயங்காட்டி மறுத்திருத்தலின் சமயாசாரியர் அருண்மொ ழிகள் பயனுடையவையாயும் மெய்கண்ட நூல்கள் பிழைபடாதனவாயும் வே தாகமங்கள் முரணற்றனவாயும் விளங்குகின்றன எனச் சமாதான சித்த முடையவராவாராக.

ஆகையா லிப்படிப்பட்ட மருளரது பாட்டுக்களை விட்டொழித்து தே வார திருவாசக முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளாம் அருட்பாக்களை யோ கியுய்யும்படியே யாம் வற்புறுத்த வந்தேம் என்றார்.

இவர் காட்டியபடி யாதொருமருளும் பிள்ளையவர்களிடம் இன்மை யாலும் தேவாரமுதலிய பன்னிரு திருமுறைகளையும் ஒதுதற் கணவரும் உரியான்மையாலும் ஒதவேண்டின் சமயம் முதலிய தீட்டுக்கூ பெறுதலும், ஒதுவார்களிடம் பல்லாண்டு பண்வரிசையாகப் பழகுதலும் நியமவிரதங் களுட னிருத்தலுமுடையவர்களாதல் வேண்டும். பிள்ளையவர்களின்பா டல் எல்லாரானும் ஒதத்தக்க எளியநடையையுடையதானும் தீட்சைமுத லிய பெற்றேபடித்தல் வேண்டுமென்னு நியமமுடைய தன்மையானும் இராமலிங்க பிள்ளை பாடல்தாயுமாநவர் பாடல் முதலியவைகளைச் செவ் வையாய்ப் பாடப்படிக்க வந்தவர்களே தீட்சைமுதலியபெற்றபின்னர் தே வார திருவாசகங்களைப் படிக்கத்தக்கோராதலினாலும் இவர் பிள்ளையவர்க ளின் அருட்பாவினை படித்தல் கூடாதெனல் மாபுணராமையா னேர்ந்த தவறென்க.

சைவசம்பிரதாயிக ளினைவரும் பன்னிருதிருமுறைகளுந்தேவார திரு வாசகங்களை இவ்விதமாக மதித்திருப்பவர்கள் என்பதை யறியாதபுறமதத் தினரையொப்ப இவர் உலகினரனைவரையும் பொதுவாகப்பார்த்து பன் னிருதிருமுறைகளாம் அருட்பாக்களை யோகியுய்யும்படியே யாம்வற்புறுத்த வந்தேம் என்றல் சம்பிரதாய சைவர்களான தேசிகர்கள் ஒதுவார்கள் சிவா சாரியர்கள் முதலியோருக்கு அருவருப்பைக் கொடாமலிராதென்க.

பிள்ளையவர்கள் தேவார திருவாசகங்களுக்கு மாறாகப் புத்தனையும் பிட கத்தையும் புதழ்ந்தனரென்பதற்கு பிள்ளையவர்கள் சிவபெருமானையும் வே

தங்கனையும் புகழ்ந்தனரேயன் நிபுத்ததையும் பிடகதையும் புகழ்ந்ததென் பது தவறென்றும் புத்தனுக்குப்போதென்றுபெயர் என்றதற்கு அன்றெ ன்றென்றும் புத்தத்தரும் போதாஎன்றது புகத்தனையும் பிடகதையுந் துதி தகதென்றதற்கு அதுசிவபெருமானாததுதிதத்தேயென்றும் சாங்கியவேகம் என்றது, புத்தாவேதத்தை தளன்றதற்கு அவ்வா ரபின்னையவர்கள் கூறினாரெ னக் கூறுவோர் மஃபறியாரென்றும் வேதாகமங்களை நிந்தித்தனரென்ற தற்கு நிந்தித்ததில்லை யென்றும் தக்கநியாயங்கோககாட்டி இராமலிங்க பின்னாபாடல் ஆபாசதர்ப்பணமென்னுருசுவடியின் உகம்பக்கமுதல்-உகம்ப ககம்வரைக்கு மெழுதியிருக்க எல்லாவிஷயங்களையு மெழுது நியாயவச்சி ருடாரத்தினால் தகாத்தித்ததமை காண்க

எம்மதமுஞ் சமமதமென்றவா

உலகாயதக்கொள்கையை ஓபபாததென என் பது ர் மறுப்பு.

பின் எம்மதமுஞ்சமமதமென்றவா உலகாயதக்க கொள்கையை ஒப்பா த்தென் என்றலைப்பின் கீழ் இராமலிங்கபின்னா “எம்மதமுஞ் சமமதமென் றவா என்று கொடமாகி அபிமானமின்றியாய்க்கி என்று முடித்திருக்கின் றனா. எம்மதமுஞ் சமமதமென்றவா” பின்னா அத்தற்குமாறாக உலகாய தமதத்தைக்க கண்டித்தாரா என்கின்றா இவா ம பறியாது விடுகருங்கடாக் களை நாம விடுகரும யாவிடைகள் முட்டியிருக்கமுன்பை இவ நி கிருந்தால் இவ்வாறெழுத்த துண்யார

எம்மதமுஞ்சமமதமென்றவா உலகாயதத்தினை யொப்பாத்தென் னவாககு அவரவ்வாறு கூறியது அவரது சொந்தமென்று அவர தண்டின மதமான சைவமதமானது அதக்கையது சைவமஎல்லாமாயும் அல்லவாயும் இருக்குமகமாகி மதாதிதப்பொருளைக்கொண்டு ர் தபதாத்தின் எல்லா மாய நிற்குமியலபை விசாரிகருமடத்தில் எல்லாமதமுஞ் சமமதமென்ற உல வதுமாய நின்றலை விசாரிகருமிடத்தில் மன்றையமக்களைப் பூரவபட்டரு செய்தொதுக்கியு நிற்குமியல்பின தாகலின் அவ்வவாறு கூறினா என :

ஒருவன் உடன் முழுமையும் ஒரு தன்மையானது நான் எனருவ ர் கிருஷ்ட நிகாஷ்டங்களை ஆராயாத ஆசனமுமவாயுமொன்று தானென்று கொள்ள வேண்டுமென்றும் வாயவழி உட்புகுத்தும் பதார்த்தங்களை ஆசன வழியாகவும் உட்புகுத்த வேண்டுமெனவும், காலிலணியும் செருப்பினைத் தலையிலு மணியவேண்டுமென்றும் நூலிங்கத்தின வழக்கழியும் உவாரினால் முகக்கழுக்கினால் தோஷரில்லை யென்றும் இவ்வாறெல்லாம செய்ய சம்ம திக்காத ஒருவன் உடன் முழுமையு மொரு தன்மையானது நான் என்று கூறுதல் கூடாது என்றரைத்தற்கே நமதுபூரவ பக்கததாரூபு மிணையா கின்றது.

உலகாயதரெந்தக் கொள்கையைப் பிடித்தனோ அந்தக்கொள்கையி லுலகாயதா ர்நிற்கின்றனா. இவ்வவ்வாறறி முகருணவயத்தின் முறை

மறந்தறைவோரென்று பிள்ளையவர்களை இகழுமின்றனர். இதனால் இவர் கருத்து ஒவ்வொரு மதத்தினரும் அந்தக்கொள்கையிலேயே நிறைவே ண்டெழுந்திருக்கிறது. அன்னியமதங்களை அடைதல் கூடாதென்றால் புத்த மதத்தில் நின்ற சாக்கியர்களை சமயக்கடவுளை வழிபட்டுமுத்திபெற்றதும், தீவார்தரவாசிகளிலேனெவர் கிறித்து மதத்தின்புருந்து பின் அறிஞருரையா லினின்று நீங்கி சைவமதத்திற் புருந்தார்களென்று தீவார்தரனால் கூறுத லும் அக்கநாநந்தர் கோமகந்தர நாயகர் சண்முகம்பிள்ளை முதலியோர் மரபாவாத வைணவங்களில் சிலகாலம் பயின்று பின் வைதிகசைவம் ஆகம சைவமுதலிய சைவமார்க்கங்களில் பிரவேசித்து நின்றதற் தவருகவன்றோ இவரபிப்பிராயப்படி ஆகின்றது.

பிள்ளையவர்கள் முன்னொரு மதத்திலும் பின்னொரு மதத்திலும்புருந்து தமொறின ரென்பது பொருமையாலன்றி உண்மையின்று. பிள்ளையவர்கள் சைவசமயானுட்டானமுள்ள குலத்திலே பிறந்தனர். தாமுந் தீட்சை முத லியவை பெற்று சைவானுட்டானத்திலேயே இருந்தனர். பரிபாககாலத் தாகிரியனருளோக்கால் கிடைத்த சன்மார்க்க வழியிலே நின்றனர். சன் மார்க்கத்தினின்றும் அனுத்துணையும் பிசகினவ ரல்லர் என்பதை அவர் பாடல்களைப் பொதுமையாகப் படிப்பவர்கள் உணர்வர்.

தத்துவ விசாரணிப் பத்திராபர் முதலியோர் கடவுள் ஆன்மா என்பன யாவை, என்று இவரையுசாவிய காலை தக்கவிடை யிறுக்க முடியாது வாயில் வந்தவந்தாங்கு குழறினாரென்றும். அதுபற்றி அவர் அக்ருமுறுபண்களை யெல்லாம் மறுக்க, கோபங்கொண்டு அவரை வைதராரென்றும் அவர்கள் தத்துவ விசாரணி யென்னும் பத்திரிகையில் இவரது பொய்யொழுக்கங்க ளையும், மூடத்தன்மைகளையும் மூர்க்கப் பெற்றியையும் வெளியிட்டார். அந்தக் கோபத்தாற்றான் அம்மதத்தைக் கண்டித்தார். அல்லதேற் கண் டிக்கமாட்டார். உலகாயதத்தில் முதிர்ந்து மகளிர் கூட்டமே இவர்க்கு இறுதிக்கூட்ட மான்மையால் இவர் மதமே உலகாயதமென்க. என்று உல காயதத்தைக் கண்டித்தற்கு நியாயங் கூறுகின்றார்.

இவர்க்கு தத்துவ விசாரணிப்பத்திரிகையும் அதன் ஆசிரியர்கொள் கைகளும் சத்தியமானவைகளாய் பிள்ளையவர்களின் கெர்ள்கையாதி யபெய்யாய் விளங்கியது ஆச்சரியம்! தத்துவவிசாரணி என்றபெயரினாலே யே உலகினர் அது ஞான விஷயங்களை எழுதும் ஒரு பத்திரிகையென்று கருதுவார்களன்றி ஒருமுறை அப்பத்திரிகையின் எல்லாக்களைப் படித்தவர் களும் அதனை விரும்பார்.

அது, கடவுள் என்றொரு பொருளில்லை; ஆன்மா என்று ஒன்று கிடையாது; சாதியும் சமயமும் மனிதர்கள் காலத்துக்கேற்ற அமைத்துக் கொண்டுதேயாம். என்பனவாதி நாஸ்திக விஷயங்களை எழுதி வெளியி

மும் பத்திரிகை ஆஸ்திகர்களான நமக்கு நேர் விரோதிகளான நாஸ்திகர்களின் கொள்கைகளை விளக்கும் அப்பத்திரிகை பொய்யன்றி மெய்யை உரைப்பதாக இவர்க்குத் தோன்றியது வியப்பினும் வியப்பே.

இவரப்பிராயப்படி தத்துவ விசாரணியின் ஆசிரியர் முதலியவர்கள் உலகாயத மதத்தினர் என்று எண்ண வேண்டியவர்க ளாகின்றார்கள். அவர்களதற் கிணங்குவார்களா? விரோத மதஸ்தர்களின் வாக்கு மூலநக ளால் பின்னையவர்களை இகழ்தல் தவறென்க. நாஸ்திகர்களுக்கும் உலகாய தர்களுக்கும் வேற்றமைபின்றென்று இவர் கருதுகின்றார்; எல்லாமதங்க ளையும் பொய்யென்று கூறுத் தத்துவ விசாரணிக்காரர் உலகாயத மதத்தி னைமெய்யாக்கித் தம்மதமாகக் கொள்ளுவார்களா? தத்துவ விசாரணி எழு திய காலத்து நாஸ்திகரான பிரசித்திபெற்ற அதன் ஆசிரியர் இப்பொழுது ஆஸ்திகராய் தாமெழுதியவைகளைத் தாமே வெறுத்துக் கொள்ளுதலையும் இராமலிக பின்னை யவர்களைச் சிறந்தவர் தானென்று கூறுதலையும் இவ ரறியார் போலும்.

பலபெண்களாற் சூழப்பெற்ற ரனைவரும் உலகாயதரானால் எத்தனை யோ சைவருமெப்பங்களில் பத்திருபது பெண்களும் ஒரு புருடனும் ஒரு கிரகத்தில் வாழுகின்றார்கள்.

அகால மரணமான பேதி, கொள்ளுநோய், வஞ்சி முதலியவைகளால் ஆண்துணை யிழந்து பெண்களே குழும்பி வாழவும் பெண்களை யிழந்து ஆண் களேதனித்து வாழவு நேரிதெலை இவரறியார்போலும்? இன்னோரில் முன் னுரைத்தார் உலகாயதராவரோ? இறுதிக்கூட்டம் மகளிர் கூட்டமென்பது தவறுளத்தரான சிலராலுரைக்கக் கேட்ட இவர் அவ்வாறெழுதுதல் தவ றென்க.

பின்னையவர்களின் பாடலி னுபாசங்களை விளக்குவான் ஆரம்பித்த இவர்க்கவர் பாடலிலாபாசங்கள் கிடைக்காமையால் பிரதிக்குா விரோத மாய் பொய்யும் புருகும் எழுதித் தொலைத்தனர்.

பின், உலகாயதத்தைக் கண்டித்தது வருமாறு. என்று தொடங்கி. பரமேது..... கூடாதருள் என்னும் பாடலடிகளைக் காட்டி யிருக்கின்றனர். இது பின்னையவர்கள் சென்னையிலிருந்த ஞான்று கந்தக் கடவுளான தமது உபாசன மூர்த்தி யைத் துதித்த அநேகம் பாடல்களுள் தெய்வமணி மாலைமென்னும் மூப் பது பாடல்கொண்ட பாகத்தின் இரண்டாவது செய்யுள். இதனை உல காயத மதத்தினைப் பொருமை காரணமாக் கண்டித்த பாடல் என்று அத னீற்றடியை மறைத்து மற்றதனைக் காட்டி யிருக்கின்றனர்.

கின்னஞ்சிறுவரு மதனைக் குமரக்கடவுளைத் துதித்தபாடல் எனக் கரு துவார்களே. அங்ஙனங் கருதினால் தங்கருத்து நிறைவேறுவதெங்கண். இவ வனம் வஞ்சனையாக எழுதுதல் சிறப்பாகாதென்க.

பிள்ளையவர்களின் பாடற்றிரட்டுப் புத்தகத்தின் 722 - ம் பக்கத்தும் 632 - ம் பக்கத்துக்கண்ட பாடல்களால் பிள்ளை எம்மதமும் சம்மதமென்றென்று முன்னரெழுதி பின்னர் 443 - ம் பக்கத்துப் பாடலைக் காட்டி முன் எம்மதமும் சம்மதமென்றவர் பின் உலகாயதமத்ததைக் கண்டித்தார் என்றார்.

443 - ம் பக்கம் முன்னிற்பதா? 722 - ம் பக்கமும் 632 - ம் பக்கமும் முன்றிற்பதா? இராமலிங்கபிள்ளையவர்களிடமும் அவரின் புத்தகக் கண்டனைக் காரரிடமும் அபிமானம்வையாது பொதுநிலையாக ஊன்றியாராய்வார் இவர்களப்பிராயத்தினை இன்னதென்றுணராமலிரார்.

முன்னுரைத்ததைப் பின்னென்றும் பின்னுரைத்ததை முன்னென்றுக் கூறுதலால் இவர் பிள்ளையவர்களின் புத்தகத்திற்கு எதிரியாகவந்தமையால் அதனைப் படித்தலும் எதிராகவே இருத்தல்வேண்டுமென்று கருதினர் போலும். இவர் காட்டிய பாடலினீற்றில்.

“தரமேவு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்தவேளே, தண்முகத்துய்யமணி யுண்முகச்சைவமணி சண்முகத் தேய்வமணியே” என்றிருத்தலில் அது இவர்கருதியவண்ணம் உலகாயத மத்ததினை மறுத்த பாடலன்றாதலானும் தமது உபாசனமூர்த்தியைத் துதித்த பாவாதலானும் இவருரை வெற்றுரையென்க.

கடவுளையும் விளையையும் அதன்பயனையும் சுவர்க்கத்தையும் சீவனையும் பந்தத்தையும் புத்திமுத்திகளையும் சீவகாருணியத்தையும் பாவபுண்ணியங்களையும் இல்லையென்று கருதி ஆகாரநித்திராமைதுண்களிலுழலும் அறிவிலிகளுடன் என்னைச் சேராது செய்து இரட்சிப்பாயாகருமரக்கடவுளே என்றுதுதித்ததைத் தவறென்று கூறுதல் தவறன்றி பிள்ளையவர்கள் பாடல் ஆபாசப்பாடலாகாதென்க.

பின் அறுசுதமான சிலவரிகளை வரைந்திருக்கின்றனர். அவைகளில் இங்கனமுரைத்தவர் தாஞ்சூரும் காலத்தில் என்னமத்திலிருந்தாரெனில் இந்த உலகாயதமத்திலிருந்தாரென்க. என்பவையுஞ் சேர்ந்தவையேயாம்.

இவரெவ்வா நெழுதிவிடினும் இத்தேயத்தினர் மெய்யெனக்கருதுவர் என்று கருதியே இத்தவறுரையை வரைந்தனர்.

பிள்ளையவர்களை இறந்தவரென இவரெழுதியது எமது கொள்கைப் படி அவர் உலகினர்கண்களுக்குப் புலப்படாது மறைந்தகாலத்தையேயாம். அது இப்பொழுது நிகழும் விசுவாசவருடத்துக்கு முப்பத்து மூன்றாவது வருடமான ஸ்ரீ முகவருஷம் ஆதலின் நமது பூர்வபக்கத்தார் அக்காலத்து

இவ்வுலகத் திருப்பினும் தொட்டிலில் விளையாடுந் சிறுமுழந்தையாக வோ? பள்ளிசிறுவருடன் பயிலுமவராகவோ அன்றி யுத்தவயதுடையவராக இருத்திரார் என்பதனை அவருமங்கீகரிப்பர். ஆகவே அவ்வளவு இளவயதில் இவர் பிள்ளையவர்களினிருப்பிடத்துக்குச் சென்று இவர் கொள்கைப்படி அவர்தாஞ் சாகுநகாலத்தில் உடனிருக்க நேர்ந்திராது. பிள்ளையவர்களின் பகையாளர் சிலர் கூறக்கேட்டிவ்வா நெழுதுதல் தவறென்க.

இந்தவிஷயத்தி லிவரோமுன்னொடு பின்முரணிக் கூறுகின்றார். இரா மலிங்கபிள்ளை சரிதம்பொய்யென் நிவொழுதியபகுதியில் தாமேதம்முயிரை மாய்க்கத்தொடங்கிச் சிவனை நோக்கி முறையிட்டார் என்றும் தாமே தம் முயிரை மாய்த்துக்கொண்டா டென்றும் எழுதியிருக்கின்றார். தாம் உயிர் விடுங்காலத்துச் சிவபெருமானை நோக்கி முறையிடுபவர் உலகாயதராக எவ்வனம் ஆவர். ஆகார் ஆதலின் இவருரை பொய்யுரை யென்க.

பின் செத்தவர்களை யெழுப்புவோமென்று கதைகட்டி ஊரிலுள்ள கைம்மை மகளிரையெல்லாம் அழைப்பித்து வைத்துக்கொண்டு நிருவாணிகளாகநின்று கொங்கை குலுங்கக்கும்மியடியுங்கடி. என்ற தமது மருட்பா பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொம்மியடிக்கச்செய்து பார்த்துமகிழ்ந்த உலகாயத மதப்பிரபு இவரல்லவோ? என்றார்.

ஊரிலுள்ள கைம்மைமகளிரையெல்லாம் அழைப்பித்து வைத்துக்கொள்ளுதலும் அவ்வனைவரையும் நிருவாணிகளாக நற்கசெய்தலும் கொங்கை குலுங்கக் கும்மியடியுங்கடி என்றதும் உண்மையாருமா? ஊரிலுள்ள கைம்மைமகளிரனைவரும் அழைப்பிக்கப்பட்டு வைத்துக்கொள்ளுதற்கு எவ்வாறு மாகா தென்பதை மறந்து இவ்வாறு கூறியதோ அல்லது தமிழ்நாட்டிற் கைம்மை மகளிரனைவரும் கற்பின்மகளிர் என்று கூறவேண்டுமென்னுந் துரெண்ணமோ அல்லது இவ்வாறுகூறுவதனால் பெருந்தவறு நேரிடுமென் நெண்ணாமையாலோ துணிவுகொண்டு இவ்வண்ணமெழுதி விடுத்தனர். அதுசிதம் அதுசிதம். ஊரிலுள்ளகைம்மை மகளிரை எல்லாம் என்றமையால் புருஷனிந்தந்வுடனே பெண்களைப் பிள்ளையவர்களிடம் விட்டுவிடுவார்களா? ஊரிலுள்ள குடும்பிகளனைவரும் தமது குலமடவியர்களை நிருவாணிகளாக்கிக் கும்மியடிக்கவிட்டாரொன்றால் அக்காலத்திலிருந்த புருடானைவரும் நாணமும் ரோஷமும் வெட்கமும் இல்லாதவர்கள் போலும்.

பொருட்பெண்டிரி விழிந்தோருஞ்செய்ய விரும்பாத நிருவாணிகளாதலை, குலத்திற்பிறந்த குணசாலிகளான பெண்கள் செய்யவரும்புவார்களா? கூட்டமாக ஆடையின்றிநின்றாகும்மியடிக்கச் சம்மதிப்பார்களா? ஆடையின் நிலிவங்குகளை யொப்பக்குழுமி ின்று குர்மியடித்தல் எத்தெயத்திலேனும் இரகசியத்திலேனும் வழக்கமுண்டா?

ஊரிலுள்ளகைம்மைமகளிரையெல்லாம் என்றதனால்அக்காலத்திலிருந்த எல்லாச் சாதிப்பெண்களுமென்று பொருளாதலை மறந்தனர்போலும்

பார்ப்பனக்கைம்மையர்முதல்பறைக்கைம்மையரிறுவாயாகஅனைத்துக்கைம்மையரையும் இவர் பிள்ளையவர்களைதிரேமானங்காட்டி மதியழகீதவர்களாகவுரைத்தல் மிகுபாவமென்க.

“கொங்கை குலங்கக்கொம்மியடியுங்கடி” என்றபாடலடியை ஆதாரமாகவைத்துக்கொண்டு அறிவின்களிலிற்சொன்னவைகளைநம்பி எழுதினவராதலின் இப்பெருந்தவறுக்கிவர்பாத்திரராயினர்.வெருமுரைக்கக்கேட்டிலேம் என்பேரில் இவருமுடனிருந்தவராவர். யாமுடனிருந்தது மில்லைபிறருரைத்ததுமில்லை எனின். நீவிரிந்த ஆபாச விஷயங்களை எந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டெழுதினீர் என்னொதிரேம். இவ்வாறு உலகின் ரணவருக்கும் வெறுப்புண்டாகும் வண்ணம். எல்லாக்கைம்மையரையும் இகழ்ந்துரைத்தலின் இதுதவறென்க.

கலனிழந்த கைம்மைகளிருடன் கூடிவாழுதல் உலகாயதரின் வழக்கமென இவ்வெந்த நூலில் கண்டனர். அவ்வாறொரு நூலின்மையின் உலகாயதப் பிரபுவென பிள்ளையவர்களை இவருரைத்தது அநாதாரமாய் அழிந்ததறிக.

ஊரிலுள்ள கைம்மையரை எல்லாம் அழைப்பிக்கும் ஆற்றலும் அவர்களை நிருவாணிகளாக்குந் தந்திரமுதனூல் மகிழ்ச்சியுமடைய விரும்பிய பிள்ளையவர்கள் தாலியுள்ள பெண்களை அழைப்பித்தால் வாரார் என்று அவர்களை யழைப்பிக்க வில்லையோ?

எல்லாக் கைம்மையரும் பிள்ளையவர்களின் வழிப்பட்டவர்களானால் வீடுகளிலிருந்தாசுமங்கலிகள் கன்னியர்முதலியோர்,அக்கைம்மைகளரின் மக்கள் மருமக்கள் தங்கையர் தமக்கையர் மாயியர் தாயர் பாட்டியர் முதலியவர்களாகத் தானே இருப்பார்கள். இவர்களை யவர் விரும்பாமலும் அழையாமலும் விடுத்து முண்டைகளை மாத்திரம் கண்டு மகிழ்ந்தது, முண்டைச்சிகளிடம் ஏதாயினும் விசேஷ மிருக்குமென்று கருதிப்போலும் ஆலோசிக்குமிடத்து இவை அனைத்தும் பொய்யேயன்றி உண்மையன்றென்க.

பின், அம்மடப் பெண்களுக்குப்புருடருக்குப்பதிலாகபுத்திரவரங்கொடுத்துச்சிலரைப் புருடர்சென்ற வானுலகுக் கணுப்பியும் சிலரைத் தம்மனைவியைப்போல கள்ளப்புருடருடன்கூட்டியணுப்பியும் சிலரைத்தம்மைப்போல சாதிமுதலியவற்றைத்தறந்த துறவில்விட்டும் அலைத்தவர் இராமலிங்கபிள்ளையாரும் பாவி அன்றோ? என்றார்.

இது முன்னுரைத்த விஷயத்தினும் கொடியவிஷயமேயாம். சைவசித்தாந்தியெனத் தம்மைச்சொல்லிக்கொள்ளுமிவர்,ஆன்மாக்களின் சுதந்தரம் இவ்வளவுதரம் என்பதனைமறந்து பிள்ளையவர்களைச்சுட்டிப் புருடருக்கும் பதிலாகப் புத்திரவரங்கொடுத்தும் என்று கூறினார்.

இவருரை யானே பெண்களைக் கைம்பெண்கள் என வறித்தோம். கைம்பெண்கள் புத்திரவரங்கேட்பார்களா? விபசாரிகளான பெண்களின் கணவர்கள் வானுலகில் வாழ்தலை எந்த நூலாதாரத்தாலறிந்தனரோவறியேம். விபசாரஞ்செய்திறந்த பெண்களுக்கு வானுலகங்கிடைக்குமா? கிடைக்காததலின் பெண்களை வானுலகனுப்பினர் எனக்கூறுதல் தவறே யாம்.

சிலரைத் தம் மனைவியைப்போல கள்ளப்புருடருடன் கூட்டியனுப்பி யும் என்றதனால் பெண்களுக்குச் சொந்தப் புருடர் யாவர். பிள்ளையவர்கள் மனைவி கள்ளப்புருடருடன் கூடி வாழ்ந்ததற்காதாரமென்னை? பிள்ளைய வர்களாலேயே பவர்மனைவிகொரு புருளை நியமித்துக்கூட்டியனுப்பப் பட்டால் அவன் கள்ளப்புருடனாவானா? பிள்ளையவர்களின் ஊழிற்கும் அவர் மனைவியின் ஊழிற்கும் என்ன சம்பந்தம்? இவர் உலகில்நடக்குமனைத்தும் மானுஷீகமென கருதியவராதலி னவ்வாறு கூறார். இவரையன்றியுள்ள சைவசம்பிரதாயிகளெவரும் இவ்வாறு கூறார். அவர்கள் பிரார்த்துவங்களைப் புசிப்பிப்போன் கடவுளென்றும் புசிப்போர் ஆன்மாக்களென்றும் ஆன் மாக்கள் சத்தந்த நனரென்றும் கூறுநூல்களிலுடன்பாடுள்ளவர்க ளாதலி னென்க.

வன்மையற்ற உண்வினையுடையராய் மெல்லிய உடலினையுடையராய் ஒடுங்கிய பொறிகளையுடையராய் சிவயோகியாய் விளங்கிய இராமலிங்க பிள்ளையவர்கள் அநேகமாயிரம் பெண்களைக் கற்பழித்தாரெனக் குறிப்பித்த லான பிள்ளை வரங்கொடுத்த லென்பது அநுதிதமும் தவறுமாயுள்ளதே யன்றி உண்மையன்றென்க.

இவர் எடுத்துக்காட்டும் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும்பிள்ளையவர்களின் பாடலைக் காட்டவேண்டியவராக அங்ஙனம் காட்டவகையின்றி தம்மனம் போனவாறெல்லாம் எழுதியிருத்தலே அதற்குச் சான்றென்க.

பின் சிலரைத்தம்மைப்போல சாதிமுதலியவற்றைத் துறந்த துறவில் விடுத்தும் அலைத்தவர் இராமலிங்கபிள்ளையாம் பாவி அன்றோ? என்றார்.

சாதி முதலியவைகளைத் துறத்தல் துறவன்றென்று இவர் கருதியவ ராதலின் சாதிமுதலியவற்றைத் துறந்ததுறவினை இகழுகின்றனர்.

சாதிமுதலியவைகளைத் துறவாது பின்னெதைத் துறப்பது துறவு. துறவறத்திலிவருக்கு விருப்பமில்லாவிடி னதனை இகழுதலந்மாருமா? சாதி யாதிகளைப் பந்தமெனவும் பொய்யெனவும் அறிந்தவிட்டவனே துறவி யென்பதனை இவரறியாது கூறிவிட்டதனால் விவேகிகளதனை அங்கேரிப் பார்களா?

யாம் முன்னுரைத்த ஆதாரங்களால் அது புண்ணியச்செயலாக அறி யப்படலானும்பிள்ளையவர்கள் இச்செயலால்எவ்வாறுபாவினாவார். நமீதன்

பர்க்குப் புண்ணியமனைத்தும் பாவமாகவும் பாவமனைத்தும் புண்ணியமாகவும் தோற்ற நேர்ந்தது வியப்பேயாம்.

இவரிவ்வாறு கூறுவதற்காதாரமிது எனக்காட்டாமையால் யாமும் இவர் மெம்மெனக் கூறியவைகளைப் பொய்யென மறுத்தாம்.

பின் எத்தகைய உலகாயதர் தாமும் பூப்புள்ளனைப் புணருதற்குக் கூசுவர். நமது இராமலிங்கபிள்ளையோ தாம் அப்படியுள்ள பெண்களைச் சேர்ந்ததாகத் தாமேயுரைத்துனர் அப்பாடல்கள் வருமாறு என்று வரைந்து அதன்கீழ் “பூப்புப்பெண்களைப் புணர்ந்தாரிலிங்கர்” என்ற தலைப்பின்கீழ் “போகமேவிழைந்தேன் என்றும் பூப்பினும் பலகான்மடந்தயரென்றும்” ஆரம்பிக்கப்பெற்ற இரண்பாடல்களைக் காட்டி இருக்கின்றனர்.

இவ்விதமாகப் பாடியிருப்பதனா விவர்பிள்ளையவர்களை “பூப்புடைப் பெண்களைப் புணர்ந்தாரிலிங்கர்” என்றிகழுக்கின்றனர். ஒருவர் தமது குற்றங்களைக் கடவுளிடம் விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்வதில் உபயோகப்படுத்தும் மொழிகளின் தாரதம்மியங்களை ஆராயாது அவரவ்வாறு கூறியிருத்தலால் அச்செயல் செய்திருப்பாரெனக் கோடல் நியாயமாகாது; கடவுளைத் துதித்த ஒவ்வொருவரும் தந்நிலையை இழித்துக்கூறுவது இத்தேசத்துச் சைவசம்பிரதாயிகளின் வழக்கம் என்பதனை மறந்து இவ்வாறுரைத்தனர்.

“பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டெனைக் கண்ணால் வெருட்டி முலையான் மயக்கிக் கடிதடத்துப் புண்ணங் குழியிடைத் தள்ளியென் போதப்பொருள் பறிக்க எண்ணு துனைமறந்தே னிறைவாகச்சியே கம்பனே.” எ - ம்.

“ஈங்கிவைசெய்யாதுயாங்கனெல்லாம்
பழுதின்றுயர்ந்தஎழுநிலைமாடத்துஞ்
செந்தாதுதிர்த்தந்தாவனத்துந்
தென்றலியங்குமுன் நிலகத்துந்
தண்டாச்சித்திரமண்டபமருங்கிலும்
பூவிரிதரங்கவாவிக்ககையிலு
மயிற்பெடையாலக்குயிற்றியருன்றிலும்
வேண்டிழிவேண்டியாண்டாண்டிட்ட
மருப்பினியன்றவாளரிசுமந்த
விருப்புறுகட்டின்மீமிசைப்படுத்த
வைவகையமளியினைமேற்பொங்கத்
தண்மலர்கமழும்வெண்கிலிலிரித்துப்
பட்டினுட்பெய்தபதநுண்பஞ்சி
னெட்டணையருக்கொட்டைகள்வரப்பிப்

பாயன்மீமிசைப்பரிபுரமிழற்றச்
சாயலன்னத்தின்னநர்நடைபயிற்றிப்
பொற்றோரணத்தேச்சுற்றியதுகிலென
வம்மென்குறங்கிலெனம்மென்கலங்கங்
கண்ணுமனமுங்கவற்றிப்பண்வர
விரங்குமணிமேகலைமருங்கிற்கிடப்ப
வாடரவல்குலரும்பெறனுசப்பு
வாடவீங்கியவனமுலைகதிர்ப்ப
வணியியல்கமுகையலங்கரித்ததுபோன்
மணியியலாரங்கதிர்விரித்தொளிர்தர
மணிவளைதாங்குமணிகெழுமென்றோள்

வுத்தரியப்பட்டொருபாலொளிதர
வள்ளைவாட்டியவொள்ளிருகாபொடு
பவனத்தருகாத்தரளநிறைத்தாங்
கொழுநீண்டருமிமொன்றுபதித்துக்
காலன்வேலுங்காமபாணமு
மாலகாலமுமனைத்துமிடவைத்த
விரண்டுநாட்டும்புரண்டுகடைதுயல்தர
மதியெனமாசறுவதன்மவிளங்கப்
புதுவிரையலங்கல்குமுன்மிசைப்பொலியு
மஞ்சொன்மடந்தையராகந்தோய்த்தும்”

என்றும் பட்டினத்தடிகள் புணர்ச்சித்திறத்தினை விரித்துக் கூறித் தாமஸ்
வாறு செய்ததாகக் குறிப்பிட்டிருத்தலானும்.

தாயுமானவரி.

“யாம் பாலியேம், விரவு மறுசுவையி னொடு வேண்டுவ
புசித்தரையில் வேண்டுவ வெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடை வைகியே
வேறொரு வருத்தமின்றி
அபக லேழையர்கள் ஈசையாக மாயினேம்.” எ - ம்.

“மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதல்போன்
மென்சிலம் பொலிக ளார்ப்ப
வீங்கிப் புடைத்து விழுசுமை யன்னகொங் கைமட
மின்னார்கள் பின்னேவலாய்
வென்போ லலைந்தவர்கள் கற்றார்கள் கல்லார்க்
ளிருவர்களி லொருவ ருண்டோ
என்செய்வேனம்மம்ம வென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்து மொழிவேன்.” எ-ம்.

“வீடுகித்தனாந்து விழுமுலையார் மேல்விழுந்து
தாங்குமதன் சோம்பைத்துடைக்கு நாளெந்நாளோ”?-எ-ம்.

“பருவங்குலவுகின்ற மடமங்கையர் தொடங்கு
கபடந்தனில் விழுந்துகெடுகினைவாகி,
விலையின்புடைமறிந்த மறியென்ற வசமுண்டு.

வசனத்திரமுமின்றி அவரிநழுவல்
பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
பகரும்படிதுணிந்து குழல்ழகாக
மாலைவகைபலகுடியுடனே.

பதுமந்தனை யிசைந்த முலையென்றதை யுகந்து, வரிவண் டென
வுழன்று கலிலெனவாடுஞ்-சிறுகிண்கிணி சிலம்பு புனைதண்டைகண் முழங்
கும். ஒலி நன்றென மகிழ்ந்து செலிகொணராசி, பசுமஞ்சளின் வியந்த
மணமுந்திட முகந்து, பவமிஞ்சிடவிறைஞ்சி, வரிசையினூடு,

காலின்மீசைமுடிசூடிமயலாயி

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென்பதை மறந்து
மதனன்சலதீபோங்க விரணமதான
அளிபுண்டனை வளைந்து விரல்கொண்டேற வளைந்து
சுரதஞ்சுகமிதென்று பரவசமாகி

மருவுந்தொழில் மிகுந்து தினமுந் தினமும் விஞ்சி வளரும் பிறை
குறைந்தபடி மதிசோர. எ. ம்.

பெண்போகஞ் செய்ததாக உரைத்திருத்தலை இனியேனுங் காணுமி
வர் பட்டினத்தடிகளும் உலகாயதர் தான் தாயுமானவரும் உலகாயதர்
தான் என்று கூற மனமிசைவாரா? இவ்விரு பெரியோர்களு மடவாரைப்
புணர்ந்தோமெனச் சுருங்க வுரையாது நன்றாய் புணர்ச் சித்திறங்களை
விரித்தே உரைத்திருக்கின்றனர். இவர்களின் ஸூலின் வழியொழுதுவோ
ராதலின் பிள்ளையவர்களும் தமது குறைகளைக் கடவுண்மாட்டு விண்ணப்
பஞ்செய்தது தவறாதுமா? உலகாயத மதத்தர் கடவுளைச் சுட்டிய முறைப்
பார்களோ? உரையார் என்பதை இனியேனு நினைப்பாராக.

அவர் சொன்னதைத் தானே நாமுரைக்கின்றோம் நாம் புதிதாக வெ
தனையு முரைக்கவில்லையே யென்பீரேல். நீவிர் காட்டிய பாட்டின் முதலா
வதின் இரண்டாவ தடியில் - “ஏகமே பொருளென் றறிந்திலேன்” எ - ம்.
இரண்டாவதன் இரண்டாவதடியில் “பள்ளனேன் கள்ளனே” எ-ம். அதன்
ஞெடான மூன்றாவது பாடன் முதலியவைகளில் “புழுத்தலைப் புலையேன்”
எ - ம். “கொக்கனேன்” எ - ம். சுணங்கன் சழக்கன். எ - ம். பட்டிமாட
னையேன். எ - ம். பூனையேன். எ - ம். குப்பைமேற்போட்ட நெட்டிலைய

னையேன். எ - ம். குப்பைமேற்போட்ட நெட்டிலை - உண்டு கழித்த எச்சலிலை. வெறியேன். எ - ம். துரும்பினுங் கடையேன். எ - ம்-அசடன் எ-ம். அறிவிலேன். எ - ம். கழுதெலாமனையேன். எ - ம்.

வருமிகைகளை யெல்லாம் சம்மதமாகக் கொண்டால் பூனை, நாய், எச்சலிலை; எருது முதலியவாக பிள்ளையவர்கள் உருக்கொண் டிருந்தாரென்ற மதுவாயா லுரைக்க நேரும். அங்ஙன நேர்ந்தால் உலகாயதருக் கிவையுடன்பாடா வென்பேம் ஆம் என்றால். போம் உமக்கு உலகாயத மதப்பெயரன்றி அதனிலை தெரியா தென்பேம்.

இதனாலு புறத்திலுஞ் சொற்பல்குதலன்றி முடிவு சித்திக்காத. ஆதலின், முன்னுளோர் கூறியவாறு தங்குறைகளைக் கடவுள்சன்னிதியில் கூறிய பிள்ளையவர்கள் பூப்புடைப் பெண்களைப் புணர்ந்தா ரென்றது தவறென்க.

பின் இப்பாடல்களுக்கு ஆத்தும விசாரத் தழுங்கல் என்னும் பெயர் கொடுத்தார். இவை தானே ஆத்துமவிசாரத் தழுங்கல் நல்ல அழுங்கல்! அழுங்கல்!! நீவீர்களும் அழுங்கல் என்றார்.

நியாயத் தெரியாதார் வாயில் வந்தனவற்றை அஞ்சாது கூறுமாறு இவரும், கூறுகின்றாரே அன்றி இன்ன நியாயத்தாலிது கூடாது என்று கூறாமல் வானாபரிகசிக்கின்றனர்.

இவருக் கதல் பொருள் தெரியாமையா லழுவேண்டுமதை விடுத்து பிறரை நோக்கி நீங்களும் அழுங்கல் என்று கூறியதே இவரது நுண்ணறிவனை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

ஆத்தும விசாரத் தழுங்கல். என்பதற்கு சீவவியாபாரத்துக்காக வருந்தல் என்றே பொருள். ஆன்மா இறைவனைக்கூடியனுபவிப்பதனை விடுத்து மலத்தைக்கூடி யனுபவித்தல் தக்கதன்றென வருந்துவோர் சன்மார்க்க சைவராதலின், சன்மார்க்க சைவரனைவருக்கு முடன்பாடான அப்பெயர் இவர்க்கு விகாரமாகத் தோன்றிய தாசசரியம்.

பாடலின் பொருளுக் கேற்பவமைத்த பெயரை ஆராயாது தவறெனச் சட்டியது தவறென்க.

பின். சமயாசாரிய சுவாமிகள் - குலம்பொல்லேன் முடலாகக் கூறியதுபோல கூறினானெனச் சிறிதும் பொருந்தாது. என்னை இங்ஙனம் ஒரிடத்தும் சமயாசாரிய சுவாமிகள் முதலிய இருவருட்பாக்காரர். கூறாமையானும் இராமலிங்க பிள்ளையிடம் இக்கொடுஞ் செய்கைகள் சாங்காறு மிருந்தமையானு மென்க. இதற்குதாரணம் இடக்கடடக்கலாகலின் வெளிப்படுத்த வென்கினேம். என்றார்.

சமயாசாரியர்கள் இவ்வாறு ஒரிடத்தும் உரைத்திலர் என்றமையால் அவர்கள் உரைத்தவற்றிற் சிலகாட்டுகின்றும்

114 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தாப்பண கண்டன

“கொள்ளேர் பிளவகலாத் தடங்கொங்கையர்
கொவ்வைச் செவ்வாய் விள்ளே னெனினும்
கண்டாய். எ - ம்.

காருறுகண்ணிய ரைம்புலனாற் றங்கரை மரமாய்
வேருறுவேளை விடுதி கண்டாய். எ - ம்.

செழுகின்ற தீப்புருவிட்டிலில் சின்மொழியாரிற்
பன்னாள் விழுகின்ற வென்னை விடுதிகண்டாய். எ - ம்.

கொழுமணியேர் நகையார் கொங்கைகீதூன்றிடைச்
சென்றுகுன்றி விழுமடியேனை விடுதிகண்டாய் எ - ம்.

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டி
டுகண்டாய். எ - ம்.

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப்பலாப் படித்தி
யினொப்பாய் விழைதருவேளை. எ - ம்.

“சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன்றிற மறந்திங்கிருள் புரியாக்கை
யிலே கிடந்தெய்த்தனன்.” எ - ம். அனேக இடங்களில் மாதர் மோகத்
துச்சிக்கியதாக சமயாசாரிய சுவாமிகளுள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறி
யிருத்தலானும்,

“செஞ்சேலன கண்ணார் திறத்தே கிடந்துலறி, நஞ்சேனாடியேன்
நலமொன் றறியாமையினால்; என்று சமயாசாரிய சுவாமிகளுள் சுந்தரமூர்தி
த்திசுவாமிகளும்,

“தம்மானங் காப்பதாகித் தையலாரீ வலையுளாழ்ந்து
அம்மானைய முதன்றன்னை யாதியை யந்தமாய
செம்மான வெள்ளிகொண் மேனிச்சிந்தையு ளொன்றிநின்ற
எம்மான நினையமாட்டேன்”

என்று சமயாசாரிய சுவாமிகளுள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் கூறி
யிருத்தலின் இவர் சமயாசாரிய சுவாமிகள் அவ்வாறு கூறினரில்லையென்று
கூறியது தவறென்க.

சமயாசாரிய சுவாமிகள் - குலம்பொல்வேன் முதலாகக் கூறியன
பிறர்க்குரியவையாயின் அவர் அன்பற்றவரும் பொய்சொற்றவரும் ஆவர்.

அவர்கண்ணீராரூயொழுக அழுதழுது பாடினாரென ஆங்காங்குரைத்
திருத்தல் நாடகத்தின் பாற்படும் என்பதனை மறந்து இவ்வாறு கூறினர்.
சந்திரவதி முதலிய வேஷங்களைத் தாங்கி நிற்கும் ஆடவர்கள் கேட்போர்
மனமுருகுமாறு தேவதாசன் முதலியரின் மரணத்துக்காக அழுது புரண்
டடித்துக் கொள்ளுதலையன்றோ இவர் கூறிய பாகங்களில் சமயாசாரியரா
கின்றனர்.

கூத்திலமுலோன். உண்மையில் துக்கமே யில்லாது நடிப்பாக அமூல தனை அறிந்துள்ளவர்கள் அவன் துக்கத்தா லுழுகின்ற னென்று நம்பு வார்களா? அவ்வாறே பிறரின் பொருட்டே சமயாசாரிய சுவாமிகள் உருகி உருகிப் பாடியதென்றால் உருகுதல்முதலிய அவர் செயலனைத்தும் பொய் யாகி அவர்முத்தியும் அவ்வாறே நடிப்பாக முடியும். இத்தேயத்து நன்மக்க ளிலெவரும் இவ்வாறு எக்காலத்தும் நினையார் ஆதலின் இது இப்பூர்வ பக் கத்தாரப்பிராயமேயாம்; ஆகவே இவர்கள் சமயாசாரியர்களிடம் நன்கு மதிப்பு வைத்திருப்பவர்களென்று யாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டுவதன்றும்.

சமயாசாரியசுவாமிகள் அன்பின் மேலீட்டால் ஒப்புமுயர்வுமற்ற இறை வன் முன்னா தம்மையன்றிப் பிறரின் பொருட்டுத்தா நடிப்பாகக் கூறினா டென்றல் தவறென்க.

அநுசிதமான அநேகஞ் சொற்களால் தமது வழுச்ச வடிவை அலங்க ரித்த இவர் இதற்குதாரணம் இடக்கரடக்க லாதலால் வெளிப்படுத்த வென் கினேம். என்ற தெதனையோ? இடக்கரடக்கலென்பது நன்மக்களிடத் தே சொல்லத்தகாத சொல்லே அவ்வாய் பாடுமறைத்துப்பிறவாய் பாட்டால் சொல்வதன்றோ? அதுமலங்கழீஇவருது மென்பதைக்கால் கழீஇவருது மென்றும் பீ என்பதைப்பகரவீ என்று மபவ்வீ என்றும் கூறுவன வாதியவே யாம். ஆகவே தருதிவழக்கிற்குரிய இடக்கரடக்கலை வெளிப்படுத்த வென்கி னேம் என்று கூறுதல் தவறென்க.

இடக்கர்மொழிகளை அவைகளை யுணர்ந்தும் வேறுமொழிகளால் கூறு வதே இடக்கரடக்க லாதலின் இடக்கரடக்கலைக் கூறவென்றும் இன்னோர் இடக்கர் மொழிகளை உரைக்க வென்கார்போலும் இத்தென்ன விபரீத உண ர்ச்சி இடக்கரடக்கலை உரைக்க வென்குதல் தவறென்க.

பின், பெண்ணோயிறற் பெரிதும் வருந்திய இவர் சிவனானது பேர்தி சயமே என்றார்.

இவர் சன்மார்க்க சம்பிரதாய முணர்ந்தவரை யொப்ப விவகரிக்க வந தாரேயன்றி இவர் கூற்றனைத்தும் சன்மார்க்க விவோதமானவையே.

சிவமாய் விளங்கும் ஞானிகள் இருவினையற்றவராயினும் மூவகை பிரார்த்தைவ கன்மங்களை அநுபவித்தே தீருதல்வேண்டு மென்பதனை மற ந்து கூறுகின்றார்.

ஒருவன் ஒருவனைப் பார்த்து இவன் சில்லாண்டுகளுக்கு முன்னா சிறுவகை இருந்தானாதலின் இப்பொழுது பெரியோனானென்பது தவறு என்றால் அதனை யாவறேனும் சரியென் றங்குகிறீப்பார்களா? ஓரான்மா ஒரேசனனத்தில் காம போகாதிகளினும் சிவானுபவத்திலும் நிற்காது என் றன்றோ இவர் கருதுகின்ற இவர திம்மொழி ஞானசார முடையாரிடம் பயன்படாதென்க

116 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

பிள்ளைவர்கள் பெண்ணையால் பெரிதும் வருந்தினாரென இவரும் இவரினத்தருங் கூறுவார்களேயன்றி வேறெவரும் அவரைக் காமநோயால் வருந்தினாரென்றும் இவரொழுதி யிருக்கும் ஆபாசச் செயல்களைச் செய்தாரென்றும் கழறுவாரல்லர்.

இவ்விதமான பாடல்களைப் புதிதாகக் காண்பவராதலின் இவர்க்கதிசயத்தினை வினாக்காம விராது. அதனாற்றான் அதிசயத்திலும் பேரநிசயமென்றார்.

பின், என்னைக் கொடுத்தேன் பெண்பேய்கட் கின்பமெனவே யெனக்கவர்களோய் தன்னைக் கொடுத்தார் நானந்தோ தளர்த்து நின்றேன். என்னும் பாடலடியை எடுத்துக் காட்டி பிள்ளை பெண்ணையிற் பெரிது மலமந்தார். என்று கூறிமகிழுகின்றார்.

இவர் காட்டிய பாடலில் பெண் போகத்தைப் பிள்ளை யவர்கள் இகழ்ந்து கூறியது தவறானால் இவருக்குப் பெண் போகத்தைப் புகழ்ந்து கூறியபாடலே நியாயமாகவேண்டும் அவ்வாறானால் இவர் கொள்கை சால்வழகிதேயாம்.

ஒற்றியூரின் க ணெழுந்தருளியிருக்கும் ஒளிமணியருவப் பெருமானே அடியேன் பெண் பேய்களின் வசமாகிக் கண்ட வின்பமென்பது துன்பமன்றி வேறென்றின்மையில் ஆவாகெட்டேனே என இளைத்துநின்றேனல்லது செவ்விய பொன்னைக்கொடுத்தும் பெறுதற்கரிய பொருளே உன்னை துதிக்கின்றிலேன் துன்பத்தைத் தருகின்ற பாவச் செயலினையுடையேன். எதற்காக இவ்விடத்தில் நிற்கின்றேன் என்னும் பொருளைத்தரும் அப்பாடலைக் காணும் ஒவ்வொருவரும் பிள்ளையவர்களின் அன்பின்றிறத்தைக்குறித்து வியந்து பேசுவார்களேயன்றி இவர்களைப்போல இகழ்ந்துபேசமாட்டார்கள்.

“என்னைக் கொடுத்தேன் பெண்பேய்கட் கின்பமெனவே

யெனக்கவர்களோய்

தன்னைக் கொடுத்தார் நானந்தோ தளர்த்துநின்றே

னல்லதுசெம்

பொன்னைக் கொடுத்தும் பெறவரிய பொருளே யுன்னைப்

போற்றுகிலே

என்னத் கொடுத்தபவமுடையே நென்றாக்

கிவணிற் கின்றேனே.”

என்பதில் குணமன்றிக் குற்றபின்மை விவேகிகள் அறியாதிரார்.

பின் இதனாலே பெண்ணையாற் பீடிக்கப்பட்டாரென்பது நன்குவிளங்கும். பூப்புள்ள பெண்களைப் புணர்ந்தா ரென்பதும் இதனாற் சித்தித்தது பூப்புள்ளப் பெண்களைப் புணர்ந்த இவர்க்கப் பெண்ணைய் வந்த கென்பது ஓரநிசயமன்று. அதற்காகவே இரசஞ்சேர்ந்த மருந்தினை பரிகா

நிகர்தப் பிள்ளையிடம் வாங்கியுண்டு அதனாலே இராமலிங்கபிள்ளைக்குப் பற்களும் விழுந்தமை யார்க்குத் தெரிந்ததொன்றே என்று வரைந்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாறானால் நாமெடுத்துக்காட்டிய பாடல்களின்வண்ணம் பட்டினத்தடிகள், தாயுமானார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் முதலிய பெருந்துறவிகளும் மாநரைப்புணர்த்தவல முற்ற இழிவிற்குப் பாக்கிராதல் வேண்டும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் அக்குற்றத்துக்குரியவாராவர். இக்காட்டிய பெரியோர்களைத் தமது ஆன்மார்த்தமூர்த்தியான சிவபெருமானாகப் பாவித்து வணங்கும் பிள்ளையவர்களும் அவர்களுடனில் விழிவுக்குரியராதலுண்மையே லதனாலிழுக்கின்றன்க. அவ்வாறியைத்தற்கெவருமியையாராதலின் இவர் காட்டிய வளைத்தும் இவர்க்கும இவரினத்தவர்களுக்கும்மத்திரம் உடன்பாடாகுமேயன்றி இத்தமிழலகினருக்குடன் பாடாகாதென்க. ஒருவர் பாடலின் உட்கருத்தினை நோக்காது ஒன்றிவண்டு சொற்களைக்கொண்டு நம் மனம்போனவாறு அதனை இழுத்தலைத்தால் அது நிலையுமா நிலையுருதென்க.

பிள்ளையவர்களிடம் அநேகம் பெயர்கள் அநேகம் மருந்துகளைத் தெரிந்துகொண்டு அதனால் சிறந்தவைத்தியர்களாகி தின்றும் இவ்வயலில் இருக்கின்றார்கள். என்பதனை இவாரியாதவாராதலின் பரிகாரிக்கத், பிள்ளையிடம் இருச்சுஞ்சேர்ந்த மருந்துண்டு பற்களை யிழங்கனர் என்று கூறுகின்றனர்.

வைத்தியனுக்குப் பரிகாரியெனப் பெயரிருப்பினும் இத்தேயத்தில் அம்பட்ட வைத்தியர்கட்கே அப்பெயர் வசமாகுகின்றது.

பரிகாரிகர்த்தப்பிள்ளையானது எந்த ஊரிலோ அறிகிலேம்.

இரசங்கலந்த மருந்தருந்தினால் பற்கள் விழுந்து போமெனச்சாமாளியர்கள் உரைப்பதனை நம்பி இவர் இரசங்கலந்த மருந்தருந்தி இராமலிங்கபிள்ளை பற்களை யிழந்தார். என்றுகூறுதல் பெருந்தவறு இராமலிங்கபிள்ளை இரசங்கலந்த மருந்தருந்தவுமில்லை அவர்பற்களை இழக்கவுமில்லையாதலின் இவர் கூற்றுவெறுங் கூற்றென்க.

இரசங்கலந்த மருந்தினாலும் தனி இரசமருந்தினாலும் பற்கள் விழுந்து போமெனக் கூறியது வைத்திய சாத்திரத்திற் பழக்கமுன்னவொன்று காட்டற்குப்போலும்; வைத்திய சாத்திரமானது இவ்வாறு கூறுதற்கு இடந்தரா தென்று எச்சரிக்கின்றோம்.

இதுபற்றியே தீராவிடப் பிரகாசிகை, 102 - ம் பக்கத்தில்
(குதர்க்காரணிய நாசமகாபரகூ கண்டனம்.)

வெள்ளைமா நதியின்மாதே விளங்கவோரார் கண்ணோ
ஹன்னாயிர் துறந்தோர் யாக்கை யுங்குறப் புதைப்பித்திடிக்

118 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

கொன்னையா மாந்தர்கூடி யுயிர்ப்பிப்பலெனப் பொய்கூறி
வெள்ளிடி யொடுநோயுண்டு வீந்தவன் மருளுனுவான்.

என எடுத்துக் காட்டப்பட்டது என்றார்.

திராவிடப் பிரகாசிகையின் ஆசிரியர். யாழ்ப்பாணத்துச் சபாபதிநாவலர். இவரிதனை யியற்றி யசுரித்தது சென்ற விகாரி வருடம் கார்த்திகைமீ அது இப்பொழுது நிகழும் விசுவாவசனா சித்திரைக்கு. ஐந்து வருடமும் ஐந்து மாதமுமாகியது. அதனுள் இவர் காட்டியபடி குதர்க்காரணிய நாச மகாபாச கண்டனத்தி லுள்ளதென்று இவர் காட்டிய பாடலைக் காட்ட வில்லை. அன்றியும் காட்டியதனிலும் வீந்தவன் மருளுனுவான் என்றும் காட்டவில்லை. ஆதலினிது குதர்க்காரணிய நாசமகாபாச கண்டனமென்னுஞ் சுவடியிலுள்ள தன்றென்றும் அங்ஙன மொருசுவடி இதுகாறுமெவரு மெழுதினா ரில்லையாதலின் சபாபதி நாவலர் போலியருட்பா மறுப்பின் பெயரையே வரைந்திருக்கின்றனர். தாமே போலியருட்பா வழத்திரட்டெனப் பெயர்த்து வேறெடுத்துக் காட்டுதும் என்று வரைந்து வைத்து இறந்தனர். முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே போலியருட்பா மறுப்பென்னும் வழச்சுவடியை அதுதோன்றிய தொண் ணூறுநாட்களுக்குள்ளேயே குதர்க்காரணிய நாசமகா பாசினால் கண்டித் தொதுக்கியும் பின்னரு மதனையே மீட்டும் மீட்டும் எழுதுமிவர்களின் விடாப்பிடிக்கு நகையாதா ரிந்நாட்டில் வெகு சுருக்கமென்க.

தாமே ஒரு பாடலைப்பாடி இது அதனிலுள்ளது என்று கூறினாலதனை படியாமாந்தரன்றிப் படித்த மனிதர்கள் நம்புவார்களா? யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலரை யபிமானித்த யாழ்ப்பாணத்துச் சபாபதிநாவலர் கூறிய ஆபாச விஷயங்களை சன்மார்க்கிகள் அங்கீகரிக்கா ரென்பதனை இனியேனு மிவருணர்வாராக. பிள்ளையவர்கள் பாடல்கள் அச்சயந்திரமேறிப் புத்தக வருவமாகிப் பலவாபிரஞ் சனங்களின் கரங்களில் தங்கி அவர்களுஞ்சுறையுட் புருந்துறைத்து வேருன்றி நிற்கத் தொடங்கியபின் இருபத்தெட்டு வருஷங்காறு மாலோசித்து ஒரு பாடலெழுதி தமது திராவிடப் பிரகாசிகையினொருபுறத்துத் துரபிமானத்தாற் சொருகி வைத்ததனால் இந்நாட்டுச் சந்தனர்களில் விருப்பமுன்னவர்கள் பிள்ளையவர்களின் பாடலை அலட்சியஞ் செய்வார்களா?

கிறித்தவர் முதலிய அன்னிய மதவாதிகள் தெருக்கள் தோறுநின்று வேதசிவாகமங்களையும் கடவுளையும் அளவு கடந்து இகழுக்கின்றார்களே அதற்காக இத்தேயத்தவர் சைவமுதலிய மதங்களில் வெறுப்புக்கொண்டு அன்னிய மதங்களில் பிரவேசித்தார்களா? பிரவேசிப்பார்களா? அதுபோல இவர்களின் இகழ்ச்சி மொழிகளைப் பொருட்படுத்தி இத்தேயத் தறிஞர்கள் மகிழாரென்பதனை இவரறிந் திருந்தால் திராவிடப் பிரகாசிகையை யெடுத்துதாரணங் காட்டார்.

பின் இங்ஙனம் உலகாயதமதப்பயனை யடைந்த இவர் உலகாயதத் தைக் கண்டித்ததும் பின்னர் எம்மதமுஞ் சம்மதமென்றதும் தருதியில்லாதனவேயாம் என்றார்.

சிவனைபெருமாத் துதித்தவர்கள் துதிப்பவர்களைவரும் உலகாயத மதப்பயனை அடைவதுண்மையேல் இவரும் அடைவர் அங்ஙனமெந்த நூலு முரையாமையால் இவருரை வெற்றுவரையென்க.

இவர் பின்னையவர்கள்முன் எம்மதமுஞ் சம்மதமென்றார் என்றவர். உலகாயதத்தைக் கண்டித்தது சுவென்று கூறிப் பின்னர் உலகாயதத்தைக் கண்டித்த இவர் பின்னர் எம்மதமுஞ் சம்மதமென்றதும் தருதியில்லாதன என்ற இவர் முன்னொடு பின் முரணிக்கூறியதே தருதியற்றதென்க.

உலகாயதக் கொள்கையை ஒப்பாததென் என்றதற்கு உலகாயதக் கொள்கையை ஒப்பவேண்டியவிடத் தொப்பியும் மறக்கவேண்டியவிடத்து மறுத்தும் கூறுதல் ஆன்றோராசாரமாதலின் இழுக்கின்றென்றும் உலகாயதத்தைக் கண்டித்ததாக ஆதாரம் காட்டாமையால் தம்முரை தவறென்றும் ஒவ்வொராட்சேபங்களுக்குத் தேவாரம் திருவாசகம் பதினோரார்திருமுறை தாயுமானவர் முதலிய பிரபல சுருதிகளால் விடையிறுத்து எமது நியாயவச்சிரசூடாரத்தால் இராமலிங்கபிள்ளை பாட லாபாசதர்ப்பணச் சுவடியின் உக - வது பக்கமுதல் ௩௩ - வது பக்கம் வரைக்கும் அழிக்கப் பட்டமை காண்க.

மாயாவாதவைவங்களை மறுத்தாரென்றதன் மறுப்பு.

மாயாவாத வைணவங்களை மறுத்தார் என்ற தலைப்பின்கீழ் எம்மதமுஞ் சம்மதமென்ற இராமலிங்கபிள்ளை உடனே அதனை மறந்து நாம் பிரமமென்னும் போலி வேதாந்திகளையும் வைணவத்தையும் கண்டித்ததென் என்றார். இவர் சைவசமயமானது எல்லாமா யல்லதுமா யிருக்கு மதமென்பதனையும் அதனதன் அளவிற்குச் சம்மதமென்றன்றி எல்லா மதமும் ஒரு தன்மையானதுதான் ஆதலின் சம்மதமெனக் கூறுவதன்றாதலின் பின்னையவர்களும் அங்கீகரித்து மறுத்திருப்பின் இழுக்கின்றென்றென வுணராததென்.

மாயனு மயனுங் காணாத கடவுளென்றதனால் வைணவ இரணிய கருப்ப வாதங்களை மறுத்தார் என்றார். இதனால் சைவ சமயத்துக்குஞ் சமயிகளுக்கும் இழுக்கொன்று மில்லையாதலினிவைகளை யெடுத்துக்காட்டிதல் அது சிதமென்க.

பின்னும் மாயாவாதத்தைமறுத்துங்கொண்டார் என்றாரப்பித்து சத்து என்பது பிரமமொன்றேயுள்ளது. எல்லாம் ஒன்று என்பது மாயாவாதக்

கொள்கையாகும். என்று சில பாடல்களைக்காட்டி அவைகளை மாயாவாதத்தை மறுத்துக்கொண்ட பாடல் என்கின்றார்.

அவைகளிலொன்று

இவ்வுலகங் கானலென்றே சொல்லும் வகையறிவித்தாய் என்பது மாயாவாதத்தை மறுத்துக்கொண்டதாம்.

இங்ஙன முரைத்தல் மாயாவாதமன்று சைவசன்மார்க்கமேயா மென்பதனை அறியாதாராதலின் மயங்கிக் கூறுகின்றனர். தாயுமானசுவாமிகள் “பாராகியண்டமெலாம் படர்கானற்சலம்போற் பார்த்தனையே என்று கூறியிருத்தலினாலும்.

திருப்போநர் சந்நிழிறையில்.

“சுருதியின்றினிவா னினைவுகொண்டெலகந்துச்ச மென்றுணர்த னிச்ச மமாம். கருதுறுநினைவையடக்கி யிவ்வுலகங்நானலென் னுணர்ந்திடல்சமாதிரி உருவகையாய் முன்னுரைத்தவையின்றி யிலங்கறி வருமாயிருத்தல், பொருவறுசகச ஞானமென் றிசைத்தான் போரிவாழாறுமா முகனே” என்று கூறியிருப்பதனாலும் சைவசன்மார்க்கப் பாடலேயாதல் காண்க.

“பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலிற் புலம்பாரின்ற” என்று சமயாசாரிய சுவாமிகள் கூறியிருத்தலின் உலகங்கற்பனை யெனவுங்கானலீ ரொளவுங் காண்டல் மாயாவாத மாகாதென்க.

“துக்கி முன்செய்த பொய்யறத்துகளுநுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, யாக்கியாண்டு தன்னடியரிற் கூட்டிய வ்திசயங்கண்டாமே.” என்று தமிழ் வேதங் கூறுதலின், அருட்சோதியானே னென்றது மாயாவாதமாகாதென்க. “எல்லாமறிந்த வறிவினைநானென்னி; யெல்லாமறிந்த விறையெனலாமே”-என்பது திருமந்திரமாதலானும்சன்மார்க்கிகள் சிவோகம்பாவனை யுடையாதலினாலும், தானேநானானென்றதாமாயாவாதமாகாதென்க.

“ஏகனனேகனென்றும்;” ஒன்றாகியுலகனைத்து மாணர்தாமே” என்று தமிழ்வேதங் கூறலின் - எல்லாஞ் சிவருபமாகக் காணலான வண்ணம் வேறென்னினும் என்றது, மாயாவாத மாகாதென்க.

“சிவனெனச் சிவனென்ன வேறில்லை

சிவனார் சிவனாரை யறிகிலர்

சிவனார் சிவனாரை யறிந்தபின்

சிவனார் சிவனாயிட் டிருப்பரே.”

என்பது திருமந்திரமாதலின் “உள்ளதேயுள்ள திரண்டிலை யெல்லா மொருமயமென வுணர்ந்தனனால” என்றது மாயாவாத மாகாமென்காண்க.

“ஏகநாயகனை இமையவர்க்கரைசை” என திருவிசைப்பாலிலும் “ஒருருவாயினை” எனவும், ஒன்றவன்ருணை ஏகனனேகன்” எனவும் தமிழ்வேதத்துங் கேட்கப்படுதலாலும் ஏகமே பொருளுன்றது மாயாவாத மாகாமை காண்க.

இராமலிங்கபிள்ளை அவர்கள் சன்மார்க்க சைவ சாகவுள்ளவ டென் பதை அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றலற்றவீவர்.

இப்பாட்டுக்களாலே இராமலிங்க டென்பார் மாயாவாத மத்ததைக் கைக்கொண்டவ ரென்பது தெளிவாகக் காணப்படும். என்றார். மாயாவாத சைவசன்மார்க்காதிகளின் தாரதம்மியங்களை அறியாத இவர் மாயாவாதியெனப்பிள்ளையவர்களை உடைத்தல் தவறென யாம்காட்டிய பிரபல நியாயங் கள் நிலைநிறுத்தின ஆதலின் இவருரை வெற்றுவரையென்க.

பின் இங்ஙனம் விவர்த்தமாகிய ஏகான்மவாதப் புறச்சமயக்கொள்கை யுடையவரா திருவருட்பிரகாசுள்ளலாவார். இப்பாடல்களா திருவருட்பா எனப்படும் என்றார்.

இவர் மாயாவாதமொழிகளென மருண்டு காட்டிய மொழிகளைத்தும் வைதீக சைவசித்தாந்த மொழிகளாய் விளங்குதலை நியாயபூர்வமாகத்தமிழ் வேதமுதலியபிமாணங்களைக்காட்டி மறுத்தமையின் இவர் இராமலிங்கபிள் ளையை தீருவருட்பிரகாச வள்ளலார் எனவும் அவர் பாடல்களைத் தீருவ ருட்பா எனவும் கூறக் கடைமப்பட்டவராகின்றார்.

பொருமை காரணமாகக் கண்டனை எழுதவந்தவர் எச்ச நியாயங்காட் டினும் தவ கொள்கையை விடுவாரா? விடார் விடார்.

பின் இம்மாயாவாதமருள் இவர்க் கெவ்வனம் வந்து எழுதிற்றோ கூற மின் என்றார்.

இதனை யிவர் அறிந்துகொள்வதஞலிவர் பக்கத்துக்கென்னவென்றி? மாயாவாத மருள் மூடியது இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களையன்று என்பதே அதற்கு விடை. இராமலிங்கபிள்ளையின் மாணக்கரான வேலுமுதலியாரும் மறந்து மருட்பா வரலாற்றில் வாதியாயருள் விழுங்கி மாயாவாதியாகி என்று இராமலிங்கபிள்ளையை மாயாவாதியாகக் கூறிவிட்டார் என்று கூறி மகிழுகின்றனர் மருட்பா வாலாதென ஒன்று கிடையாது.

பிள்ளையவர்களின் மாணக்கரான வேலாயுதமுதலியாரை ஆறுமுகநா வவர், வேலுமுதலி என்றெழுதியதற்கு அது கூடாதெனத் தக்க சமாதானங் குகர்க்காரணிய நாசமகாபரசி லெழுதியிருப்பதை அறியாதார்போன்று வேலுமுதலியார் என்றெழுதுகின்றனர். இவர் காட்டிய பாடலடியால் அது அருட்பா வரலாற்றிலுள்ளதென்றும் தொழுநூல் வேலாயுதமுதலியார் பாடியதென்றும் அறிகின்றும்.

அது, வேதியாய் மலக்களிம்பை நீக்கியெமைப் பொன்னுக்கும், வாதி யாயருள்விழுங்கி மாயாவாதியனுசிச் சோதியாய் வினையாடுந் தோன்றல். என்பதனிடையில் நின்ற மாயாவாதியனுகி யென்பதன் பொருளுணர்ந்த வரைப்போல குழறிவழிந்தனர். இதன்பொருள். வேதியாய்-ஞானவேதியாய், மலக்களிம்பை-மும்மலங்களாகிய களிம்பினை நீக்கி-அகற்றி, எமை-எம்மை, பொன்னுக்கும் - பொன்னாகச் செய்கின்ற, வாதியாய் - இரசவாதியாய், அருள் - அருளால், விழுங்கி - மூடப்பெற்று, மாயா - கெடாத, ஆதியன் - ஆதி, முழுமுதலான சிவனைத் தன்னி லுடையவனுகி, சோதியாய் ஞா னப்பிரகாசனாய், வினையாடும் - வினையாடுகின்ற, தோன்றல் - தலைவன், என்பதேயாம். இங்ஙனம் அன்றி சந்திப்பிரியாது இவர் மறந்து மாயா வாதியன் என்று கூறிவிட்டார் என்ற தன்றி மாயாவாதிய னெனக் கூறின தின்மையின் இவருரைபடிற் றுரையென்க. அருளால் விழுங் கப் பெற்றானும் மாயாவாதிய னாவனோ? பூர்வோத்தர சம்பந்தத்தினை ஆராயாது இவ்வாறு கூறிய இவர்க்குச் சைவசித்தாந்தம் வெகு துல்லிய மாய்த் தெரியுமென்பது ஆச்சரியத்துக் கிடமாகின்றது.

பின், மாயாவாதப் படுகுழியில்வீழ்ந்த இவரை வாய்கூசாது திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் முதலிய சமயாசாரியருக்கு ஒப்பாய்ச் சொல்லும் மதியிலிகள் கொடுநகடைவ ரென்பது சத்தியம் சத்தியம் என ஆணையிட்டு மொத் திருக்கின்றார்.

சாத்திரத்துக்குஞ் சம்பிரதாயத்தும் விரோதமாக எதனையுந் துணிந்து கூறும் இவர் பிள்ளையவர்களைச் சமயாசாரியருக் கொப்பாக உரைப்பவர் களை மதியிலிகள் எனவும் கொடுந கடைவாரெனவுந் தானு ஆணையிட்டி ரைப்பர். இவையினுமிழ்ந்த தொன்றின்மையா விவ்வளவோடு நிறுத்தினர்.

பிள்ளையவர்களை யவர் சீடர்கள் சமயாசாரியர்களான ஞானகுரவருக் குத் தானு இணையாக உரைப்பார்கள். சிவபெருமானாகவு முரைப்பார்கள் அவ்வாறுரைத்தற்கு,

“சிந்தனை செய்க சிவனிவனை யென்று எந்ததுட் பந்தம றப்பாணப் பரிந்து.” எ - ம்.

“சிவனைக் குரவனெனச் சிந்தியேலிந்த வவமதியா லாழ்வர வலத்து.” எ - ம்.

“இட்டனெனக் காண்ப னவனே வலரையே வலரென் ரிட்டனையார் காண்பா ரியம்பு.” எ - ம்.

சைவசமய நெறிக்குறள் இடந்தந்து நிற்கலாலென்க. இராமலிங்கபிள் ளையவர்களைச் சமயாசாரிய துல்லியமாக உரைத்ததனால் நரகம் வராதென் றும் சமயாசாரிய சுவாமிகளை இராமலிங்கபிள்ளைக்குச் சமமாகக் கூறினான் மாத்திரம் அது கேட்டிந்திடமாமேயன்றி இவர் கூறியாங்கு கூறியதனால் நரகம் வருமென்றல் தவறென்க.

“முன்னால் னில்லாப் பொருளை மொழிவாரேறு
ரின்றா நிரயத் திழிந்து.” என்பது.

விதியாதலின் தூலினில்லாப் பொருள் கூறுவோரே மீளாநகிற்
காளாகத்தக்கவர்களென்பதனை நமதன்பர் சிந்திப்பாராக. இவர் கூறியத
னையே மீட்டும் மீட்டுங்கூறி காலம் போக்குகின்றனர்.

பின் சிவபெருமான் தானேயென்றும் தமது பாடல்கள் வேதாகமங்க
ளுக்கு மேலானவென்றும் தமக்கு அருளரசாட்சி செய்யசெய்கோலுமுடியும்
சிவபெருமா னுருளினரென்றும் சொன்ன கருங்குழிக் கணக்கனார் புல்லறி
வாளரென்பது யார்க்குந் தெரிந்த விடயமே என்றார்.

தமது பாடல்களை வேதாகமங்களுக்கு மேலான என்றார் என்று இவர்
வாளா கூறியதனால் இவருரையை வெற்றுகரை யென்க.

செங்கோலு முடியுஞ் சிவபெருமா னளிக்கப்பெற்றாரென்றவர் கூறிய
தற்காதாரமென்னை? அது காட்டாமையால் இவருரை தவறுரை யென்க.
சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை யென்றது கருங்குழிக் கணக்கனார் என்றது
சிதம்பர நாமத்தினைக் கூற இட்டமில்லாமையாற்போலும் இவ்வாறுரைத்
ததனை முன்னர் மறுத்தாம்.

காரணம் கூறுது புல்லறிவாளரென்றலும் அது யாவர்க்குந் தெரிந்த
விடயமென்பதும் தவறு. இத்தேயத்தறிஞரானவரும் அவரை பேரறிவாள
ரெனவே கொண்டு நிற்றுகின்றனராதலின் இவருரை இங்குச் செல்லா
தென்க. தம்மைப்போன்ற சிவபத்தரன்மையால் அவரை சிவபத்தரன்
நென்று கொள்க என்றார். ஒருவரிடம் பத்தியிருத்தலையும் இல்லாதத
னையும் சிவபெருமானொருவரேயறிய வல்லவரன்றிப் பிறராலாகாதாதலின்
இவருரையை யிவ்விடத்தி லொருபொருட் படுத்தாமென்க.

அவரையடுத்தார் ஏகான்மவாதிகளும் வைணவரும் போலிச் சைவர்க
ளும் ஆதலால் மாயாவாதத்தைக் கண்டித்தமைகண்டு ஏகான்மவாதிகள்
சினக்க அவரை மகிழ்வுறச் செய்வான் அவர்கொள்கையையுங் கூறினார்போ
லும் என்றார். பின்னையவர்களை யபிமானித்த சைவரானவரும் போலிச் சை
வர்களும் அவர்விரோதிகளெல்லாம் உண்மைச் சைவரும் ஆதலாலிவ்வாறு
கூறினாரோ? அல்லதுதசும்மா கூறினாரோ? எனின் அதன்றிற நமக்கெவ்வாறு
தெரிதல் கூடும்.

ஆயினும், நெற்றியில் சாம்பரையணிந்து கழுத்தில் உருத்திராக்கம்
பூண்டு வீடுகளில் காளி, மதுரைவீரன், பிடாரி, காத்தவராயன், பெரியதம்
பிரான், மாடன், இருளன், வீரன், காட்டேரி முதலியதெய்வங்களை
ஊழிப்படம் காகிதப்படம் மாக்கட்டை மண்ணாக்கட்டி, செங்கல் முதலிய
வைகளில் பாவித்து அகத்திக்கீரை பிண்ணாக்கு பணங்கள் தென்னங்கள்
ஈசன்கள் சாராயம் ஆடுகோழிபன்றியாதிகளின் ஊன்கள் பிட்ட தீப
கொழுக்கட்டைமுதலியவைகளை எதிரிற்குவித்து ஆகுளி பம்பை சிலம்
சேகண்டி எமகாளம் தப்பட்டைமுதலியமேளதாளங்களுடன் அப்பேய்களை

வழிபடுபவர்களும், இவ்விதமும் இன்றி இடையாடையை யவிழ்த்துக் கொடியில்வைத்துவிட்டு கண்டம் வரைக்கும் கழுவி பின் சாம்பலாற்பல்துலக்கி அதனிற்பிறிது மீருத்திவின்ற இடத்திற்பாதியை உதிர்த்து கவிழ்ந்தவண்ணம் நெற்றியிற் பூசி கெளபிணத்தாற் முகந்துடைத்துச் சென்று போசணம் அருந்திவாயுவ கையுமாததிரம் பூசி - பிரமபத்திராஞ்சருட்டி அதனிலக்கினி பகவானை ஏற்றி உதரத்திற்குத் தூபமிட்டு அதனைமற்றொரு வேளைக்காகப் பத்திரப்படுத்தி தும்மல் இருமலாதிகள் நேர்த்தகாலத்து, ராமானுச என்பவர்களும்; மீன்பிடித்தல் முதலிய தொழில்களையுடையவர்களும் மதுபிழை முதலியவிற்பவர்களும் சமயமுதலிய தீட்சைகளும் குருவும் இல்லாதவர்களும் தீட்சைமுதலியவைகளிருக்கவே ணுமென்ப க்ஞாபியம்பத்தியிருக்கவேண்டியது என்று கூறி தியானசமாதி யோகாதி அப்பியசிப்பவர்களை இகழ்ந்துதிரிபவர்களும் கூடை கட்டுவோர் செக்காட்டுவோர் சவரம்செய்வோர் ஆடை வெளுப்போர் கோணி விற்போர் முதலியோரிற் சிலருமே பிள்ளையவர்கட்கு விரோதிகளாக இருக்கின்றார்கள்.

ஆதலின் இவர்கள் அனைவரும் உண்மைச் சைவர்களாக இருக்கலாம். இது கலியுகமாதலின் இவ்வாறுள்ளோர் உண்மைச் சைவராகவும், சிவபெருமானை வணங்கு முறையையும், குருவருளாற் தீட்சைபெற்று சிவபூசை செய்தல், தேவார திருவாசக பாராயணஞ் செய்தல், அடியரை வணங்கல், கலியுகத்தி லிழிகுலத்தோருக்குத் தெய்வமாக விளங்கும் மாரி வீரியாதி களை வழிபடாமை வீடுகளில் வீராயகா முகலிய சைவ விம்பங்களை வைத்து அன்புடன் பூசிப்பவர்களும், சிவசின்னத் தாங்கினவர்களை சிவபெருமானாகப் பாலித்து வழிபடுதலையும், உடையவர்களே பிள்ளையவர்களைப் பெரியவர் சிவானுபூதிமான் எனக்கொண்டாடுபவர்கள். இவர்கன்போ லிச சைவர்களாகவும் ஆகாமல் வேறாதற்கு இந்த சமயம் வழியில்லை யாதலின் போலிசைவ ரென்றே வைத்துக் கொள்வோம். மாயாவாதிகளும் வைணவரும் பிள்ளையவர்களை எதற்காக அபிமானித் திருந்தார்கள். சூறவறத்தில் நின்றாரென்று அறியப்படுகிற பிள்ளையவர்களைப் பொய்யர் என இவர் கருதுமாறு கருத அவர்கட் ஈறிவில்லாது போயிற்றுப்போலும். ம-ந-ந-1, 1, சோமூச் செட்டியார். ம-ந-ந-1, 1, உமாபதி முதலியார் அரகாநகத்தார். 1, கல்விச் சாலைக்கலிழிப்போத காகிரியரான வேலாயுத முதலியார், சோடசாவதானம் சுப்பராயசெட்டியார். காஞ்சிபுரம் சுபாபதி முதலியார். அட்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார். சண்முகம்பிள்ளை. இலக்குமணப்பிள்ளை கோடக நல்லூர் சுந்தரசுவாமிகள் சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள். அனேகம் சைவ பண்டாரங்கள். முதலியவர்கள் பிள்ளையவர்களிடம் நன்கு மதிப்புடையவர்களாக இருந்தவர்கள்; இவர்களெல்லாம் போலிசைவர்களும் எவ்வாறாகவும் எகான்மவாதிகளுமாக வுள்ளவர்கள்போலும், அவர்களில் ஏன் மவாதிகளின் விருப்பத்திற்கிணங்கி மாயாவாதியானார் அதற்கேற்றப்பாடல்களை பாடினாரென்று இவர்தாமே கூறுகின்றாரென்றி அதற்கா தாரம் இது அல்லதிகை என ஒன்றும் வரையாமையால் அதனை பிரமாணமற்றதென ஒதுக்குகலே நலம்.

ஆசுவகர் தார்க்கிகர்பாட்டர் முதலாயினோரும் இவருடன் பழகி இருந் தால் அவர் கொள்கைகளையும் காட்டி யிருப்பாரெனக் குழறிய இவர் இத் தேயத்திலில்லாத புத்தர் பின்னையவர்களுடன்வந்து கூடாதிருக்க அவர் எதற்காகப் புத்தமதத்தையும் புத்த னுலையும் புகழ்ந்தனர் துதித்தனர். என்றீரே. இதற்கென்ன சமாதானஞ் சொல்லுவீர் என்பார்க்கிவரென் ரப்பர்.

ஆசுவகர்களும் பாட்டரும் தார்க்கிகரும் இத்தேயத்திலன்றிப் புத் தரையொப்ப இலங்கை முதலிய தீவாந்தரங்களில் வசிப்பவரன்றே, ஆசுவக ராதியர் இத்தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக இருக்கின்றார்களே, அவ்வாறு பிறர் புகழவேண்டுமென்னும் ஆசையால் பாடினவராயின் அவர்களையும் பாடி யிராரா? அவ்வாறு பாடக்காணுமையின் இவருரை பொய்புரையென்க.

பின், ஆசுவே இவர் தமக்குப்பெருமை வரவேண்டுமென்று எண்ணிச் செய்தவரன்றி உலகமுய்யுமாறு உண்மையைப் போதிக்க வந்தவருமல்லர் திருவருள்பெற்றுச் செய்தவருமல்லர் என்றார்.

ஒருவன் தனக்குப்பெருமை வரவேண்டுமென்றுகருதி அழுதழுதுதான் பாடுவானோ? பின்னையவர்கள் தமது தெய்வத்தைத் துதித்தனரேயன்றி இவர் கூறுமாறு பிறமதங்களை வரம்பு கடந்து புகழ்த்தாழ்வுண்பது பெருந் தவறென்பதனை இவர் காட்டிய ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் மறுத்து மறு த்து முன்னரேகாட்டினும் ஆராயுமிடத்து பூர்வபக்கத்தாரே அவருரைத்த அபிப்பிராயத்தையுடையோர் இல்லாதவற்றை உரைத்ததேயதற்குதாரணம் என்க. பின்னையவர்கள் தாமுய்வதற்குக் கடவுளைத் துதித்தனரேயன்றியேற ன்றும். உலகமுய்ய வேண்டுமென்று பாடுமவர்களை யுணமையன்பரெனக் கொள்ளுவோர் இப்பூர்வபக்கத்தவரேயன்றி பிறரெவருமாகார்.

பின்னையவர்கள் இறைவனைத் துதித்தபாடல் இத்தேயத்தவர்களுக் கினிமையானவை யாகத்தோற்றினமையா லவைகளைத் தாங்களுப்பாடி இறைவனை நினைப்பாராயினார். இவ்வுண்மையை அறியாதபூர்வபக்கத்தார் பிறர் மகிழ்ப்பாடினாரென்றல் தவறென்க.

மாயாவாதிகள் முதலிய பிறமதத்தினர் பாடல்களை யிவர்பார்த்திருந் தால் குமரக்கடவுளின் துதிமுதலியவற்றி லவரு றியருமாகக் காணப்படும் தொடர் மொழிகளில் தம்மை மயக்குமவைகளைத் தேடியெடுத்து இவைக ளால் இவர் இராமலிங்கபின்னையவர்களை மாயாவாதியென்றார் இவர்செயல் னகைப்புக்கே இடமாகின்றது.

மாயாவாதிகள் பாடும் பாடல்களை யிவர் கண்டிலரேல் முத்திலிங்க வாத்தியாரொனவும், அச்சுதானந்த பரதேசி எனவும், ஏகாம்பர சிவயோகி யெனவும் வழங்கும் பெரியவர் மாயாவாதச் சார்பிலிருந்த ஞான்று பாடிய தென அவர் கூட்டத்தினர் வழங்கும் சூரியானுபூதி யென்னும் புத்தகத் தினைத் தேடிப்படித்துக் காண்பாராக.

தேவார திருவாசகங்களிற் கூறும் பொருணிச்சயத்தினை யுடையதாய் திருமத்திரப் பொருள் விரவியதாய் விளங்கும் பிள்ளையவர்களின் பாடல் களை மாயாவாதப் பாடலெனவும் அவரை மாயாவாதி யெனவும் அவர்க்குச் சிவபத்தியே இல்லையெனவும் கூறுதல் குலமகளை விலைமக னெனவும் ஒழுக்க முடையவனை இழுக்கமுடையவ னெனவும் ஆஸ்திகனை நாஸ்திக னெனவும் கூறும் முழுவிரோதத்துக்கே இணையாருமென்க.

பின், திருவருள்பெற்றுச் செய்தவருமல்லர். என்னை திருவருள்பெற்ற ரிங்ஙன் முறைமறந்து விதிவிலக்கயர்த்து மனுடரின் நிலையுதலில்லாத் தாட் சினியங் காரணமாக ஒன்றைச் செய்வாரல்லர் என்றார்.

முறைமறந்தறைந்ததும் விதிவிலக்கினை அயர்த்ததும் தாட்சினியங் காரணமாக எதையுஞ் செய்ததுமில்லையாகவும். அவ்வாறெல்லாம் தோன்று தல்பூர்வபக்கத்தாருக்குச்சைவசம்பிரதாயத்திலுள்ள அந்தரங்கபிரங்கவேறு பாடுகள் இன்னிண்ணவையென விளங்காமை காரணமாகவாதலில் அவை பிள்ளையவர்களின் தவறன்றென்க.

பின், ஒருகால் தெரியாது கூறினாரெனில், ஒதாது எல்லாம் உணர்ந்தா ரென்பது பொய்யே என்றார். எவரேனுந் தெரியாது கூறினாரென்றால், அவர்கள் இவர் பக்கத்தினரேயன்றி பிள்ளையவர்கள் பக்கத்தையுடையாரல் வாறு கூறார். ஒருவரு முரையாத ஒன்றை வருவித்து இவரே யுரைத்து இவரே மறுப்பதனில் என்னையுனது. தெரியாது கூறினாரென்போ ரின்மையாலும் அவர் கூறியிருக்குமனைத்தும் ஆட்சேபமற்றவையு தூலிலுள்ளவையு மாதலாலும் இவர் கூறுமாட்சேபங்கள் பொய்யென நான்கூறுஞ்சமாதானம் விளக்குதலில், ஒதாதுணர்ந்தமை பொய்யாகாதென்க. ,

பின், பிரளயாகலராவார் விஷ்ணு முதலினோரென்று எழுதினமையா னும் இராமலிங்கபிள்ளைக்குச் சிறிதுஞ் சைவசித்தாந்தத் தெரியாதென்க என்றார்.

பிள்ளையவர்கள் விட்டுணு முதலினோர் பிரளயாகலரென ஒழிவிலோ டுக்க வுரையிலெழுதிய தின்மையின் பிள்ளைவர்கள்மீது அவர் செய்யாத ஒன்றைச் செய்ததாகப் பழிகூறுதல் தவறென்க.

ஒழிவிலோடுக்கத்துக் குரைசெய்தவர் திருப்போரூர், சிதம்பரசுவாயி கனென்று தெரிந்து கொன்னாத இவர் பிள்ளையவர்கட்குச் சைவசித்தாந்தம் சிறிதும் தெரியாதென்று கூறியது பரிதபிக்கத் தக்கதே.

சன்மார்க்கியான பிள்ளையவர்களைச் சைவசித்தாந்தத் தெரியாதவர் என்று கூறவேண்டு மென்னும் விருப்பம் இவருக்கிருந்தால் ஒரு தவறு ரைத்துத்தானா தந்நிலையை வெளியிடுதல் வேண்டும். ஒழிவிலோடுக்கமென் னுதல் வெருவாகக் கிடைக்கக் கூடியதாதலின் உபயவாதிகளி லுண்மையு ரைத்தவ ரின்னவரென்று விருப்பமுள்ளவர் ஒழிவிலோடுக்கத்தினைச் சமா தான சித்தத்துடன் ஆராய்ந்து காண்பாராக.

பின், இவற்றினே மாயாவாதத்தைக் கண்டிப்பவர்போல் முன்னர்ப் பாசாங்கு பண்ணின ரென்பதற்கும் பெரு மருட்பிரகாசப் பின்னையெனக் கூறுவதற்கும் திருவருட்பா என்னும் பெயர் இவர் பாடல்களுக்கு அனுவனவும் பொருந்தாதாக. அது தெருமருட்பா என வுரைப்பதற்கும் இவையிலக்காமென்க என்றார்.

பின்னையவர்கள் மாயாவாத கண்டனமென ஒருதூலாயினும் பாடலாயினுஞ் செய்தாரல்லர். மாயவாதமாகவும் ஒன்றுமியற்றினாரல்லர் சிவபெருமானைத் துதித்து வழிபட்டாரன்றி இவர் கூறுமாறு ஏதொன்றுஞ் செய்தவரல்லர் ஆதலின் இவருரை யினைத்தும் பொய்யாய் வெறுக்கதையாய் போயொழியுமாறு இவரதாபாச தருப்பணத்தினை எமது நியாயவச்சிர குடாரம் சின்னாபின்னமா உடைத்தழித்தமையால் இவர் கூறும் பெருமருட்பிரகாச பின்னையையும் தெருமருட்பா வெனுமொழியு இவர்பக்க மெய்தி எம்மை ஏந்திநிறற்றருளியதருதியாளர் நீவிராதலின் தும்பக்கமே திரும்பெய்தினேம் எனச்சாரலாயது காண்க.

தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருமந்திரம் திருப்போரூர் சன்னிதிமுறை முதலிய பிரபலசுருதிப் பிரமாணங்களாகிய நியாயவச்சிர குடாரத்தால், மாயாவாதத்தையும் வைணவத்தையும் மறுத்தாரென்றதற்கு அங்ஙனஞ் செய்திருந்தாலது சைவமரபாதலி னது ஆட்சேபமாகக்கொண்டதுதவறு என்றும் மாயாவாதத்தை மீட்டுவகொண்டா ரென்றதற்கு அவ்வாறு கொண்டவர் பின்னையவர்களல்லர் என்றும் பின்னையவர்கள் சைவசித்தாந்தத்தையே கொண்டவரென்றும், பெருமையைக் கருதி இவ்வாறெல்லாஞ்செய்தார் என்றதற்கு பெருமைக் குழைப்பவர் பூர்வபக்கத்தாரேயென்றும்நன்கு விளக்கிக் கண்டித்தமையால் இராமலிங்கப்பின்னைய பாடல் ஆபாசதர்ப்பணம் என்னுஞ் சுவடியின் ௩௩-ம் பக்கமுதல் ௩௪-ம் பக்கம் வரைக்கும் அழிந்தகன்றமை காண்க.

பாஞ்சராத்திரப்பகுதியில் வீழ்ந்தார் என்பதற்கு மறுப்பு.

மாயாவாதிகள் பக்கத்தைக்காட்டி என்று தொடங்கி முடிபுரையின்றி அப்பாடல்கள் வருமாறு என்று வரைந்திருக்கின்றனர்.

பின்னையவர்கள், வைணவரும் தம்பாடல்களையும் தம்மையும் மதிக்க வேண்டுமென்னும் பொய்ப்புகழைப் பெரிதா மதித்து சீராமநாமப்பதிகம். இலக்குமி தோத்திரம் கலைமகள் தோத்திரம், என்று செத்துப்பிறக்குஞ் சிறு தெய்வங்களின் தோத்திரங்களையும் பாடிவிட்டார் என்றார்.

இத்தேயத்து மத்சுப்பிரதாயங்களில் பழக்கமில்லாத இப்பூர்வபக்கத் தார் சைவவைணவ சம்பிரதாய தூல்களை நன்றாய்ப் பழகாதவரென்றும் பொருத்தமற்ற எந்த விஷயங்களையும் துணிந்து கூறுபவரென்றும் இவரிசைத்த இராமலிங்கப்பின்னைய பாடலாபாச தர்ப்பணச்சுவடி நன்குதெரிக் கின்றது.

128 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

பாஞ்சராத்திரப்படுகுழியில்விழுந்தாரென்ற தலைப்பெயருக்கேற்பவிஷயங்களைப் பொருத்தமாக எழுதாமல் சீராமநாமப்பதிகம் இலக்குமி தோத்திரம் கலைமகள் தோத்திரம் என்று செத்துப்பிறக்கும் கிறுதெய்வங்களின் தோத்திரங்களையும் பாடிவிட்டார் என்று வெகுசியாய் முணர்ந்தவரைப் போன்று குழறி மகிழுகின்றார்.

இலக்குமிதோத்திரமும் கலைமகள் தோத்திரமும் பாஞ்சராத்திரப் படுகுழியில் வீழ்ந்தவருக்குத் தான் அங்கோரமானவை போலும் திருச்சென்னரில் ஐந்துவயதுப் பருவத்தில் குமரக்கடவுள் திருவருள்பெற்று ஊமைத்தன்மை நீங்கி அப்பொழுதே கந்தர் கலிவெண்பாவென வுலகக்கூறும் அற்புத தூவியற்றி முருகக் கடவுளைத் துதித்தவரும் மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ்பாடி மீனாட்சிதேவியால் முத்தாரஞ் சூட்டப் பெற்றவரும் சைவத்துறவியுமான தருமையாதினத்தைச் சார்ந்த காசிமடாலயம் குமரகுருபரசுவாயிகள் கலைமகளை தோத்திரஞ் செய்திருத்தலும் குமரக்கடவுளின் திருவருள் பெற்றுக் கந்தபுராணம் பாடிக் குமரக் கடவுளால் திருத்தி யளிக்கும் பேறுபெற்றவரும் குமரகோட்டத் தருச்சகரும் ஆகிய கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகளும், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுள் மெய்கண்ட தூல்களினுரையாசிரியரும் சேதுபுராணம் பாடியவரும் சைவாசாரியருமாகிய சேதுமடாதிபதி நிரம்ப வழகிய தேசிகரும் திருவிளையாடற் புராணம் பாடிய பாஞ்சோதி முனிவரும், கலைமகளைத் தோத்திரஞ் செய்திருத்தவின் இப்பெரியவர்களும் பாஞ்சராத்திரப் படுகுழியில் விழுந்தவர்கள்தானோ? கலைமகளைத் துதித்தல் பாஞ்சராத்திரக் கொள்கையன்றென் றுணராத இவரா? பிள்ளையவர்களின் பாடல்களில் ஆபாசங் காட்டத்தக்கவர்.

இலக்குமியைச் சந்தனப் பொதியத் தடவரையிருந்த செந்தமிழ் முனிவரான அகத்தியர் தோத்திரஞ் செய்திருத்தலை காசிகண்டத்துக்காண்க.

வென்றி வடிவேலாற் குன்றம் பிளந்த குகலுரிடத்து அருளுபதேசம் பெற்றவரும் அலைகடல் குடித்துவரும் விந்தம் பிலம்புகச் சுந்தரக்கரீட்டியவரும் குற்றலத்துக் கோவினமாலைப் பொற்றாரிதழிப் புனிதனாகச்செய்தவருமான மகத்துவமிருந்த அகத்திய முனிவர் இலக்குமியைத் துதித்தமையின் அவரும் பாஞ்சராத்திரப் படுகுழியில் விழுந்தவர் தாமோ? இங்காட்டிய பெரியவர்க ளனைவரும் இராமலிங்கபிள்ளை அவர்கட்கு முற்பட்டவர்களும் அருண்மூர்த்திகளும் ஆதவின் அவர்வழிநின்ற பிள்ளையவர்களை பாஞ்சராத்திரப்படுகுழி விழுந்தவர் என்று கூறுகிறவர் அவர்களையும் பழித்தவராகின்றார். இலக்குமியின் தோத்திரமான ஸ்ரீ குத்தமென்னும் வேதமந்திர பாகத்தால் சிவசத்தியான உமாதேவியாரை வழிபடும் ஆதி சைவோத்தமர்களும் பாஞ்சராத்திரப் படுகுழியில் வீழ்ந்தேறமுடியாது தமொதுகின்றவராவார்.

வைகை சைவ சம்பிரதாயிகளான இப்பெரியவர்களும் இவர்கோயொத்த டிறரும் சென்ற உழியில் சென்ற பிள்ளையவர்கள் படுகுழியில் வீழ்ந்தவ

ராவாரா? ஆண்மாக்களின் பக்குவத்துக்கிணங்கச் சிவபெருமானியற்றியுள்ள மாயனாகமத்தின் ஒரு பகுதியாய் விளங்கும் பாஞ்சராத்திரம் படுகுழியாயது எவ்விதத்தாலே? படுகுழியென்பது கள்ளப் பன்னமான யானைக்கொப்பம் முதலியவையும் ஏறு துறை இறங்கு துறை முதலிய எவையும் இன்றிக் கிடக்கும் புதர்முதலிய ஈடிய பெரும் பள்ளங்களும் அன்றோ? அச் சைவதாலால் பாஞ்சராத்திரமுறைப்படி உணங்கவேண்டிய நாரணனை சிவாலயத்துள் பிரதிட்டித்துப் பூசிக்கச் சைவர் இடங்கொடுப்பார்களா? கிறித்தவமும் சைவமும்போல ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமற்றதும் பரஸ்பரம் முழுவிரோதமானதுமாக சைவவையணவர்கள் இருப்பதாக இத்தேய அறுட்டிப்பில் காணப்படவில்லை. ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவன் சைவ னாகவும் மற்றொருவன் வைணவனாகவும் இருந்தலைப்பிராமண குடும்பமுதலிய பல் சாதிக் குடும்பங்களிற் காணலாம். திருவுட்கம் ஆழ்வார் திருநகரிதிரு நெல்வேலிமுதலிய இடங்களில் இவ்வழக்கத்தினை அநிகமாகக் காணலாம்.

சைவ சிந்தாந்தியெனப் பிரசித்தமாக இச்சென்னையிலிருந்த சோம சந்தநாயகர் வைணவரான பாஞ்சராத்திரப் “படுகுழி” வீழ்த்தாரை பத் துக்களாகவுடையராயிருந்தலை இவ்வுறியார்போலும்? சென்னைச் சிவனடி யாரென்பவர்களில் பலரின் குடும்பங்களில் அநேகம் பெயர் வைணவர்களாக இருந்தலையும் இப்பொழுது வைத்த சைவர்களாக இச்சென்னையிலிருப்பவர்களில் பலருக்கு கோவிந்தராசன், நாராயணன், கோவிந்தன், பாச ராமன் முதலிய வைணவப்பெயரிருத்தலும் வைணவருட் பலருக்கு செங் சல்வராயன், அருணாசலன், சங்கரன், பசுபதி முதலிய சைவப்பெயரிருத்த லும் சைவ வைணவர்களை ஒன்றற்கொன்று அறுட்டிப்பவர்களால் சம்பந்த முடையதாயிருத்தலை நமத்தன்பர் அறியாவினா ர்னைக்கின்றோம். நீவிர் வைணவப் பெயர்களாக உடைப்பனவற்றுக்கெல்லாம் யார் சைவப் பெயர்களாகப் பொருள்கூறுவேமெனனின் நீவிர் வைணவப் பாடலாக உரைக்கும் அனைத்தையும் சைவப் பாடலாகப் பொருள் கூறும் ஆற்றல் எம்பாலும் இருப்பதை நினைப்பூட்டிவேம் ஆகவே இருவர்செயலும் உலகாடவழக்கைக்கு விரோதமானதாகும். அங்விடமின்றி நடந்து கோடலே உசிதமாதலிற் சென்ற காலத்தவர்கள் கலைமகளையும் இலக்குரியையும் தாதித்ததை யொப்ப பிள்ளையவர்களும் துதித்தனராகலின் அவை தவருகமை காண்க.

இவர் கலைமகள் துதியை வைணவத்தின் பார்ப்பித் துறைத்தது எவ ரானும் ஒப்பப்பாடத் தவறேயாம். பாஞ்சராத்திர நூல்களை வைண வத்தின் பார்ப்பித் தையாமையை அறியாத இவர் கலைமகளை பாஞ்சரா திரமத தெய்வமாகக் கருதிக்காட்டியது இவ்வுட்க மதவாராய்ச்சியின் துண் மையை நன்கு விளக்குகின்றது.

சீராமநாமப்பதிகம் முதலிய வைணவப் பாடல்களிலை என ஒரு கிறி துங்காட்டாது பிள்ளையவர்கள் சிவபெருமானைப் பாடிய பாடலடிகளைக் காட்டிப் பலபொருந்தா விடயங்களை வரைந்து வைணவர்களை இகழுவே ண்டமென்னுந் தமது விருப்பத்தினை நிறைவேற்றிக் கொண்டனர். இலக்கு மிமங்கலிய பிச்சைக்கேட்டது முதலியவைகளைப் பிள்ளையவர் இல்லையென எங்கேனுங்கிறியிருக்கின்றனரா? இருந்தால் எங்கெங்குக்காட்டியிருக்கலாமே? அவ்வாறு செய்திருந்தால் நாமஞ் சந்தோஷத்தினை அபற்ற மறுப்பெழு தக்குமிமான லெழுதுடேம். இவர் அவ்வாறு செய்யாது மற்றொன்று விரித் தலாய் சைவப்பிரபாவங்களைக் குழறுபடையாக எழுதி பிள்ளையவர்கள் மீது குறைகூறுதல் தவறென்க.

இதனின் - முக்கியமானது பிள்ளையவர்கள் தமது பாடல்களை அச்சிடு மாறு வாசகதேவர் சீனிவாசவாதர் முதலிய ஸட்டணையோ இரந்தகாலை அவர் சோமர்மீதும் திருஎவ்வுருநர் வீராகவர் மீதும் பாடல்கள் இயற்றிச் சேர்ப்பு

ரோயின் பணங்கொடுப்பே மென்ன இரசவாதத் தெரியுமென்று வீண் கதைகட்டி நடித்த கணக்கு இராமலிங்கம் பாடிச்சேர்த்துப் பணம்வாங்கிக் கொண்டார். அதனை வரலாற்றில் தொழுவூர் வேலாயுதமுதலியாரும் மறந்துகாட்டியுளார். அப்பாடல்கள் வருமாறு. என்று கூறி.

“சிவநேசச் சிவராசயோகியர்க் காந்திருச்சிறந்த தவநேசன் வாசுதேவப் பெயர்கொட குதியனே.”

என்ற பாடலடிக்களையும் நேசமெல்லாமென்ற பாடலையும் தங்களை முன்னிட்டவரை என்ற பாடலடியையுங்காட்டி முடிபுரையாது விட்டனர். ஒருவர் பெயரைத் தம் மனம்போனவா நெல்லாம் தவறுதலாக குறைத்துநீட்டியும் பெருக்கியும் கூறுவதில் சிறந்தவரான இவர் தம்பெயரை ஒருவர்குறைத்து நீட்டியுமெழுதினெல்லது கூறினால் சுமமா பொறுமையுடனிருப்பாரா? கணக்குஇராமலிங்கமென அவர்பெயரைக்குறைத்துக்கூறுதல் உசிதமாகுமா? வேலுமுதலி யென ஒருவிடத்திலும் வேலாயுதமுதலியாரென மற்றொருவிடத்திலும் பிரவிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த தொழுவூர் வேலாயுதமுதலியாரை இவர் கூறுதலும் எழுதுதலும் சரியென அறிஞர்கள் அங்கேரிப்பார்களா?

வைணவரென இவர் காட்டிய வாசுதேவரென்பவர் வைணவரானால் சிவநேசச் சிவராச யோகியர் காந்திருச்சிறந்த தவநேசன் என வேலாயுதமுதலியார் கூறியதனைக் கேட்ட வாசுதேவர்க்குக் கோபம் உண்டாகாமலிருக்குமா? தமது செல்வத்தினை சிவநேசர்கள் விஷயத்திலும் சிவராஜயோகிகள் விஷயத்திலும் உபயோகப்படுத்துவோர் சைவர்களாக இருப்பார்களேயன்றி வைணவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதனை இவரையாது கூறினரேயன்றி வேறன்றாதலின் இவர் காட்டிய பாடலின் வண்ணம் வாசுதேவர் என்பார் சைவரேயன்றி வைணவரன்மையால் இவருரை வெற்றுரையாயது காண்க.

பின், நேசமெல்லாம் என்று மற்றொரு பாடலைக் காட்டினர் அசனில் சடகோபன் எனவும் சீனிவாச வரதன் எனவும் இருமொழிகள் இருத்தலின் அவைகளைக்கொண்டு தம் பக்கத்தைத் தாபிக்கலாமெனக் கருதினர் போலும் அதனிலும் இவரெண்ணம் பலியாமை யாமெழுது நியாயங்களாலுணர்க.

“நேசமெல்லா முடையார்க்கா யுள்ளமுருகி நிறையழிந்த தேசனெங்கள் சடகோபன் தெய்வத்தமிழோர் வடிவாகிப் பாசங்கழன்று வடகலைப் பாற்கடற்கோர் பஃறியாஞ்சீனி வாசவர தப்பெயர்கொ ளறங்கறையு நாவின்மறைக் கொழுந்து” என்பதே இவர் காட்டிய பாடல், இதனில் இவர்க்கு யாதொரு வெற்றியுமில்லாதாக ஏனோ விதனை வரைந்தனர்.

இஃதொரு குளகச்செய்யுள். இதன் பொருள் நேசம் - அன்பு. எல்லாம் அனைத்தையும். உடையார்க்கு ஆய்-திருமேனியாகவுடையாகவுடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்காக, உள்ளம் உருகி-மனம் இளகி, நிறை-தன்னிலை-அழிந்த-கெட்ட(அதாவது பரவசனாகிய) தேசன். ஞானப்பிரகாசத்தினையுடைய, எங்கள்-எம்முடைய, சடகோபன்-சடகோபனென்னும் இயற்பெயரினையுடையவனும், தெய்வத்தமிழ்நூர்வடிவுஆகி-தெய்வத்தன்மையினையுடைய தமிழினை முற்றுக்கற்ற அதனுருவேதன்னுருவாகி, பாசங்கழன்று-ஆசாரியாணக்கிரகத்தால் பந்தமொழிந்து, வடகலை-ஆரியபாஷையாகிய, பாற்கடற்கு பாலாழியைக்கடத்தற்கு; ஓர்-ஓப்பற்ற, பஃறியாம்-கப்பலாக உரைக்கத்தக்க நிலையினனான - சீனிவாச வரதப்பெயர்கொள் - சீனிவாச வரதனென்னும் இயற்பெயரினை உடைய, அறங்கரையும் - தருமநீதிகளையே உரைக்கின்ற, நாவின்மறைக்கொழுந்து - தாலுவினையுடைய உபநிடதங்களை யுணர்ந்தவ

னும் எ-று. என்பதேயாம் இதனில் - சடகோபன் என்பாரையும் சிநிவாச வரதன் என்பாரையும் காட்டியிருத்தலின் அவர்கள் வைணவர்களே என்றல்கூடாது வைணவர்களானால் இத்தகடுத்த பாட்டில்-வேதனார்மாலார்தாணருமுக்கண் விளித்தனார் என்று சிவபெருமானைக் கூறியிருத்தலை அங்கீகரித்துப் பணமளிப்பார்களா? அளியாராதலின் இவருரை தவறையென்க.

பின், தங்களை முன்னிட்டவரை என்னுஞ் செய்யுளடிகளை வீணில் வரைந்தனர். இதனில் பின்னையவர்கள் பணங்கேட்டாரென்பது முதலிய எவையும் இல்லையாகவும் வானா காகித்தினைக் கறுப்பித்தனர்.

இங்குக்காட்டிய நியாயங்களால் பின்னையவர்கள் வைணவர்களைப்பொருள்கேட்டதாகவும் அவர்கள் சீராமரையும் திருஎவ்வுருர் வீராகவரையும் இலக்குரியாம் பெரியபிராட்டியாரையும் பாடச்சொன்னதாகவும் பின்னையவர்கள் பாடிச்சேர்த்ததாகவும் இல்லையாக விளங்குதலின் இவருவரையெழுறுரையென்க.

பலதனிகர்கள் பின்னையவர்களின் சீடர்களாக இருந்தனரென்பதையும் அவர்களே பின்னையவர்களின் பாடல்களை அச்சிடுவித்தவர்களென்பதனையும் எவளரிடமுங் கேட்டுணராதவ ராதலின் இவ்வாறுதவறுகூறினரென்க. சென்ற கக்கிலையுருடம் வைகாசியீம் வெளியிட்டபோலியருட்பாமறுப் பென்னும் சுடியின் பதினைந்தாவது பக்கத்தில் ஆறுமுகநாவலர்பின்னையவர்கண்மீது பொருமைகொண்டு இராசவாதந் தெரியுமென பின்னையவர்கள் கூறுகின்றனரெனச் சிலஎழுதியதற்கு குடர்க்காரணிய நாசாமகாபரசுண்டனம் ௧௭-வது ௧0௮-வது பக்கங்களில் செவ்வையாய் மறுத்தும் அது ஆறுமுகநாவலர் கட்டிவிட்ட கையெழுத்து செவ்வென கண்டித் தொதுங்கியும் அதனை யங்கீகரியாது பின்னருமனை எடுத்துக்கூறுதல் நியாயமாகுமா? போலியருட்பா மறுப்புத் தோன்றிய அடுத்த மாதத்திலேயே இந்நாவலர் கட்டிவிட்ட பொய் என்று தீர்மானஞ் செய்திருக்க நாவலரின் பக்கத்தாராய் முப்பது வருடங்கழித்துப் பின்னையவர்கண்மீதும் அவர் பாடல்கண்மீதும் பொருமைகொண்டு தோன்றிய பூர்வபக்கத்தார் எம்மதன்றென பின்னையவர்கள் பக்கத்தாரால் மறுத்து நாவலர் பக்கமாக ஒதுக்கிவிட்ட கட்டுக்கதையைப் பின்னும் பின்னும் பின்னையவர்களீது சுமத்தவந்தால் சுமத்த வந்தவர்க்கப்பட்டத்தினைச் சூட்டியனுப்புவதல்லது மெய்யெனக் கொள்ளுவார் அன்றமின்று மின்மையால் இராசவாதந் தெரியுமென வீண்கதை கட்டிக்கொண்டவர் பூர்வபக்கத்தாரேயாவர்.

பின்னையவர்களின் பாடலிலிவர் காட்டிய விஷயங்களை மறுத்து எமது பக்கத்துக்கே சித்தாந்தப்படுத்திக் கொண்டமையின் பின்னையவர்கள் பாஞ்சராத்திரப் படுகுழியில் வீழ்ந்தாரெனத் தவறாயழிந்தமை காண்க.

இதனால் இராமலிங்கபிள்ளை பாடலாபாச தர்ப்பணத்தின் ௩௭-ம் பக்க முசல் ௪௪-ம் பக்கம் வரையிலும் உள்ள விஷயங்களைத்தும் எமது நியாய வச்சிரகுடாரத்தால் அழித்தொழிந்தமை காண்க.

திருவருட்பிரகாச வள்ளல் பெயர்ச் சிதைவு என்னதன் மறுப்பு.

திருவருட்பிரகாசவன்னற் பெயர்ச் சிதைவு என்ற தலைப்பின்கீழ் கருங்குழிக் கணக்கனார் என்று தொடங்கி தமக்கு ஒன்றுமில்லையென்றது மேற்காட்டுதும் என்று வரைந்திருக்கின்றனர்.

கருங்குழிக் கணக்கனார் தமக்கு வன்னல், திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் ஒதுதுணர்ந்தார் முதலிய பெயர்களை வைத்துக்கொண்டார். கல்விகேள்வியறிவு நிரம்பப் போலிச் சைவர்கள் சிலரும் அவற்றினுண்மைப்பெயர் தெரியாது கொண்டாடி மகிழ்கின்றார் என்று கூறியிருக்கின்றார்.

தமக்குரியது பிறர்க்கும் என்பதாலக வழக்கு இவர் தம் பெயரெழுதுங்

கால் மாயாவாததம்சகோளரி அத்துவித மதோத்தாரணர் முதலிய பெயர் களை எழுதுகின்றனரே அவைகளைப் பிரரால் வைக்கப்பட்டு வழங்கப்படுவ தானால் பிள்ளையவர்களின் சிறப்புப்பெயரை தாமே வைத்துக்கொண்டனர் என்று கூறத்துணியார். வள்ளல் என்று தனியே கூறுதலின்றாகவும் இரா மலிங்கபிள்ளை தமக்கு வள்ளல் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டார் என்று தவறரைக்கின்றனர்.

இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் பாடல்களில் அவர் தம்மை எம்பெயர் திரு வருட்பிரகாசவள்ளலார் என்று எங்கேனுங் கூறியிருக்கின்றாரா? இருந் தார் காட்டியிருக்கலாமே. அவர் வாய்மொழியென அவர் பாடலிலிருந்தெ ட்த்துக் காட்டினாலன்றோ நியாயமுரைத்தனர் என்று அனைவரு முரைப் பார்கள்.

பிள்ளையவர்கட்கு ஞானசாரியரிட்பட பெயரே அருட்பிரகாசவள்ளல் என்பது.

கிரியாவதியென்னுந் தீட்சையால் மந்திர சரீர மந்திர நாம மந்திர வியாபாரவகையுடையாளும் திரிபதார்த்த விசாரணையில் சிறந்து ஞானசா ரியனை நாடித்திரியும் சன்மார்க்கத்தாக்குரிய சத்திடன்பொருட்டி ஞானசா ரியன் கருணைகூர்ந்து எதிரொய்தி சத்திடனுடைய உடல்பொருளாவிகளைப் பெற்று அருள் சிவஞானவகையையளித்து அருண்மூர்த்தியாக்கி அருண்நாம சூருட்டிதல் வழக்கமென்பதனை இவரறிந்திருந்தால் அவ்வாறுரையார். அ னேக பேதங்களையுடைய சைவ ஞான சம்பிரதாயங்களுள் இராமலிங்கபிள் னையவர்கள் வைதீக சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சமரச சன்மார்க்க சம்பிரதா யியான திருமூலர் சிற்றம்பல நாடிகள் கண்ணுடைய வள்ளல் சிவஞான வள்ளல் சிதம்பர முனிவர் சிவப்பிரகாச முனிவர் குமாருதேவா முதலிய சம ரசசன்மார்க்கிகளின் சார்பின ரென்பதனையும் இவரறிந்திருந்தால் இவ்வா றுகூறார். இராமலிங்க பிள்ளை குருபுத்திரராய ஞான்று திருவருட்பிரகாச வள்ளல் என்று குருநாதரா லளிக்கப்பட்டதென்பது சன்மார்க்க வழியில் நிற்கும் ஒவ்வொருவரும் அறிவர்.

இத்தகைய இத்தேசபத்து சன்மார்க்க சம்பிரதாய வனுட்டிப்பில் பழக் கமில்லாத நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் போலியருட்பா மறுப்பி விவரெ முதியவாதே முன்ன ரெழுதி விடுத்தனர். அதற்கு அக்காலத்திருந்த அறி ஞர் குதர்க்காரணிய நாசமகாபரசு என்னும் புத்தகத்தின் கஅ-ம் பக்கத்து கஅ-வது வரியில், தம்முடைய பரமாசாரியர் கட்டளையின் அவரான வழிப் பட்டோரால் திருவருட் பிரகாச வள்ளலெனப் புகழப்பட்டன ரெனவும், கஉ-ம் பக்கத்து அவர்க்கருட் பிரகாச வள்ளலார் என்னும் பெயர் நல லோர் கோட்டியுள் வீற்றிருந்த பரமாசாரியர் தந்த தீட்சா நாமமெனவும் அவர் பரடலுக்கும் அவ்வண்ணமே திருவருட்பா எனவும் கூறப்பட்டது. என்றுகாட்டியிருத்தலின் முப்பதுவருடமாகளுக்குமுன்னரே அருட்பிரகாச வள்ளலார் என்பது தீட்சா நாமம் எனக்குறித்திருந்தும் பின்னரும் அதே விஷயத்தினைப் புதுவதுபோல இவர்காட்டினால் அறிவிவிளானசிலரன்றி மற்றையோர் அதனை அங்கீகரிவாரென்க.

பிள்ளையவர் தாமாக அருட்பிரகாச வள்ளல் என்னும் அபிதானத்தினை வைத்துக்கொண்டவ ரல்லர் ஆதலினிவருரை வெற்றுரையென்க.

தவரன்மெண்டு கல்லூரியில் போதகாசிரியராக இருந்த தொழுவூர் வே லாயுத முதலியார் சுப்பராய செட்டியார் முதலிய அறிஞர்களும் கல்வியறி வொழுக்ககுகளி விவர்களை ஓர்த பலரும் பிள்ளையவர்கள் பாடல்கள் அருண்மயமாச இருத்தலின் அவரது டாடல்மஞ்சரிக் கருட்பா எனப் பெயரிட்டு வழக்கி வந்தார்களே யன்றி நாவலர் நான்மணமாலை முதலிய சிறுநூல்களையும் முறையேபயிலாது எம்மினுமுயர்ந்த அறிஞரெவருமிவர் என்

று கூறுமவர்களல்லர்பின்னையவர்களின் பாடல்களை அருட்பாக்கள் என வரைக்கலாமெனச் கூறுமவர்கள்.

இத்தேயத்துச் சாதுசனங்கள் வரம்புகடந்து நடப்பவர்கள் ஸ்லர் ஆதலின் எவரெவர்க்கு எதுஎதுபெயரோ அவ்வரை அவ்வப்பெயர்களானே வழங்குவர் ஆதலின் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்கட்கு திருவருட்பிரகாசு வள்ளல் எனத்தீட்சாநாமம் இருத்தற்காக ஆலோசனை செய்பவர்களல்லர். பிறரைநோக்கி இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களை நீங்கத் திருவருட்பிரகாசுவள்ளல் என்று கூறுங்கள், அவர் பாடல்களைத் திருவருட்பா எனச்சொல்லுங்கள் எனவற்புறுத்த மாட்டார்கள் இத்தேயத்துச் சனங்களும் வள்ளல் முதலிய பெயர்கள் பலர்க்கிட்டு வழங்குதலை யறிபவர்களாதலின் அவைகளைக் குறித்தாலோசிக்க மாட்டார்கள். ஆதலின் இவ்விருவியுயர்களும் அதுபவருத்த மானவையே யாம்.

பின், உண்மைச் சிவநேயமுண்டாயர் யாவரும் சிவபெருமானெருவர்க்கே வள்ளல் திருவருட்பிரகாசு வள்ளலார் என்னுந் திருநாமங்கள் உரியன வென்றும், வள்ளன்மைக் கிருதளவினோர் பங்கேனும்ல்லாத மருட்பிர இராமலிங்கற்கு அப்பெரிட்டஹத்தல், மகாபாக்கிராசு மென்றுங் கொள்ளா நிற்பர் என்றார்.

இவர் கூறியதன்மையின் பிறருவர்க்கும் இட்டி வழங்குதல் கூடாதென்றும் அதிலும் இராமலிங்கபிள்ளைக்கிட்டு வழங்குதல், மகாபாகமென்றும் கூறுதல் நியாயந்தானா?

இவர் உரைத்த வண்ணம் பன்னிருதிருமுறைகளி லெதின்னினேறெனும் சிவபெருமானுக்கு வள்ளல் என்றும் திருவருட்பிரகாசு வள்ளலார் என்றும் பெயர்எனவும்; இப்பெயர்களைப் பிரர்க்கிட்டுவழங்குகோர்அதிபாதகரெனவுமொன்றிரண்டு வரிகளை எடுத்துக்காட்டி யிருக்காலும் பண்டைப்பெரியோர் இவ்வாறு தீர்மானஞ் செய்கிருப்பதற்குமாறாக இராமலிங்கபிள்ளை அவர்களுக்கு வள்ளல் திருவருட்பிரகாசுவள்ளலார் முதலியபெயர்களை அவராகிரியரிடனும் உலகினர் உரைக்கினும் யாழ்விவரை பொப்ப அவை தகாதனவே என்பேம். இவா அவ்வாறெதனையுங் காட்டாது புலவரின்மாத்கள் புந்திமருண்டு மெய்மெய்; இல்லாதுகாப்பார்களா? சிவபெருமா நெருவரேவள்ளல், திருவருட்பிரகாசுவள்ளல்; என்னும் பெயர்களுக்கரியாக இருக்க, இவரென்ன அந்தத்தகாப் பெயரினை வை நட்காண்டனர் என்றுரைப்பதுபோல இப்பூர்பபக்கத்தாரின் பொய்வாழ்க்கிணங்கி நாம் நிலவேம். நியாயத்துக்குக் கட்டுப்படுவேம்.

சிவபெருமானுக்கு வள்ளல் - என்பதொரு பெயரெனவம் திருவருட்பிரகாசு வள்ளலாரென்ப தொருபெயர் எனவும் இவ்வுகாறுமவழங்கும் எந்த நிகண்டிங் கூறுமையை இருமுணர்ந்தவரே யன்றி உணராதவரல்லர். இத்தேயத்தவர் சொன்னவையை நம்புமவர்கள்தானே, நாம்சொன்னால் நம்பிவிடுவார்கள் என்றே இவ்வாறு கூறுகின்றனர். இவ்வாறேயோடு நிறுத்திவிட்டால் நிகண்டிலிப்பெயர்கள் இருக்கின்றதோ இல்லையோ எனப்பிறர் நினைக்க இடமுண்டாகும்.

வடமொழி நிகண்டான அமரத்தில்.

“ஸரம்புரிசுபசபதி சிவஞ்ஜி மகேஸ்வரது
 ஈஸ்வரஸர்வ ஈசான: ஸங்கரசசந்தரேகர;
 பூதேச: கண்டபரச: கிரீசோ கிரிசோமருட:
 மருத்யுஞ்சய: கருத்திவ்ஜா: பிண்கி ப்ரமதாதிபி
 உக்ர: கபர்த்தி சரீகண்ட - ச்சிதிகண்டகபாலப்ரீத
 வாமதேவோ மகாதேவோ விருபாட்ச ஸ்திரிதேவ:
 க்ருசானுரேதா ஸர்வக்ருதா தூர்ச்சமுந்நீலலோகித:

ஹரஃ ஸ்மரஹரோபர்க ஸ்த்ரியம்பக ஸ்திரிபுராந்தக.
கங்காதரோந்தகரிபுஃ க்ருதுத்வம்வலி வ்ருஷத்வஹுஃ
வ்யோமகேசோபபோபிம்ஃ ஸ்தாநாருத்ர உமாபதிஃ”என்றன்றி
வள்ளல் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்களேக் கூறவில்லையாதலாலும்,

- 2 தமிழ்நிகண்டான சூடாமணியில்.
- சங்கரனிறையோன்சம்பு தநாசிவன்பேயோடாடி,
- பொங்கரவணிந்தமூர்த்திபுராந்தகன்நீதநாதன்,
- சங்கைவேணியன்கந்தானன் கடுக்கையங்கண்ணிகுடி,
- பிழங்கையோர்புரகன்முன்னேன் மிகேச்சுரன்விராமதேவன்
- நீலகண்டன்மாதேவன் நிருமலன்சூன் நவிலி,
- புலபாணியன்சானன் பசுபதிசுடையாடி,
- தாலகாலன்கபாலி யுருத்திரன்கையோளி
- யாலமர்கடவுண் ததனைமுதுநபர்சுபாணி,
- அந்திவண்ணன்முக்கண்ணன் பூலாழிபாண்டரங்கன்,
- சந்திரசேகரனெந்தன் சடைமுடியனந்தனூதி
- தந்தியிருரியோன்மமான் நற்பரன் நணிந்தோ
- னந்திபச்சுரனே ஹர்ந்தோன் சக்கனமாநாநமூர்த்தி,
- வரன்மறைமுதலியோகி மானிடமேந்திசோதி
- பிரமன்மாதகரியோன்ருணு பிஞ்ஞகன் பிராகபாணி
- பரமனெண்டோளன் கற்றைப் பதைத்திடவுதைத்தநாதன்
- அரன் தநாமமாறைந் திரட்டியாமனநதமற்றும்.”

என்னும் பெயர்களையன்றி வள்ளல் திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் எனக் கூறாமையானும்,

- பிங்கல நிகண்டானது.
- அரன்சிவன்ருபி யானந்தநிருத்திரன்,
- பரன்சுறையிடற்றேன் பார்ப்பதிகொழுநன்
- காலகாலன் பசுபதிக்கண்ணுத
- ருணுவெண்குணன் சந்திரன்நி,
- பாதிசுத்திரன்முதகன்பினி,
- சோதிசம்பு சூலிபிஞ்ஞகன்,
- முக்கண்ணபிறையோன் முன்னவன்பிறப்பிலி,
- நக்கன்சுடையோ, நூயகன்சம்பு,
- காமநாசன் பித
- தேவதேவன் திரிபுராந்தகன்,
- மானிடமேந்தி பேயோடாடி,
- முத்தன்முதலவன் சித்தனயோகி,
- வேதமுதலவ னோரிபாக,
- னாலமர்கடவுன் பவனையநாதி
- நீலகண்டன் நிருத்தன்சுதசன்,
- தங்காதரன் முழுவாளிகபிரலி
- யங்கண்ணக்கலை யாளிகங்காளன்
- அக்கரவார்த்தோன் பூலாழிதற்பர்
- னித்தனிமல ன்நணிகடவுன்
- யானையுந்தோன் மலனெந்தன்
- வாமதேவன் மிகேச்சுரன்சநிசிவன்
- திரியம்பகன் மிலுன்சுதிரசேகரன்
- மாலயற்கரியோ குதனெண்டோளன்
- நாநமூர்த்தி நம்பன்புன்

வாமன்விரசன் வரனுமாபதி
 துபதிபுணியன் புதித்தோ லுடையோன்
 மாதேவன்கொன்றை மாலையன்பித்தன்
 சச்சுரஞ்சி மில்லோளிறைவன்
 பாசப்தனஞ்ஞை வில்லிபாண்டரங்கன்
 ஈசன் பரமனு மெம்பிரான் பெயரே.

அந்நிவண்ணன் காமாரி அந்த காரிபர்க்கென் னெனந்தமீசன்பெயர். என்னும் பெயர்களை யுடைத்ததேயன்றி இவர் சிவபெருமானுக்கே உரித தென உண்மைச சைவர் கொள்ளுவர் என்ற வள்ளல் என்பதும் திருவருட் பிழகாச வள்ளலார் என்பதும் இதனிலும் கேட்கப்பட வில்லை ஆதலின் அது சிவபெருமானுக்குரிய அானருபி யனந்த னுருத்தினாதி பெயர்க ளைப்போலச சிந்தைநென்று அறியாதாரு முனரோ? இராமலிய பிள் னையவர்களீதும் அவா பாடனமீதும் அழககாதடைந்த ஆறுமுக நாவலா கொண்ட மருட்கையை மெய்யெனக் கருதி அவை சிவபெருமானுக்கே யுரியன என இவர்நியாய விரோதமாக வரைத்தவைகளை அறிவில்களின் றி பிறாங்குகியாரென்க.

தூல்வழக்கினும் செய்யுள் வழக்கினும் இல்லாத ஒன்றை உரைத்தா அதனால் அநிபாதகஞ்சம்பாதிப்பவர்கள் பூர்வபக்கததவர்களேயன்றி பிறரெ வருமன்றென்பது உண்மை.

பிள்ளையவர்களிடம் இருந்த வள்ளன்மை இன்னதென இவாறியாதவ ராதலின் வள்ளன்மைக்கிருதளவி னோர்பங்கேனுமில்லாக மருட்பாஇரா மலிங்கந்ரு அப்பெயரிட்டழைத்தல் அநிபாதக மாகுமென்றுதானு உரைப் பர் இன்னம் அதிகமாகவும் உரைப்பர். உண்மையிலுரைப்பவரானால் வெரு சனங்கனால் கெளரவமாக மதிக்கப்பெற்ற பிள்ளையவர்களை அகெளரவ மாக உரையா. இவர் அகெளரவமாக உரைப்பதனாலேயே பிள்ளையவர்க ளுக்குள்ள பெருமைகுறைவாதென இவர்க்குத்தோன்றாது போகியது ஆச சரியமன்று பிடிவாதமுடைய ஒவ்வொருவரிடமும் இச்செயல் இராமலி ராது.

பின், எல்லாமதமும் எல்லாத்தெய்வமும் ஒன்றென்னும் சமரசமார் க் கத்தவராம் அவலமாகக்கத்தவர் சிலரே அங்ஙனங்கொண்டு சிவனடியார் நிந் தைக்கும் திருவருட்பார்நிதைக்கும் இலக்காயினர். என்றார்.

இவர் எல்லாசமயமும் எல்லாத்தெய்வமும் ஒன்றென்பவரை அவல மாக்கத்தவரென்றார். சமயங்கள்தோறுமுரைக்கும் தெய்வங்களெல்லாம் வேறுவேறுனவையே. ஒன்றென்பவர் அவலமார்க்கத்தவரே என்றாராயின் இவர்மதஞ் சைவமன்றெனவும் சைவமென்றுகொள்ளின் அதுபேத வாத மேயுடையதாய் கடவுள் நிலையை நன்குவிளக்காததாய் நிற்பதொன்று மேயன்றி கடவுள் நிலையை நன்குவிளக்குவதன்றென்றே விவேகிகள் கருது வார்கள்.

அறிஞர்கொமணியான தாயுமானார் பாடவில் திருவருள்விலாசப் பர சிவவணக்கத்துள்.

“சமயகோடிகளெல்லார் தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென் றெங்குந் தொடர்ந் தெதிர்வழக்கிடவு ளின்றதெது. கருத்திற்கிசைத்ததுவே எ - ம். ஆகாரபுவனம் சிதம்பராகியத்துள்.

செப்பரியசமயநெ றியெல்லாந்தன் றந்தெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செய ற்கையான, வப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா வடித்ததன் தூல்களும்விரித் ேயனுமாநாதி, யொப்பவிரித்துரைப்பாரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன ழிவா ன்நிலையொன்றென்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு, யிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல் பலவாகி யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி, இயல்பென்றுந் திரியாமலியம

மாதி, யெண்குணமுங்காட்டியன்பீரலின்பமாகிப், பயனருளப் பொருள்
கள் பரிவாரமாகிப், பண்புறவுஞ் சென்பான பட்சங்காட்டி மயலறுமந்த
ரஞ் சிட்சைசோதிடாதி மற்றங்கதால் வணங்கமெனனமேரலி, யயர்வறச்
சென்னியில்வைத்து ராசாங்கத்தில் மைவது ணைதிக கைமழுகித்தந்தோ.

சன்மார்க்க ஞானமிதின் பொருளும் விழுத்சமய சங்கிகெதப் பொரு
ளந் தானென்றகப், பன்மார்க்க நெறியிலும் கண்டிலிவை பகர்வரியதில்
லைமன்றுட் பார்த்தபோதந், கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே
யென்ன, யெச்சமயத்தவர்களும் வந்திறைஞ்சா நிற்பர், எ - ம். பொன்னை
மாதரை என்பதில், ஆனமான சமயங்களாறுக்குந் தானமாய் நின்று
தன் மயங்காட்டிய, ஞானபூரண நாதனை நாடியே, தினனேனின் பந்தேக்
கித்தினைக்கவே எ - ம். அகவலில்.

“அமயாக்காதலிற்சமயகோடி
அறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாததர்க்கமும்போததூல்களும்
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின் நியயங்க
அங்கங்குநின்றையெங்குமாகி” எ - ம்.

கூறியிருத்தலின் தாயுமானசுவாமிகள் இவரால்கழற் துறைக்கப்பட்ட
வருளொருவராகின்றார். அன்றியும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருநெறித்
தமிழ்வேதமான தேவாரத்து,

காலமுநான்களாழி படையாமுனேக வருவாகி மூவருருவின்
சாலவுமாகி மிக்கசமயங்களாறினுருவாகி நின்றதழலோன். எ - ம்.
“சமயமே லாறுமாகித் தானொரு சயம்புவாகி

யிமையவர் பரவியேதத் வினிடின்ன கிருந்தவீசன். எ - ம்.

எல்லாச்சமயமும் எல்லாத் தெய்வமுமொன்றென கட்டளையிட்ட சம
யாசாரிய சுவாமிகளான திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் எல்லாச் சமயமும்
எல்லாத் தெய்வமு மொன்றென்னும் அவலமார்க்கத்தவராகின்றார்.

செந்தமிழ் முபரிடதமென இவர்கூறும் சிவஞான சித்தியில் “யாதொரு
தெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகியாங்கே மாதொரு பாகனூர்தாம்வருவர்”
என்று கூறியிருத்தற்கு என்ன பொருள் கொள்வாரிவர். இங்கெடுத்துக்
காட்டிய வைத்த சைவசித்தாந்திக ளனையரும் சமரச சன்மார்க்கிகளே
யாதலின் அன்றோர் கொள்கைகளைத் தழுவிச் செல்லுவோர் அவலமார்க்
கத்தவராக ஆகார். இப்பூர்வ பக்கத்தவர்களின் கொள்கையான தெய்வ
முமனேகம் சமயமுமனேகம் எனக்கொள்ளும் பேதவாத திமிரமுடையவர்
களே அவலமார்க்க சதவராதவி னியருரை வெற்றுரையென்க.

இராமலிங்க பிள்ளையவர்களின் பாடல்களைத் திருவருட்பா என்றமை
யால் திருவருட்பா நிக்தகராக எவ்வனமாவர் ஒன்றற்கே யுரிய சிறப்புப்பெ
யராயிருந்து அப்பெயரினைப் பிறர் கையாளுதல் கூடாது என விதியிருந்து
அவ்விதிக்குமீறி நடந்திருந்தால் சிறப்பான திருவருட்பா என்னும் பெய
ரைப் பொதுவாக்கி ஆண்ட குற்றத்தால் அவ்வாறு செய்தவர் அத்திருவட்
பா நிக்தைக் குரியராவர். தவிர்ப்புலகத்து இதுகாறும் சைவத்துக் குரியதாய்
திருவருட்பா என ஒரு சிறப்புது வில்லையாகவும் திருவருட்பா நிக்தகராகப்
பிள்ளை யவர்களின் பாடல்களைத் திருவருட்பா என்றவர்கள் எவ்வா
ருவார்கள்.

விதிவிலக்குகூடா ஆதியிலமைத்த இறைவன் வாக்கினை ஆட்சேபித்தல்
கூடாதென்று விதியிருத்தலை யொப்ப இப்பூர்வ பக்கத்தா ரெவைகளை
யுரைக்கினும் அவைகளை ஆட்சேபித்தல் கூடாதென அனைவருங் கருதி
மயங்குவார்கள் என்ற அங்வாறெழுதினாரா யிருக்கலாம்.

சாத்திர சம்பிரதாயங்களை உணராத ஒருவர் சொன்னவைகளை மெய்யாயிருக்கலாமென நம்பி அவர் வழிப்படுவோர் அறிவிலிகளென்றி விவேகிகளில்லாட்டிலிரார் என்பதை அனைவரு மறிவர்.

தைரியநாதன் முதலிய ஊணர்மொழிகளுக்கு மயங்கிச் சைவசமயத் தைவிலெத்து கிறித்துமதத்திற் பிரவேசித்த வில்லியநர்சருதி வாழ் எனப் புகழ்ந்துகூறித் கிறித்தவர்களின் தூலைகைப்பற்றி யொழுதி சைவர்கள் கிறித்தவமதத்தை இகழ்ந், தைக்கண்டு கிறித்துமதத்தை விடுத்தசைவ ராதலை உடையவர்கள் இருதியாக இத்தேயத்தி விழ்சனரிவன்றி இன் மையும் தீவார்தரஙகளில் அகழையததயர் குடிமக்களும் சித்தகலங்கி அத்தனை மறந்து கிறித்துவை நினைத்தல் இருந்ததம் இருக்கலாமே இத் தேயத்தவர்களி னுடையவும் தீவார்தரவாகிகளி னுடை. அம் சவனசித் தத்தை நன்கு விளக்குகின்றது. ஆகலின் இவருகைகுறிப்பொய் மொழி களைத்தீவார்தர வாகிகளையொப்ப இததேயத்தவர் நமபார் நமது நண்பர் திருவருட்பானை எதனைக்கூறினும் அதற்கப் பெயரினமையை உதாரணங களுடன் கூறிமறுப்பேம். இக்ஞை விவரம் கூறுந்திருவருட்பா நின்றையென் பது கனலிங்கண்ட பணம் வீழ்த்தபின் செலவுக்குகயாமைப்பால் எமது மறுப்பைப்படித்த பின்னர் அனைவரானும் பொய்யெனக் காணப்படுமாத லின் திருவருட்பா எனப்பிள்ளை யார்களின்பாடலையுரைப்பவர்கள். நீந்தக ராகாரொன்க.

பின் செந்தமிழ் நாட்டினன்றித் கொடுத்தமிழ் நாட்டினும், அவை குழந்த நாடுகளிலும் இராமலிங்கபிள்ளை உள்ளன்மை ஒருநிலிவ மில்லா ரென்றும் பரபலரிடத்தும் வேண்டிய பொருளை உதாரணமாக மோ சஞ்செய்தா ரென்றும் கைம்மை மகளிப்பாற் கணவரைக் கொடுப்போமெ ன்று நகைகள் பொருள்கள் மிகுதியும் வாகங்கி அவர்க்கெல்லாம் நாமம்போ ட்டனரென்றும் பரவியது எவரேயறிவிலார் என்றார்.

இவர் கூறுந்திரமனைத்தும் பொய்யென்பதற்கு அவர் பாடல்களைப் பலதேயத்தவர்களும் சிரதையுடன் படித்தலும் அவரை யொருபெரியவரெ னக்கருதி வாழ்பதலுமே சான்றாகும். இவரும் உள்ளத்திள் அத்தனை ஒத்துக் கொண்டவராயினும் அறுமுகநாவலரின் கொள்கையைத் தாமேனு நிறை வேற்றி விடவேண்டுமென்னும் பிடியாதந் காரணமாகவும், தாம் இய்கா நெல்லாஞ் செய்வதனால் இத்தேயத்தவர்கள் சாலமதிப்பார்களென்னு நினைவு காரணமாகவ உத்தகைய விபரீதமொழிகளை யுரைக்கின்றனர்.

விபரீத வுணர்ச்சி விபரீத உணர்ச்சியாக முடியுமெ யன்றி அனைவரா னுஞ்சரியென அவகேரிக்கற் கேற்றதாகாது. காலக்கிரமத்தில் ஈழநாட்டா ரன்றியுள்ள பூர்வபக்கத்தா ரனைவரும் பிள்ளையவர்கள் நிலையை யறிந்து சபாநி யன்மார்க்கத்தைச் சரியான மார்க்கமெனக்கொள்வர். பின்னுஞ் சிலகால கழிய ஈழநாடும் பிள்ளையவர்களை மதிக்கும் என்றே சமாதான நிலைபை விரும்பும் அறிஞர் எண்ணுகின்றார்கள்.

பிள்ளையவர்கள் கடன்படவேண்டிய நீவித்தம் இன்மையை அவர்தங் குடும்பத்துடனின்றி, தமவியாக இருந்ததே விளக்கும். நகைகளையும் பணங் களையும் கொடுத்தப் புருஷரை எழுப்பித் தரசுகொண்டு மட்டத்தையர்கள் இருக்கமாட்டார்களெனவும் ஒவ்வொரு குடும்பங்களிலும் பெண்கள்செய்ச் சையாக எதனையுஞ்செய்ய வியலாதாரெனவும் இத்தேயத்துக் குடி ம்பிகள் ஒப்புக்கொள்ளாம லிரார். ஆகவே இப்பூர்வ பக்கத்தார் இன்னது தான் கூறக்கூடி மென்பதனை மறந்து ஊரிலுள்ள கைம்மை மகளிப்பால் நகையும் பணமும் வாங்கினாரென்றும் இராமலிங்க பிள்ளை பாடலாபாச தர்ப்பணத்தின் ஈடும் பக்கத்தில் அவர்களை நிருவானிக ளாக்கினாரென்றும் பிள்ளை வரங்கொடுத்தா ரென்றும் பலவாறு இந்நாட்டுக் கற்புடை மகளி

ரில் அக்காலத்துக் கைம்மைகளா யிருந்தா ரனைவரையும் இகழ்தல் இத்தேயத்தாரிடம் வைத்த அன்பாலன் றென்பதனை ஊகித்துணரும் ஒவ்வொருவரும் இவர் கூறும்னைத்தும் நம்பத்தகா விடயங்களேயென யெறுத்தகற்ருமவிரார்.

இவ்வாறெல்லாம் எழுதுதல் தானோ? இராமலிங்க பிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பணம். நல்ல தர்ப்பணம். நீரம்பிய காளிதமுடைய இத்தர்ப்பணம் எத்தனை காலம் அறிஞர் கரங்களிலமரும்.

பின். முத்திறவள்ளன்மார்களி லிவ்ரெத் திறவள்ளல் எ-ம். அங்ஙனம் அவர்களி லொருவரெனின் திவாகர கயாகாரதி நீகண்டிகள் வள்ளல்களை வரையறுத்துக் கூறியது பொய்த்ததுபோலும் என்றார்.

முதல்வள்ளல் இடைவள்ளல் கடைவள்ளல் என வள்ளலர் ஒவ்வொரு பகுதியிலெவ்வெழுபெயராக இருப்பதொருபெயரே வள்ளலரென்பாரென்பது இவர்க்குடன்பாடானால் உண்மைச் சைவர் சிவபெருமானொருவரையே வள்ளலாகக் கொள்வர் என்றதற்கு ஆதாரமெவகே? இம்முடிகை வள்ளலரில் சிவபெருமானும் ஒரு வள்ளலோ? அங்ஙனமாத லுண்மையேல் சிவபெருமான் பெயரும் அங்ஙனன்னமாப் பெயருடன் கலந்து வரல் வேண்டுமே? மூடகைவள்ளலருள் முதல் வள்ளலர் குமுண்ணும சகரனும் சகரனும் செம்பியனும் தூத்தியாரியும் நளனும் நீருதியும் ஆகிய எழுவரையன்றிச் சிவபெருமானையுரைக்கு நூலெவையு மில்லையென்க.

இடைவள்ளலர். அக்குரூரனும், அந்திமானும், அரிச்சந்திரனும், கன்னனும் சந்திமானும் சிசுபாலனும் தந்தவக்கிரனுமே யாவர் இடை வள்ளலும் உண்மைச் சைவர் உள்ளெனக் கொள்ளும் சிவபெருமான் பெயரைக் கண்டிலேம்.

கடைவள்ளலர். எழிலியும் ஓரியும் காரியும் நள்ளியும் பாரியும் பேகனும் மலையனுமே யாவர். இக்கடை வள்ளலா பெயருளும் சிவபெருமான் பெயர் கேட்கப்படாமையால் இவர் கூறும் உண்மைச் சைவர்களுக்குச் சிவபெருமா னொருவரே வள்ளலாபது எந்த ஆதாரத்தால், முன் சிவபெருமா னொருவரே வள்ளல் என்றார் பின் மூவரை வள்ளலையன்றி யேறும் வள்ளலர் இருந்தால் கயாகர திவாகராரதி நீகண்டிகள் வள்ளலரை வரையறுத்துரைப்பானேன் என்றார். அங்ஙனம் வேறுவள்ளலர் இருந்தால் அவை பொய்த்ததுபோலும் என்று கூறுகின்ற இவர் தாமெழுதியநூலுத்துவரிகளிலேயே இவ்வளவு பிறழ்ச்சி உண்டாகுமானால் இவரைக் குறித்து எவர் தாம் வருந்தார்.

பின். வள்ளலாரா யிருக்கும் இவரை அந்நீகண்டிகளுள் சேர்த்துப்பாடுவோர் யாவர்? என்கின்றார். இதனாலவர் பழயநூல்களில் புதிய விஷயங்களைப் பழயதாக எழுதிச் சேர்க்கும் வழக்க முடையவரென்று எண்ணத்தக்கவராகின்றார்.

இவ்விருபத்தொரு வள்ளன்மார்க்கு முற்பட்டவரன்றோ சிவபெருமான், அவரை அந்நீகண்டிகளைச் செய்தவர்கள் என் சேர்த்தெழுதவில்லை? மறந்து விட்டார்கள் என்று கூறுவாரோ? அல்லது அவர்க ளனைவரும் தம்மைப்போல உண்மைச் சிவநேய முடையவரல்லர் என்பரோ அறிகிலேம். சிகண்டு காரர்களுக்குச் சிவநேய முதலிய அவசியமின் றென்றும் அவர்கள் உள்ளதை உள்ளவா றெழுதவந்தவர்களென்றும் யாம்பதினாரையாமலிரேம்.

பின். இராமலிங்க பிள்ளையவர்கள் இப்போதுள்ள வேதங்கள் உபநிடதங்கள் ஆதமங்கள் புராணங்கள் மிருதிகள் முதலாய நூல்கள் பயனிலவென்றும் அவற்றினின்றஞ் சிறந்த சமரச வேதமொன்று தம்மாற் செய்யப்பட்டு, நடராசரால் திருத்தப்பட்டு வருகிறதென்றும் அதனையே எல்லோரும் அநுட்டிக்க வேண்டுமென்றும் கூறியிருந்தது போலின்றி அவரைச்

சார்த்தோர் யாராவது ஒரு நிகண்டு புதிதாகச் செய்து இராமலிங்கர் பெயரையும் வள்ளலெனச்சேர்த்து தந்தாருகமுதிர்ச்சியை காட்டுவாராக என்றார்.

இத்தேயத்தார்கள் ஒன்றையும் தூதனமாகச் செய்யவும் நிகண்டுமுதலியவைகளில் பழையதாகக் காட்டவும் அல்லது அப்யாத வைக்கவும் வேண்டுமென தூதனமாக இயற்றிச்சேர்க்க முன்வாரார். பூர்வபக்கத்தாரிடம் இந்தவழக்க மிருத்தற்குச்சில ஆதாரங்கள் வேண்டுமானாலும் காட்டுவாம்.

கவிச்சக்கரவர்த்தியான கம்பனையும் பிறபுலவரையும் அருண்மூர்த்திகளாகிய சேக்கிழார் சுவாமிகளாகியவையும் சமயாசாரிய சுவாமிகளையும் இன்னமுள்ள பெரியோர்களையும்எந்த நிகண்டுகாரர் அகராதிக்காரர் முதலியோர் தமதுநிகண்டுகள் அகராதிகள் முதலியவைகளிற் சேர்த்து எழுதினார்கள் பூர்வபக்கத்தார் தாந்திரட்டிய அகராதியில் நல்லார் ஆறுமுக நாவலரைக் குறித்து விசேஷமாக எழுதி இருத்தலை அங்கவகாசியைப் பார்ப்பவர்கள் உணர்வார்கள். இராமலிங்கப்பினையின் பாடல் முதலியவற்றின் எதிரியான ஆறுமுகநாவலரை அகராதியிலிவர் எழுதிச்சேர்த்ததுபோல இராமலிங்கப்பினையவர்களைச் சார்ந்தவர்கள் ஒருவேளை தம்மைப்போலசெய்தாலுஞ்செய்யவொனக்கருதியேயும்கூறினர்போலும். அன்றியும்வீரசைவபண்டாரமான கச்சபாலயஸ்யர்அவர்சுளை ஆதிசையபிரமாணமென்று தமது அகராதியுள் எழுதிவைத் திருக்கின்றனர் காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்த ஸுயன்பேட்டையிலின்னம் தரிழ்ப்புலவரான கச்சபாலயஸ்யரின் குடும்பத்தினர்கள் இல்லாமலில்லை ஆதிசையப் பிரமாணர்களை ஸுயர்என எத்தேயத்தி லழைக்கின்றார்களோ அறிப்யாம். ஆறுமுக நாவலர் காவல்து இத்தேயத்தில் இருந்த தாண்டவராய முதலியார் விசாகப் பெருமானையர் சரவணப் பெருமானையர் இராமாநுச நாவலர் சபாபதி முதலியார் கதிரைவேற் கலியாயர் சிவக்கொழுந்துதேசிகர் முதலியவர்களை இவா திரட்டிய அகராதி வரிசையில் சேர்க்கத்தக்க யோக்கியதை அவர்கள் இவையருக்கும் இல்லையோலும் ஆறுமுக நாவலர் பெபரினையர்என நிகண்டான அகராதியில் சேர்த்து அதனிலாவைப் பரசுரய கோனார் என எழுதி வைத்தவர் பூர்வபக்கத்தா ராதலானும் எல்லாப் புலவர் பெயர்களையும் எழுதி இருக்கினும் அவ்வாறெழுதவேண்டிய அவசியம் இல்லையெனது கருதும் இத்தேயத்தவர்களுள் பினையவர்களின் பக்கத்தாரும் பிறருஞ் சம்மதமற்ற இச்செயலைச் செய்யவிரும்பார் ஆதலின் பூர்வபக்கத்தாரே ஒரு நிகண்டுசெய்து அதனுள் வள்ளல் திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் முதலிய பெயர்களைச் சிவ பெருமானுக்கே உரித்தென வரைந்து தமதபீட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுதலே தருதி என்று கருதி அன்பீர் துந்துருகத்தை இந்த விஷயத்தில்உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளுதல் நலமெனக்கூறி மரியாதையுடனிடனை அந்தப் பக்கத்துக்கே அனுப்பிவைத் திருக்கின்றோம். இத்தாருகசித்தி பிறரால் நிறைவேறுவது துர்லபம். ஆதலின் பினையவர்களின் பக்கத்தாருக் கிவர்செய்த உத்தரவை அங்கீகரிக்க விருப்பபின்மையை யுணர்ந்து விடுத்தாநிடமே விடுத்தாமென்க.

பின். வேண்டாதன சிலகூறி கருங்குழியார் வள்ளலாராயின் அவர் கொடுத்த பெருங்கொடை அருட்கொடையா? பொருட்கொடையா? ஒரு கொடையுஞ் செய்திலார். என்றார். இவரே கடாக்களை விடுத்து விடையையும் விடுத்தால் மற்றையோர் மெளனமாக இருப்பார் என்று கருதினார்போலும். அருட்கொடையவரிட மிருந்த தென்படனை அவாதருட் பாடல் களைக் காண்பாரிற் பூர்வபக்கத்தா ரன்றியுள்ள அனைவரு மறிவார். பொருட்கொடையைக் குறித்து அவரிடஞ் சென்றிரப்போர் அறிவிலிகளே யாவர். தறவிகளிடம் பொருள் விரும்பிச் செல்லுவோர் விவேகினாவார்களா? ணனுடைய வள்ளல் சிவஞான வள்ளல் ஆனவந்த வள்ளல் முதலிய அநே

கர்கள் வன்னலெனப் பெயர் பூண்டிருந்ததனையும் அவர் மரபினரி விப்பொழுதும் வன்னல் எனப்பெயருடையராய்ச் சீடர்கள் வீடுகளையடைந்து அவரளிக்கும் அரிசி, பருப்பு முதலியவைகளாலு தரபோஷணஞ் செய்தலையும் அவர் சீடர்விரும்பும் உபதேசங்களையன்றி வேறெத்கொடையும் இல்லாதிருத்தலையும் இவரறிந்தவராயின் வன்னலென்னும் பெயருக்காக வழக்குப்பேசுவரார்.

பின். செத்தாரை யெழுப்புவே மென்று பொய் கூறி அநேககையே மாற்றிப்பணம் பறித்த கொடுமையினாலே அபவாதம் நேர அதற்கஞ்சியன்றோ இறந்தார் என்றார்.

இவ்வித மொன்றஞ் செய்யாது வெகு சுத்தராக இருந்ததாக இவர் மதிக்கும் ஆறுமுக நாவலர் சபாபதி நாவலர் முதலியவர்க் ளெல்லாம் ஏன் இறந்துபோனார்கள். இராமலிங்க பிள்ளை இறந்ததற்காக இவ்வொண்ண ஆதாரங்கண்டு பிடித்திருக்கின்றார். இவர் காட்டிய ஆதாரங்களை முன்னரே நிராதார மாக்கினும். இவ்விடத்து வாளா கூறினமையால் வாளா விடுத்தாம்.

இப்போது விளங்குந் தில்லைத் தலமாகிய சிதம்பரத்திற்குந் கும்பாபி டேசத்தின் பொருட்டு இரண்டிலக்கம் ரூபாய் கொடுப்பேமென்று கூறிப் பின் ஒன்றுக் கொடாமையே இவரது வள்ளற் தன்மையை நன்குவிளங்கிற்றே என்றார்.

பிள்ளையவர்கள் தம் வாயாலுரையாதவொன்றை உரைத்ததாகப் போலியருட்பாமறுப்பிலாறு மகநாவலர் வரைந்துவிட்டதனைப் பொய்யென நிரூபிக்க சென்ற சுக்கிலவருஷம் ஆனித்திருமஞ்சனகாலத்து வடலூரி லிருந்து பிள்ளையவர்கள் அநேகம் ஆயிரம் சனங்களுடன் சிதம்பரத்தையடைந்து இத்தலியுயர்த்தினை உண்மையென நிரூபித்துச் செல்லுமாறு பல கடுநிலையுடையவர்களைக் கொண்டழைப்பித்ததற்கு நாவலர் வராதான்று விட்டதே எம்மனோர்க்கு இது போலியருட்பா மறுப்புக்காரர் கட்டிவிட்ட கதையென நன்கு விளக்கிற்று. ஆதலின் பிள்ளையவர்களவரது கூறினாநிலையென்று பதிலுரைப்பதே தகுதி. நிற்க.

இச்சைவகிகாமணி இப்போது விளங்குந் தில்லைத்தலமாகிய சிதம்பரத்திற்கு என்றதை ஆலோசித்தால் இதற்குமுன் விளங்கிய சிதம்பரம் வேறேயென்றும் அது தில்லைத்தலமன்றென்றும் இனி விளங்கும் சிதம்பரமும் வேறென்றுண்டாகுமென்றும் எண்ண இடத்தருகின்றது. எப்போதும் விளங்குந் சிதம்பரம் தில்லைவனமன்றி வேறென இல்லையாக இப்போது விளங்குந் தில்லைவனமென்ற தெற்றிற்கு? எவரோனும் இவரைநோக்கி நண்பர் இஃது பழையசிதம்பரமன்று அஃதுவேறு அஃதிற் கொழிந்தது என்று கூறிமயக்கினரோ? அல்லது தமது நாடுகளிலெங்கேனும் ஒரு சிதம்பரமிருந்தென்று கேட்டிருக்கின்றனரோ? மேலேச் சிதம்பரமென ஒன்றிருத்தலின் தழைச்சிதம்பரம் வடக்குச்சிதம்பரமென வேறுசிதம்பரங்கள் இருக்கின்றனவோ? அங்கனமுண்டாவேலது தெற்குச்சிதம்பரமாதலின் இதனிலிப்பொழுது விளக்க மதிக்கமாக இருக்கின்றதென்று கருதினாரோ? எவ்வாறு கருதினும் அது கவறையென்பது நிச்சயம். இவ்வாறு பொய்யும் புளுகுமெழுதுவது தானோ? இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பணமென்பது.

பின். ரெட்டிப்பாளையத்திலிருந்த ஒரு பணக்காரரிடஞ்சென்று அவர் பகைவரைச் சூனியஞ்செய்து கொல்வதாக உறுதிக்கூறி ஆயிரம் ரூபாச்சுவரன் வாங்கினபிள்ளையாடென்னலவரார். என்றார்.

ஈரைக்குறித்த இவர்பெயரைக்குறிக்கமறந்துவிட்டனர் போலும் இறந்துபோன ஒருவர்பெயரை எழுதிவிட்டால் அவர் வந்து பிள்ளையவர்கட்காகப் பரிந்தபேசப்போகின்றாரா? பிள்ளையவர்கள் செய்யாதனவற்றைச்

செய்ததாக சாட்சியங்கூறுஞ் சிவரைப்போல உண்மைகூறத்தக்க துணிவுள்ள வவரையேனும் உடனிருந்து கண்டதாக எழுதி இருக்கலாம் அவசரத்தில் ஞாபகத்துக்கு வரவில்லைபோலும். சிவகாருணியமே ஒரு உருவமாகவந்ததோ என்று கருதத்தக்க நிலையிலிருந்த பிள்ளையவர்களை ஒருவரைக்கொல்லத் துணிந்தனரென்றும் அதற்காக ஆயிரம்ரூபாச் சவரனே பெற்றாரென்றும் கூறதலை எவருமங்கேரியாரென்க. இதுதானே இராமலிங்க பிள்ளை பாடலாபாசதர்ப்பணம்.

ருணியமென்பதே இவ்வாததன்றோ? இவ்வாததனைச்செய்து கொல்வதெங்ஙன்? இவ்வியாபாரத்துக்கிணங்கியபணக்காரன் எவனுமிரான். நிற்க பிரரிடம் பொருள் பெறுபவனெனவனும் வள்ளல் எனத்தகாதவன் என்று கருதினரோ? அல்லது தீக்குண முடையான் வள்ளலாகான் என்று கருதினரோ? இருவிதமாகக் கருதினும் விவேகிகள் தவறென்றே கருதுவார்கள். ஈகைக்குண மாறாதவனே வள்ளல் இக்குணத்துக்கு பணமுடையவனெனவும் எழை எனவும் வேண்டியெதில்லை. அரிச்சந்திரனாகிய வள்ளல் விசுவாமித்திரன் கேட்ட அளவு பொண்ணைக் கொடுக்க இயலாது வருந்தியதும் நீசமாதர் விரும்பிய உண்ணம் கொடுத்தற் கியையாது கவன்றதுவும் அரிச்சந்திரன் கதைபைப் படித்தவ ரெவரு மறியாமலிரார். கவர்சிகொண்ட அய்விடங்களிலும் ஈகை விருப்ப மாறாதவனாகவே இருந்தான் அதனாலவன் வள்ளலானான்.

வள்ளலான ருமுணன் தன்னை யிரந்த புலவனுக்கு ஏதுங் கொடுக்க வகையின்றி வருந்தியதனை யாவரே உணரார். இவ்வாத ஞான்று மீதல் விருப்பமே யுடையனாகவே இருந்தமையால் வள்ளலானான்.

வள்ளலான கன்னன் தன்னை யிரந்த பார்ப்பாணுக்கு ஏதுங்கொடுக்க வழியின்றிக் கவன்றதனையறியாதாரெவர் கவன்றான்றும் ஈகைக்குணமே இருதியும் உடையனாக இருந்தமையின் வள்ளலானான். கொடுக்கல் குணமுடையவனுக்கு உள்ளென்று பெயர். இதனை யறியாத இவர் ஆயிர ரூபாச் சவரன் வாங்கின பிள்ளையா வள்ளலாவார் என்று கூறதல் தவறென்க.

பின், வாங்கிய சிவகாருண் பணங்கொடுத்தவ ரிறந்தமையா லன்றோ இராமலிங்கரது வஞ்சச்செய்கை மறைந்திருந்தது என்றார்.

கொடுத்தவரு மிறந்து வஞ்சச்செய்கையு மறைந்திருந்த துண்மையாயின் இவர்களுக்கு மாத்திரம் அதனை உரைத்தவர் யாவர். உலகினர் எந்தத் தவறுதல்களையும் முதலில் விபரீதமாகப் பாராட்டினும் பின்னர் சமானமாகப் போதல் வழக்கமாதலின் பல வருடங்களுக்கு முன்னே நடந்ததிச் செயலாயின் இப்பொழுதது புதிதாக வெளிவருமா? வராது வராது இறந்துபோன பணக்காரன் மீட்டும் பிறந்து இந்த இரகசியத்தினை இவர்களிடம் சொல்லினனோ? அல்லது இவர் யோக காட்சியில் பிள்ளையவர்களின் இத்தர்ச்செயலை யுணர்ந்தனரோ வேறெவ்விதமாக இந்த இரகசியத்தினை இவரறிந்தார். தன் பகையாளியைப் பிள்ளை யவர்களைக் கொண்டு அழிக்க நினைத்தவன்பொரு மனோவாக்குகளாற்செய்தபாவமுடையனாதலின் இறந்தானென் றிவர்கூறும் பணக்காரன் கரகு முதலிய இழிந்த இடங்களில் அநேகவருட காலங்கிடந்து பின் திரியக்காதி சென்மங்களையடைந்து மனிதரிற் சண்டாள சென்ம மடைதற்கே அநேக இலக்கம் வருடங்கள் செல்லுமே ஆதலின் அத்தனிகன் பிறந்து கூறியிரான். யோகக் காட்சியுடையவரானால் சிவஞானியான பிள்ளையவர்களை இவ்வாறெல்லாம் இகழ முற்படார். இவ்விரு வீதத்திலு மன்மையால் இது பிள்ளையவர்கள் பாடலை மதித்துப் படிப்பவர்களின் மனநிலையைக் கெடுப்பதற்கு பூர்வபக்கத்தார் கூறியதவறே இது என ஆலோசனை செய்யத்தக்க ஒவ்வொருவரும் அறியாதிரார்.

பின். அங்ஙனம் தீயவழியில் தேடிய தங்கக் காசுகளை மடித்துக்கடித்த தீர் சுருட்டி செம்புருக்குவோர் போல கம்மியரிடம் உருக்குவித்து பொன்னாக்குகிறேமென்று விபூதியைத் தூவித்தம்மை யிரசவாதியென்று பறையடிப்பித்துக் கபடநாடகக் கூத்தாடிய கருங்குழியாரா திருவருளைப் பிரகாசித்திடும் வள்ளல் அந்தோ கொடுமை! கொடுமை!! என்றார்.

கம்மியரொன்றைக் கையில் கொடுத்தவுடனே அதன்கன முதலியவைகளாலும் அது உருகுங் காலவளவிலுலும் அதனை இன்னதென அறிந்து கொள்ளும் வழக்கமுடையவர், உலையிலிட்ட காகிதமுடனே வெந்து போவதாலும் பிள்ளையவர்கள் கொடுத்ததை இன்னதென்று தெரிந்து கொள்ளாம லிருப்பார்களா? உருகுவது சவரனையானால் அதனில் விபூதி தூவினால் கம்மியர் சும்மா இருப்பார்களா? ஒருவர் தம்மை இரசவாதி யென்று பறையடிப்பித்த சிறிது நேரத்துக்குள் அவர்கள் வாசஞ்செய்ய வேண்டிய இடம் இன்ன இடம் என உணராத இப்பூர்வபக்கத்தா ரிம்வாறு கூறினும் இவ்விந்தியா வாசிகளான சனங்கள் அதனை நம்புவார்களா? அப் சாங்கத்தாரின் சட்டத்துக்கு விரோதமாக ஒருவர் தம்மை பொன் முத் தலிய செய்யத்தெரிந்த இரசவாதியெனப் பறையடிப்பித்தலையோ? பத்திரி கைகளின் வாயிலாக விளம்பரப் படுத்துதலையோ செய்தால் சட்டத்துக்கு மீறிய குற்றத்துக்குட்பட்டவர்களாக வாவார்கள். பிள்ளையவர்கள் அவ்வாறு பறையடிப்பித் திருந்தால் அரசாங்கத்தார் சுமமா விடுவார்களா? விடார் என்பதை இவரறியார் ஆதலின் பொருத்தமற்ற இப்பொய்யை வரைந்து விடுத்தனர். இராமலிங்க பிள்ளையின் பாடலாபாச தர்ப்பண மெழுதவந்த விவர் அவர் பொன்செய்யத் தெரியுமென்று பாடிவிடுத்த பாடலிருந்தால் அதனைக்காட்டி அதனிலுள்ள ஆபாசங்களை விளக்கினால் நாமதற்குத் தக்க சமாதான முரைப்பேம் அதனை விடுத்து தம்மனம் போனவா நெல்லாங் குழறினால் நம்முரை வெற்றரை என்று கூறுதலையன்றி வேறென் செய் வேம். கபடநாடகக் கூத்தாடியவர் இந்த இரசவாத விஷயத்தில் இராம லிங்க பிள்ளையன் நென்பதனை இனியனையரு மறியாமலிரார். திருவருட் பிரகாச வள்ளல் என்பதற்கு திருவருளைப் பிரகாசித்திடும் வள்ளல் என இவர் இராமலிங்கபிள்ளை விஷயத்தி லெழுதியது அதுசித்தமென்க. திருவரு னால் பிரகாசித்திடும் வள்ளலென்றே சுமரச சன்மார்க்கத்தார் கொண்டு கூறிவருகின்றனர் இவ்வுண்மையை உணராது தம்மனம் போனவா நெழு

பின். வள்ளல் என்ற பெயர் சிவபெருமானுக்குஞ் சுப்பிரமணியபெரு மானுக்கும் உரியதாக இராமலிங்க பிள்ளை தாமே தமது மருட்பாவிற்குறி யுள்ளார் என்றார். சிவபெருமான் சுப்பிரமணிய பெருமானாகியருக்கு வள் ளலென்று பெயர் கூடாது எமக்கே அப்பெயருரித்து என்று காட்டியிருந் தாலன்றோ இவராட் சேபிக்கவேண்டும் இதனில் இவர் கூறும் ஆட்சேபம் சிவபெருமானையும் சுப்பிரமணியக் கடவுளையும்வள்ளலென் றழைத்த இரா மலிங்கபிள்ளை அப்பெயரை தமக்குவைத்துமகிழ்க்காந்து ஒப்பிற்றது நீதி யாமா? தம்மையபிமானித்ததங்கணக்கர் குலத்தாருட்சிலர் உள்ளலென்றழை த்தால் மறையோரும் அழைப்பாரா? தாண்டகவேந்தர் நாவுக்கரசராமானி க்வாசகர் என்று சுமயாசாரிய சுவாமிகளையும் அம்மை அப்பன் எனமுறையே காரைக்கா லம்மையார் கண்ணப்ப நாயடூர் என்பாரையும் பரமநா தன் தன்றிருவாயா லழைத்தமையாலன்றோ உலகமும் அங்கனம்போற்றா நிற்கும் இவரை வள்ள லென்றாவது திருவருட் பிரகாச வள்ளலென்றாவது சிவபெருமான் அழைத்தருளினாரா? இல்லையே தொழுவூர் முதலியாரும் - கஞ்சி மு. முதலியாரும். அழைத்தமை சிவவாக்காமோ? என்றார்.

தாண்டக வேந்தரென்னும் பெயர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் சரிதமெழுதிய சேக்கிழார் வழிவழங்கி வந்ததென்று சைவரிற் சிறுவரு மறி

வர். இவர் தாண்டகவேந்து எனச்செவபெருமான் தமது திருவாயாலழைத்தனர் என்றார். பெரிய புராணத்து எவ்வாறு கேட்கப்படாமையாலது தவறென்க.

“நாவுக்கரசென்று ஸகேழினுந்நீளமுமகணயப்புற ஈண்ணாக” என்ற காயவாணியால் இறைவன் கட்டளையா லுரைக்கப்பெற்ற தென்மவாறு தாண்டக வேந்தரெனப் பரமநாதன் தன் திருவாயாலழைத்தாரென இவர் கூறிவிட்டதனாலேயே அதனை மெய்யென நம்புவோர் யாவர் இத்தனவிவர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் புராணத்தினை பலமுறை படித்துணர்ந்தவரென அனைவருமறைவர்.

இறைவனால் அழைக்கப்பெற்ற பெயரென்ற நாவுக்கரசர். மாணிக்க வாசகரென்று மிகுபெயரையுடையுள்ள ஞானசம்பந்தர் நம்பியாரூரர் முதலியவர்களின் பெயர்களைச்செவபெருமானே இட்டழைத்தனோ? அன்றாகவும் அவை உலகில் நாவுக்கரசா மாணிக்கவாசகர் என்னும் பெயர்களுடன் கலந்து வழங்குதற்குக் காரணமென்னே? அப்பன் என கண்ணப்பராயனரை பரமநாதன் தன் திருவாயாலழைத்தனார்பெரியபுராணத்துள் “நாக-கங்கை முதலாகக் கண்ணப்பநிதி. வென்றே” என்றழைத்ததாக இருக்கின்றதெய்ந்நிறி இவர் உரைத்தாவரு அப்பன் என அழைத்ததாக இன்னமையால் பரமநாதன் தன் திருவாயாலப்பென அழைத்தான்றது பெரிய புராணத்தின் குறியும் பழகாத கூறியதனாலுண்டாகிய தவறேயாம்.

சமணர் இன்றுத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை தருமசேனர் என்று கூறுதலையன்றி நாவுக்கரசனைக் கூருமையும் - செவபெருமானு லம்மையென அழைக்கப்பெற்ற புனிதவதியான தம்பிரானரேழர். பேயார்க்கு மடியேன். எனப்பேயார் எனமாறிகூறியிருத்தலையுரிவரென் றினைவிற்குக் கொண்டு வந்திலர். கணக்கர் குலத்தாரிட் சிலர் இராமலிங்கபிள்ளையுட்களை வள்ளலென அழைத்தால் மற்றையோரும் அழைப்பாரா? என்று வினாவுகின்றனர். இராமலிங்கபிள்ளையுட்களை உள்ளல் திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென அழையுங்களை கணக்கர் முகலிய எருகுப்பிறரை வற்புறுத்த வோரின்றிருக்கும் மற்றையோரும் அழைப்பாரா? என்றது எவ்வளவு வியக்கத்தக்கவிஷயம். விருப்பமுள்ளவர்களன்றிப்பிரர்வர்பெயரையும்மகிழ்வுடனாமைகக கூடாது. இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் எதிரியாயிருந்தஆறுமுகநாவலரை யாழ்ப்பாணத்தார சிலர் சற்குருநாதசுவாமிகள் என்றழைக்கின்றனர். அய்யாசா அனைவரும் அப்பாராளர்? அன்றியும் இராமலிங்கபிள்ளையுட்களுக்கிடையே கப்பாட்டுதன்னும்உள்ளல். அருட்பிரகாசவள்ளல் என்னும்பெயாருகளை ஆறுமுகநாவலருக கிட்டியதற்குகின்றனர். அவ்வாறு அவரை அபமானித குவியலார அய்யாழ்ப்பாணவாசிகளும் வழங்குவார்களா? இராமலிங்கபிள்ளையாருட்குருட்பிரகாசவள்ளலெனப்பெயரிட்டழைத்தல் அதிபாதுகமென்ற ஆறுமுகநாவலருக்கப்பெயர் கூறுவார்களாஇது நாமவேறுமொனது கட்டிலிடகதை பென்னு சனநகன் றினையாதிருத்தற்காக ஆறுமுகநாவலா சரித்தத்துக்கண்ட சிலபாடல்களை இவருக்கறிக்கின்றும்.

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் கடுக-ம்பக்கம் “கல்லிக்களஞ்சியம் கற்றவர்க்கேறு கருணை வள்ளல் - என்று கூறியிருத்தலால் இவர் கூறியவாறு செவபெருமானுருவரையே வள்ளலென அழைத்தல்குமொயின செவபெருமானல்லாத ஆறுமுகநாவலரை வள்ளல் எனல் தகுதியாமா? ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் கசக-வது பக்கம்.

“எத்திசையுந்நீ தீபம்போலச சோதியெறிக்கு மருட்பிரகாச வள்ளல்” என்று ஆறுமுகநாவலரை அருட்பிரகாச வள்ளலாக இப்பூர்வபகத்தாரிசைத்தற்கு எவ்வளம் மனமிசைந்தனர். இவ்வளம் கூறுதலைத் தானே உண்மைச்செவியே முடையார் துணிபு என்றனர்.

வள்ளலென்னும் பெயரும் அருட்பிரகாச வள்ளலென்னும் பெயரும் ஆறுமுகநாவலருக்கு மாத்திரம் உரித்தாகி இராமலிங்கபிள்ளைக்கு மாத்திரம் உரித்தல்லாததாகியதற்கு இவரென்ன நியாயமுரைப்பர்.

இராமலிங்க பிள்ளையார்களைப்போல ஆறுமுக நாவலருக்கு விரைவாகக் கலிபாடவரும் என்னும் வழக்கச்சொல் இவ்வுலகிலிருந்தால் அவர் பாடிய சிலபாடலெனச் சிலகவிகளைத் திரட்டி இஃது சற்குருநாதசுவாமிகளெனவும் அருட்பிரகாச வள்ளலெனவும் பரசமயகோளரியெனவும் வழங்கும் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட்பாக்கள் என வழங்குவர். இதகாறு மவ்வாறு செய்யப்படாவிடினும் இனியேனும் அவ்வாறு செய்வர். ஆறுமுக நாவலரைப் பரசமய கோளரியென ஈழநாட்டுச் சைவருட் பெரும்பாலார் வழங்கிவருதலாலன்றோ இப்பூர்வபக்கத்தார் திரட்டி யச்சிட்ட அகராதியில் பொருளகராதியில் ஆறுமுகநாவலரென்றதலைப்பிழிழிப்பையில் அவர் பரசமயகோளரியாகி என்று குறித்தனர் இதனை யறியாதார் யாவர். அன்றியும் ஆறுமுகநாவலர் சரிதம் கடுகுவது பக்கத்தில் பரசமயகோளரியே என்று கூறியிருத்தலுங் காட்டாம். ஞானசம்பந்த சுவாமிகளையன்றி தமிழ்நாட்டுச் சைவர் பிறரெவரையும் பரசமயகோளரியென வுரையார்.

“சீர்நிலவு திருத்தேளிச்சேரிசேர்ந்துசிவபெருமான் தனைப்பரவிசெல்லும்போது, சார்வறியாச் சாக்கியர் தம்போதி மங்கை சார்ந்து மந்தறு வறிந்த சைவரெல்லாம், ஆர்கலியின் கிளர்ச்சியெனச்சங்குதாரை யளவறிந்த பல்லியங்கண் முழக்கியார்த்தப், பார்புலவு தனிக்காளஞ் சின்னமெல்லாம் “பரசமய கோளரி வந்தானென்றது” என்றுபெரியபுராணத்தான் ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கே பரசமய கோளரியெனப் பெயராக சிவபெருமானளித்த திருச்சின்னம் பரசமய கோளரி வந்தானென்றதுமானால் அதனை ஆறுமுக நாவலருக் கிட்டுரைத்தல் மாத்திரம் நியாயமும் பிறர்க்காயின் அதிபாதகமும் ஆதல் தவறேயன்றி உண்மை யாகாமையால் இராமலிங்க பிள்ளையை தங்கணக்கர் குலத்தாருட் சிலரன்றி 10ந்தையர் வள்ளல் திருவருட் பிரகாச வள்ளலென இசைக்க இசைவாரா என்ற ஏ ஆறுமுக நாவலருக்கு இவர்களிட்டி வழங்கும் அருட்பிரகாச வள்ளல் பரசமய கோளரி சற்குருநாத சுவாமிகள் முதலிய பெயர்களை நாமறியோமென்றாகருதிப்போலும்கஞ்சி. மு முதலியாரும் தொழுபூர்முதலியாரும் அழைத்தல்சிவவாக்காமா? என்ற இவர் ஆறுமுக நாவலரை அவர் மாணக்கர்களும் மாணக்கரின் மாணக்கர்களும் மாணக்கரின் மாணக்கர்களும் வள்ளல் அருட்பிரகாசவள்ளல் என்று அழைத்தலை எந்தவாக்கென்பீர் என்ற லென்னையோ நன்குகூறும்தலை.

பூர்வபக்கத்தார்க்கு மாத்திரம் வள்ளல் அருட்பிரகாச வள்ளலாகி பெயர்களை இட்டி வழங்க சிவவாக்கவசிய மில்லையானால் இராமலிங்க பிள்ளைக்கு மாத்திரம் அப்பெயர் இட்டி வழங்குதற்கு சிவவாக்கெவ்வனம் அவசியமாகும். இயற்பெயர் ரன்றியுள்ள பெயரினை விருப்ப முன்னவான்றி மற்றையோருரையாரென்ப துண்மையாதலின் சிவவாக்காமா என்றது தவறேயென்க.

பின், சிவபெருமானையும் குமரப் பெருமானையும் வள்ளலென்ற இராமலிங்க பிள்ளை தமக்கு அதற்கு மேல் திரு அருள் பிரகாசம் என்னு மொழிகளைச் சிறப்பெனச் சேர்த்து வழங்குவித்தது சிவனடியார் என்பதையாகாட்டுகின்றது சிவருக்கக் கடவுளுக்கு மேலவர் என்ற எண்ணத்தையன்றோ தெரித்து நின்றது என்றார். இராமலிங்க பிள்ளைக்கு மாத்திரம் சிவருக்கக் கடவுளுக்குமேலென்றபொருளும் ஆறுமுகநாவலர்க் கிட்டுவழங்குதல் சிவருக்கக் கடவுளுக்குக்கீழென்ற பொருளும் காட்டிற்றுப்போலும் பிறரிடத்துத் தாங்

குற்றமெனக் காணுமொன்றை உம் டத்தாந் தம்மைச சார்ந்தாரிடத்தும் காண்டலைக்குணமாகக் கருதுவோர் நியாயவாதிக ளாவார்களா?

திருவருட்பிரகாச வள்ளல் என்றது சிவருகக்கடவுளாகருகு மேலென தம்மைக் காட்டவைத்த பெயரெனல் தவறென்க. சிவருகக் கடவுளருக் குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலென ஒருவர் அல்லலொரு குழுவின் பெய ரிட்டு வழங்கினு லப்பெயர்ப்பொருளை விரிக்குவகால் இராமலிங்கபிள்ளை முதலிய அறிஞருக்கிட்டு வழங்குகதை விரிப்புகபோல பொருள் விரிப்ப வர் புல்லறிவின் மாக்களின் நல்லறிவின் மாக்களாகார். கடவுளர்மாட்டு அரீனாப்பிரகாசித்திடும் வள்ளலெனவும், அறிஞர்மாட்டு அருளால் பிரகா சித்திடும் வள்ளலெனவும் பொருள்கோடல் சிதர்க்குமோன்றி இவர்கருது யாங்குரைக்கி னறிஞர் நுகுமென்க. வெய்லெறிபரிதி யென்பபுரீசம். வெ யிலாவெறி பரிதியெனப்பதற்கும் பொருள் பொறுதலுமோல வென்க.

திருவருளாற் பிரகாசித்திடும் வள்ளல்-திருவருட்பி தாச வள்ளல், திரு வருளின் சேர்க்கையால் பிரகாசித்திடும் வள்ளலென்று பொருள்கண்டால் வள்ளலென்னும் இராமலிங்கபிள்ளை திருவருளென்னுஞ் சேரகடைப் பொரு ளால் பிரகாசித்தின்ற. னறி காண்பி தாசப்பெயர் என்ற பொரு ளாம். திருவருளைப் பிரகாசித்திடும் வள்ளல் என்றபொருடல் இயர்க்கைத்திரு வருளையுடைய சிவபெருமாலுக்கையனறி பிரிக்கு கைக்கைசைவர் விருப பார். பாணுவின் கிவணைசையோகத் தால் பிரகாசிகரு யாடி, பரமியாதிகரோப் போல இறைவனது கருணையான திருவருளால் வினக்கமுற்றவு ராதலின் அவரை யபிமானித தவர்கள் அப்பெயரானவரை யுரைக்கின்றனர். முன்னு மனேக திருவருட்பிரகாச வள்ளலிருத்திருப்பார்கள் இப்பொழுதும்அனே கரிருப்பார்கள். இனிமேலும்அனேகம் திருவருட்பிரகாசவள்ளல் உண்டா காமலிரார். இறைவன் திருவருளால் கிடைக்கப்பெற்ற ஞானசாரியததன் மையுடைய னைவரும் திருவருட்பிரகாச வள்ளற் பெயர்க்குரியேயாவா. இவ்வண்மையறியா காதே திருவருட்பலஅபார்த்த முறைத்திடப்படுகியோர்.

பின், அப்பெயர் அவாக்குச சம்மதமன்றதேல் தொழுவார் முதலியார் திருவருட்பாவரலாறு என்ற மருட்பா வல்லாற்றின் அருட்பிரகாச வள்ளல் என்று பாடியதை ஒப்பிவைத்தும் அந்னை யக்காலத்தின் வித்கசிராம ணிகள் மறுத்த கால அவரை வைது சினைது நன்றதாம் என்னே? இங்ங னம் செய்கமையெல்லாம் சிவந்நதையன்றே? என்றார். அப்பெயர் அவாக் குச சம்மதமல்லாததென உரைத்தவர் யாவர்? சம்மதமில்லாத பெயரைத் தானகி ற்பவர்கள் பூர்வபக்கததாரேயன்றி பின்னையவர்களல்லர். உமக்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலென்னும்பெயர் தகாடுகென்றவர்களுக்கு அவரைச சார்ந்தவர்க ளப்பெயரை எவ்வாறுகுட்டினர்கள்.கிரியாசா-சிலத்தில்விரும்ப முள்ள ஆறுமுகநாவலரை யுள்ளிட்டார் அருட்பிரகாச வள்ளலென்றழைக் கத்தகுதியுடையோரும் இராமலிங்கபிள்ளை மாத்திரம் அப்பெயர்க்குவிரும்பி சின்றது சிவந்நதையுளாகியது பொருத்தமான விஷயமன்றென்பதனையும் நியாயமின்றி ஒரு விஷயத்தினை மறப்பவர்க்கிடம் எவரும் விரும்ப முடை யராயினார் என்பதனையும் நமதன்பா உணர்வாரா. ஒன்றை எமக்குத்தகும் பிறர்க்குக் கதாடுதன்பவர்கள் நியாயவாதிக ளவ்றென்பதனை மீட்டும் எச்சரிக்கின்றோம்.

பின், “பொக்கைவரையன் பொரிமாவை மெச்சினான்” என்ற பழமொ ழிப்படி இராமலிங்கபிள்ளை தமது மைத்தன டானமையால் அவர் பாடல் களை மெச்சும் பொண்ணேரி சுந்தரம் பிள்ளை என்பார் பஞ்சாக்கர மந்திரத் தினும் பார்க்கத் தமது மைத்தனனின் பெயரான இராமலிங்க பிள்ளை என் னுமந்திரஞ் சிறத்தென்றும் அது சனிப்பிரப்பை யருக்குமென்றும்காண

வெழுத்தைத்தோவன்றியருளிராமலிங்க வற்புதப் பொற்பெயரோ?" என்று மருட்பா சிறப்புக் கவியென்று ஓர் வறப்புக்கவி கொடுத்துனார். பஞ்சாக் கரத்தினும் பார்க்க இராமலிங்க பிள்ளை யென்னும் பெயர் சிறத்தென்று கூறியதை இராமர் உவகையுடன் கேட்ட பாவத்திற்கு பிராயச்சித்தமில்லை யென்க என்றார்.

இவர் எடுத்துக் காட்டும் ஒவ்வொரு விஷயங்களும் சாஸ்திர விருத்த மானவையும் அயுத்தமானவையும் அன்றி உசிதமானவையாகக் காண்டல் வெகு துர்லபம். பொன்னேரி சுந்தரம்பிள்ளை தமது மைத்துன ரென்பத னால் இராமலிங்க பிள்ளைக்குச் சிறப்புக் கவியென ஓர் வறப்புக்கவி கொ டித்தனர் என்றார். அக்கவியிலுள்ள செம்பொருளை உணராத மயங்கி பஞ் சாக்கர மந்தரத்தினும் பார்க்க இராமலிங்க பிள்ளை யென்னு மந்திரஞ் சிறத்தென்று கூறினார், எனக்கூறுதல் தவறன்றி நியாயமாகாது.

சுந்தரம் பிள்ளை என்பவர்க்கு இராமலிங்க பிள்ளை குருவாதலின் குரவனைச் சிவனாகக் காணுங் கொள்கையினை யுடையவராய் எழுது வினைத் தொடக்கை யறுக்கச் சிவபெருமான் ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளிய பின்னர் யாங்கண்டது, எண்டோனோ இருதோனோ என்றும் முக்கண் ணே இருகண்ணே என்றும் சிவபெருமானைக் குறிக்கும் பெயரின் எழுத் துக்கள் ஐந்தோ அல்லது இராமலிங்க னென்னும் அற்புதப் பெயரோ என்றுங் கூறினார் இவைகுற்றமாகாதென்க.

ஆசாரியனைச் சீடர்கள் சிவபெருமானாக வழிபடுதலை பண்டாரமும் மணிக்கோவையாதி குருத்துதிகளாலும் இராமலிங்க பிள்ளை யவர்களின் எதிரியாக விருந்த ஆறுமுக நாவலரை அவர் மாணவர்கள் தெட்சுண மூர்த் தியாயமார்த்தகாவலனே"யென்றும்"அருட்பிரகாசவள்ளலே"யென்றும்"சங் கரிதனையோர் பங்கினில் வைத்த, நீர்க்குண நின்மல நித்தியானந்த தற்பர னஞ் சிவசம்பு நிகர்த்தோய்" எ-ம்.

"எம்பந்த மறுக்குஞ் சம்பந்த நாமனு, மாலமர் கடவுளா மால் விடை யோனை, யைங்கதிப் பரியிற் றங்கு வித்தோனு, மிடங்கர் வாயி லடங்கு மறையோ, னுபலீத மன்ற லுறவிதித் தோனு, மும்மதக் களிது தம்மை மதிக்கப், பரனைவர் தித்த உரனார் சேலனு, மொருவடி வெடுத்தென வரு னோடு போலிலோய்." என்றுங் கூறியிருத்தலைக் காணாதவர்போன்று பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளைமீது குற்றங் கூறுகின்றனர். தத்தம் ஆசாரி யர்களைச் சிவபெருமானாகக்கருது முறையிலவ ரறைந்தனை பஞ்சாக்கரத் தினும் பார்க்க இராமலிங்கபிள்ளை யென்னும் பெயர் சிறத்தது என அவர் கூறினாரென்றல் தவறென்க. பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை கூறாதனைக் கூறியதாகக் கூறும் நமதன்பர்க்கு பாவமும் பிராயச் சித்தமும் இல்லை போலும்.

பின், சிங்கவுருவெடுத்து இறைவன் ஆளுடைய வரசை விழுங்கினு ரென்று சிவனடியார் துஷணஞ்செய்த இராமலிங்கர் மைத்துனரும் அவர் போன்றாரும் தரித்திர இராமலிங்கரைச் சிவபெருமானுக்கு மேலென்றும் ஒப்பென்றுஞ் சொல்வதற்கு மனப்பயமுறார் என்றார்.

இவர் வம்புச் சண்டைகளை வலிய இழுத்து வளர்த்துவதில் நிகரற்றவ ராக இருக்கின்றார். பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை ஒருவர்தானே சிங்க உரு வெடுத்துஇறைவன் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை விழுங்கினாரெனக்கூறியவர். அப்பர் சுவாமிகள் முத்தியடைந்த தலமான திருப்பூம்புகலூரிலும் அத்தக ளித்த கிராமங்களிலும் அந்நான் தொடங்கி இந்நான்காறும் அனைவரும் இவ் வாறே வழங்கிவருதலும் இந்தஅற்புதச்செயலைஅத்தலத்தில் உத்ஸவமாகக் கொண்டாடுதலும், பல்லாயிரஞ்சனங்கள் தரிசிக்கப் சித்திரைமீ த்துச்சதய

த்தில் சிவலிங்கபெருமானில் சந்தனத்தினால் சிங்கவருவமைத்து ஆளுடைய அரசுகள் அச்சிங்க வருவினுட்புருந்ததாக ஐதீகாடத்திக்காட்டுதலும் உடைத்தாயிருத்தலை யாராய்ந்து இஃகிறைவன் சம்மதமென நின்று, சிவனடியார் நினைத செய்ததாகக் கூறுதல் நியாயமாகுமா? தவறேயாகும் என்க.

சிவபெருமானே சிங்கவருவமாக வந்து அப்பர்சுவாமிகளை எடுத்து விழுங்கினார் என்றால் வருந்தோஷமென்ன? சிவபெருமானாகிய சிங்கவருவிற்புருந்தால் வாசீசவடிகளுக்கு மோட்சமில்லையென இவர்கண்ட தெய்வகன். கற்கண்டினாலாகிய வேம்புகசப்பதில்லை யென்பதுபோல சிவபெருமான் கொண்ட சிங்கவருவம் வாசீசப்பெருமானுக்குத் துன்பம் வீனாக்கா தென்றிவரறியாதா ராதலின் அடியவர் நினைதசெய்தவரென்று கூறுகின்றனர். உள்ளதனை உரைப்பவர் அடியவர் நிந்தகராவரோ? ஆகார்.

ஒருதவத்தில் வருடந்தோறுநடத்து மைதீகத்தினை எடுத்துரைத்த ஒருவர் அடியவர் நினைதசெய்தவராக ஆகா ராதலின் இவருரை வெற்றையென்க.

பொன்னேரி சுந்தரம்பிள்ளையைக் குறித்து சிவவருடங்களுக்கருமன், இந்தலிஷ்யத்தில் சண்டையிட்ட ஒருவர் நீர்தகரது கூறினமையில் விரைவிலிறந்து படுகிறார் என்றார். அவர் கூறியது தகரத் தாதலின் அவ்வாறுரைத்தவரே முன்னிறந்தனர். பொ - சுந்தரம்பிள்ளை இன்னமும் தச்சிரைத்துடனே இருக்கின்றார்.

தமது தூதனக்கொள்கை கிணங்காத சைவலிஷ்யங்களையெல்லாம் மாற்றமுயலும் சிவரைஒப்ப இவரும் சிங்கலிஷ்யத்திலுது தமது சைவசித்தார்த்தத்துக்கு முன்னன்னமணப்பால்குடிக்கின்றார். அப்பர்சுவாமிகளை இறைவன் சிங்கவருவமாக விழுங்கியருளினார் என்றதனாலேயே சைவசித்தார்த்தங்கெமொ?வைதீக சைவசித்தார்த்தியான திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் கொள்கைத்தகால சித்தார்த்திகளின் சாமானியகொள்கையன் மென்பதனை “இறுமாந்திருப்பன்கொலோ? ஈசனபல்கணத்தெண்ணப்பட்டு, சிறுமானேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென்றநக, சிறுமாந்திருப்பன்கொலோ” என்றிருநெறித்தமிழ்வேதவசனத்தினை யூன்றியுணர்வா ருணர்வர்.

பின், உண்மைச சைவசித்தார்த்தி இதனையுன்னுவானோ? அங்ஙனமாய இராமலிங்கபிள்ளையென்ற பெயரிருக்கவும் வேறுபெயர்களை வைத்தனமெயற்றிரு என்றார்.

இவையனைத்தும் இவர்கொண்ட திரிபுணர்ச்சியையன்றி பொ. சுந்தரம்பிள்ளை என்செய்தார். ஆறுமுகநாவலரெனச் சிறந்த பெயரிருக்க அவரை யபிமானித்தவர்கள் அவரை சற்குருநாத சுவாமிகன், பரசமயகோளரி, வள்ளல், அருட்பிரகாசவள்ளல் முதலிய வேறுபெயர்களா லழைப்பானேன்? இப்பூர்வபக்கத்தாருக்குத் தெய்வப்பெயரொன்றைத் தந்தைதாயர்களிடே வழங்கிவராரிற்பவும் பலசிறப்புப் பெயர்களை எந்தாங்கிரிந்தின்றனர். இப்பெயர்களைக்குறித்து இப்பெயர்களைத் தாங்கிரிற்றற்கு நீவிராற்றலுடையவரல்லீரென ஆட்சேபித்தவர்களுக் கிவரென்ன பதிலுரைத்தனர். இராமலிங்கபிள்ளையென்பது இயற்பெயர். அருட்பிரகாசவள்ளல் என்பது சிறப்புப்பெயர். இதனைத் தீட்சாநாமம் எனவுருரைப்பர். அது ஆசிரியரளித்த பெயராய தென்றென்க. முக்கனாலிங்க பிள்ளைக்குச் சிவஞானயோகி எனப்பெயர்வந்ததும் சுவேதவணப்பெருமான் பிள்ளைக்கு மெய்கண்ட தேவநாயனார் மெய்கண்ட தேவ சிவாசாரியர் மெய்கண்ட சிவாசாரியர் மெய்கண்ட சிவமச்சத்தியஞானதரிசனிகள் என அனேகம்பெயர் வந்ததும் இராமசாமிப்பிள்ளைக்கு ஞானசம்பந்த பிள்ளையெனப்பெயர் வந்ததும் இவரறியார்போலும். ஒருவருக் கியற்பெயரன்றியும் அனேகஞ் சிறப்புப் பெயர்கள் அவர்களின் நிலை

மைக்குத் தக்கபடி உண்டாவது வழக்கமென்றும் பூர்வபக்கத்தாரும் இயற் பெயரையன்றி வேறு பலபெயர்களைக்கொண்டு நற்றலுண்மையா மென்றும் அனைவருமறிவர் ஆதலின் பிள்ளையவர்களின் பெயர்களைக் குறித்து இவர் ஆட்சேபித்தல்சுவகபோலநியாயமான தவறென்க. “தன்குற்றநீங்கிப் பிறர்குற்றங்காண்கிற்பி னென்குற்றமாகுநிறைக்கு”, என்னுங் குறளையுன்றி யாராய்வாராக.

ஒருவருக்கொரு பெயரிருக்கலம் வேறு பலபெயர் வைத்தல் உபயவாதி களிடமும் இருத்தலின் இவர் இராமலிங்கபிள்ளையென்னும் பெயரிருப்ப வும் வேறுபெயர் வைத்தலெற்றிற்கெனவு சாவல் தவறென்க.

பின், வள்ளல் குரூராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன். என்று ஒழுவிலொ டெக்கக்காரர் திருஞானசம்பந்த பெருமானுக்குக் கூறியுள்ளார். அதனைத் தவறாகப் பதிப்பித்த இராமலிங்கபிள்ளை தம்மைத் திருஞானசம்பந்தராக கிளைத்தே வள்ளலென்ற பெயரினை வைத்துக்கொண்டனர் அது அதிபாத கமே. திருஞானசாபந்தப்பிரபு சுப்பிரமணியக் கடவுளின் திருவவதாரராய் கிருட்டினர் முதலினோர்க்குச் சாரூப்பிய முத்தியும் மணக்கோலந்தரிசிப் பான்வந்த அடியார்க்கு சாயுச்சியமுத்தியும் அளித்தனர் ஆகலினவர்க்குப் பொருந்தும் இ. பிள்ளை என் செய்தார் என்றார்.

இராமலிங்கபிள்ளை தம்மை ஞானசம்பந்தரென்று கருதியவரென்பத் தற்கு இவர்கண்டுபிடித்த ஆதாரமென்ன? ஒருவேளை ஞானசம்பந்தரென் றே நினைந்து வள்ளலென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அது அதிபாதகமாவ தெவ்வன். ஞானசம்பந்தருக்கன்றி மற்றொருவருக்கும் அவ்வன்னப்பெயர் கூடாதாயின் அறிஞரெனத் தனை தமக்குவைத்து அதிபாதகத்துக்காளாகின் தனர்.

ஞானசம்பந்தரிடந் திருவருள்பெற்ற கண்ணுடையவள்ளல் சிவஞான வள்ளல் ஆதியுரும் அதிகபாதகர்களேயானால் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களும் அதிபாதகராகலாம். வள்ளல் என்றபெயர் எல்லாச்சாதியாராலும் எல்லாச் சமயத்தாராலும் கையாணப்படாமல் சைவசமயத்திலுமாதிரம் வழங்கப் பட்டு வருவதொன்றன்று. சைவத்திலும் ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கே வழங்குவதான நியமமின்றாகவும் இன்னோர் ஞானசம்பந்தர் கிருட்டினர் முதலினோர்க்குச் சாரூப்பியமுத்தியும் மணக்கோலந் தரிசிப்பான் வந்த அடியவருக்குச் சாயுச்சியமுத்தியும் அளித்தனர் என்றும் இவரவ்வாறென்ன செய்தனர் என்றுங் கேட்கின்றனர்.

வள்ளலென்ற பெயரொருவர் தரித்தற்கு இவ்விதநியமம்வேண்டுமென எவரும் விதித்தவரிலராகவும் வானா இவைகளை யுரைக்கின்றனர்.

ஞானசம்பந்தர், கிருட்டினர் முதலியோருக்குச்சாரூப்பியமுத்தியளித்த னென்றவியல் இந்தபரமாகநியத்தினை எங்குக்கண்டு பிடித்தனரோ அறி கிலேம். கிருட்டினர் இவ்வுலகில் யாழ்த்தகாலம் துவாபராயுத்தி னிறுதியும் ஞானசம்பந்த ரிவ்வுலகி லிருத்தகாலம் கலியுகமும் ஆதலின் கிருட்டினரும் ஞானசம்பந்தரும் ஒருவரையொருவர் சக்தித்தகிலையாகவும் இவர் கிருட் டினருக்குச் சாரூப்பியமுத்தியை அவர்கொடுத்தனரென்னல் நியாயமாகு மா?விண்டு ஸூர்த்தியையே யாம்கிருட்டினரென்ற மென்பிரேல் அவ்விண்டு விர்கு சாரூப்பியமுத்தியி லிச்சையுண்டானதற் கென்னகாரணம். விட்டுணு சாரூப்பியமுத்தியை ஞானசம்பந்தராற் பெற்றாரென்றால் ஞானசம்பந்தர் காலத்துக்குப் பிந்தியகாலத்துச் சைவரணைவரும் கிருட்டினரை சங்குசக் கரங்களை எறிந்து மாண்மழுக்களைச் சுமந்து சக்திரணையும் கங்கையையும் தாங்கி நீலகண்டம் பொருத்தி இடபத்திலுலாவேவோராகவன்றோ கூறுதல் வேண்டும்.

பிறைச சைவரும் இற்றைச் சைவரு மங்வாறு கூறுது லேமேனிய
னெனவும் திருமறு மார்பின நெனவும் கூறியருதல் வழக்க மாதலின்
விட்டுணு சாருப்பியமுத்தியைப் பெற்றதின்மென்றும் இதுசாமானியமான
ஒருகதை யென்றுங் கூறவார்க் சிவரென்னுரைப்பர்.

இற்றைக்கு மூவாயிரம்வருடங்களுக்கு முன்னரிவ்வுலகிலிருந்தழீஞான
சம்பந்தரால் விஷ்ணுவும் வேறு சிலரும் சிவசாருப்பிய முத்தியைப்பெற்
றாராயின் முத்திபெற்ற விட்டுணுவிற்குப் பதில் மூட்ச கருத்தாகாக
இருப்பவர் யாவர்? அந்த உத்தியோகம் இப்பொழுது எவரானும் வகிச்சப்
படாமல் சுமமா இருக்கின்றது போலும்.

பிரளயகால பரியந்தம் ஒரே உருவினராகவே விளங்கும் விஷ்ணு
மூத்தியைக் குறித்து ஞானசம்பந்தரால் சாருப்பிய முத்தி கொடுக்கப்
பெற்றதென்பது தவறென்க.

சாருப்பிய சாயுச்சியாதி முத்திகளை அளிப்பவர் அம்முத்திகளையுடைய
சிவபெருமா நெருவரேயன்றிப் பிறரெவரு மன்றென்றும் ஞானசம்பந்த
சுவாமிகளின் திருமணக்காலத்தி வங்குவந்திருந்தா ரனைவருக்கும் முத்தி
யளித்தவர் சிவபெருமானே யன்றி ஞானசம்பந்த ரல்லர் என்றுங் கூறு
வாரு முளராதலின் இவர் கூறியவை லைப்படுத்துகான்.

ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கிருட்டின ராதியருக்குச் சாருப்பிய முத்தி
கொடுத்ததற்கு ஞானசம்பந்தர் கரிதத்தில் யாகொ ராகாரமு டின்மையா
லும் ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் காஞ்சி புரத்துக் கெழுந்தருளிய ஞான்று
திருமேற்றளித் தலத்தில் விட்டுணுவுக்குச் சாருப்பியங் கொடுத்தன ரெ
னின். ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் காஞ்சிபுரம் எழுந்தருளுதற்கு முன்னர்
எழுந்தருளிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருமேற்றளியை யடைந்து சிவ
பெருமானைப் பதிகத்தாற் றுதித்திருத்தலின் திருமேற்றளி சிவாலயமாக
விளங்கிய துண்மை யாதலானும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருமேற்றளி
யீசரைத் துதித்த பதிகம் இன்றும் அடவகன் முறையுள் காணப்படுதலா
னும் ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் விட்டுணுவிற்குத்திருமேற்றளியில்சாருப்பிய
முத்திகொடுத்ததுண்மையாயின் அவ்வற்புத்த திருமுறையைச் சிவபெருமா
னுலகினில் அழியாது நிலவச்செய்வ ரவ்வாறு செய்யாமையாலும்

“சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி

மல்குபுகழ்க் காஞ்சி யேகாம்பர மன்னு

செல்வர்கழல் பணிந்து சென்றதெல்லாஞ் செப்புதலும்

புலகுதான் மார்பரும்பொய்ப் போற்ற மனம்புரிந்தார். என்று
பெரியபுராணத்துட் கேட்கப்படுதலாலும் காஞ்சிபுர யாத்திரையின் முற்
பட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்குச் சிவபெருமானாக விளங்கிய மேற்றளி
நாதர் ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் வருங்காலத்து விட்டுணுவாலயமாக அதத
லத்தைச் செய்திரார். அவ்வாறன்று சிவாலயமான மேற்றளியிலிருந்த கிரு
ட்டினர் சாருப்பியமுத்தியைப் பெற்றனரென்றால் கிருட்டினமூர்த்தி சாருப்
பிய முத்தியைப் பெற்றபின் அவரைக்கட்டிய பாஞ்சராத்தி ாதி மதங்களை
அழித்துத் தம்மைவழிபடுமவர்களைச் சிவபெருமானைவழிபட வக்கிருட்டினர்
செய்திருத்தல் வேண்டும். சாருப்பிய முத்திபெறுது நாராயணன் விளங்கு
தற்கு நாராயணசமய மின்னுமிருத்தலே சாரும். உலகினர் உண்மையை
யறியாது கூறுங்கட்டுக் கதைகளை யெடுத்தெழுதி யவலமுறுவதனா விவர
டைதல் தோல்வியையன்றி வேறின்றும்.

ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் விஷயமாக இவர்கள் காட்டியவை ஆட்சே
பத்துக் கிடமானவையென்று காட்டுதற்கே சிலவுரைத்தேம். சிவபெருமா
னையன்றி யெவராலும் யாதொன்றுஞ்செய்ய வியலாதென்று கெழுண்ட

எமது பட்சத்திற்கு இவரது வசனங்கள் முரணான யுடையதாய் நின்றமை யினால் ஞானசம்பந்தசுவாமிகள் கிருட்டினர் முதலாயினருக்குச் சாரூப்பிய முத்தி கொடுத்தவர் எனவும் திருமணத்தி லுற்றாரானவருக்கு முத்தியளித் தவர் செபெருமானே அன்றி ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அல்லர் எனவும் காட்டினும், ஆகலின் இவர்கூறிய இவைகளைச்சட்டியே ஒழிவிலொடுக்க தூலார் வள்ளலெனக் கூறினாரெனல் தவறையொழிந்தமை காண்க.

இராமலிங்க பிள்ளையவர்கள் பதிப்பித்த ஒழிவிலொடுக்க தூலியைத்த வரூப் பதிப்பித்தனர் என்ற இப்பூர்வபக்கத்தினர் பதிப்பித்த ஒவ்வொரு து லிலும் தவறிருத்தலை அறிந்திலர்போலும், அச்சப்பிழைகளை ஒருபொருளாக மதிப்ப துசிதமன்றதலின் அதனை இங்குக்காட்டாது விடுத்தாம்.

தமக்கு ஞானதானஞ் செய்த தாதாவாதலின் ஞானசம்பந்தப்பெரு மானைக் கண்ணுடைய வள்ளலார் வள்ளல் குருராயனென்று கூறினராத லின் இவருரை வெற்றுகரையாயது காண்க.

இனி இவருரைத்தவைகளையே மேற்கொண்டு கிருட்டினர் முதலிய வர்கட்கும் திருமணங்காணிய வந்தார்க்கு முறையே சாரூப்பியசாயுச்சிய முத்தியை யளித்தமையினவர்க்கு வள்ளல் என்ற பெயர்தரும் என்ற இவர் பிள்ளையவர்களைச் சுட்டி இவரவ்வாறென்ன செய்தனர் என்றமையால் வள்ளல் என்றழைக்கத்தக்கா ரானவரும் சாரூப்பிய சாயுச்சிய முத்திகளை அளித்தவர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்று தானேயேற்படுகின்றது.

ஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அவ்வாறு செய்தாரென்று வைத்துக்கொள்ளு வோம். அவரை அவ்வாறு பாடியவரும் ஒருவள்ளல் அன்றோ அவர் எத்தனை பேருக்குச் சாரூப்பிய சாயுச்சிய முத்திகளை அளித்தனர்.

இக்கண்ணுடைய வள்ளலையன்றி சிவஞானவள்ள லென்பவரும் சில தூல்கள் செய்திருக்கின்றனர் அவர் எத்தனைபேருக்கு சாரூப்பிய சாயுச்சிய முத்திகளைக் கொடுத்தனர். இப்பூர்வபக்கத்தவருக்குத் தலைவரான யாழ்ப் பாணத்து ஆறுமுகநாவலருக்கு வள்ளலென்ற பெயரிருக்கின்றதே அவர் எத்தனை பேருக்கு சாரூப்பிய சாயுச்சிய முத்திகளைக் கொடுத்தனர். “சரு ணவள்ளல்” எ - ம். அருட்பிரகாசவள்ளல் எ - ம். அவரைப்புகழ்ந்து பாடி யிருக்கின்றனரே அவரைச் சார்ந்தவர்கள், ஒரு முனிசாமி நாயகரென்பவ ரை இப்பூர்வபக்கத்தார். “வரசையன் மீதன்பு வைத்தவன் கீழ்க்காமீ வள்ளலெனப்பாடியிருக்கின்றனர். அம்முனிசாமிநாயக்கர் எத்தனைபேரு க்குச் சாரூப்பிய சாயுச்சியமுத்திகளைக்கொடுத்தவர். சாரூப்பியசாயுச்சியாதி முத்திகளைப் பிறருக்களிக்காதாருக்கும் வள்ளலெனப் பெயர்கேட்கப்படு தலின் இவர் இராமலிங்கபிள்ளை தம்மை ஞானசம்பந்தப்பெருமானென்று கருதியே அவ்வாறுவைத்துக்கொண்டனர் என்று துணிந்துகூறினரே அது எங் கன்பொருத்தம். முனிசாமிநாயக்கர் ஞானசம்பந்தரையொத்தவர்போலும்.

இவர்கருத்து ஞானசம்பந்தப் பெருமானே வள்ளல் என்றபெயரைச் சாற்றிற்றற்றுகுரியோர் இராமலிங்கபிள்ளை அல்லரென்பதேயாம். ஸ்ரீஞான சம்பந்தசுவாமிகள் தாந்திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஒவ்வொரு பதிகத்தினிறுதி யிலும் தமது திருநாமத்தினை ஞானசம்பந்தரென்றே காட்டியிருக்கின் றனர்.

ஒழிவிலொடுக்காரர் ஞானசம்பந்தப்பெருமானை யுரைக்குமிடத்து வள்ளலெனக் கூறினர். ஞானதிதான வல்லவராதலின் சுவாமிகளை அவர் அவ்வாறு கூறினர். ஞானசம்பந்தப்பெருமானுக்கே உரியதாதலின் கூறின ரென்றல் தவறேயாம். அல்வெண்பாலினை இயற்றியவர் பெயர் வள்ளல் ஆதலின் இவரெண்ண மதன்கட்பலியாதென்க. தமிழுணர் புலவரானவ ரும் ஒருவராயுயர்த்திக் கூறுமிடத்து வள்ளலென்னு மொழியை யுபயோ

சிப்பது வழக்கம். இவ்வொண்ணியாகரு அவ்வன்னற்பெயர் சிவபெருமானுக்கே சிறப்பாக உரித்தானால் மந்தையவ ரவ்வாறுரையார். ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கே உரித்தாயினுமுரையார். வள்ளலென்னுமொழிபொதுவாக நிற்பதொன்றதவி னனைவரு முபயோகப்படுத்துகின்றனர்.

தவ்வழக்கு முலகவழக்கு முணராத பேதைமார்த்தரையன்றிப் பிறர் வன்னல் என்னும்பெயர் ஞானசம்பந்தர்க்கே சிறப்பாக வுரித்தென்றும் சிவ பெருமானுக்கே சிறப்பாக உரித்தென்றும் கூறுதலுக்கேட்டு மெய்யென நம்பி இராமலிங்கபிள்ளை அவர்கட்கப்பெயர் தகாதென்னார். பலர்க்குரிய வொன்றைச்சிறப்பென்ப தெவ்வன் ?

சிந்தாமணியென்னுஞ் சைனகாலியத்துள் அநேக இடங்களில் அநேகரை வன்னல் எனக்கூறியிருத்தலை இவரறியார் போலும்.

திருத்தக்கதேவர் சிவகளைச்சுட்டி வள்ளலெமலம்புமாரி யார்ப்பொடி சிதறினாரே எ-ம்.

உலகபாலனைச்சுட்டி “வள்ளாறன் வல்லவெல்லாம் மாட்டினன். எ-ம். கூறியிருத்தலாலும், இன்னமிவரே அநேக இடங்களில் பலமார்த்தருக்குவள்ளல் என்ற பெயர்காட்டியிருத்தலாலும் சுழுகாட்டிப்புவவர் பெருமானாகிய அரசுகேசரியவர்கள் இரகுவயிச்சத்தில் குரியவங்கிசுவாசனான இரகுவினை வள்ளல் என்று “வன்னாறன்மயிலுடை மணிவிான் மலர்க்கைபற்றி என்று கூறியிருத்தலாலும் அன்றியும் அவ்விரகு வமிசத்தவதார நீலகுபடலத்து, இசுவது கலியுள், முதலடியில்தாசாதியை “வன்னலைவற்றுகராவருக்கவும்படா னாய்” என்று கூறியிருத்தலாலும் பூநீ மத்பாகவதபுராணத்தினை மொழிபெயர்த்த புலவர் திலகராகிய ஆரியப்பப்புவவர் பாகவதம் முதலாகநகநதம், பரிட்சித்துக்கலிகடிந்த அத்தியாயத்து “வன்னாறன் நிருமகன்வழி விளக்குறும்” எ-ம். அ. வது பாடலில் அருச்சுனன்மகனான அபிமன்னுவை வள்ளல் எனக் கூறியிருத்தலாலும்.

நாராயணசமயத்தோர்க்குரிய திருவாய்மொழி என்னுந் திவ்வியப் பிரபத்ததுள் நம்மாழ்வார் நாராயண மூர்த்தியை, “வள்ளல் வல்வயிற்றுப் பெருமான்” எ-ம். “வள்ளலேகண்ணனே என்றும் எ-ம். “வள்ளல் மணி வண்ணன் தண்ணைக்கலிசொலவம்மினோ. எ-ம். “வள்ளலேயோ வையந் கொண்ட வாமனாவோ - எ-ம். நாராயண மூர்த்தியை வள்ளல் வள்ளல் எனச் சாலக்கூறியிருத்தலாலும்.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் இராமாயணத்துள் தயரதமன்னவனை “வள்ளல் வன்னுறையயில் மன்னர் மன்னனே” எ-ம். இராகவனை “வள்ளலு முனிவனை வணங்கிக் கூறுவான்” எ-ம். “எள்ளில் பூவையு மிந்திர நீலமும், அன்னல் வேலையு மம்புதசாலமும், விளநுமவ்யுடைப் பானலுமேவு மெய், வள்ளல்தன்னுமதி முகனோக்கியே.” எ-ம், கூறியிருத்தலாலும்.

கச்சியப்ப சுவாரிகள் காஞ்சிப் புராணத் திரண்டால் காண்டத்து, நகரேற்றுப்படலத்து, உஉஉ-வது கவிவிற கரிகாற் பெருவளவனை “வள்ளல் காமருக் குருவுடன் மதனிருந்தானேல் உள்ளமாழ்குவன்” எனக் கூறியிருத்தலாலும்.

வள்ளலென்னும் பெயர் சிறப்புடையனைவர்க்கும் பொதுவாக வுரித்தென்றறியப்படுதலின் இவருரை வெற்றுரை யாயதுகாண்க.

வன்னல் என்றபெயர் ஞானசம்பந்தப் பெருமானையன்றியுள்ள பிறர்க்கும்கேட்கப்படுதலால் பலராலுபயோகப்படுத்தப்பட்ட பெயரினை இராமலிங்கபிள்ளை தமக்குபயோகப்படுத்துதற்கு தம்மை ஞானசம்பந்த ரென்று பாலிக்கவேண்டிவ தின்றென்று யாங்காட்டிய பிற புலவராட்சிகளே சான்

றாகும் ஆதலின் பிள்ளையவர்கள் வள்ளலென்ற பெயரின் பொருட்டுத் தம்மை ஞானசம்பந்தராகக் கருதவேண்டிய தின்றென்க.

வள்ளலென்ற பெயரும் பிள்ளையவர்கட்குப் பிறர்வைத்து வழங்கும் பெயரேயன்றி, தாமே தமக்கப் பெயரினை வைத்துக் கொண்டதற்கு அவர் பாடலினின்று இவா கண்டெடுத்ததென? ஆதாரமின்றி இவர், அவர் தாமே வைத்துக் கொண்டனர் என்றால் உலகிலவ்வாறு வழக்க மின்மையாலதனை யெவர் சரியென்று கருதுவோர். ஆப்பூர்வ பக்கத்தினரின் பெயர்களை இவர்களே வைத்துக் கொண்டனர்போலும் அவ்வாறு தாமாக வைத்துக் கொள்ளுதல் வழக்க விரோதமென்ற நிவரறிந்திருந்தா லிவ்வாறு கூறார். பிறரால் வள்ளலென்று கூறத்தக்கத்குதியவரிட மிருந்தமையாலவரை யபிமானித்தவர்கள் வள்ளல் என்ற பெயரினை அவர்க்கிட்டிரைத்து வருகின்றனர். இம்முறையறியாதவர் கூறினமையி னிவருரை வெற்றுவாயென்க.

பின், தம்மை திருஞானசம்பந்தராக நினைத்தாரல்லர் என்று பூர்வபக்கிகள் கூறுவார்போலும், அது இவ்வள்ளல் என்ற நாமத்தாலும், இராமலிங்க பிள்ளை சரித்திரச் சருக்கம் எனப் பொய்ம்மையாக எழுதியதில் நாம் பத்திராயிர வருடகாலஞ் சித்தராக வமர்ந்திருந்து சகல சித்திகளும் சித்திகடப் பெற்று ஆனந்த திருவிளையாட்ட யார்ந்திருந்து அதற்குமேல் பிரணவ தேகியாகி ஞானசம்பந்த கருதவ ிலையைப் பெறுவேம் என்னுங் குறிப்பை வெளியிட்டார் என்றதனாலுந் தெரிந்திக. என்றா.

இராமலிங்க பிள்ளையவர்கள் இன்னம் நாம் பத்திராயிரம் வருடங்கழித்து ஞானசம்பந்த கருத்வநிலையைப் பெறுவேம் என்றனரேயன்றி தம்மை ஞானசம்பந்தரென்று நினைத்தனரெனக்கூற இவர்காட்டிய வசன மிடந்தராதனை இவருளறியாராயாது விசனிக்கத்தக்கதேயாம்.

பிரணவதேகம் பெறுதலும் ஞானசம்பந்த கருதவமெய்தலும் இவ்வித மென விவரறியாதாராதலின் ஞானசம்பந்த சத்தமொன்றை மாத்திரங் கண்டு இராமலிங்கபிள்ளை தம்மை ஞானசம்பந்தரெனக் கருதினவரென்று வழுவுரைத்தனர்.

ஞானசம்பந்த கருத்வமென்றது இப்பூர்வபக்கத்தார் கருதிய வித மன்று, சிவஞானியான முத்திகாமி - குரவனுபதேசப்படி கின்று சகல பிரார்த்தகங்கு மறுபலித்து ஒழிந்து பூதவுடலம் பூமியில்விழாது சாயாபுருஷனைப்போல தோற்றன்மாத்திரமுள்ள பிரணவசரீரமாகி தத்தபட்டமோன்று காணப்பட்டி செயல்ற்ற பரமமுத்தியில் சிதாகாயமாகி அருளாதலையே ஞானசம்பந்தகருத்வமென்றனர்.

வினையினி வெடுத்த விவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனி விவகேயக லும், வினையிலதெனி விவகிவ்வுடருளே வினையுமோ மயமாகி, வினையுளவுடல் போற்றோற்றன் மாத்திரமாய் விவகியே வெந்துறுபிரிபோல். வினையிலாப் பரமமுத்தியில் வெளியாய் விமலநல்லருளதாய் விடுமே” என்ற சத்தசாதகக் கவியினைக் குருபணிசெய்துபதேச வழியானுணர்ந்தா ரிடைக் கேட்டறிந்து ஞானசம்பந்த கருதவமென்ற தினை யென்றுணர்ந்தடங்குக.

பிரணவதேக தாரணத்திற்குப் பின்னர் எய்தநின்ற ஞானசம்பந்த கருத்வமானது ஸ்ரீஞானசம்பந்த சுவாயிகளான கவுணிய குவமணியின் சம்பந்தமானதென்றுமருள்தக. அது, பதியிற்கலந்துபதியேயாகப்பேரறிவுருவாய்நிற்கும்பெருநிலையினையென்றுணர்க. இந்நிலையினையுற்றோரே இனிப் பிறவாநெறியினராவர், மாணிக்கவாசகசுவாயிகளமுதலியவிலரே இந்நிலையெய்தினாரெனவறிக. இவ்வாரிய நிலையினை நாம் பத்திராயிரம் யாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அடைவையெனத் திருவருளுணர்ந்த உணர்ந்தவராதலி னவ்வாறு

கூறினர். இதனாலிவர் சமயத்திற் குண்டாகிய கேடென்ன? ஞானிகள் பிரணவதேகிகளாதலே, ஒமெனுமோங்காரத்துள்ளே யொருமொழி, யோமெனு மோங்காரத்துள்ளே யுருவரு, மோமெனு மோங்காரத்துள்ளே பலபேத, மோமெனு மோங்காரமொண் முத்திசெத்தியே. எ-ம். ஒங்காரத்துள்ளே யுதித்தவையுட்கங்கள், ஒங்காரத்துள்ளே யுதித்தசராசரம், ஒங்காரத்தித் தயிர்பூன்று முற்றன், யோங்காரஞ் சேபரசிவருபமே. எ - ம். வருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமாகு, மருக்கஞ் சராசரமாகு முலகிற், தருக்கிய வாதாரமெல்லாந்தன்மேனி, சுருக்கமின்னாணந் தொகுத்தணர்ந்தோர்களே. என்னுங்கூறுந் திருமந்திரங்களார் பூக்கூட்சுமங்கள் பிணைய வழிவமானவையெனவறிக. இங்ஙனம் பிரணவவுருவமாக விளங்கும் பூக்கூட்சுமங்களை யுடலாகக்கொண்டு நின்று தத்துவாதீதராகிச் சிவபெருமானை யடைய முயலுந் தருணத்தி லம்முயற்சி கைவந்தார் பெறுவதே பிணையதேகம் இத்தேகநிலையும் இதனாலெய்தும் அகீதமுத்தியுண்மையும் நமது நண்பர்க்கு வெகுதூரப் பொருளாதலின் பெறுப்புற்று பிணையதேகாதிகளை இகழ்ந்தனர்.

பெரிய புராணத்திலிவர் படித்தறிந்த ஞானசம்பந்தப் பெருமானாதலே இந்நிலையெனவும் அது பெறுவாளின்னம் காண்புத்தியிலும் யாண்டுகள் கழிதல்வேண்டு மென்றும் பிள்ளையவர்கள் கூறினதாந் கொண்டாலும் ஒருவன் ஞானசம்பந்த குருத்துவல்லையை யெய்துதல் அரிதிலுமரிதான விஷயமென் ஁ன்றோவாகின்றது. இதனால் இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் ஞானசம்பந்த சுவாஸிகளை எவ்வளவுயர்ந்த உத்திவ் மதித்தவராகின்றார். தமக்கு முத்தியின் பிணையருளும் அநாதிரித்த வியாபகசம்புவாகவன்றோ மதித்தனர். இம்மதிப்பினால் இவர் மத்திற்றிற் றுயர்வன்றித் தாழ்வொன்று பின்றாதலின் இவர்கூற்று பொருமையை முன்னிட்டெழுந்தவறும்கூற்றென்க.

பின் வாட்டிலிருளாக கோட்டில் குணனுமெனச் சிலவரி உரைந்து, என்பது விதியாதலின் இவ்விவக்கணங்களுள் ஒன்றேனுஞ் சிறிதும்ல்லாத இவர் வள்ளலாதல் யாங்ஙனம் என்றும்.

இவ்விவக்கணங்களிலொரு சிறிதும் பிள்ளையவர்க்குட்டில்லாதிருந்தமையை இவரறிந்த தெங்கன்? அவர் பாடல்களில்லாத் தம்மைப்பலவா நிகழ்ந்த பாடியிருத்தலிற்போலும்? ஒருவர் தம்பிட்டத்துள்ள உயர்குணங்களை யே வியந்துபாடினாலது கடவுளைத் துதித்த துதியாக வெவ்வேறானமாகும். அற்றன்று. பாடலிலுள்ளவாதேயக்குணங்களைப் பாடலைப்பாடியவருடைய ரெனக் கோடுமென்னில், தரிழ்ப்பாடையிற் சைவபுமான உயர்ந்த பாடலே கிடையாவென் றெச்சரிக்கின்றும். பன்னிரு திருமுறைகளிலோவெனின் அவையினும் ஁ன்றியாராய்வார் அவ்வாருண் சொற்களைக் கூடையாக பொறுக்கிச் சேர்ப்பர் என்பாம்.

திருநெறித் தமிழ்வேதத்து

“பேச்சொடு பேச்சுக்கெல்லாம் பிறர்மமைப் புறமேபேசக் கூசுகிலேன் எ - ம். காமரங்கத்துடில்லேன். எ - ம். பெரியதோப வாவிற்பட்டேன். எ - ம். மக்களே மணந்ததார மவ்வயிற்றவரை யோம்புஞ் சிக்குளே யழுந்தியழுத்தி யீசன்றிறம்பட்டேன் எ - ம். மையரிமதர்ந்த வொண்கண்மாதாரர் வலையுட்பட்டிக் கையெரி குலமேந்தும் கடவுளை நினையமாட்டேன் எ - ம். பத்தனாய் வாழமாட்டேன் பாவியேன். எ - ம். திருநாவுக்கரசுபெருமான் கட்டளையிட்டிருத்தலின் அவரை புறங்கூறுவோரெனவும், இசையறியாதாரெனவும் பேராசைக்காரர் எனவும் - மனைவியையும் மக்களையும் உடையாராய் அவரைக்காக்க வுழைக்குஞ்சிநிர் எனவும் சிவபத்

154 இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாச தர்ப்பண கண்டன

தியில்லாதவரெனவும் அரிபரந்த கண்ணியரான மாதர்கண் வலையுட்சிக்கி யவரெனவும்பத்தியற்றவரெனவும் பாலியெனவும் இசைக்க இவரிசைவரா? பாடலி லுள்ளவாறு கொள்வமென்பா ரிவ்வாறு கொண்டால் கொள்ப வர் சைவத்திறம் சால அழகிதேயாம். “விண்டொழிந்தன நம்முடை வல் வினை” எ - ம், என்னபுண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வை யத்து முன்னநீபுரி நல்லினைப் பயனிடையென்றும் பூரீஞானசம்பந்தப்பெ ருமான் உரைத்தருளியிருத்தலின் அகரை இருவினைகளையுடைய ஒரு மும் மலப்பசு வெனக்கோடல் முறையாகுமா? அங்ஙனமுணர்வோர் வைதீகசை வத்திற முணர்ந்தாராவரா? ஆகாரியப்பிரபாவ முதலிய கிரந்தங்களை அங்கே காரமாக வுடையோராவாரா?

“மருளனைன் எ - ம், அருநாகில் வீழ்வேற்கு எ - ம், கல்லாதபுல்லறி விற் கடைப்பட்ட நாயேன் எ - ம், பொய்களே புகன்று கருங்குழலினார் கண்களாலேறுண்டு கலங்கியே கிடப்பேன் எ - ம், கொடியேன் கெடவே யமையும் எ - ம், மாணிக்கவாசசப் பெருமான் கட்டளையிட்டிருத்தலி னவ ரை மருளர் அருநாகில் வீழ்வேர். கல்லாதபுல்லறிவினார் கடைப்பட்டநா யனையார். பொய்ப்பெசுபவர். மாதர்கண்களால் கலக்கமுற்றுக் கிடப்போர். கொடியவர். கெடுத்தன்மையினர் என உரைகூறுவோர் எத்துனைச் சைவ சித்தாந்திகள் என்னலாம்.

அற்பன் எ - ம், ஏழையற்கென் னுடன்பிறந்த ஐவரும் பகை எ - ம். திருவிசைப்பாவுடையார் கட்டளையிட்டவைகளைக் கண்டு அவைகளாலவர் களை அற்பரெனவும் ஏழைஎனவும் உடன்பிறந்தா ரைவரும் பகையாளிக ளெனவு கொள்ளுதலழகாகுமோ? அங்ஙனங்கொள்வோர் சைவசித்தாந்திக ளாவரோ ஆகார். அவ்வாறு இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களின் பாடல்களில் கடுவட்டிவாங்கினவர். சூட்டைச்சட்டியாயினும் பிறர் எடுக்கப் பொறுக்க மாட்டார் கடுமனத்தார் பிறர்க்குத் துன்பத்தைப்புரிந்தவர் என்பனவாதி பலகூறி இகழ்தலுமாமேயன்றி வேறுகாதென்க.

வாட்டாபி வருளுமெனச் சிலவரி வரைந்து உள்ளவென்பார்க்கில் விலக் கணமனைத்து மிருத்தல் வேண்டுமென இவர் காட்டியவையே விதி யாயின் இவ்வாறுமுன்னிருந்தாரும் இப்பொழுதிருப்பவரும் இனிமேலிருப் பாரு மிலரென்க. உளரென எவரையேனுங் காட்டினாலவரை இவ்வியல்பி னின்று மாறினாராக யாங்காட்டிமறுப்பேம்.

பிள்ளை, திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்ற பெயர்க்காசைப்பட்டது, குருட்டுமுடவன் பூரணமதியைக் கொள்ள விரும்பியதுமானும் என்றார்.

பிள்ளை விரும்பியது தான் குருட்டுமுடவன் பூரணமதியைக் கொள்ள விரும்பியதை மாணுமாயின் குருடுமுடமுமற்ற பிறர் விரும்பினால் பூரணமதி யையன்றேனும் இளமதியையேனும் கொள்ளமுடியுமா? இஃதன்ன புத்தி சாலித்தனம் முடமுக்குருடு மல்லாதாரானும் அடையமுடியாத மதியை உவமைகாட்டியது இவரதுமதியை நன்குவிளக்கிக் காட்டுகின்றது.

பின் சிவபெருமான் தம்மை மாஸையிட்டாரென்றும், அவர் தமக்குக் கணவரென்றும், தம்முடைய பெயரும் மந்தையாது எல்லாப் பெயருஞ் சிவன்பெயராகுமென்றும் விபரீதங்கள் கூறிய பிள்ளை தமக்கு மாத்திரம் உயர்ந்த பெயர்களே முழு நீளமாக வைக்கத் துணிந்ததென்றோ? என்றார்.

சிவபெருமானே ஆன்மா கூடியனுபலித்தலுண்மையானால் ஆன்மாவா கிய நாயகிக்கு சிவபெருமானே நாயகன். இவ்விதஞ்ஞாளுசாரத்தினைஉடைய திருநாவுக்கரசு பெருமான் தமிழ்வேதத்து “என்பது நலமுண்டிகழ்வா ளோ? எ - ம். எழினலமுண்டிகழ்வா ளோ எ - ம். தம்மைச் சிவபெருமான் புணர்ந்ததாகக் கூறியிருத்தலின் புணர்ச்சிக்குரிய தலைவனை மாஸையிட்ட

என் கணவனென்றமையால் தவறின்றாதவின் இவருரை வெற்றுவரையாயது காண்க.

“தானலாதுலகமில்லை” என்றும். “சொல்லாணச் சொல்லரித்த பொருளானை” எ - ம். “பல்லியிராய் நேடுவேளியாய்” எ - ம். “பல்லியிராய்ப் பார்தோறு நின்றாய்” எ - ம். “தானன்றி வேறே ஈறுமில்லா ஞானப் பேராணை” எ - ம். “பாரவன்காண்” எ - ம். “சொல்லும் பொருளெலாமாறும்” எ - ம். எண்ணியங்கோடிப்போர் போலும். எ - ம். தமிழ்வேதத்து வாசேசமுனிவர் கூறியிருத்தலானும் திருவிளையாடற்புராணத்து பாஞ்சோதிமுனிவர் “வலக்கயன் வரவுகாணன் மாலிடககாணன் விண்ணோர். குலத்தையுங்காணன் மண்ணோர் குழாந்தையுங்காணன் ஞானப் புவத்தவர்போலக்கண்ட பொருளெலா மடிமாள் செங்குந்தத் தலத்தவன் உடிவாக்கண்டாளொருத்தனிக்கையன் மாது” என்றுரைத்திருத்தலானும் பலகத்திலுள்ளபொருள்களனைத்தையும் வைதீகசைவதூதன் உண்ணம் சிவருபமாகவேகாணும் ஞானசாரமுடையவர்கள் எல்லாப்பெயரையும் எல்லாப்பொருளையும் சிவபெருமான் பெயராகவும் சிவபெருமானாகவும் காண்பாராதலின் முன்னோரனுபத்திற்கு விரும்பியிருத்தபின்னியுனைத்த பின்னையர்கள் பதிபுண்ணியத்தினையுடைய ஞானசீலரேயாவர். அருருரைத்த ஞானவசனங்களை யாராய்ந்தறியுமாற்றவின்றியவரை யிகழுமவர்கள் பேதபுத்தியுடையராயுரைத்தமைஆதாரமற்றவையும்துபின்னையவர்களுரைத்தவை ஆதாரமுற்றவையுமாதலின் நிரதாரமான வசனங்களை வடைந்து சிவபெருமானது பூணத்தன்மைக்குக் குறைவுகாட்டியவர்களை சிவநீர்த்தகராவடிமென்க.

சமுதை, குதிரை, நாய், பன்றி, பூனை, கு - மரு, எலி, பூஞ்சுறு முகலான பெயரினாலும் சிவனை அழைக்கலாம் என இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் விதித்தவரல்லர். “பாரவன்காண்” என்பனவாதிசுருதிகளின் படி மண்முதலிய பூதங்கள்கிவருபமேயானால் அப்பூதவிகாரமான சரீரங்கள் சிவருபமன்றோ? “பல்லியிராய்ப் பார்தோறுநின்றாய்” என்ற வேத வசனப்படி, இவர் காட்டிய உயிர் வருக்கங்களும் சிவருபமானவையன்றோ? உயிராயும் உடலாயுமிருப்பவன் சிவபெருமானேயென, தமிழ்வேதத்தாலரித்த ஞானிகள் எல்லாப்பொருளையும் சிவருபமாகவன்றி வேறுவிதமாகக் காண்பார்களோ? இவ்வித அநுபவம் இவர் சித்தாந்தத்துக்கு முரணானால் பின்னையவர்களைச் சித்தாந்த வுணர்ச்சியற்றவரெனவும் சிவநீர்த்தையுரித்தவரெனவும் இவர் கூறுவதிலென்ன பிரயோசனம். “வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி, பூனாகி யுயிராகி யுண்மையுமாய்” எ - ம். “ஊனுயிரிதா யுணர்வா யென்னுட்கலந்து” எ - ம். உடலுஞ்சிவன் உயிருஞ்சிவமென்று திருநாவுக்கரசர் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முதலிய சமயாசாரியர்களன்றோ. இவ்வாறு தமிழ்வேதத்துக்கூறியுள்ளார் இவர்க்குடன்பாடான பேதவாத சித்தாந்தத்துக்கு இத்தமிழ் வேதவசனங்கள் முற்றிலும் முரணாதலின் சித்தாந்தத் தெரியாதவர் சிவநீர்த்தகரென எவரை இகழ்ந்தவராகின்றனர் நமது நண்பர்.

தமிழ்வேதம் சிவபெருமானை ஊனுருவமாக இருக்கின்றனை என்றதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு சிவபெருமானை ஆட்டிக்கறியே! கழுதைக்கறியே! குதிரைக்கறியே! நாய்க்கறியே! பன்றிக்கறியே என இறைச்சிப்பெயர்களாலும் அழைக்கவிழைவார்களா? அவ்வாறு விரும்புவோர் சிவனடியராவரா? அவ்வாறே பின்னையவர்களும் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டவிடத்துரைத்த எல்லார் பெயரும் என்றறிக. ஞான சபா நடன தெரிசனைஞ்செய்தவர்க்கன்றி பிறர்க்கு எல்லார் பெயரும் எல்லாப்பெயரும் சிவன் பெயராக விளங்காது என பின்னையவர்கள் கூறியிருப்பதால் பிறர்வாறனைத்துயிரின் பெயரும் எல்லாப்பெயரும் சிவன் பெயராகக்கொள்ள அருகரல்லர் எனத் தானே

விளங்குகின்றது. அகநானமாவும் கழுதை நாய் முதலிய பெயர்களை வரைந்து இப்பூர்வப்பக்கத்தா டிருந்துகின்றனர். அது, சிற்சபையிலேன்கணவர் செய்யுமோரு நானத் திருக்கூத்துக் கண்டளவேதெனியுமிது தோழி என்ற பிள்ளையவர்களின் வசனமே இவர் கொள்கையை மறுத்துவாத்திருத்தல்

பின், வேண்டாகன பலகூறி, சமயாசாரிய பிரபுக்கள் முதலாயினோர் பிருதிவி முதலாய அசுத்த சக்தாசுத்த தததுவங்களை யெல்லாகடநதுசுத் ததத்துவமாகிய சாதாக்கிய நிலையினின்று உயிர்கண்மாட்டுள்ள கருணையால் தேவாரமுதலிய திருவருட்பாக்களை வெளிப்படுத்தினர் என்றார்.

சமயாசாரிய ஸ்வாமிகள் அசுத்த தததுவமான பிருதிவியில் (அநாவது, மண்ணில்கில்) தமிழ்நாட்டில் வாசலுரினும் ஆமுரினும் ச்காழியிலும் நடவ ளுரினும் பிறந்தனர். அவர்கள் இம்மண்ணிலுள்ள மதுரை யாருந்திதம் பர முதலிய தலங்களிலேயே யாத்திரைசெய்கனர். பிருதிவிமுதலிய அசுத தபூத சரீரங்களுடைய நாராயணுறி தேவர்களுடையவும் திப்பு. ஜெயண சலந்தர இரணியாதி யசுர்களுடையும் சம்பந்தமான விஷயங்களொடு கலந்தே சிவபெருமானை பண்ணெடுபயின்ற தமிழான தேவார திருவாசகங ளைப்பாடித் துதிக்கன ரென்பகளை யனைவரு மறிவர்.

இவரிம்முறைக்கு முழுவிரோடமாக சமயாசாரியர்கள் சதாக்கிய தத் துவத்தினின்று உயர்கண்மாட்டுள்ள கருணையால் தேவாரதிருவாசகங்களா கிய அருட்பாக்களைப்பாடின ரென்றால் எவ்வாறு பொருத்தமாகும், அன் னோர் உயிர்கண்மாட்டுவைத்த கருணையாற்பாடியதாயி னவரை, சிவபெரு மான் திருவடிக்கன்புடையனெ ன்ங்னம் பொதுநிலையுடையோர் கருது வார். பிற்பொருட்டே சமயாசாரியர் தமிழ்வேதங்களை யருர்செய்தன ரென்றிவர் கூறுவது தவறேயாம். இவர் கூற்றுண்மையாயின் சமயாசாரிய ரன்பு பொய்யன்பேயாம். ஊன்றியாராய்வா ரிவ்வுண்மையை யுணர்வர்.

சாதாக்கிய தததுவமானது இப்பிருதிவி தததுவத்துக் கப்பாலனேக நூறுலட்சங் கோடியோடியோசனைகளுக்கு உட்பாலுளது. மண்ணிலுள்ள சிவசன்னிதிகளினின்று சிவபெருமானை ததுதித்த சமயாசாரியர்களை சாதாக் கிய தததுவத்துணன்று பிற்பொருட்டுப்பாடினாரென்னல் எமனெம் பொ ருந்தும்.

சிவானுபவத்திலிருத்தலே யவ்வாறு கூறினாரெனச் சிலா கூறுவார்களா யிருக்கலாம். அன்னோர் சதாக்கியதததுவத்திற்கப்பால் வீந்துதத்துவம் வீந்துதவத்திற்குமேல் சிவபெருமான் நிஷ்டகளுபியாக எழுந்தருளியிருத் தலின் சிவானுபவத்தக்குரிய விடஞ் சாதாக்கிய தததுவத்திற் கனேக கோடி யோசனைக்கப்பாத்திலென அறியாதாரே யாவார். இவ்வுண்மையை கடிமாத்வம் சதகோடி யோஜனமப்பராரப்ய கோணீதகம்பந்தியா தத்துணுத்தா பிரகிருத்தோநாயாவாஸிம் ஸதாத்-ஸிவஸ்ரீசஸ்தா சிவாலதிதஸ்ஸித்திநீதகம் லட்சகஸ்யாகூரீத்தவஸ்ஸிவோப்யமேயா விபலோவித்தோரதிஷ்டாயகம் என்ற சித்தாந்தஸாராவளியால் பிருதிவிதத துவத்திற்குஞ்சதாக்கியதததுவத்திற்குமுள்ள தூரத்தினையுமதற்குமேல் சிவ பெருமானிருப்பிடமு மறிதேடவருக. சாதாக்கியதததுவமிருக்கு மிடத்திலி ருந்து சமயாசாரியர்கள் தேவாரதிருவாசகங்களைப் பாடினார்களென்பது பொருந்தாததேயாம். சதாசிவதத்துவ வாசிகள் விஞ்ஞானகலராகிய வான் மாக்கள். அவர்களுக்கு சத்ததாதுக்களாலான இவ்வுசுத்த பூதசரீராதிகளில் லேயென்பதனை சாதாக்கிய தத்துவவாசிகளுக்கு பரபோதாகலரென்றும் பெயரிருத்தலே விளக்கும். தூலசரீரிகளாக இவ்வுலகிலிருத்தகாலத் தரு ளிச்செய்த தேவார திருவாசகங்களை தூலகுக்கும் சரீரசம்பந்தமேயில்லாத

சாதாக்கிய தத்துவத்தினின்று பாடினாரெனல் எவ்வாறுகூடும், சாதாக்கிய தத்துவத்தில் வாக்குமுதலிய விந்திரியநிகழ்ச்சி யனுபவநிலையி லிராதாக, உயிர்கண்மாட்டுக் கருணைக்குரிய திருவுளமும் (மனமும்) அத்திருவுளக் கரு த்தை நிரைவேற்றவாக்குஞ் சாதாக்கிய தத்துவானுப நிலையிலல்லையேயுங் வனுபவ நிலையினின்றிட்டு சாதாக்கியதத்துவமன்றே. ஆதலின் சமயாசாரிய சுவாமிகள் சாதாக்கிய தத்துவத்தினின்று உயிர்கண்மாட்டுவைத்த கருணை பாற் பாடினாரென்றனும் அவ்வாறன்றி ஞானானுபவநிலையில் சாதாக்கிய தத்துவத்தினின்று பாடினா னென்னும்அகாலங்களில் வாக்குமுதலிய பக ழாதாதலின் பொருந்தாமையா லிவருமை வெற்றுமையாயது காண்க.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலென்ற பெயர் இராமலிங்கபிள்ளையார்கட்குக் தகாதெனபூர்வபக்கத்தார்வைத்துவிட மத்தவொரு வய்யா களையுமபன் னிரு திருமுறை முதல்ய பிப்பல பிமாண நியாயவச்சிரகுடா ியா லுபு த தொழித்தமையின் இராமலிங்கபிள்ளைபாட லாபாசதாப்பணத்தின் சச-ம் பக்கமுதல் ஞச-ம் பககம் வரைக்குஞ் சிதறியழந் தொழிந் தமை காண்க.

ஐதாதுணர்ந்தா ரென்றுதுணையன் மெனபரன் றாறுபடி.

இராமலிங்கபிள்ளை ஞானசம்பந்தராதியையொப்ப ஒதாமல ச ணர்ந் தேமென்று கூறினார். அது குற்றமெனச் சில வரைந்த ஆதாது ணர்ந்தவா டா கவியாண்டான் முதல்யோருந் யாழ்ப்பாணம் கந்தாபாசுவாமிகள் முதல்ய பல புலவருமென்றனர் அன்றியும்ஐதாதுணர்ந்தோர்என்பர் ஒருபுரிட முழங் கற்காமலே எல்லாவற்றையுமறிந்தவராக இருத்தல்வேண்டும் இ ராமலிங்க பிள்ளைதமது தமயருரிடமும் பிறரிடமும் படித்தவெவ்வா ரோ தாமஸுணர் ந்தவராவாரா என்று பல இழ்மொழிகளுடன் இராமலிங்கபிள்ளையோதாம லுணர்ந்தாரென்பு பொய் என வரைந்திருக்கின்றனா.

ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தி லு “பொருவாப்பி வோதிலா புதலிவந்த புண்ணியரு வெண்ணந்த புனிதயேதம்” என்று சுவாமிக்கோ யந்தணர் விடையில் தேதமோதியவமாக சரையுதலி னியருரை மயய வாறு உண்மையாகும். அருணகிரிநாதரும் அட்காப்பியாசஞ் செயல்க்க ப்பட்டவரே. ஆகப் பள்ளிக்கடத்திற் சித்தையுடன் படித்தாரல்லையென்ப. வென்றிமாலை கவிராயரும் இளமையிற் பள்ளியிருத்தப்பெற்று டடிப்பிக கப்படவரே யாவர். திரிலோக சதந்தரா குலநிலகாண வென்றிமாலை யாந்தணர்மணியாதலின் அட்சராப்பியாசஞ் செய்தகொண்டா ரில்லையென தல் தவறுரையேயாம். குமாரகுருபர சுவாமிகள் தாதையோபத ருணர்ந் தவராயின தருமை யாநீனத்து மாசிலாமணித் தேசிகரிடம ஞான நூல்களோ யுணரவேண்டிய நிமித்தமில்லை. “ஐந்துபேற்றிஷங்கண்களுள்” என்ற பா டற்குப் பொருடோனருது மயங்க வேண்டிவதில்லை. காளமேகப் புலவரும் அட்சராப்பியாசஞ் செயல்க்கப்பட்டு திண்ணைப் பள்ளிக்கடத்தில் படித்த வரே. யாழ்ப்பாணங் கந்தப்ப சுவாமியென்னு மோதாதுணர்ந்தவர் சரிதம் இத்தகைத் தெனயாமறியோம். பொய்யா மொழிப் புலவரும் தண்ணைப் பள்ளிக்கடம் படித்தவரே. இவ்வாறு படித்திருத்தலி னிவர்கள் ஐதாது ணர்ந்தவர்களாக ஆகாரென நமது பூர்வ பக்கத்தார் கொள்கைப்படியே கொள்ளவேண்டியதே. ஆயினும் ஐதாதுணர்ந்த லென்றதற்கும இத்தண் ணைப் பள்ளிக்கடப் படிப்பிற்கும் விததியாசஞ் சாலவனது.

உலகின்கண்ணுள்ள மனிதறிப் பெரும்பாலார் பல சில உபாத்தியாயர்க ளிடமோதி யுணர்ந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். எடரெவர் எவ்வளவ எவ்வளவு படித்தாரோ அவ்வளவு வவ்வளவு கலையறி வுடையவராக விளங்குகின்றனர். கைடேடு பேரே டெழுதவுங் கூட்டல் கழித்தல்களைச் செய்யவும் தங்கள் வியாபாரத்தி லுண்டாகும் வினிகளுக்கு விடையிறுக்க

வும் படித்துக்கொண்டதாலே அன்னவர் ஒதி யுணர்ந்தவ ராவர்களா? நமது பூர்வபக்க கண்பர்களும் மேற்குறித்தவர்களுஞ் சமானமாவர்களா? இரு பகுதியினரும் படித்தவராகவும் அவர் படித்தவர் இவர் படித்தவரெனச் சிலரைப் பலர் கூறக் காணமென்னே?

இராமலிங்கபிள்ளை ஓரத்தண்டரிடமுந் தமையன் சபாபதிப் பிள்ளையிடமும் படித்த துணமையே. அவை அரிச்சுவடி வரிக்காபாடம் ஆத்திருடி கொன்றைவேந்தன் அருணகிரியந்தாதி கிருட்டிணன்னது முதலியவைகளேயாம். பின் பிள்ளையவர்கள் தெய்வோபாசன வலத்தால் இலக்கண இலக்கியங்களையும் மதுரகவி பாடுந் திறத்தையும் பூர்வபட்ச சித்தாந்தங்களையும் சமரச சன்மார்க்கமான உண்மை நிலையையும் அவைகளை யறிந்த புலவர்களிடம் பயிலாது திருவருளின் வழியாக உணர்ந்து கொண்டமையின் தமக்கத்தகைய அறிவினைத்தந்த சிவபெருமானைத் குறித்துப் புகழ்ந்து “என்னையாண்ட வருடப்பெருஞ் சோதியே நின்னருள் வலத்தா லோதாது ணரவேண்டிய கலைகளையுணர்ந்தேன்” என்று கூறியது பணிந்தசொல்லே யன்றி இவர் கருதியாங்கு பெருமிதம் கருதி யுரைத்ததன் றென்க. சைவ சம்பிரதாய வனுட்டானத்தி னின்றரி லெத்தனையோ வாயிரம்பே ரோதாது ணர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள் அதனைச் சிந்திக்காத விவர் சிலரைக் காட்டி யோதாதுணர்தோ ரிவரேயென்று கூறுகின்றனர்.

திருவள்ளுவர், “ஒருமை கட்டான் கற்றகல்வி யொருவர் கெழுமையுமே மாப் புடைத்து” என்று கூறியிருக்கின்றனர். பரிபமேலழகருமதற்கு “ஒருவனுக்குத்தா னொருபிறப்பின்கட் கற்றகல்வி எழுபிறப்பினுஞ்சென்று தவதுதுடைத்து” எ - று. என்றுரை கூறினாராதலின் விட்டருறை சிரப்புலான் வந்த பிள்ளையவர்களும் தாம் பண்ணியின்ற தூல்களை வாசன வலத்தா லின்றோ தாமே திருவரு ண்பகரிக்கஉணர்ந்து ஒதாமே யனைத்து முணர்ந்தேனென் றுண்மை கூறினார். இதனால் சைவசமயத்துக் கொரு அகௌரவமு மில்லையாகவும் இவர் ஆட்சேபிக்கின்றனர். பிள்ளையவர்கள்தாமோதாது ணர்ந்ததாக வுரைக்கு மிடங்களிலெல்லாம் திருவருள் வலத்தா லுணர்ந்ததாக வுரைத்தலின் குற்றமாகாதென்க. சைவசமயவிரோதமான தூல்களை சைவராக விருந்தகாலத்தி யியற்றிய, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் இவர் கருத்தின் வண்ணம் தந்தை தாயர்களாற் பள்ளியில் வைக்கப் பெற்றவரும் சைவர்களிடமும் பிறரிடமும் படிக்கப்பெற்றவருமாக விருந்தும் “கலைஞானம் கல்லாமே கற்பித்தானை” கல்லாதன வெல்லாங்கற்பித்தானையென்றும், ஒதாது ணர்ந்ததாக உரைத்திருக்கின்றனர். பலரிடத்தும் படித்துவிட்டு பின் ஒதாது ணர்ந்தே னெனவீம்பு பேசுவது கயவாருணமே என்ற இப்பூர்வ பக்கத்தினர் திருநாவுக்கரசு பெருமான் பலரிடையோதியுணர்ந்தவராகவும் ஒதாது ணர்ந்ததாகக் கூறியிருத்தலைப் புகழ்ந்தவ ராவரோ? சபாபதிப்பிள்ளை இராமலிங்க பிள்ளைக்கு சிறு பருவத்தேயக்கரங்களை யுணர்ந்தி ன்னையானே இராமலிங்கபிள்ளையின் கல்வி முழுமையுஞ் சபாபதிப்பிள்ளையிடம் கிரகித்ததாகக்கருதுவோர் திண்ணைத் தூங்கி வாத்தி யொருவனிடம் எழுதப் படிக்கத்தெரிந்த ஒருவன்தனது நல்லுழுவலத்தால் யம், ஏ, எல், எல், டி. முதலியபட்டதாரியாகியதும் திண்ணைத் தூங்கிவாத்தியாரின் படிப்பளவா லென்றல் பொருந்துமா? அவ்வாறே சபாபதிப் பிள்ளையிட மட்சராப்பியாசஞ்செய்து கொண்டதாலேயே இவரறிந்தன வனைத்து மவரிடைப் பெற்றதாகாது. இராமலிங்க பிள்ளை அவர்களை அவர் தமையனார் அவ் கதப் பாடலாகிழந்தன ரென்பது பொய்யான விஷயம். இராமலிங்கபிள்ளையவர்களையவர் தமையனார் சாலப்புக்கழந் துரைத்த கவிகளைப் பின்னர் எடுத்த காட்டுவேம் நிற்க. பிள்ளையவர்கள் ஒதாது ணர்ந்தே னென்றது இறை

வன் நிறங்களும் ஆன்மாக்களின் நிறங்களும் அன்றி நெடுங்கணக்கு முதலியவைகளை யன்றாதலின் இவருரை வெற்றுவரையேயாம்.

ஓதியுணர்ந்தேனென வுரைத்தனர் பிள்ளையேன்றதன் மறுப்பு.

ஓதாம லுணர்ந்தே நென்றவர் மறந்து படித்தறிந்தேன் படித்தேன் என்று கூறியுள்ளார் ஆதலினிவர் பொய்யா என் கூறுகின்றார். ஓதாதுணர்ந்தேனெனப் பிள்ளையவர்கள் கூறியதற் கிவர் காட்டிய பாடல்கள் 777-729-781 முதலிய பக்கங்களதற் ஓதா துணர்ந்தா ஞ்மறந்தற்குக் காட்டிய பாடல் 75-ம் பக்கத்தது மாளு முன்னுரைத்ததெதுவோ இதூர்நிக் சபாபதிப் பிள்ளை சினந்ததற்காகவோ உண்மை தானாக வெளிப்பட்டதோ படித்தேனென்றார் என்று கூறி மகிழுகின்றனர். இவர் காட்டிய பாடல்களாலிவர் பக்கமழிந்தொழியுமேயன்றி நீலையுருது. “படித்தேன் பொய்யுலக துலெந்தாய் நீயே படிப்பித்தாய்” என்று கூறியபாடலையே காட்டினர். நீயேபடிப்பித்தாயென்று கூறியது சிவபெருமானையேயாதலின் சிவபெருமானிடமுணர்தலையன்றோ எம்மவர்கள் ஓதாதுணர்தலாகக்கொண்டுளாரா. அம்முறையில் இவர் கண்ட, சபாபதிப் பிள்ளையிடம் உணர்ந்ததனை யெவகே கூறியுள்ளார். இரண்டாவது காட்டு. “கற்பனவறிந்து கற்கிலெனென்றது” இது ஆற்றுவண்ணப்ப மென்னும் பதிகத்திறுதிக் கவி. சமூக்குக்கல்லியெனத்தாமாகக் கற்ற பசுதூற் கல்லி களை யிகழ்ந்து கூறியிருத்தலின் அவர்களே கல்வியில் விருப்ப மின்றென்றும் இறைவனருள் வழியுணரு முணர்ச்சியே சிறந்ததென்றுவ கொண்டவ ராகின்றார். “படிப்பித்தவாதே.” என இறைவனுணர்த்திய வண்ணமே யென்றனரன்றி சபாபதி பிள்ளையிடத்தும் அந்தணரிடத்தும் படித்ததனை யுரைத்தாரில்லை. “படித்தவென் படிப்பும்” என்ற திவ்விசிறம்பலத்தே நண்ணியபொருளுமென்றறிந்தேனெனென்றமையில் ஞானம்பலப் பொருளையே படித்தேனென்றாரன்றி சபாபதிப் பிள்ளையாரியரிடம் படித்ததாக இன்மை காண்க. ஓதாதுணர்ந்தே நென்றது உலகின் மணிதரோதுமாறு ஓதாமல் திருவருள் வழியா லுணரவேண்டியவைகளை யுணர்ந்தே நென்றும். ஓதியுணர்ந்தே நென்றதற்கிருடருளிடமேயுணர்ந்தேனென்றுவ கூறியிருக்கின்றனரேயன்றிப் பூர்ப்பக்கத்தினர் கருதியாகருசபாபதிப்பிள்ளையிடமு மந்தணரிடமுங் கற்றதனையன்றவர் கூறியிருத்தல். பிள்ளையவர்கள் தமது தவமுதிர்ச்சிக்கிணங்கக்கிடைத்த அருளினாலுணரவேண்டியவைகளை யுணர்ந்தவ ரென்பதே யுறுதியாம். பொருமை காரணமாக நமது நண்பர் எடுத்துக்காட்டிய பாடல்கள் எமது பக்கத்துக்குச் சாதகமாகி நின்றதேயன்றி இவர்க்கோரனுசுலமுஞ் செய்யாமை யினிவருரை வெற்றுவரையே யாயதுகாண்க. ஓதாணர்ந்தவராக இவர்காட்டிய யாழ்ப்பாணங் கந்தப்பசவாயி என்பார்பாடிய கதிர்காமக்கலம்பகத்து தம்மை யருள்பெறுதாராகவே கூறியிருக்கின்றனர் “அவ்வாறவர் கூறியிருத்தலினவர் அருள்பெறுதவராகத்தானே இவர் கொள்ளுதல்வேண்டும். கதிர்காமக்கலம்பகம். “ஆழக்கைபெற நின்னருளாங் கலத்தைப்பற்றி அகவகளிக்குங்காலமென்றோ” எ-ம். “பேயானேனெனக்கெவளின்னருள்வந்தடுத்தும் எ - ம். கூறியிருக்கின்றனர் இங்ஙனமீவர் கூறியிருத்தலாலவரிழிந்தவராவார! இறைவனைத் துதிக்கும்பெரியவர்கள் சம்மைப் பலவாறு கூறுதல் வழக்கமேயாம். அவ்வழக்கத்தினை யறுசரித்த இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் ஓதி யுணர்ந்தேனோ தாதுணர்ந்தேனென்பனவாதிமொழிகளுரைத்தமையா விழிந்தவராகார்.

கருணிக் துலதிலகரேனல் கனமன்றென்க என்றதன்மறுப்பு.

இரெனரவசுப் பிரபேதாகமங்களின் சாரமான தருணகிரிப்பிராண

மென்றும் அதன் கண்கணக்கரை இகழ்ந்து கூறியிருக்கின்றதென்றும் மந்திரித்தொழில் கணக்கர்க்கு வேதசிவாகமங்கள் விதித்ததேயில்லையென்றும் பிள்ளை “தம்முடைய சாதி சீழாயிருத்தலாலேயே சாதிகுலமாகிக் கையிழந்து கூறியிருக்கின்றனர் என்றும்வரைத்து மகிழுகின்றனர். திருநாவுக் கரசபெருமான். “சாத்திரம் பலபேசுந் சமூகர்க்கான், கோத்திரமங்குல மும்பெருமென் செய்வீர்” என்றாரைத்தருளி யிருத்தலின் அவருந் சமது சாதி இழிவுடையதாதலி னவ்வாறு கூறினாரென்றிவர் சொல்லுவார்போ லும். சாதியைப்பற்றித் தமிழ்வேதவசனத்தினாலே மறுப்பெழுதியுள்ளேமா? லினிக்குபிள்ளையவர் கூறியதாக இவர் கூறும்வாய்மொழியன்றித் தம்மைக்கரு ணைக்குலதிலகரென பிள்ளையார்கள் எங்கும்வரைந்ததின்கையின் இவருரை வெற்றையெனஒதுக்கிலும்.

அருணாசல மான்மியத்தினொரு பருதியான அருணகிரிப் புராணமா னது இராளரவசுப்பிரபேதங்களின் சாரமென்றிவர் கூறியது தவறேயாம். அத்ஞசிரியர்காலத்தே அருணாசலப்புராணமென ஒன்று தோன்றி நின்று நிலவுதலும் இது அருகியழங்குதலும் நமதன்பர் அறியார்போலும். எந்த வேதாகமங்களோ குத்திரர்க்கோ அமாத்தியர்களுென வரைத்தன. கருணீ கர்க்கோ ஆமாத்தியராதற் கருகரல்லரென விதித்த வேதாகமங்களெவை! அவ்வேதாகம வசனங்களைக்காட்டினாலன்றோ அறிஞரங்கேரிப்பர். இவ் வாறு ஒருசாதியினரைத் தூஷித்தால் அச்சாதிசசனங்கட்கு மனவநுத்த முண்டாருமென நமதந் நண்பர் நினையாதது விசனிக்கத்தக்கதே. சாதிவிட யமாக அசிகமாக எழுதினல் வெஞ்சனங்களுக்கு மனவருத்தமுண்டா மாத லின் அவ்விஷயத்தை விரிச்காது வேண்டியவற்றை அநுவிதித்து மறுத்தா மென்க.

எல்லாம் எல்லகீத்த ரென்றதேய்கா தென்றதன் மறுப்பு.

“இராமலிங்கபிள்ளை தம்மைக் கடவுளாகக்காட்ட விரும்பி” யாங்கா ன்கு இல்லாக விடயங்களை யெலாமெடுத்தாரைத்துளார் என்றுகூறியிருக் கின்றார். கடவுளாகத் தம்மைக்காட்ட வேண்டியவர் இல்லாதவிடயங்களை யுரைப்பார்களா? உரையாரென்க. இந்த பாகத்திலிவர் காட்டியவைகளை முன்னரே மறுத்தாமாதலின் ஈண்டு மீண்டும் வரைவல் வேண்டாமை காண்க. இதனில் பிள்ளையவர்களை தம்மையும் பாடல்களையுங் கண்டித்தா ரையாதேனுமோர் சித்தியால் அடக்கிவிடுவாராயின் யாழியிப்போது கண் டித்தற் கெழுமே? பாவம். என்ற விடயமதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

இவர் கண்டனை நியாயமற்றதாதலின்றே இவரை யாழும் நியாயவச சிரகுடாரத்தாற் கண்டிக்கவெழுந்தேம். நியாயமானதாயின் கண்டனைவரா தன்றோ? பிள்ளையவர்களைப் பரதேசி எனஎழுதி இருக்கின்றனர். பரதேசி என்னும் அபிதானத்துக்குரியோர். பரத்தினத்தேசபடிந் தவர்களேயாதலின் பிள்ளையவர்கட் கப்பெயரானிழக்கொன்று மின்றென்க. பிள்ளையவர்க ளின் புத்தகவரிகளிற் பெரும்பாலார் பரதேசிகளே. எவ்வாறெனில் பிள்ளையவர்களின் சுயதேசமான இவ்விந்தியாவொடு சம்பந்தமின்றிக் கடல் நடுவில் பரதேசமாக நிற்கும் நாட்டினரே யாதலிற் பரதேசிகளாகின்றார் கள். பரதேசிஎன இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களை இப்பூர்வபக்கத்தாரிகழுவ திற்பயனின்றென்க.

தருக்கத்தில் இராமலிங்கர் நடுங்கிச்சாய்ந்தா ரென்றதன் மறுப்பு.

“இராமலிங்கபிள்ளை சித்தாந்தத்திற்கும் இலக்கணத்திற்கும் மாறான பலவிஷயங்களைத் தம்மணம்போனவாறு பாடியிருத்தல்கண்டு சிதம்பா ப தீட்சிதர்முதலிய பலர் பிள்ளையவர்களுடன் தருக்கித்த காலத்து சமாப னஞ் சொல்லமுடியாது நடுநடுங்கிச் சென்றதும் ஓடிப்போனதும் யாவும்

மறிவர்” என்று கூறுகின்றார். இவரெடுத்தெழுதாமாறு ஒன்று நிகழ்ந்ததில் லேயென்பதற்கு இப்பூர்வபக்கத்தாரிற் பலரிடத்து வெறுப்புடையவரும் பிள்ளையவர்களிடத்து அதிக பிரியமுள்ளவர்களுமா யக்காலத்திருந்த சிதம் பரமதிட்சிதர்களைப்பிள்ளையவர்களின்விரோதிகளாகஇவர்எழுதியதேசான் றாகும். இவர்காட்டிய சிலரின் சித்தாந்தத்திற் கிணங்காதவையனைத்தும் ஆட்சேபத்திற் கிடமானவைபோலும்?வைதீகசைவர்களான தில்லைமூர்த்த ணருக்கு இவர்களின் சித்தாந்தமுடன் பாடானதன்மையி லிவருரைவெற் றுரை யென்க.

வேதாகம சித்தாந்தங்களைமுற்றுமுணர்ந்தவரை யொப்ப இராமலிங்க பிள்ளையை வேதாகம விருத்தமாக உலகெலா மென்பதற்குரை விரித்தவ ரென்கின்றார். இவை வேதாகமங்களி லில்லாதவை யென இப் பூர்வ பக்கத்தார் காட்டி ருப்பின் வேதாகமவாணங்களைக் காட்டி இவர்கள் பக் கத்தைக் கண்டித்திருப்பேம். இவாகளவொருன்றுஞ் செய்யாது உலகெ லாமுணர்ந்தோதற்கரிபவ னென்பதற்கு தவறாயுரை யெழுதினென்ற மையின் இராமலிங்கபிள்ளைஅவர்கள் உலகெலா மென்பதற்குச் சரியான பொருளெழுதி யிருக்கின்றார். அங்ளைப் படித்தணரு மாற்றலின்மையா லவ்வுரையை யிப்பூர்வபக்கத்தா ரிகழுமின்றனர் என்று கூறிமறுத்தாம்.

இராமலிங்கபிள்ளை பாடலுமிதனை விளக்குமென இரண்டு பாடலடி களை வரைந்து இவை இராமலிங்கபிள்ளை தருக்கத்தில் சாய்ந்ததற்காதா ரமன்று கூறுகின்றனர் அவையோ பிள்ளையவர்கள்காடிய பிள்ளைப்பெரு விண்ணப்பத்தில் ௩௮-ம் கவியிலும் ௪௦-ம் கவியிலும் கூறியவையேயாம். இவ்விண்ணப்பமானது ௧௨௬ - கவிகளால் பூர்த்தியெய்க்கப்பெற்றது. இத னில் எல்லாம்வல்ல இறைவனை நீனைத் துத தமது மனநின் சபலசெயல் களை எதெதெடுத்துக் கூறியதிலியையுஞ் சேர்ந்தா யேயாம். இவைகளின் துண்பொருளுணரு மாற்றலின் நி தருக்கத்திலிராமலிங்கர் நடுபகிச்சாய்ந் தாரென்றல் தவறென்க. வீண்கருக்கஞ் செய்பவர்களைக் கண்டால், சதா சாரமுடையோர் உள்ளநடுபகாது பின்னென்செய்வர்.

பிள்ளையின் பேதைமைத்தன்மை என்றதன்மையிற்.

பிள்ளைப் பெருவிண்ணப்பத்தில்பிள்ளையவர்கள்கூறியவைகளை எடுத்து க்காட்டி இகழுமின்றனர். பிள்ளையவர்கள்பலலிகள் சொல்லியகாலத்துப்ப தைப்பேனென் ததழுதலியவையேஇவராட்சேப்பிப்பன. பல்லிகள்ஆன்மாக் களின்போக நுகர்ச்சியை யுரைப்பனவாதலின் அவைகளின் நிலையற்றதன் மைக்காக நடுக்குவோ ரறிவுடையரேயாவர். கூகைகுழறல் தேகானித்தி யத்தைக் குறிப்பதாதலினதுகேட்டு நடுபகிவவர்அறிவுடையரேயாவர். இவ் வாறே அவசருணங்களைக் காணுந்தோறும் என்னநிகழுமோ எனவருந்தி யவர் அறியாளரேயன்றி மடமையுடையரல்லர். இப்பூர்வபக்கத்தா ரிவை களை மறுத்தமையா லிவைகளுக்குமாருன விடயங்களில் தாணிவுடையவ ரும் பல்லி கூகைபருந்து முதலியவைகளின் குழறுதலாகிசீகா அப்பிரமா ணமாகக் கொள்பவருமாகின்றனர். பிள்ளையவர்களுரைத்த வசசெயல்களை இகழ்பவர்கள்கன்னெஞ்சுடையவரும்பெண்கள் முதலியவர்கள் இழுததன் முதலிய செய்தால் அஞ்சாது அவொண்ணப்படி நடப்பவரும் ஆக உள்ள வர்களைப் புதழ்பவர்களாகவன்றோ வாகின்றனர். இவ்வாறிருப்பவர்களைச் சிறந்தவர்களாக எந்தச் சைவசித்தாந்தத்துட் கண்டனரோ இன்னோர், சிவ சிவ, நல்லவைகளைக் கெட்டவைகளெனவக கெட்டவைகளை நல்லவைக ளெனவும் இரக்கமுதலியவிருத்தல் மடைமைத் தன்மையெனவும் கூறுஞ் சைவசித்தாந்த மின்மைபின் இவருரை வெற்றுரையே யென்க.

பின் இராமலிங்கபிள்ளையைச் சிறுவயதின் மாலைபிட்டு ஆண்டிருந்

தால், நடுக்கம்பயந்தியக்க முதலியவற்றால் வருத்தியது வியப்பே எ - ம். “அஞ்சுவதி யாதொன்றுமில்லை அஞ்சவருவதுமில்லை” என்று ஆளுடைய அரசு அருளிய துணர்ந்தார் இவரது தன்மையை யறிவரென்க. என்றும் கூறிமகிழுகின்றார்.

சிவபெருமானுலாஸப்பட்டருண்மூர்த்தியாகிய அப்பர்சுவாமிகள். நித்தலுக் தாயேனல்லேன். எ-ம். கழித்திலென்காமவென்கோய்எ-ம். பாம்பின் வாய்த்தேரை போலப்பலபல நினைக்கின்றேன் எ-ம். மாழையொண் கண்ணினாள் வலைதனின் மயங்குகின்றேன் எ - ம் அஞ்சலென் நருளவேண்டும் எ - ம். திகைத்து நான் செலுத்தினேன். எ-ம். தாய்மையின்மையேன் எ - ம். காமநோயுடையன் எ-ம். தடுமாறுனத்தன் எ - ம். பெண்ணோயில் வருந்தினேன் எ - ம். அச்சமுற்றேன். திகைத்து நின்றேன் என்றமனைக மாக்கக் கூறியிருத்தலின் சிவபெருமானுலாஸப்பட்டோர் நடுக்கம்பயந்தியக் கமுதலிய உடையராக தம்மைக்கூறுதலா விழுக்கின்றமையின் இவருரை வெற்றறையாயது காண்க. இதுகாறுநாமெடுத்துக்காட்டியநியாயங்களால் இராமலிங்கபிள்ளை பாடலாபாச தர்ப்பணத்தின் சுச-ம் பக்கம்வரைக்கும் அழிந்தொழிந்தமை காண்க.

சென்னையை நித்தனை செய்தனார் அந்தோ என்றதன் மறுப்பு. பிள்ளையவர்கண்யீது பழிசுமத்தவந்தவின்றோர் சென்னையை எமது சென்னையெனத் தன்மையிலுரைத்து மயிலையொற்றி வான்மியூர் முல்லை வாயில் வலிதாயம் வேற்காடு முதலிய வேறு நகரங்களையும் சென்னையென்றும் பட்டினத்தடிகள் முத்தியடந்தது சென்னையிலென்று மத்தகைய சென்னையைப் பிள்ளையவர்கள் இகழ்த்தனரென்றும் பல இல்லாதனவற்றைக் கூறிமகிழுகின்றனர். இதனில் பிள்ளையவர்கள் பாடலென “சென்னையை போல தீமைசெயுமிடங் காணேன்” என்பதை எடுத்துக்காட்டினார். இராமலிங்கபிள்ளை சஞ்சாரஞ்செய்த நாடுகளுள் சென்னைபெரியதொரு நகரம். இதனில்தெய்வவருவமான பசுக்களைநாளொன்றிற்க்குனையாயிரங் கொலை செய்துசுடங்களிலட்டு வீதிவீதியாயிழுத்துசசேரலயும் யாடுகோழிபன்றி யாதியின் உயிர்க்கொலைக்களவின்மையும் பல்லாயிரங்கட்கடை சாராயக்கடைகள்மலிந்து கிடத்தலையும் மாமிசாகார மருந்தும் பிறமதத்தினரின் மலிவீனையும் கங்கைமுதலிய எவ்வித உத்தமதீர்த்தமுயின்மையும். மானுடப் பிரகிட்டாலிங்கங்களையுடைய சிறுசிறு தேவாலயங்களையன்றி சுயம்பு முதலிய இலிங்கமூர்த்திகளையுமில்லாததாய். புராணேதிகாசககளாற்புகழப்படுங்காஞ்சி சிதம்பரம் அருணையாதிகளைப்போல புராணேதிகாசககளாற்புகழப்பட்டாததாயும் வாணிப முதலியவைக்காய் அன்னிய தேயத்தாரால் குடியேறப்பெற்றதாய் ஸநாசகந்தியாவத்தன சிவபூசாதி உத்தம காரியங்களையுடையவர்களைச் சுருக்கமாகவுடையதாய் வாசக்கிரகத்திலேயே மலசலமோசனஞ்செய்யவேண்டியதாய் விளங்குஞ் சென்னை தீமையாலன்றி நன்மையான் மலித்ததாமோ? கசீலர்களான காஞ்சியாதி நகரவாசிகளைக் கேட்டால் சென்னையின் நன்மைச்செயலின்னதென்று விளங்குமே?

தமதுழானது சென்னையில் வசிக்கச்செய்ததாலேயே சென்னையிலா னசகந்தியாவத்தனக்களுக்கும் ஓமசிவாராதனுதிக்களுக்கும் தஞ்சத்தெனஉரைத்துவிடலாமோ? சென்னையில் அங்கண நீர்மலிந்த கழிகளையன்றி வேறு நதிகளைக் காணோமே? மிருகாலயமான பீபிஸ்ஸ் பார்க்கையன்றி நந்தவனங்களைக் காணோமே இத்தகைய சென்னையைக் குறித்து பிள்ளையவர்கள் சென்னையைப்போல தீமைசெயுமிடங்காணே மென்றது பிறநகரங்களில் சிறு இராமங்களிலும் இவ்வாறான செயலொன்று மின்மையாலேயேயாம். உண்மையை யுரைத்தமையால் அவர் குற்றமுடையவராவரோ? பல சான்

ரேர் உதரம்பரிசனாகச் சென்னையில் வசிக்கின்றனரே யன்றி சென்னைையைச் சிதம்பர மருணை காஞ்சி திருவாரூர் முதலியவைகளைப் போல கருதியிருப்பவரல்லர். பட்டினத்தடிகள் திருவொற்றியூரின் முத்தியெய் திருவொன்பது உலகமறிந்த விஷயமாகவும் சென்னையில் முத்தியெய்தினு னெனத்தவறு கூறுகின்றனர். பட்சபாதமற்ற வுன்னத்தினர் சென்னையை ஞானதான சிலங்களைக் கைப்பற்றிய சாதுக்களால் தீமைசெய்யு மிடமெ னக் கருதத் தக்கதே என்றொப்புக் கொள்ளுவர். சென்னையைத் தீமை செய் யிடமென்றதனா லவிரத மதெத்தாந்தத்திற் குண்டான இழை கெண்ணை? கமது கண்பர் நிறு கிராமங்களில் உசிப்பதனா லுண்டாகுந குணகளைக் கேட்டு மறியாதவ ராதலின் சென்னையைச் சாலப் புகழுகின் றனர். “தேட்டிலே மிகுந்த சென்னை எனப் பிள்ளையவர்கள் சம்பாத்தி யத்தில் மிகுந்த சென்னை” என்றது சென்னையை இகழ்ந்ததாகாது. தமது நிலைமைக்குக் கட்டமாக இருந்தமையின் சிலாகு விளையு பென்று நினைத் தனர். சிலாகு - துன்பம் இது தவறாகாது. பிள்ளை யவர்களின் மனோபா வத்தினை உணராத சென்னையை இகழ்ந்தனர். ஆதலின் அவர் பாடலைத் தொடர்தீர் என இவருரைப்பதற்காக உண்மையுணர்ந்த சென்னைவாசிக கள் மயங்குகொள்க. இவர் மற்றையவிடத்திற் தீமைகள்விளையாதுவோ வாங் குள்ளார் சண்மார்ச்சிகளோ என்று பிறநகரவாசிகளை இகழுக்கின்றனர். பிற நகரவாசிகள் துண்மார்ச்சிகள் என்றவியரை சென்னையால்லாதார்எய்வாறு மதிப்பார்களோ அறியேம். புகழ்ந்தரைக்க வேண்டுமிடத்துப் புகழ்ந்தம் இகழ்ந்துரைக்கவேண்டு மிடத்து இகழ்ந்துங் கூறுதல் கவிகட்குள்ள குண மாதலின் பிள்ளையவர்கள் சொற்கள் குற்றமாகா தென்க.

பிள்ளைசீடர் பெரிதுந் தியரென்றதன் மறுப்பு.

பிள்ளையவர்கள் “குணந் தர் சொல்லியுயருத்தநகன் பேசியு, மணங்கி வாழ்த்துவ ரன்புடையாபொலாம்.” என்றிருநெறித் தமிழ்வேதத்தினை ஆதா ரமாகக்கொண்டு, தம்மைக் கொடிய குணமுடையவரெனவரினும் கொடிய வரெனவும் அதனகைய கொடியவரான தம்மை நல்லவரையாரும் பெரு மாணுண்டால் எய்வாறுணுண்டாவனசு சந்தேகத்தாக் கிடமாகுமே என்றந் தம்மை இழித்தப் பிற அன்பர்களை யுயர்த்திக் கூறியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு கூறியது தொழுவூர் முதலியார் முதலியவர்களையென இப்பூர்வ பக்கத்தினர் தவறு கூறுகின்றனர். தமிழ்வேதத்தா “பொய்யர் பெறும் பேறத்தனையும்பெறுதற் குரியேன் எ - ம், முத்திகெறி யறியாத மூர்க் கரொடு முயல்வேனை எ - ம். செம்மைநல மறியாத சிதரொடுந் திரி வேனை எ - ம், பொய்களே புகன்றுபோய் எ - ம், கருபகுழலினர்க்களா லேறுண்டு கலககியே கிடப்பேனை.”எ-ம், கேட்கப்படுதலை இவர் நினையா திவ்வாறு கூறுகின்றனர். இதுதவறென்க. இவ்வாறெழுதுகல்தாளே இரா மலிகபின்ன பாடல் ஆபாசதர்ப்பணம்.

சித்தாந்தத்தாந் சிவனையறிதல்வல்லையாம் என்றதன் மறுப்பு.

சத்தியவேதாந்தமென்பனவாதி சில பாடலடிகளைக் காட்டி சித்தாந்த மனுஷனவுந்தெரியாதவரென பிள்ளையவர்களை இகழுக்கின்றனர். பிள்ளையவர் கள் சத்தியவேதாந்தமெலாமென்றதனால் வேதாந்தங்கள் அநேகமெனவும், சித்தாந்தமெலாமென்றமையால் சித்தாந்தங்கள் அநேகமெனவும், அவைகள் ஒவ்வொன்றாய்த் தேடியுங்காண முடியாதபொருள்சிலமெனவந் கூறியதனா லையென்காத்திரவாராய்ச்சியாற் காண்டற்கரியவென்று இறைவனதருமை வையவிளக்கினார். இதனால் இவர்சித்தாந்தத்துக்கிழிவேண்ணை? சித்தாந்தத்திற் கு மேலாக வேதாந்தம் நாதாந்தஞ் சொன்னமையின் பிள்ளைக்கு அனுஷ னவுஞ் சித்தாந்தம் தெரியாதென்க. என்று கூறுகின்றார். “தெரட்டெரு வே

தார்தந்திகழ் சித்தார்த்தத்தினுள் தித்திக்குந்தேனே என்றவருமியவான்றோ ? திருமூலர், “வேதத்தினந்தழ மிக்கநீத்தார்தழ, நாதத்தினந்தழ நற்போது வந்தழ, மோதத்தருமேட்டி யோகாந்தவந்தழ மாதிக்கலாந்தழ மஹந்தமே மே.” என்று வேதார்த்தஞ் சித்தார்த்தம் நாதார்த்தம் போதார்த்தம் யோகார்த்தம் கலார்த்தமும் என சித்தார்த்தத்திற்குப் பின்னர் நான்குந்தங்களை உரைத்திருந்த வின், அவர் வழிநின்ற இராமலிங்கபிள்ளை சித்தார்த்த வேதார்த்தநாதார்த்தமென்ற திருமற்றமாகாமையும் திருமூலரொடுபகைத்தவர் கூறியகூற்றே சித்தார்த்தவுணர்ச்சியனுவளவுமற்றது மாகின்றமையி னிவருரை வெற்றுரையென்க.

வேதார்த்தங்களாலுஞ் சித்தார்த்தங்களாலும் அறிதற் கரியவனாய் நித்தியமான சிற்சபையின் நடுவில் நிறைந்து நின்று நடனம் செய்கின்ற நித்திய பரிபூரணனை அந்தவேதார்த்தசித்தார்த்திகள் ஒன்றடையு மிடமாகவுள்ளவனை அருமாரத்தை அடியேனுயிரா எனச் சிவபெருமானைப் பகழ்த்து பாடிய பாடலின்பொருளினதை தவறாகக் கிரகித்து இவர்க்குச் சித்தார்த்தத் தெரியாது என்ற விவர்க்குச் சித்தார்த்தத் தெரியாது என்று யாக்கூறுதலும் வேண்டுமோ? திருமூலரினும் இவர் சித்தார்த்த தூலுணர்ச்சியிற் சிறந்தவர்போலும். சித்தார்த்த தூலான சிவஞான சித்தியாரில் வேதாகமங்களின் சூறியியூது குறைவிலா வளவினனும் என்று படிக்கப்பட்டிருந்த இவர் கண்டிலர்போலும் வேதத்தின் முடிவு வேதார்த்தமும் ஆகமத்தின் முடிவு சித்தார்த்தமுமென விவேகிக் குரைய்கின்றனர். சித்தார்த்த மென்னுஞ்சொல்லின் பொருள் அறிந்தவ ரல்லர் பின்னையென்ற விவரநித்தம்பு ஞேயியருற்று நீண்மனஞ், சுத்தமுதலிலுந் தத்துவந் தானீங்கிச், சுத்தமசுத்தந் தொடராவகை நிறைந், தத்தசு பரன்பாலடைதல் சித்தார்த்தமே” என்ற திருமந்திர முணர்ந்திருந்தால் பின்னையவர்களை சித்தார்த்த வுணர்ச்சியற்றவரென்றார். திருமந்திர பாராயணரான பின்னையவர்களைச் சித்தார்த்தவுணர்ச்சியற்றவரெனல் வேடனைமூட னென்பது போலாம். இதுகாறுங்காட்டிய நியாயங்களால் பின்னையவர்கள் சித்தார்த்தத்தினை இகழ்ந்தவ ரல்லரென்று பெறப்பட்டமையி னிவருரை வெற்றுரையாயது காண்க.

வேதாகம நிந்தனை என்றதன் மறுப்பு.

பின்னை வேதாகமங்களை இகழ்ந்தனரெனப் பலதூட்டனைகளாவரைந்து சில பாடலடிகளைக்காட்டி இவைகள் தாம் வேதாகமங்களை இகழ்ந்த பாடல்கள் என்கின்றனர். அவைகளில் சதுமறையாகம மென்ற பாடற்கு 94 - 95 - 96 - 97 - 98 - ம் பக்கங்களில் முன்னரே நியாயங்கூறி மறுத்திருத்தலினது நிற்க “குறித்த வேதாகமக் கூச்சலு மடங்கிற்று. கொதித்த மனமுருட்டுக் குரங்கு மடங்கிற்று.” என்பதனை இவர் காட்டி யிருத்தலி னதனையுந் தோஷ மற்றதாகக் காட்டினார். இது கல்ல தருண மெனையான என்ற கீர்த்தனையிலுள்ளதிது. வேதாகமங்களைக் கொண்டு அத்தகைய தித்தகைய தென்னும் வறும்கூச்சலால் நீ யென்னையாளுதலாகிய பிரயோசன மின்மையால் அவை யடக்கின; மனக்குரங்கு மதுவிதுவெனநாடியலுத்தது. அத்தகுள்ளனை யாளஸ்வேண்டுமென்று கூறினர். இவ்வாறுகூறியவர் வேதாகமங்களை யிகழ்ந்தவராவரா? எவ்வளவுவேதாகமங்களைப் படித்துரைக்கினும் நீ கருணைசெய்தா லொழியா நின்னையடைய முடியாதென சிவபெருமான தருமைப் பாட்டினையினக்கிய பாடலைச்செய்தவர் வேதாகம நிந்தனைசெய்தவ ராவரா? இவ்வுண்மையை யுணராது பழிகூறுவோரே அத்தகையராவ ராதலினிவருரை வெற்றுரையென்க.

தஞ்சோங்களை வேதாகமங்கள் என்றதன் மறுப்பு.

இராமலிங்கபிள்ளை வேதாகமங்களைச் சிறப்பித்துரைத் திருத்தலை மறைத்து அவர் கருத்தறியாமல் பலவாறிகழ்ந்து அவர் தஞ்சோங்களை

வேதாகமமென்றொரு சிலபாடலடிகளைக் காட்டி மகிழுகின்றனர்.

தமது பாடல்களைச் சிவபெருமான் தமது திருவடியிலணிந்தமையை வியந்து தமதழிவினையும் சிவபெருமான துயர்வினையும் விளக்கி என்பா மா லையையுமேற்றணிந்தாரே சிவபெருமான் எனவுரைத்தது தவறாகாத வின இவருரை வெற்றுரையென்க.

இவர் “ஏதாருமோவென நானெண்ணி யிசைத்தவெலாம் வேதாகம மென்றே மேலணிந்தான்.” என்ற பாடலடிகளைக் காட்டி இவ்வாறு கூறு தல் குற்றமென்கின்றார். இவர் காட்டிய பாடலின் மற் றாப்பாக்கது “பா தார விந்தமெனது சிவமேலமர்ந்தி மெய்யளித்த வென்னை நடாசனிகைத் து” என்றிருத்தலானும் என்னையநிசய மென்பதனிற் “எல்லாஞ்செய வல்லான்நிருக் கருணைவாய்ப்பு” என்றிருத்தலானும் இவ்வாறே இவர்காட் டிய பாடல்களில் நடராசப்பெருமான் தம்மாட்சினைவழி கருணைப்பெருக் கினையும் தமது இழிவினையும் காட்டி ஒழிர்வையினின்ற தமது பாடல்களை அங்கீகரித்தற்காக உயர்நிலையினிற்கும் வேதாகமங்கள் காண்கின்றன. குற்றமாகுமோ ஆகாது. தற்கூறிய நின்றபையைப் பின்பாயுபவர்களுள் சாரகள். தமது பூர்ப்பக்கங்கண்பர் அகனையுணர் தாநிலை மாழ்க்க பொருளை ஆராய்ந்து குறைகூறுகின்றனர் இவர்காட்டிய பாடல்களால் தம் வேதசிவா கமங்களை யுயர்த்திக்கூறிய பாடல்களேயாம். ஒவ்வொரு பாடல்களையும் முன்பின் றொடராக வாராய்ந்து காண்பாரி னுண்மையை யறிவார்.

இவ்வாறு தமது கொள்கைகளெல்லாம் வெள்ளொர்க்களைவழி, தமது பாடுவனவெல்லாம் வேதசிவாதமங்களைன்றும் அறியுந் தார் பார்த்தவியேசுட மாகக்கொண்டு தமது திருவடிகளில் அணங்கு வகாண்டாரென்றும். அதனில் வேதசிவாகமங்கள் வெட்கமுற்றன வென்றமகூறியவர். இது தவறான காரிய மெனக்காட்டி இவ்வாறு கூறியவரையருட்பிரகாச வள்ளலெனவும் ஆயர் பாடல்களை அருட்பாக்களெனவும் கூறுதலடாடுதென்ப பல கூறுமன்றார். “கருவிகளனைத்து மென்னுட்கலந்த நின்றியக்கார்த்து, ரொடருணையன்றி யானேயுருத்த வின்மையாலே” என்றும், பக்கரணங்களைவெல்லாம் பரிசு ணங்களைகவசிபெறுமடியார்ந்து, என்றும் கூறுந்தனைப்பாரண பரிசுரதும் “திருஞான பிவையெலாங்கடந்த சிவஞானமாதலால் சிவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர்” என்றுசிவஞானசித்திகூறுதலானும், சிவஞானியரான பிள்ளை யவர்கள் தம்பாணிகழுஞ் செயலனைத்தையும் ஈசன்செயலாக வுரைத்தனர் அதனால் சைவசித்தார்த்தத்திற் கிழுக்கின்மையி னியருரை வெற்றுரை யென்க.

வேதசிவாகமங்களின் முடியிலே இராமலிங்கர்பாட்டு ஏறியருக்கின்றதாம். என்றதன் மறுப்பு.

வேதசிவாகமங்களின்முடியிலே இராமலிங்கர் பாட்டு ஏறி இருக்கின்ற தாம். என்ற தலைப்பின் பலபல தூடனைகளைவரைந்து இவ்வித ஆபா சப்பாட்டுக்களை யாங்காக்கு உளநினைத்திருக்கும் மடமைகளை யறி யாது சிற்சில பாட்டுக்களைப் படித்துவிட்டு இராமலிங்கரை வியக்கின் றார் சிலமுடர் என்றுகூறிய வீவேகியார் “பலர் பால் பகலிரவுப்படித்த சமய சாத்திரமும்” என்ற வடிமுதலிய பாடலடியைக் காட்டினர். அதனில் இவர் இகழ்த்து கூறுமாறு இசைமையின் இவருரைவெற்றுரையேயாம். அமையங் கூறலென்னும் பெயரின்மீத்க்காணப்பட்டபதிகத்தின் எட்டாவதுசெய்யுளி லுள்ள வடிகளை யிவர்காட்டியவடிகள் இவர்காட்டியவனவிலும் இவர்கூறும் ரிந்தனையதனிலினைமையைஅக்கவியைப்படிப்போரனைவருமறிவர். பலர்பாற் பகலிரவுப்படித்த சமயசாத்திரமும் பலராத்செய்த தோத்திரமும் வீரவித் தளித்து நாத்தடிக்கவினம்பி விரித்த பாட்டெல்லாம் வேதாகமத்தின்முடி

மீது விளங்குந் திருப்பாட்டாயினவே, கரவொன்றறியாப் பெருங்கருணைக் கடவுளினதுவன்றிய விதனைக்கருதுந் தொறுமென் கருத்தலாந்து சுகமேமய மாய்க்கண்ட ஓவே.

(இ - ள்.) அடியேன் பலரிடத்து மிடுவுபகலாகப்படித்தசமயநூல்களும் பலரார் செய்யப்பெற்ற தோத்திரமுங்கலந்துபடித்துமகிழ்ந்து நாவானது தடிப்பேறுமாறு பலமுறைபுரைத்தப் பழகி உரைகூறிய வேறுவேறப்பிராயங்களைபுடைய பாடலனைத்தும், வேதத்தின் முடிவான வேதாந்தமாகவும், ஆகமத்தின் முடிவான சித்தாந்தமாகவுமாயின. இவ்வாறாயது வஞ்சகமற்ற பெருங்கருணைக் கடவுளே நினதுகருணையானேயாம். இவ்வரியசமரசநிலையை நினைக்குந்தோறு மெனதுள்ள மகிழ்ந்து ஆனந்தவடிவமேவடிவாக நின்றது (இதுநன்கருணையால் யான்பெற்ற பெருநாழ்விலொன்றென்பதேயாம்.) (எ - று.) இதனில் தமது பாடல்கள் வேதாகமங்களின் முடியிலேறியிருக்கின்றது என்று பிள்ளையவர்கள் கூறின ரில்லையாகவும் அவர்மீது பழிசுமத்தும் இவரை எவ்வளவுபொது நிலையுடையரென்னலாம். இல்லாதவைகளை யெழுதுவதஞ் சென்னையோ பயன்? இதகாறும் யாமுரைத்தவுரைகள் பிள்ளையவர்கள் வேதாகமங்களின் முடியிலே தம்பாட்டு ஏறியிருக்கின்றாரென்றுது தவறென நன்குவிளக்குதலி னிவருரை தவறுரையா யழிந்தமைகாண்க.

கருங்குழியாற்பாடல் கண்ணுதன் முடியணியோ? என்றதன் மறுப்பு.

இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் தமதுபாடல்களைச்சிவபெருமானது திருமுடிக்கண் அணியாக அணியப்பட்டதென்று “புல்லேமுடிக்குமணிகின்றயென் புன்சொன்மாலேயே, புனைந்தென ஹைத்திலிருக்கப் புரிந்தாய் சின்பொற்காலேயே” என்ற இச்செய்யுளாற் றெறித்தாரென்றுகூறி நிந்திக்கின்றனர். இவருந்நாணமாகக் காட்டிய அப்பாடலடிகளில் சிவபெருமான் தமது பாடலேமுடிமீதணிந்தனர். என்றவர்கூறவில்லையாதலி னிவருரை வெற்றுரையென்க. இவர் காட்டிய பாடலடிகள் எனக்கு முனக்கு மிசைந்த பொருத்தமென்ற கீர்த்தனையிலுளது. இவர் கூறமாட்டேபங்களிற் பெரும்பாலன இக்கீர்த்தனையிலும் பிற கீர்த்தனைகளா னு முன்னனவேயாம்.

பிள்ளையவர்கள்மீ திவர்க்குண்டாகிய பொருமையானது இவரை தவருகவுரைக்க விடுத்தது. “புல்லேமுடிக்கு மணிகீர்தாய்! என் புன்சொன்மாலேயே, புனைந்தென்னுளத்திலிருக்கப் புரிந்தாய் சின்பொற்காலேயே”(என்றதன் பொருள்) புல்லினேமுடியின்மீது மணிந்த என்னுண்டவனே! நினது அழகிய திருவடிகளில் எனது இழிந்தசொற்களாலான பாமாலேயைத் தரித்து எனதுளத்திலேயே அத்திருவடிகளை இருக்கச்செய்தனை என்பதேயாம். ஆதலின் இவருரை வெற்றுரையென்க. புல்லேமுடிக்க மணிகின்ற யென் புன்சொன்மாலேயே. என்றும்பாடமுளது. எந்தப்பாடத்தினும் இவரெண்ண மிகன்கட்பலியாமை காண்க. ஒருவர் பாடற்குரை பாடினவரினப்பிராயத்தினை யாலோசித்துப் பொருத்தவுரைத்தா லனைவருநன்று நன்றென்றுதலை யசையாநிற்பர். இப்பூர்வபக்கத்தின் ரவ்வாறுசெய்யாமை பரிதபிக்கத்தக்கதே. இவர்காட்டியபாட லெமதுபக்கத்தையே சாதித்து வரம்புமீருது நின்றலின் இந்தப் பாகத்திலிவர் வரைந்தன வயனைத்துங் கூர்ம சருமமாயது காண்க.

பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவேனென்றும் படிப்பறுரை என்றதன் மறுப்பு.

இப்பூர்வபக்கத்தார் இராமலிங்கபிள்ளை பஞ்சகிருத்தியங்களை இறைவன் தனக்களித்ததாகக் கூறியது தவறெனவும் அவர் சைவசித்தாந்தமெட்டுணையுந் தெரியாதவரெனவும் பஞ்சகிருத்திய முடையவராக இருந்தால் பாபுருடருடன்கூடித் திரிந்த தமது மனைவியையழித்துவிடமுடியாதிருந்த

னரேதம்மை நம்பினர் அநேகரைக் காவாதுவிட்டனரே. தம்மையிகழ்ந்தார் பலரைச்சங்கரித்துவிடலாமே. என இகழ்ந்தனர். இராமலிங்கபிள்ளையார் கன் கொலைக்குற்றத்துக்காளாகாமல் சாதுவாக இருந்ததிவர்க்கு அவர்பஞ்சகிருத்தியம் பெருதவரென்பதை விளக்கிநிற்கின்றது. பிள்ளையார்கள் தம திறைவனால் பஞ்சகிர்த்தியம் அளிக்கப்பெற்றதாகவும் அவைகளைத்தாஞ் செய்வதாகவும்கூறியது உண்மையன்றி பொய்மையன்றும்.

இப்பூர்வபக்கத்தார் தம்மைச் சித்தாந்தத்தில் நிகர்த்தவராக மதித்தல் மனப்பால் குடித்தல் என்பாற்படுமேயன்றி உண்மையெனக்கருத இயர்மொழிகள் இடந்தரக்கானேம். மனைவியைக்கொலைபுரிதலும் பகைவரைக்கொலைபுரிதலுந்தான் பஞ்சகிர்த்தியங்கள்? இவர் உதாரணமாகக் காட்டியபாடல் “உலகுயிர் தீநிரளென மொளரி நெறிபெற்றிட, விவருமைந்தொழிலை” யான் செய்தத்தனை” யென்ற பாடலடியே; இவரதுப்பிராயத்தின் அதுவே மறுக்கின்றதே. உலகின்கண்ணுள்ள உயிர்களனைத்தும் ஞானமார்க்கத்தினையடைய விளங்காரின்ற பஞ்சகிர்த்தியங்களை அடியேன் அனுட்டிக்கும் வண்ணமளித்தருளினீர் என்பதேயாம். எல்லாருட் தாம்பெற்ற இன்பினைப் பெறுமாறு தம்மைப்பஞ்சகிர்த்திய முடையவராகச் செய்தனர் என்று கூறியபாடலானது இப்பூர்வபக்கத்தாரை சைவசித்தாந்த சம்பிரதாயபுணர்ச்சி குறுகினவராக அன்றோரப்பிராயத்தால் விளக்குகின்றது. இராமலிங்கபிள்ளையார்களின் குரும பினர் பஞ்சகிர்த்தியத்தினை “அஞ்சுகொழிலா யதுவேயஞ் சுவத்தையிஞ்சலிலா வஞ்சிடத்தாய்கொள்ளி வட்டமாகவோ, பஞ்சவண்ணம் வைத்தபடிகம்போல் மாருதுனை மயங்கல் சித்திரக்கூத்தா கத்தேனீ” என்ற கண்ணுடைய உள்ளுபதேசக் கருத்தையேகொண்டவர் களாதலின் பிள்ளையார்களனை விளக்கமாகக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இம் மரபறியா இப்பூர்வபக்கத்தினர் ஞானநூற் பயிற்சியற்ற புராணிகர்களை யொப்ப பஞ்சகிர்த்தியமென்பன அவையன்றோ இவையன்றோ எனக்குமுறுவதனவென்ன பி:யோசனம்?

சாதுக்களான சந்தைவர்கள் இராமலிங்கபிள்ளை தமக்குப் பஞ்சகிர்த்தியங் கிடைத்ததென்றும் அவைகளைச் செய்கின்றேனென்றும் கூறியிருத்தலினவரொரு பொய்யராகவே இருப்பரோ எனச் சந்தேகிக்காமல் இராமலிங்கபிள்ளை யுண்மையான சிவஞானியே யென்றுஞ் சைவசித்தாந்தத்தினின்று மணுத்துணையும் வேறுபட்ட மொழிகளையுரையாத உண்மையாளரெனவும் பூர்வபக்கத்தார் சித்தாந்த உணர்ச்சியி னிரம்பாடல்களென்றந் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தவசியமாதலின் பஞ்சகிர்த்தியங்களை விளக்கமாக்குதற்கு யாங்காட்டிய “அஞ்சுகொழி” லென்ற பாலின் பொருளினே ஈண்டெழுதுவாம். (சிதம்பரகவாங்களுரை) “சிவனத பஞ்சகிருத்தியங்கள் யாவை யெனின் சாக்கிர முதலிய வஞ்சுவத்தைகளு மாஞ் சுருக்கபில்லாத இவ்வஞ்சுவத்தைகளிடத்துங் கொள்ளிவட்டம்போலாக வத்தீக்கிரமாக மாறி மாறிவரச் சுழற்றிவைக்கப்பட்ட பஞ்சவண்ணத்தின் மயமாம் படிகம்போல நீ சேர்ந்தவத்தையாத தன்வயமாக்கி யிடைபுருத்தனை மயக்குதலவனதழகிய திருக்கூத்தாகவறிதி” என்று. “முப்பத்தாடகருவிகளொடு மாண்மா தேகபோகங்களையறிதலிற் சாக்கிரத்தே சிருட்டியாயுமிச்சாக்கிரத்திற் புசித்தவாதனை சொப்பனத்தாழிந்திறல்வலிதனைத் திதியாயுமிச்சொப்பனம்போற் சிறிது நிறுலெழுத்தோன்றி மறைத்தலாகச் சுழுத்தியைச் சங்காரமாயும்பிராணவாயுவியக்கமின்றியொன்றுத் தோன்று திருத்தலின் துரியத்தைத் திரோபவமாயும் அதீதம் கருவிகளெதுவியின்ற யாணவலிருளாயிருந்ததாயினு மதனிமித்தமாய் மாயையிற்றணுவாதி கொத்தல் இருவினையொப்புவருவித்தல் ஆசாரியமூர்த்தமாய் வந்துபதேசித்தே

முதலிய வனுக்கிரகம்பெறதவினிவ்வதீதத்தை யதுக்கிரகமாயுங் கூறினார். எ - ம். “கிஞ்சலிலா வென்றவிதப்பால் உடல் தோன்றிநின் றழிவது சிருட்டிதிதிசங்காரம். உயிருண்மயக்கமுந் தெளிவும் வருவனதிரோபாவ அதுக்கிரகம்” இங்ஙனம் உடலின் மூன்றும் உயிரினிரண்மமாக வருவனவும் எ-ம். ஓர் இந்திரியத்தில் ஆன்மா பிரவேசித்தல் சிருட்டி அத்தொலியும் விடயத்தை யனுபவித்தல் திதி அஃகெப்போது வருமென்று திகைத்துநின்றல் சங்காரம். அப்பொருளின் மயங்குதல் திரோபாவம். அதனைத் தெளிந்துகோடல் அனுக்கிரகம் இங்ஙனங்கரணத்தில் வருவனவும் எ - ம். இவை முதலிய பெத்தத்தில் வரும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் முத்தியில் அருள்வடிவமாகுதல் சிருட்டி. ஆனந்தப்பேறு திதி. இலிதீதப்பெதல்கங்காரம். ஞாதுஞ்ஞானேயுமென்னுமூன்றும் தோன்றுகிருத்தல் திரோபாவம். இவை நான்கு மெக்காலமும் விளங்கல் அனுக்கிரகம் ஆகிய விம்முறையே வருவனவுங்கொள்க. எனப் பஞ்சகிருத்தியங்களை ஞானசாரமுடையவர்க்காக வைத்துவிதமாக விளக்கிக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். இவ்வித பஞ்சகிர்த்திய விரகசியங்களுைய பிள்ளையவர்கள் இறைவனிடம் பெற்றதாகவுஞ் செய்வதாகவுங் கூறினர். ஒழிவிலொடுக்க தூலாரின் பரம்பரையினரெல்லாம் பஞ்சகிர்த்தியங்களை இவ்வாறு குருமுக்கதாலுணர்ந்தனுட்டித்தல் வழக்கம். அவ்வாறுட்டிப்பில் முதிர்ந்த பிள்ளையவர்களும் அவைகளைத் தாமறிந்தனுபவித்தற்குக்கருணைசெய்த இறைவனைச் சுட்டிப் புகழ்ந்து துதித்திருக்கின்றனர். இவ்வுண்மையறியாத பூர்வபக்கத்தார் நிறைகூறுவதிற் பவளின்மைகாண்க. முத்தான்மாக்களுக்குரிய பஞ்சகிர்த்தியமே பிள்ளையவர்கள் கூறிய பஞ்சகிருத்தியங்களாதலினிவருரை சித்தாந்த வரம்பிற்கு விரோதமான தவறுரையாயதுகாண்க. இதனிடையில் சங்கிராந்தவாத சிவசமவாதங்களை இகழ்ந்தனர். அந்தோ! சிவ சிவ? சங்கிராந்தவாதியும் சிவசமவாதியும் சிவபெருமாவையே பரம்பொருளாகக்கொண்டுநிற்பவர்களெனவும்வேதாகமங்களைப் பரமாணமாகக் கொண்டவர்களெனவும் இவ்வழியி் விவவுலகினின்றவர்கள் அகோர சிவாசாரியர் முதலிய பெரியோரெனவும் இச்சிவசமவாதாதி அதுட்டிப்புடைய பல சைவாதீனங்கள் (மடங்கள்) இன்று மித்தமிழ்நாட்டிலுளவெனவு மிவர் கருதாது சங்கிராந்தவாத சிவசமவாதங்களைப் புறம்பழித்துக் கூறுதல் நன்றென்க.

சேத்தாரை யெழுப்பும் பகட்டுரை என்றதன் மறுப்பு.

இப்பூர்வபக்கத்தார் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களைத் தம்பக்கத்தார் சமயாசாரியர்களையொப்ப இறந்தவரை யெழுப்பண் முதலிய அற்புதச் செயல்களைச் செய்து காட்டுமாறு பன்முறை கேட்டமையினாலேயே அவரத்தற்கிணைத்து நின்றொருனவும் உரைத்தவாறு எழுப்பாதுவிட்டது தவறெனவும் செத்தவர்களை எழுப்புவதாக வுரைத்து எழுப்பாமையால் கிறித்துவைப்போல கைம்மையர்க்காகவும் செத்தவர்க்காகவும் இறந்து ஒழிந்தனரெனவும் அவருட லும்கியதனைப் பலர் கண்டொரெனவும் பலவாறு நிறைகளை நிரப்பி செத்தாரை யெழுப்பாமையாலிவர் அருள் பெற்றவராகார். இவர்பாடலருட்பாடலாகாதென்று செத்தவர்களை யெழுப்பித் தருகின்றேனென்று கூறிப் பிணங்களைப் புதைப்பித்தனரெனவும் அவ்வாறெழுப்பிக் கொடாமை தவறெனவும் பல தூண்டண்களை வரைந்து மகிழ்மியப் பூர்வபக்கத்தார் அருளின் தாரதம்மியத்தினை யறியாதாராதலி னுட்சேபிக்கின்றனர். சிவபெருமானிறந்தாரை யெழுப்புமருளினையளியாமையாலவரெழுப்பினரில்லை. இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள் தாமாக எழுப்பித்தருகின்றேன் செத்தவர்களை யெனக் கூறாமையினவரீது பழி சுமத்துதல் தவறேயாம். தடங்கருணைப் பெருங்கடலென அன்பர்களும் வேதாகமங்களும்பை

யும் பார்வதிபாகரும் இவ்வற்புதச் செயலினைத் தம்மைக்கொண்டு கடத்துவாரென்னுந் துணிவினால் துணிவுபற்றி “வருமுன்வந்ததாக்கொன்னுதலெனக்ருவழக்கம்.வன்னல் நீ மகிழ்ந்தருட்சோதி தருமுன் தந்தனையென்றிருக்கின்றேன் றநீதைநீதரல்கத்தயமென்றே.” என்று செத்தார் எழுந்திறத்த மற்றையவைகளினு முரைத்தனர் செத்தவர்களை எழுப்பவேண்டிய கடமை சிவபெருமானதேயாம். மகாப் பிரபுவான பரமேசுவரன் எதைக் கருதியோ அவ்வாறுசெய்திலர். சமயாசாரியர் முதலிய எவரும் இறந்தாரை யெழுப்புந்திறமுடையாரன்றென்றும்; சகலகர்த்துருத்தவங்கனையுமுடையதனித்த லைமைப் பரம்பொருளே இஷ்டம்போல எல்லாஞ்செய்ய வல்லவரெனவும் முன்னரே எழுதி மறுத்திருத்தலினீண்டு விரிப்பதனாகியும், இறைவனை யிரந்த விச்செயற் கிறைவனிவரை யிவ்விழி தொழில்விறக்கி மாயாமோகி தராக்கி வையாது உண்மை ஞான நிலையில் நிற்குமாறே செய்தது அவர் செய்ததவ வலத்தாலாதலின் விவேகிகள் இப்பூர்வப்பக்கத்தார் மொழிகளை பொருட்படுத்தாரென்க. இறந்தவரெல்லாமெழுந்திட வென்பபாதியா விவர்காட்டிய பாடலனைத்துந் துணிவுபற்றி யுரைத்தனவாதலி னையை யின்வண்ணம் பார்க்கினும் செத்தாரை யெழுப்பவேண்டியவர் சிவபெருமானே யாகின்றனர். சிவபெருமானெழுப்பாததற்கவரை யிதழுவேண்டிய இவர் எய்தவனை நோவாம லம்பைநோவாரெயாப்ப இராமலிங்க பிள்ளையவர்களை இசுமுதல் தவறென்க.

நமதுநாட்டில் எத்தனையோ அடியவர்கள் பிள்ளையெண்டுமெனவும் செல்வம்வேண்டுமெனவும், நோய்தீரவேண்டுமெனவும் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து தமதெண்ணம் விரைவினிறை வேருதயர்களாக விருக்கின்றார்கள். கூற்றாயினவாறென்னுந் தமிழ்வேத பாராயணஞ்செய்து பலர் குன்மநோயினின்றும் சூலநோயினின்றும் விடுபட்டிருத்தலையும் சிவபெருமானிடத்தகிக வண்புள்ள வொருவர் அவ்வாறு செய்தும் குன்மநோய் தீராதிருத்தலும் யாமறிவேம். இவை இரண்டிலிதழும் உடையவர்களில் நோய் நீங்கியவர்கள் உயர்த்தவர்களும் கோயுடையோ ரிழிந்தவருமல்லர். எந்த அபிப்பிராயத்தினாலோ இறைவன் நிருவராமய்யா நிருக்கின்றதென்றன்றி வேறுவிதமாக விவேகிகளெண்ணார். அய்யாறே இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் சங்கத்பத்திலுமென்றறிசு. அவர் நாம் இறந்தாரை யெழுப்பு வோமென வெங்கு முரையாமையால் அவர்க்கதன விழுக்கின்றென்க.

பிணங்களைப் புதைப்பித்த பெருப்பாவம். என்றான் மறுப்பி.

பிள்ளையவர்கள் பிணங்களைப் புதைக்கச் சொன்னது பாவமென முன்னறிவருரைத்த விடத்து, அச்செயல்பாவமாகா தெனத்திருமந்திரவுதாரணங் கூறியமறுத்திருத்தலி னீண்டதனைக் குறித்தெழுதுவ தனுசிடமே யாமாயினும் இப்பூர்வப்பக்கத்தாரின் சைவதுல்லாராய்ச்சியைக் குறித்ததுப்பின்னுமிந்த விஷயத்திற் சிறிது ஆராய்வாம். சைவாகமங்கள் புதைக்கும் விதியையும் விதித்திருக்கவும் புதைத்தற்கு விதிக்கவில்லையெனத் தவறுரைத்து இராவணன் தாரகன் சிங்கன் முதலியோரிற்றத் காலத்துப் புதைக்கப்படாமல் சுட்டனரெனவும் துரியோதனனுக்களை யவ்வாறே சுட்டனரெனவும் ஆதலிற் துணைஞ் சிறப்பெனவும் எழுதியிருக்கின்றனர். நமது நண்பர் காட்டிய மூவுருமுத்தம் புருடர்சனமுத்தமச் செயலுமுடையவர்களே. இவர்காட்டிய அரசர்க் இராக்கதர் அசுரர் என்னற்குரிய துட்டர்கள் போர்க்களத்தில் வெட்டுஞ்ருத்து முதைபுமடியு மிடியும்பட்டு அங்கவைகல்லியமடைந்து மாண்டவர்கள். பாவச்செயலுள்ள இராவணனுக்களை யொத்தவர்களை யன்றே பிள்ளையவர்க ளுரைத்தது. சதாசாரமுள்ள உத்தமரையன்றோ? இறந்தவர்களைப் புதைப்பதனால் தீட்டிடையவர்களைனக் கருதப்படுவோர் சைவசாமா ன்னியர்களான கிரியாகாண்ட ஏகதேசிகளே யாவர். பிள்ளையவர்களுரைத்

உது ஞானகாண்டிக்ஷேச சுட்டியேயாம். யானைக்கும் யாட்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் புதைத்தபொழுது சுடுதலுமாகிய இந்தலிஷையத்திற்கில்லாமலில்லை. சைவருள் வீரசைவர் புதைக்கும்பல்பின்னென்பதனையும் சைவருவர்களான மடாதிபதிகள் புதைபடலுடைய ரென்பதனையும் அந்தணருளயர்ந்த துரியாசகிரிகளு மேலே சகாயருள் ஞந் துரவிகள் ஞானசாரமுடையோரும் புதைக்குரியல்பின்னென்பதனையும் நமதுநண்பர்விசாரித்தறிந்து சுவேதனியும்பிணங்களைப்புதைத்து சுவேதனியைக்கொண்டெனக் கருதியிடங்குவாராக.

சாகாவரம் பெற்று நெடுநீர் சமுத்திர எங்குதன் ஈறுடபு.

பின்னாயவர்க்குப்பாடி “சாகாதவரங்கொடுத்த தனக்கடிமைப்பணிதான்” என்பதாங்கு சிலபாட லடிகளைக் காட்டி அசுவத்தாமாதிகளை யொப்பப்பிரகாலசத்தவர்கள் நேரக்குமாறு இய்வாறு பொய்கூறுகின்றனர் எனக் குழறியிருக்கின்றனர்.

உடலம்பிறந்தபடியே இருக்கின்றன அசுவத்தாமனையும் அனுமானையும் மார்க்கண்டே யாடைய மயிவ்வுலகிற் பூசிப்போ ரெவருமில்லையாகவும் பின்னையவர்கள் சாகாவ மெபற்றேனெனது அவர்களோ யொப்பப்பிணைபெறுதற்கு என்றல்லாமல் நமை பொருந்தும். சாகமாட்டேன். சாகமாட்டேன் என்று சொல்லுகின்ற இராமலிங்கபின்னாபாட்டுக்கள் மருடபாவென்பதிறை யொன்றின்றே. என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

பிறத்தலுமிற்று உடம்பெருந்த ப்மெனக் கண்டாரன்றே பிறவியை பெறுதது ஞானசாரியைத்தேடி ஞானம்பெற்று பிறவியொழிந்தவரானோ. “அடியோடிகருள் புரிந்து பின்னைப்பிறவியறுக்க நெறித்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. எ - ம். “பெருமையிற் சிறுமைபெண்ணோ டானாயென் பிரப்பிரபப்பங்க்பேரோளியே. எ - ம். “மற்றொருபிறவியிற் பிறந்து பொய்க்கெடாண்ணம் காத்தெனக்கருளேபுரியவல்லர் எ-ம். ஒன்பதாந்திருமுறையுள் சேந்தனார் கருவூர்த்தேவர் மாளிகைத்தேவர் முதலிய ஆண்டோர்கள் கூறியவைசாகாவரம்பெற்ற சமுத்திரதன்றோ? ஒருவன்பிறத்தல்லல்லாமையை யடையவேண்டுமானால் இறத்தல்லல்லாமையை யுடையவனாவேண்டும். “பின்னைப்பிறவியறுக்க நெறித்தப்பித்தன். என்பதற்கினிப்பிறவா மார்க்கமளித்த பித்தனென்றே பொருள். இனிப்பிறவாமையேண்டுமானால் சாகாவரந்தேவ்வேண்டும். என்பிரப்பறுத்தபேரோள்” என்றால் எனது சனைத்தினைக் கெடுத்த பெருஞ்சோதி. என்றுபொருள். இரப்பற்றுவன்றோ பிறப்பறும் - மற்றொருபிறவியின்பிறந்து பொய்க்கெடாவுண்ணம். என்றாலினி யொருபிறப்பன்றோ இனியொருபிறப்புவராதிருத்தல்வேண்டுமாயினிப்பிறப்புக்கெடாதிருக்கவேண்டாவோ? ஒன்பதாந்திருமுறைசாகாவர் கூறிய பிறப்பறுக்க லாதியவையையே பின்னையவர்கள் விளக்கமாக சாகாவ மெபற்றேனெனக்கூறினா. ஞானனுபவமெய்தினோ இனியொரு தேகரெயநாநாரு பித்தேகத்தினை சோதனையிற் கழித்தோரும் பிரணவத்தேகநா ணருமாதவி னவர்க்குச்சாவின்மையுண்மையினியருரை பெற்றுரையென்க.

பொருமைகா ணமாக வைணவர் “நீருழிதான்காணமாட்டாததாய்க் லசசேஷமைய, யான்காணவல்லேங்கிது” என்றுசுவபெருமானால் காண்டற்கருமையான காலுடையன் நாராயணன்எனஎழுதியவைத்திருத்தலும், சம்பந்தப்பெறுகாமல் கையிலிருந்தவேலினை ஓராழ்வான் பிடுங்கிக் கொண்டானென்ற கதைகொண்டுவைத்திருத்தலும்போலவதுமேபின்னையவர்களுடலமழுகிப்போ யுடனேக்கண்டது மாதவினிதனை யொருபொருட் படுத்தாமென்க. “பொய்யாழுடல் பொருளாவியை வாங்கியுன் போன்னருளான், மெய்யாழுடல் பொருளாவியு மீந்தவிரகையுன்னிப், பொய்யாமொழி கொன் டொய்யாபுயத்தினைப் போற்றியன்பாங், கையாலுனைத் தொழக்கண்டு

கொண்டேன் கச்சியேகம்பனே, என இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கட்குத் தனையோவருடகாலங்களுக்குமுன்னரிவ்வுலகில் விளங்கிய சிவநாணவாசின லாக். தாம் மெய்யாமுடல் பொருளாலிகளைப் பெற்றதாகக் கூறியருக்கின் றனர். இவ்வாறு பெற்றதனையன்றோ சாகாவரம்பெறுதலென வுறிஞர் கூறுவரதனையன்றோ பின்னையவர்க ளுரைத்தார்கள். இவ்வண்மையறியாத பூர்வபக்கத்தார் சைவசம்பிதாயமுணராத அன்வையமகத்தினர் கூறுமாறு மரபறியாது கூறுதல் தவறென்க. சாகாவரம்பெறலாஞ் சந்தமுமென்ற குகநமசிவாயதேவரை, இவருன்றியாராய்ந் திருநால் சாகாவரத்திற்கு அசுவத்தாமாதிகளான மூவரைச்சான்று கூறார். நூலாளுட்டானவகைவத் தார் சாவாதாரும் மற்றையோர் சாவாருமென்பதனையறிந்தங் குவாராக.

சிவோபாசனையால் சிவனருள்பெற்றிப்பாரிபாடற் கழுக்தேகேக்கிரிய கரண வியாபாரங்களின் சித்சைரட்சைகளைத் துஞ்சிவபெருமானோ நடத் துத லுண்மையின் சிவோபாசன முதிர்ச்சியுடையஇராமலிங்க பிள்ளையவர் கள் சிவபெருமான் தமக்குபகரித்ததாக வுரைக்கு மொய்வொரு விதைய முமுண்மையேயன்றி பொய்யாகாது. எட்டுச்சுரைக்காய் கறிக்காகா தென் றபடி துளவலினிற்கு மிப்பூர்வ பக்கத்தினர் இவ்வும் பகலுக் கைவதாரை போல சிவத்தியானத்தி லிருந்தவரும் ிணவு முத்தலியவைகளைக் குறைத்த வளவல் வைத்திருத்தமையால் தூர்பல சரிச முடையவருமான பிள்ளையவர் கள் சிவகங்கையில் தவறி விழுந்த காலத்து ஆடைமுத்தலிய நலையாமற் சிவ பெருமானெடுத்துவிட்டனர்என்றமையாலுமவர் கையில் கங்கணமணித்த மையாலும்இவரதுமகத்திற்குத்தாழ்வொன்று மில்லையே? துத்தகையஅற்பகா ரியசித்திகளையுடையார்சைவருளனேக ரிருத்தலையிவ ரறியார்போலும். சிவ பெருமான் உடுக்கையிழந்தவன் கைபோல இடுக்கனுறுநிடத்துகவுரியல் பின் ரென்பதனைப் பஞ்சாட்சர மங்கி முத்தலிய சைவமந்திரங்களைக் கோ டிகோடியாகச் செபித்தவரன்றோ வறியர். புத்தகங்களைப் படிப்பிலேயே காலம்போக்குவோ ரெவ்வாறறியர். சிவபெருமா னிவ்வாறெல்லாஞ் செய யார் எனக் கருதியவராதல்விடையாறுகூறுகின்றார். சிவகங்கையில் விழுந்த ஞான்று ஒருமனிதனே கரையேற்றிவிடினும் பிள்ளையவர்கட்கு கர் மனிதன் சிவபெருமானன்றி வேறன் றென்பதனை உபாஸிக ளுங்கிரிப்பா கள். இவ்வாதே அவர்க்குச் சிவபெருமான் நடத்திய உபகாரங்க ளனைத்து மென வறிந்தவருக. படகிலேறி விழுந்து கண்மேட்டிலேறினா? என இவர் கேட்பது ஆறுதெருவி லகப்பட்ட சந்தியிற்; சாறு படுவன காங்கு பனையுள், வேறந்தகரியதோ றேறியிட்டப்பனை, யேறறுத்தேன் கடலேழுய கண்டேனே” எ-ம். மலைமேன் மழைபெய்ய மான்கன்று தள்ளக், குலை மேலிருந்த கொழுங்கனிவீழ, வுலைமேலிருந்த வுறுப்பெனக் கொல்லன் ழுலேமே லமிர்த்தம் பொழிய வைத்தானே. எ-ம். மூங்கிலெழுந்ததோர் வேம்புண்டு வேம்பினிற்சாந்துகிடந்த பனைபிலோர் பாம்புண்டு, பாம்பைத் தூர்த்திட்டு வேம்பைத் தின்பாரின்றி, வேம்புகிடந்து வெழிக்கின்றவானே. எ-ம். தோணி யொன்றேறித் தொடர்ந்து கடல்புக்கு. வாண்பஞ் செய்து வழங்கி வளர்மக, னீலிக்கிறையுமே நெஞ்சி னிலைதளர், தாலிப்பழம்போ லளிக்கின்றவப்பே. எ-ம். இவை போல்வனவாயும் வருந்திருமந்திராந்தய் களையே உட்கொண்டு நிற்கு மதனையறியாது சாமானியமாக இவர் படகி லேறி விழுந்து கண்மேட்டிலேறினா? சோறுகண்ட மூசரியார் சொல் என வினாவினாவதற்குப் படகிலேறி விழுந்து கண்மேட்டி லிறைவ னருளா லேற்றப் பட்டனர் என்றும்; பசித்துக் கிடந்தபொழுதேசோறளித்தனரென் றும் சாமானியமான பதில் ிறைத்தலே தகுதியாம். இதைவ னிவ்வா ரெல் லாஞ்செய்யார் என இவர்பண்ணிரு திருமுறைகளாலேனும் வேறுதுவத்களா லேனும் உதாரணங் காட்டி மறுத்திருப்பின் பாரமுந் திவருரைப்பனதென

யென பன்னிரு திருமுறைகளாலும் பிறநூல்களாலும் இவர் கூற்றனைத் தையு மறுத்திருப்பேம்.

பரதாரகமனம் பாவமாகாதா? என்றதன் மறுப்பு.

இராமலிங்க பிள்ளையவர்களைச் சாமானிய சனங்கள் ஒரு காமசோரர் என நினைக்குமாறு இவர் அவரிட மில்லாதன பலவற்றை உடனிருந்து கண்டவரை யொப்ப வரைந்து அவர் கவரவத்துக்கு ஆனிதேடுகின்றனர்.

சிலநாளொரு வேளையும் பின்னர் ஒரு வேளையிலு நாளுக்கு நாள் முக்கால் அரை-காலாகவும் ஆகாரங்கொண்டு அதனையு நிறுத்திப் பாலுண்டு குறைத்து அதனையுநிறுத்தித் தூதுளங்கீரையைத்தின்று அதனையுநிறுத்திச் சுத்தசலமருந்தி அதனையு நிறுத்தித்தேனருந்தித் தமது சரீரத்தினை வன்மையற்றதாகச்செய்துவைத்திருந்த இராமலிங்கபிள்ளையவர்கட்குப் பல பெண்களைத்தழுவுமாற்றல் எங்ஙனமுண்டாகும்? டண்டு கொழுத்தவர்களன்றோ காமானுபவத்திற்குரிய மாவர். இராமலிங்க பிள்ளை யுண்டு கொழுத்துத் தடித்தவுடலின் ரன்மையின் இவருரையை இவ்வுண்மையறியாதவர்களும் அறிந்தும் சாரசோராதிகளில் விரும்ப முடையவர்களுமே மெய்யென மதிப்பர். ரெட்டிப் பாணையத்திற் சில பெண்களைக் கற்பழித்ததாக எழுதிய நண்பர்களுந் ரெட்டிப் பாணையஞ் சென்றாலந்த வுண்மை வெளிப்படும். ரெட்டிப் பாணைய வாசிகள் இராமலிங்க பிள்ளையவர்களிட மதிக மதிப் புள்ளவர்கள். பெண்ணேயிற் பெரிது மலமந்தாரென்ற பக்கத்தி லெழுதிய விடயங்களே இவையு மாதலி னிவற்றினை மறுத்துக் காலம் போக்குவதற் பயனின்றென்றும், பரதாரகமனம் பாவமாகாதெனப் பிள்ளையவர் கூறுதிருக்கவும் அவர் பரதாரகமனம் பாவமாகாதெனக் கூறினார்போல இவர்காட்டி மருட்டுதல் தவறென்றும் காட்டி மறுத்தாமென்க.

உலகர்வியங்க வரைத்தவார்த்தைகள் என்றதன் மறுப்பு.

அழகிய வொருதிருவருவத்தாடன் நடராசரொழுந்தருளி திருப்புன் முறுவல்புரிந்து திருநீருதிய கொடுத்தன ரென்பாடியிருத்தல் உலகினரை மருட்டிப் பொய்வார்த்தையென்றுணர்க. என உபதேசிக்கின்றார்.

உலகினரை மருட்டிமாறுஉள்ளவைகளை இல்லையெனவும் இல்லாதவைகளையுள்ளனவென்றுங் கூறிப் பேதையுலகினரை மருட்டுவோர் இப்பூர்வ பக்கத்தினரேயாவர். இராமலிங்கபிள்ளை தாங்கண்டவைகளையே யுரைத்தனர். நடராசர் அங்வாறெல்லாம் வருபவரல்லர் என்னு நினைவுடையவராதலினிவர் பிள்ளையவர்கள் கூறியவற்றைப் பொய்யெனக் கூறுகின்றனர்.

சிவபெருமான் தம்மை யுபாசிப்பவர்களிடமவர்கள் தன்மைக்கேற்றவாறு கனவிலு நனவிலும் அந்தணரடியவர் முதலிய வடிவங்களுடனெய்து தலும் நீறு முதலிய வளித்தலும் குறிப்பாகச் சில கூறிச்சேறலுமுண்டென வறிந்தப் பெருமானை யுபாசிக்கு நற்குடி மக்கள் இப்பூர்வபக்கத்தினருரையை ஒரு பொருட்டித்தொடரென்க. சிவபெருமானவ்வாறு கனவுகனவுகளில் தோன்றி மிகுச்சிதராசுவரானால் அவரை நினைத்து மந்திரசெப முதலியன செய்வதனாலென்னை பயன். பிரமசமாசிக்கும் கடவுள் வெளிப்பட மாட்டார் எனக் கருது நவீன சைவர்க்கு மென்னையோ வித்தியாசம்.

பஞ்சமூர்த்திகளும் பெறுப்பரிசுற்றாராம் என்றதன் மறுப்பு.

பிள்ளையவர்கள் ஐவருங் காண்டற்கரும்பொருளென் கை வரப்புகிந்தகதி சிவகதியே. என்று பாடியிருப்பதனுண்மைப் பொருளினையறிந்து மகிழுமாற்றலின்றிப் பஞ்சமூர்த்திகளும் பெறப் பரிசுபெற்றாரா? என்று வரைந்து பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் என்பவரின் பெயர்களை வரைந்து இப்பஞ்சமூர்த்திகளின் பெருமையைப்பிள்ளையவர்களறியாதாரெனவும் சித்தாந்தத் தெரிந்தார் இது கேட்பாராயிற் செயலையொடுக்கோ? காண்பாராயிற்கண்களை ஆடி வருந்துவரே எனத்தமக்குச் சித்

தாந்த வுணர்ச்சி சாலவிரும்பதாகக் கூறுகின்றார். “முடுகுவிரும்புதுணை வர் மூர்க்கரே எ - ம். சமுக்குடையிதனு னாவர் சங்கடம் பலவுஞ்செய்ய எ-ம். குண்டராய்த் திரிதந்தைவர். எ-ம். அயர்வினாலாவர்க்காற்றேன்-எ-ம் ஐவர்வந்து முறைமுறை துயரஞ்செய்ய எ - ம். சித்தத்தானாவர்தியசெய்வி னைபலவுஞ்செய்ய எ - ம். வருந் தழிழியுதத்திற்கு இன்னோர் பிரமன் விட் டுணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவனென்று தான் பொருள்கொள்ளுவர் போலும். பனா பனா லுவர் கற்ற சித்தாந்தமெய்வளவழிகியது. ஐம்புல வுணர்ச்சிக்கப்பாற் பட்ட அரிய பெரிய பொருளினே எனது கைச்சுமர்க்கினை த்தகதியான சிவகதியேயென்றுபிள்ளையவர்கூறிய ஐவரென்றதற்குப் பொரு ளாதவினியருரை சித்தாந்தப் பசையற்ற வெற்றுரைபென்க. உலகினரைக் கொண்டு பிள்ளையவர்களை இகழுக; க்கலே ண்டிமென்னு மெண்ணத்தானே இய்வாறு தகாதனவற்றை வலிந்தெழுதுகின்றன ரிப்பூர்வபக்கத்தாரொன விவேகிக ளரியாமலிரார்.

பஞ்சமூர்த்திகளும் பெருப்பரிசு பெற்றதாகப் பிள்ளையவர்களுரைத் திவராதவி னியருரை வெற்றுரை யென்க.

சிவதூஷணங்கங் செய்குநீ இராமர் எவ்வாறு மாறுபட்ட.

சிவபெருமானது திருவடி லே யித்தன்மையதென அத்திருவடியை வியந்துரைத்த வியப்பென்னும் பதிகப்பொருளினே யறிந்தனந்தழுதும் பாக்கியமின்றி அவைகளைத் தவருகக்கிரகித்து சிவதூஷணம் புரிந்தனர் இராமரென்று கூறினர்.

திருமூலநாயனார். “அண்டங்குளேழினுக்கப்புறத்தப்பால், உண்டென்ற சதாசிவத்துச்சிமேல் கண்டத்தரியான் கருணை திருவருக்கொண்டங்கு மைகாணக்கூத்துகந்தானே. என்று சதாசிவ மஸ்தகத்திற் பரசிவன் நடனஞ்செய்வதாக உரைத்திருத்தலின் பரசிவ பாத்ததின்னீழ் சதாசிவாதி தேவர் கள் இருப்பதாகப்பெறப்பட்டமையின் அந்நடனசரணயுகள்த் தின்பெருமை யினையும் அவைக்குக் கீழுள்ள சதாசிவாதிகளின் உருவச்சிறுமையையும் விளக் கியுரைத்த பாடல்களான “கடையுறப்பிரமன் விண்டு ருத்திரன் சதாசி வன் திருச்சிறம்பலந்தாடுபட்டாகாற் கடைவிரானகத்தின் கடையுறுதுகளே ன்றறிந்தனன் என்றன, சிவனைத் துதித்ததாதலின் இயருரையை வெற்றுரை யென்க. (துகள் ஆகஸ்போன்ற சிறுபொருள்) பரசிவத்தினருளிற் சிறிதெய் கிமதாசிரியராய் தந்திலே மறந்து விளையாடும் பிரமனுருத்திரனாகியர் விளையாடுத் தொழிலாற் சிறுபிள்ளைகளையொத்தவரென்றது தூட்டையாகாமையு ம்; சிவபெருமானுக்கு மருகபுத்தா தியருக்கு மொருபெயராகவே பயின்று வருதலின் எல்லார் பெயருஞ் சிவபெயர் என்ற திழுக்காமையும்; அனைத்துப் பெயரும் “புனையுநாராயண னரிமுதற் புகலுறுநாமங்கள், வினையிலத்தனார் காரணவளவினவ் விமலனை யுணர்த்தும்மே. என்றகுதசங்கிதையால் அனைத்து நாமங்களும் காரணங் கருதிய வழி சிவபெருமானையே மனையுமாத வினைத்துப் பெயருஞ் சிவன்பெயராதவி னிழுக்கின்றென்றும்; ஞானமுடி குடுதலுஞ் சூட்டிதலுமுளதென்பதனை “ஞானமுடி சூட்டிமுன் மண்டபத்தி ருத்தி எனச் சேக்கிழார் சுவாமிகட்குச் சோழமன்னவன் அழகிய ஞானமுடி சூட்டியதாகக் கூறப்படுதலும்; அவர்திருவருகம் முண்டித்தமாகக் காணப்படுதலும் ஒவ்வொரு ஞானசாரியமாசாரிய பாதமான முடியையும் அவ்ஞானையானசெங்கோலினையுமுடையவளுக விருத்தலின் முடியுஞ் செங்கோலும் பெற்றேனென்றதா விழுக்கின்றென்றும் அடியவர்கள் இறைவனைத் துதிக்குங்கால் பெண்பாற் கூற்றாகத் தன்மையிலுரைத்தல் வழக்கமாகலிற் பிள்ளையவர் சிவபெருமானைக் கணவரென்றும் மாலைபிட்டாரென்றும் கூறுவனவாதிகளா விழுக்கின்றென்றும்; அதற்கு “வாணிவனமுலைவையுடும் உண்ணம் வந்து வந்திவை என்மை மயக்குமாலோ

எ - ம். ஊனமிலாவென்கை யொளி வளைக்கொள்வாரே எ - ம் அணி நீறென்முலைக்கணிய எ-ம். அன்னவரே யெங்கணவராவார் எ - ம். கேட் டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறெருவன்” எ - ம். திருவிசைப்பா தமிழ் வேத முதலியன கூறியிருத்தல் சான்றகுமென்றும்; சோதிமாமதுடமெனப் பிள்ளையவர்களுரைத்தது ஞான மகுடம் எ - ம். அவர் ஞானராசரென்பதற்கு அவர்க்குஞான சீடர்கள்எங்குமிருந்திருத்தலே சான்றென்றும்; இதைவ ணையான வேதாகமங்களே அருட்செங்கோலென்றும் “நன்றுகண்டிரி னிராமச்சிவாயப்பழந், தின்றுகண்டேற்குது தித்தித்தவாரே.” என்ற திருமூ லநாயனாரை யொட்டிப்பிள்ளையவர்கள் தமக்காகிரிய ரூபதேசித்ததனைப் பழமென உருவகித்துக் கூறியதனினிமையாற் தமதாயிருங்கரணமுந் தத் துவங்களு மினித்தனவென்றதில் தத்துவங்கனென்பதற்கு அவருடலிற் பொருந்திய கண் முதலிய தத்துவங்கனெனப் பொருள்கொள்ளாது உலக மனைத்துமெனப் பொருள்கொண்டு பிதற்றுதல் தருதியுண்டென்றும். பிள்ளையவர் நெற்றிக்கண் பெற்றேனென்றும் அதனை யழித்தேனென்றும் எழுப்பினென்றும் கூறியிருத்தல் யோகானுபவ லீலையின்பாற்பட்ட தாத் லின் அவையின் பொருளினைச் சரிவாவறிய முடியாதென்பதனை “வழுத லைவித்திடப் பாகன் முனைத்தது, புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசியூத்தது, தொழுது கொண்டோடிஞர் தோட்டக்குடிகள் முழுமபழுத்தது வாழைக் கணியே” என்ற திருமந்திரத்தின்பாற்பட்டதாவின் நெற்றிக்கண்விடயத் தில் அபாரார்த்தஞ்செய்தல் தவறென்றும்; சிவபெருமானால் நெற்றிக்கண்கொ டிப்பித்தெரித் தெழுப்புவித்ததாஃ சிவபெருமானே முதல்வனாகக் கூறியிரு த்தலின் இந்தப் பாடலைக் கொண்டெவரும் பிள்ளையவர்களைச் சிவபெருமா னெனக் கருதார் ஆகலின் பின் வருவோர் மயங்குமாறு கூறினாரென்னல் தவறென்றும்; நுதற்கண் ணென்பதனை தியான டேத்திரமென்றும் மதனை - என்றது காமவிடயத்தினை எ-ம். எரித்தல் சோதனையில் நாசமுறுத்தல் எ-ம். அருவமதனை எழுப்பிக்கொடுத்தல் அக்காமத்தின் வலியைக்கெடுத்து தம்மால் அடக்கியாளுமாறு செய்தல் எ-ம். விடேகிகள் குறிப்புப்பொருள் கூறுகின்றதலை யாராயாதுபழிகூறியது தவறென்றும்; ஒருமுறையெழுதிய மாயாவாதத்தினைப் பின்னரு மெழுதுதல் பிட்டபேஷனை மென்றும்; தின் ணையினின்றும் விழுந்த பிள்ளை அடிமையும் சிவபெருமானுண்டானுமாதலின் அடிமையினைபத்தினை ஆண்டான் நீக்கியதாக உரைத்ததுதவறென்றும்; முத்தான்மாக்கள் சதாசிவ மஸ்தகத்தி னடிக்குஞ் சரணகத் தாதலின் பிரமாதியர் பெரும்பேறு பெற்றதாக உரைத்தல் தவறன் றென்றும் தாம் காட்டிய பாடல்களில் பஞ்சமூர்த்திகளு மெனப் பிரம விட்டுணு வருத்திர மகேசுர சதாசிவாதிகளாற் பெறப்படாதபதம் பெற்றதாகப் பிள்ளையவர்கள் கூறாததனைத்தாம் கூறுதல் பிசகென்றும்; தாம் பெற்ற வின்பத்தினைப் புகழ்ந்து கூறல் தற்போதச் சலிப்பாகா தென்றும்; புறப்புணர்ச்சி யென்பது இணை விழைச்சன்று உள்ளிலும் புறத்திலுஞ் சிவபெருமானைப் புணர்ந்தனு பவித்தலேயுது பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே என்று தமிழ்வேதமும், “தருமுணர்வு புசிப்புமது தானே யாகு மெப்பொருளு மசைவிலீலயென வந்தப் பொருளோ டிசைவதுவே சிவபோகமேனு மிறைவன் மொழியே. என உண்மை விளக்கத்தும், “மலர் மணப்புங்க நேயத்தமுந்துதல் போக மென்றறையு னாலே. என்று பசுபதிபாச விளக்கத்தும் கேட்கப்படுதலின் அகப்புணர்ச்சியை யங்கீகரிப்போர் புறப்புணர்ச்சியையும் அங்கீகரித்தே தீரவேண்டுமென்றும்; தம்மைப் பெண்பாற் படுத்தி யுரைத்தது உருவகமே யென்றும்; இராமலிங்க பிள்ளை ஆண்மகளுதலின் மடவாரை யொப்பக் கூறார் என்றும். புணர்ச்சி யென்பதற்குச் சேர்க்கையென்று பொருளிருத் தலின் புறத்திற் சிவனைக்கூடி யனுபவித்தலே புறப்புணர்ச்சி யென்றும்;

ஒருவரனுபவத்தினை ஆராயப்புகு மற்ருருவர் அங்வித அநுபவத்திற் தேர்ந்தவராக இருத்தல்வேண்டும் நாமோ சைவசமயத்தினின்றாலும் இரா மலிங்கபிள்ளையை யொப்ப நிட்டைமுதலிய எந்த சன்மார்க்கவறுட்டான முயின்றி தூலனவிற்குளே நிதினின்றேம் இங்ஙனநிற்கு நாம் இந்நிரியவகித் துவமுடைய அன்னவரனுபவத்தினை ஆராய்தல் தவறுமென்று கருதாது அநுபவநிலையாராய்வான் புகுந்து மணியாசகஞர் முதலியோ ரனுபவநிலையுபைத்திருத்தலிற் கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர் என்பதனை யிங்குபயோகப் படுத்துதல், திருவாசகத்துக் கோயின்கூழ்த்த கிருப்பதிகம் அநுபவவிலக்கணம் கூறுவதாதலினை இதழ்த்த தாமென்றும்; திருமற் திர்த்து அவனுமெனு மவனன்றில்லை எ - ம். சீவனார் சிவனானயறிந்தபின் சீவனார் சிவனாயிட்டிருப்பே. எ - ம் சீவனெனச் சிவனென விரண்டில்லை. எ - ம். ஆகிய சீவன் பான் சீவனுமே. எ - ம். எல்லாமறிந்த விதையனை நா னென்னி லெல்லாமறிந்த விதையெனலாமே. ஆகிக்கட்டையவ யன்றிவ னுமே எ - ம். தற்பாருளுனந்தந்தானது வாகுமே. எ - ம். பின். காணு மறிந்தமை நானறியேனே. எ - ம். கடவுளு நானுமொன்றானேன். எ - ம். சுத்தசிவமாவரே சுத்தசைவமே. எ - ம். சன்மார்க்கக் தானவனருஞ்சன்மார்க் கமே. எ - ம் திருமுலர் தானவனருதலும். அவனருனருதலும் ஆகியவாகவந்து வித முறைத்திருத்தலின் நமது பேதலாத சித்தாந்தக் குமுறுபடையை இங் கெழுதில் வேதாகமோத்த சைவசித்தாந்தத்திற்கு முானுமெனக்கருதாது. நானவனருதலும் அவன் நானருதலு மெக்காலத்து மின்றென்று கூறுவதனால் திருவாசகதிரும்புமுடையோர்களைமறுத்ததாமெனவும், 'அந்நமையபரம் பிரம்ஹணகன் நாதோ மனோசுவரஃ - என்று தேவிகாலோத்தராநமத்துக் கேட்கப் படுதலின் நான் அவனருதலும், அவன் நானருதலு மெக்காலத்து மின் றென்று கூறுதல் வேதாகமநீத்தையுஞ் சிவநீத்தையு மாருமென்றும் கரு தாது, அநுபவநிலையை யாராய்ந்ததாக அநுபவவிருத்ததற்கூறுதல் இகழ்ச் சித்தே யிடமாய வெற்றுகையென்றும்.

சகலரான பஞ்சமலிநுத்தலினைத்துயிர்க்கும்பஞ்சமலக்கொத்திருத்த லுண்மையேயாம். "தாமருந்தல்போலத்தமைச்சிவனுக்கணக்கித் தாமருளா லுண்பொரைத்தாமாகித், தாமழிய, வஞ்செழுத்தாலர்ச்சித் தடியார்க்கடிமை செயிற், பஞ்சமலக்கொத்ததுமப்பா. என்றகண்ணுடையுள்ளல்படுதேசவழி யில்சதாசிவானுபவத்திலிருப்பவராதலின்பிள்ளையவர்களிடமிருந் தப்பஞ்சம லங்கள் வீற்றழியுமென்றும் மலமோசனத்துக்குரிய எந்தச்சிறிய சடங்கி லும்புகாத பிறர் பிள்ளையவர்கட் கிணையாதல் எட்டி கற்பகத்திற்கிணையாத லையேயொக்குமாதலிலெம்போல்வாரை யொப்பச் சாமானியர் என்றது தய றென்றும்; தம்மனத்தின்கண் கணங்கன்தோறும் நிகழுமவைகளை பாட ல்களின் வழித்தாகவெளியிட் டுண்மையாளரென வுலகறியின்ற பிள்ளை யவர்களைக் கோடைகாலத்துக் கூர்மானிட பலத்தையொப்ப விழுவியால் வெருப்பித்துப் பொய்பேசவவையொப்பக்கருதிப்பொய்கூறினாபென்னல் பொருந்தாதென்றும்; மஞ்சக்குப்ப முதலிய இடங்களிலுள்ள சைவ வே ளாள ராகியரிஞ்ஞான்றும் பிள்ளையவர்களிட மன்புடையராக விருத்த லின் வேளாளதுஷணஞ்செய்தா ரென்றேமேல் நம்மை அனைவரும் பொய் யரென்பர். நான்காட்டும் பாடலிலொன்று தாம் வளர்த்ததோர் நச்சுமாமர மாயினுங்கொலார். என்ற தமிழ்வேதப்பொருளினையுடையது. மற்ருன்று அசைவரைக் குறிக்கின்றது. அது "பேயின்விழவுக்கும் பூவிலுண்ணும் விநீந்நுக்கி மென்று கூறப்படுதாலும் சுற்றில் என்னேஎன்னே என இரக் கங்காட்டி யிருத்தலாலும் பொய் பேசினாரென்னு மிதுபலிக்காதெனச் சும்மாவிருப்பதை விட்டுச் சாதிவழக்கிற் றலையிடாத பிள்ளையவர்களைச் சாதிதுடணம் புரிந்தாரென்பது தவறென்றும்; எல்லாச்சுகந்திரமு

முடையோன் பரசிவனே எ - ம். அவனிடைப்பெற்றோ னசுதந்தரனெ ன்றுமறியாததும் ஈரிந்கலந்தபால் போலிறைவன் மன்னிற்கலந்து நன் றியக்கலை நடனமென்றதனாற் குறைவின்றென்றும் ஞானநீதியெனு நிருத்தமாவது இறைவனிடைப் பெற்றஞானநீதியை அனுட்டித்து நிற் றலையாதலினவ்வாறு கூறுவதலிலேலேற்றம் பரசிவற்கன்றிப்பிள்ளையவர்கட் கில்லையென்றும் நியோநானோ என்ற வசனமதனை வினக்குகின்றதென்றும் முன்னும்பின்னுமுள்ள வயிப்பிராயங்கனையாரா யாதுகூறி னநிரஞர் எள்ள வரென்றும்; அன்பின்மேலீட்டாலிறைவனை யுரைப்போர் தேனேகரும்பே அப்பா அமா கணவா தந்தையே எனப்பலவாறு மதிப்பும் விருப்புமுறு பொருள்களாகவுரைத்தலி னிழுக்கின்றென்றும் சைவசமயத்தலொருவனே அடிமைமகன் றேழுந் தானென்னும் நான்குநிலையினனாகப் பக்குயத்திற் குஞ் செயற்குமேற்றவாறு நின்றற்குரியனாதலின் மனைவியெனவும் மகனெ னவு முரைத்ததுமாரி யுரைத்ததாகாதென்றும் பான்மறந்தபருவமும் தெ ருவில் விளையாடும்பருவமும் ஒன்பதாட்டைப்பருவமும் பன்னீராட்டைப்ப ருவமும்பிறபருவமுமாகிய வெல்லாக்காலங்களிலும்இறைவனொம்மாறிமாறித் தரிசனங்கொடுக்கத்தரிசிக்கப்பண்ணியஞ்செய்தமையிற் கூறியதேயாம்.இத னைமறுத்தால் தியானயோகசமாதிகளான சத்தகாரியங்களிற் பழக்கலில்லா ரெனவும் ஒவ்வொருவர் பாடல்களிலு மில்வாறு முன்னுக்குப்பின் முான் காணப்படுதலின் இவரைக் குறைகூறுதல் தவறென்றும்;சென்னையிற் சிதம் பராலயம் அருணாசலோதாலயம் ஏகாம்பரோதாலயம் கச்சபோதாலயம் மல் லிகார்ச்சனநாதாலயம் விசுவநாதாலய முதலிய இருப்பதும் அவைகளிற் சிவபெருமான் எழுந்தருளி இருந்து அன்பரன்பிற்கேற்றவா றனுக்கிபுகஞ் செய்தலும் உண்மையாதலின் இவ்வாலயங்களை உண்டாக்கினவர்களைப் புண்ணியரென உலகினர்கூறுதலையன்றி அருணாசலம் காஞ்சியாதி தலங்க ளைத் தூட்டிண்புரிந்ததாகக் கூறாமையும் போலவே பிள்ளையவர்களும் அன் பின்மிகுதியால் சிதம்பரகோத்திரத்திரத்திற் குத்தரபாகத்திலுள்ள வடலூ ரிற்றோமேற்படுத்திய சிவாலயத்திற்கு உத்தரானா ன சிதம்பரமெனப் பெய ரிட்டனர். சிதம்பர தலத்தினை சதாநினைக்க விருப்ப முள்ளவ ராதலி லத்தலத்திற்குஅவ்வாறுபெயரிட்டனர் எ-ம். அசுரஞ்சிவயானைசரணுடைய கோட்டைவாசலி வவனன்பை விரும்பிச்சென்றிருந்த சிவபெருமான் சிதம் பரத்திற்கருகிலுள்ள வடலூர்ச்சுகோட்டிலேனும் வீட்டிலேனும் கோவிலி லேனும் வருவாரென்று துணிவுகொண்டார்சுரு வருவாராதலின் நமதாட் சேபந்தராட்சேபமா மென்றும்; நடராசர் சிதம்பரட்சேத்திரத்திலேவிருப் பமுடையவரென்று “இங்குமங்கு நடமாடியிருக்கலா மென்றபோது என் றபிள்ளையின் வாக்கியமே விளக்குதலின் வேறுசிதம்பரங்கட்டெத்தெட்சண சிதம்பரத்தின்மீது பகையாலன்று அன்பாலென்றும்;மணிவாசகனார் உரிப் பிச்சன் தோலுடைப்பிச்சன் நஞ்ஞன்பிச்சன் ஊர்ச்சுகோட்டைரிப்பிச்சன் என்னவை. துதியாமாதே அன்பார்வங்கொண்டொன்பனவு மெனவும் ஒவ் காப்பல்புகழ்த் தொல்காப்பியமாதச் சுவாகனமேறி யித்தமிழலகிலுலவு தற்கு முன்னரித்தப் பெரும்புலவரனைவரும் தொல்காப்பிபமுதலியவைகளி லருகி வழங்கும் விதிகளை எளிதிலுணர்த்து மாற்றலினைப் பூர்வவாசனபலத் தாலுணர்ந்துள்ளவரெனக் கொண்டாடப்படு மதூரகவிவல்ல, பிள்ளையவர் களின் பாடல்களுக்குக் குற்றமுரைக்க வேண்டமென வருங்கியெடுத்துக்கூ றும் விடயங்களை அவர்பக்கத்தார் எளிதில் மறுத்துவியொர்கனென்றுங்கரு தாது இப்பூர்வபக்கத்தார் சிறுபிள்ளை பயமறியாதென்பதற் கிணங்கவானா வரைந்த வுரையனைத்தும் வெற்றுவரையா யழிந்தமைகாண்கஇதுகாறுநாமெ டுத்துரைத்த நியாயங்களால் இராமலிங்கபிள்ளை பாடல் ஆபாசதர்ப்பணத் தின் ஓகளும் பக்கம் வரையு மழிந்தொழிந்தமை காண்க.

மநுட்பாகீதளிள் வழித்தோதுதி என்றதன் மறுப்பு.

இலக்கணத்திற்குஞ் சித்தார்த்தத்திற்குந் திருவருணெறிக்கும் ஆன்றோராசாரத்திற்கும் அணுவனவும் வேறுபாடற்ற பாடல்களுக்குள் வழக்கானவென்றும் அவையிற்றுட் சிலவற்றை இதுகாறமில்லாத போலியருட்பாவுமுத்திரட்டிற் காட்டப்பட்டனவென்றும் அதனுட் காட்டப்படாபெஞ்சியவற்றுட் சிறிதே யிண்டு தெரிப்பாமென்றற்குறி வழுவல்லாதனவற்றையே வருவெனக் காட்டத்தூண்க இப்பூர்வபக்கத்தாரின் சொற்களை இவ்விஷயத்தி லுண்மையானவையாகக் கற்றாரெவருமதியாரென்க. சுருக்கசொல்லன் முதலிய பத்தமுருமுடையதாய் வினையினையி விளங்கியவறிவின் முனைவன் கண்ட முதனாலான வேதசிவாகமங்களி னெல்லைக்குட்பட்டதாய் பத்தியுமியோகமு ஞானமும் விரிவிக் கிடப்பதாய் எல்லாராரணமெளி திவறியத்தக்க உலகவழக்கச சொற்களைப் பெரும்பாலுமுடையதாய் எத்தகைப் புறமத்தினரு மினியுடென்பதாய், சைவசமயிகளி னுள்ளத்தினிய யுற்படுவெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப வம்பலவாணன் நிறத்தினகி ரிற் பசுசெய்வதாய் மதுரகவியான் மலிந்த பாடற்றிரட்டினைக் குறைகூறுவான் வந்தவிவர்கள், குணவகையே குற்றமாகக் காட்டினமைவை விவேகிகளறிவார்கள். இவர் அவற்றுட் சிலவற்றை விளக்குமாற்றானே யெடுத்து விளக்கிக் காட்டுதுமென்றா.

இவரு விளக்குமாற்றினை யின்னதென வெழுத மறந்தனரோ? அல்லது அதனை யினைவருமறிவரென்று சுமமாவிட்டனரோ அறிகிலேம். இவர் நெஞ்சமும் வாயுங் கையும் இவ்விடயத்தி லுழைப்புடையனவாதலை யிவர் மறந்து தமது நெஞ்சினையும் புத்தியையும் விளக்குமாற்றுக்குத் துணைநின்ற பிறவுறுப்புக்களையுமிகழ்ந்தவராதலை மறந்தனர் போலும். குற்றங்கூறுவான் புகுமிவர்மொழிகளே குற்றமுடையனாயின் இவர் காட்டிய குற்றமெத்தனை நண்ணியவாயிருக்குமென்பனை விவேகிகள் ஊகியாமலிார். பின்னையவர்கள் தமக்குத் திருவருட்பிரகாசுடனல்லென்றும் தம் பாடல்களுக்குத் திருவருட்பா என்றும் பெயர் வையாதிருந்தா லிப்பூர்வபக்கத்தார் குறைகூறவரேமென வுரைத்தலின் பின்னையவர்கள் பாடல்களில் உண்மையிற் குற்றங்க ளிலவென்பமை இவரு மங்குகரித்தவராகின்றார்.

முதலாபுரிக் மறுப்பு.

பின்னையவர்கள் உலகெலாமுநிக்கின்ற என்ற பாடலை முதலிற் பாடினாரென்றும் ஆறுமுகப் பெருங்கருணையென்னும் பாடலை முதலிற் பாடினாரென்றுங் கூறுவோர் பின்னையவர்களன்மையாலும் பின்னையவர்களின் பாடல்களைத் திரட்டியவர்கள் உசிதம்போல முன்னு பின்னுமாக வைத்துமுறைவகுத்துக்கொண்டதிலுள்ள குற்றங்கள் பின்னையவர்க ளதாகாதாதலின் தொழுவர் முதலியாருஞ் சரித்திரசகருக்கமுடையாருஞ்செய்தவழக்கோப் பின்னையவர்கள்மீதேற்றிக் கூறுதல் தவறென்க. முன் பாடியதேனும் பின் பாடியதேனும் இரு பாடலு மவரதாதலினினை வருவெனல் உழுவென்க.

ஆலின் முதலில் விராயகர் காப்பின் நென்பதற்கு முதலிற் பாடியதையே வைத்து முறையே மங்கனம்பாடினாரென மயங்குதன் முறையன்றும். முன்னர்ப் பாடிய பதிகங்கள் பின்னரும் பின்னர்ப்பாடிய பதிகங்கள் முன்னரு முற்றந்தேகிடக்கும். இன்ன இன்ன விடங்களில் விராயகர் காப்பிருத்தல்வேண்டுமென விதியின்மையாலும் ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் “மன்றவாணனை” எனத் தருக்கசங்கிகத்து நடராஜப்பெருமானை வணங்கியிருத்தலும் காஞ்சிப்புராணமாதிகளில் விராயகர் காப்புக் கூறியிருத்தலும் தேவார திருவாசகங்களில் விராயகர் காப்பின்மையும், சிவபெருமானையே சிந்தித்துத் துதிபுரியுமகற்குக் காப்பிவெண்டுமென்னு டியமலின்

மையும் பிரபந்தங்கள் புராணங்கள் முதலியவற்றிற்கே யவ்வாறப்பெற்று மறியாது இவர்கூறியதே வழுவாம். பரசிவமெனத் திருவடிப்புகழ்ச்சியிற் புகழ்ந்துரைத்தவர் திருவடி நிலையில்பரசிவமென்றது சிவத்தையென்று கூறு தல், நடையருப் பிரமமென்பதற்கு சலனத்தினின்று நீங்காத நாதமென் றும், உயர்பராசத்தி என்பதற்கு, உயர்ந்தபரையான சத்தியெனவும் நலில் பரசிவம் என்பதற்கு, நவபேதமாகச் சொல்லப்படுவதில் சிறந்த சிவமென் றும் பொருள்கொண்டு இவர் ஸ்ரீகாமான ஞானம்பலத்தில் நடனஞ்செய் கின்ற சர்வகாரணபூதனான பரமேசுவரனது குஞ்சிதபாதத்தின் கீழ்நிற் ப வர்களெனவும் இவ்வனைவருக்குமேலானசுத்தசிவமே சன்மார்க்கசைவரான பின்னையவர்களின் பரம்பொருளெனவும் ஆராய்ந்துணராத சிவனுஷணஞ் செய்ததாக வழுவரைத்தலே வழுவாம். இவ்வித ஆட்சேபங்களை வாளாவ ரைதலினாலேயே இவரது சைவசித்தாந்தவுணர்ச்சி இத்தகையதென சம்பிர தாய சைவருணராமலிரார். இடதுகாற்க்கடை விரனகமென்றது எவர்திடது காற்க்கடை விரனகமென இப்பூர்வபக்கத்தார் ஆலோசனை செய்திருந்தால் வேதாகமங்களை யெல்லாமனகிழுத்தவலமுறுத்தார்.

இவ்வாறே இவர் வழுவெனக் காட்டிய வனைத்தும்மரபுணராகக் குறை யால் ஐரைந்துவிடுத்தனவென அனைவரும்றியாதிரார். பாடியவரின் கருத்தி னையுணர்ந்து பொருளமைத்துக் கொள்ளாது அவ்வா றிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறிருத்தல் வேண்டுமென நியாயங் கூறாது கூறுவதனை விவேகிகள் மதியாரெனக். காக்கை கூவுதல், இடதுகால்முதலியன கரைதலிடக் கா லென விருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபின்னோர் “கடசெவிலலை காலத் துப்படினே” என்ற ஒல்காப்பெரும்புகழ் தொல்காப்பியத்தினை மறந் ததென்? வழக்கில் இத்தேயத்தினர் இடதுகால் இடதுகை இடது புறம் வலதுபுறம் எனவழங்குதற் கேற்ப பின்னையவர்களு மிடதுகா லென்றனர். முன்னில்லாதன பின்னோன்றுதலும் இருந்தன கெடுதலும் வழக்கமாதலையேனுங் கருதினால் கூவுதலும் இடதுகாலும் தமிழ்நாட்டுவழ க்குப்போலுமென வறிந்தடங்குவர். ஆசசு - போச்சு - எ - ம். சொற்ப னம் என்றும், அங்குசில என்றும் இத்தேயத்தி லனைவரும் சர்வசாதாரண மாக உச்சரிப்பதுவழக்கமாதலி னிழுக்கின்மையையுணராத வழுவென ஐரைக்கவந்ததே வழுவாம். அலகில நிவானந்தத்திற்குஞ் சச்சிதானந்தத்திற் கும் உள்ள வித்தியாசமுணராமல் ஒருபொருளெனக் கருதியதுவழுவேய ன்றிப் பின்னையவர்கள் கூறியதுவழுவன்றும், சித்தாந்தமென்பதனை ஆகமத் தின் ஞானபாத முடிவென இன்னோர் உணர்ந்தவர்களாயின் அது அநேக பேதமான சித்தாந்தமாக விளங்குதலி னின்னவாகம சித்தாந்தத்திற்கு இது விரோதமெனவுரைத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு கூறாது தமது பேதவாத சித்தாந்தமொன்றையே கருதிக் குறை கூறுதல் வழுவேயன்றி பின்னையவர் கள் கூறிய சத்தாந்தவிதமாதிய வழுவாகாதென்க.

இவ்வாறே மற்றையவைகளையும் உணர்க. இவைகளை விவதாரமாக இரண்டாம்பாகத்தில் பாக்கக்காணலாம்.

இராமலிங்கபிள்ளை பாடல்கள் அநுப்பா வாகாமைக்குத் காரணம்
என்றதன் மறுப்பு.

முன்னுரைத்தவையே மீட்டுமுரைத்து பன்னிரண்டாந் திருமுறையா கியபெரியபுராணஞ் செய்வித்தஅநபாயச் சோழன் பன்னிரண்டு திருமுறை களையன்றி மற்றெவைக்கேனுந் திருவருட்பாவெனப் பெயரிடுவோர் நர கடைவரொன ஆணையிட்டுவைத்தானென ஒருபெரும்பொய் கூறியிருக்கின் றனர். உலகெலாமாக்கியென நிவர்காட்டியபாடல் இதுகாறுஞ் சைவக் கிரீடங்களில் வைத்துப் பூசிக்கப்படும். எந்த நூல்களிலுமில்லையாகவும் இரா

மலிங்க பிள்ளையவர்களின் செயல்களைக் குறித்திகழும் பாடல் அநாபாயச்சோழன் பாடினென்று கூறுதலைப் பூர்வபக்கத்தாரிலும் உண்மையாளர் அங்கேரியார்கள். இராமலிங்கபிள்ளையவர்கண்மீது பொருமைகொண்டு போலியருட்பா மறுப்பெனுஞ் சுவடி எழுதியவர் இக்காகத்துப் பூர்வபக்கத்தவரினும் பதினாயிரம் பங்குயர்ந்த கல்லியாளராக விருந்தும் அவர்க்கு கிடைக்காமற் போயிற்றுப்போலும். அநாபாயச்சோழன் மலிங்கா நெருபாடல் பாடியிருந்தால் அது திருத்தொண்டர் புராணவரலாற்று ளிருத்தல்வேண்டிமே? அதனிலும் பிறவெதனிலு மலிங்கா நெருபாட லின்மையினிது தவறென்க. இங்ஙனம் புதிய புதிய பாடல்களை வரைந்து இது அவர்பாடியதிஃ திவர்பாடியதெனப் பண்டிருந்த கல்லவர்களின் பெயர்களை வரைந்து விடுதலிலே விவர்பக்கத்துக் காதார மெதுவுமின்மையா லிவ்வா நெழுதுகின்மனரென அறிஞரென்னுமென்பதனை இன்னவ ரறியா திவ்வாறுகலாதல் பரிதபிக்கத் தக்கதே.

பன்னிருதிருமுறைகட் கருட்பாவென அநபாயன்காலத் தாணையிட்டுரைத்திருத்தலின் அதுகூடாது என்றது, சோதனையி லழிந்தொழிந்தமையால் இவர்காட்டிய தநியாயமாயது காண்க.

அருளாலாகியபா வருட்பா என்பதனால் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் பாடல்களுக் கருட்பாவெனப் பெயரிட்டனர் அறிவுடையோர்.

பன்னிரு திருமுறைகளுக்கும் சிறப்பாக வேறு வேறு பெயரிருத்தலானும் பொதுவாக திருநெறித்தமிழ் எனப் பெயரிருத்தலானும் பன்னிருதிருமுறைகளுள் தேவார திருவாசகங்களுக்குப் பொதுவாகத் தமிழ்வேதமென்று பெயரிருத்தலானும் திருநெறித்தமிழ் முதலியபெயர்களையே அவைகளைத் திரட்டினோரும் அதுட்டிப் போரும் வழங்கியிருக்கின்றனர். இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் பாடல்கள் அருட்பா யென்னும் பெயர் புனைந்து புத்தகமாகி உலகிலங்கடைபெற்றுச் சின்னொளங்காறும் அவ்வாறே வழங்கிவந்தமையானும், அவர்பாடல்களைத் தமிழாணவரும் விரும்பிப்படித்தலும் புத்தகத்து கண்டு தேட்டும் பொருமைகொண்ட பூர்வபக்கத்தார் அருட்பாவென்னும் பெயர் சைவத்திருமுறை ஐந்திற்கே யுரியதாம் இவர்பாடற்கப்பெயர்வைக்கத்தகரது அருட்பிப்காசுன்னல் என்பார் சிவபெருமானெருவரே இவர்கப்பெயர் கூடாது எனக் கலாம்வினைத்தஞான்று சபலநீதையினரான சிலர் பன்னிருதிருமுறைகட் கருட்பாவென்று பெயராமெனக் கூறிக் திரிவாராயினான் பி உண்மையி லிவர்கள் கூறுமாறினமையை இவருதாரணமெனக்காட்டு மெதனிலேனு மருட்பா என்னும் பெயர் பன்னிருதிருமுறைக்கே யுரியதென் றின்மையே சான்றும்.

தம்மையுணர்ந்தார் பாட்டெல்லாம் அருட்பாட்டென்றதைத் தகித்தல் என்றதன் மறுப்பு.

“தம்மையறிந்திடு தத்துவஞானிகள், முன்னிலையின் முமசுசைய விழப்பர்கள், பின்னிலையையப் பிடித்துப்பிசைவர்கள், சென்னியில்வைத்த சிவனருளாலே” என்ற திருமூலனார் ஆணைமேனிற் போர் தம்மையுணர்ந்தவர் திருவருளுக்குரியரென வறிவர். ஆதலின் பிள்ளையவர்கள் தமது சைவசன்மார்க்க நிலைக்கிணங்கத் தம்மையுணர்ந்தவர் தமது சுதந்தரமின்மையும் அருளியக்குந் தன்மையையும் அறிந்தவராதலி னன்னவர்பாட்டிலே யருட்பாடலென்றது இழுக்காதாகவும் இன்னோர் சாங்கிய மாயாவாத பாஞ்சராத்திர சிவாத்துவித சைவரமுதலியோருந் தம்மையுணர்ந்தவரோ யாவர், என்று கூறுகின்றனர்.

ஆன்மாவை சாங்கியரும் மாயாவாதிகளும் பாஞ்சராத்திரிகளும் வேறு வேறு விதமாக அறைகின்றனர். ஆகவே அவருடன் சிவாத்துவித சைவரோ

யுஞ் சேர்த்து ஆன்மாவையுணர்ந்தவர்கள் என்றுகூறுகின்றனர். இதனாலினாலோ தூலாராய்ச்சி யித்தகையதென, அனைவருமறிவர் பிள்ளையவர்கள் திருமந்திரவழிநின்று கூறியவராதலின் தமையுணர்ந்தார் அருள்வழிநிற்போராதலி னவர்பாட வருட்பாடலததாலி விழுக்கின்றென்க.

அம்பலப்பாட்டே யருட்பாட்டென்றதை ஆராய்தல் என்றதன் மறுப்பு.

பிள்ளையவர்கள் அம்பலப்பாட்டே யருட்பாட்டென்றும் அல்லாதபாட்டெல்லா மருட்பாட்டி என்று கூறியதும் “அண்டங்களோரோமும் பொற்பதியாகப், பண்டையாகாசங்க ளாந்தும்பதியாகத், தெண்டினிற் சத்திநீநுவம்பலமாகக், கொண்டிரஞ்சோதி கூத்துகந்தானே” எ-ம். கும்பிடவம்பலத் தாடியகோன் எ-ம். தேவரோடாடித் திருவம்பலத்தாடி எ-ம். அம்பலமாடாக்காக வதன்மீதே எ - ம். நீடுஞ்செருடை பன்னிரண்டங்குல, மோடு முயிரெழுத்தோங்கியுதித்திட நாடுமினாத்த நம்பெருமானாகந்தாடி மிடந்திரு வம்பலந்தானே. எ-ம். திருமூலனார் அண்டத்தினுள்ளும் பிண்டத்தினுள்ளும் அண்டத்தின்புறத்தும் பிண்டத்தின் புறத்தாமாக இறைவன் நடித்தலையுரைத்த பொன்னம்பல முதலிய வம்பலங்களையே பிள்ளையவர்களாரைத்தனர். அவ்வம்பலமாக வடலூரினைப் பிள்ளையவர்கள் கூறியதனாலிழுக்குண்டாமேல் ஒருதலத்தின் நிறத்தினை மற்றொருதலத்திற் குரைப்பாருமிழுக்குடையராவர் அம்பலப்பாட்டென்பதற்கு அம்பலத்தை யுடையவன்பாட்டென்று பொருள். அம்பலத்தை யுடையவனுதலின்னாலே சிவபெருமானையம்பலவாணனென்று கூறுகின்றார்கள். அது எங்கத்தலத்தைச் சுட்டியதாயினும் சிவபெருமானைப் புகழும் பாடலாதலி னப்பாட வருட்பாடல்களே ஆயினும் பிள்ளையவர்கள் சிதம்பர வெல்லையிலிருந் தம்பலப்பாட்டென்றது சிதம்பரப் பாடலையேயாம். பிள்ளையவர்கள் சிதம்பரத்து நான் குகோபுரமு மொருவகே தெரியுமதனாலன்றோ வடலூர்வெளியிலிருந்து சிதம்பரநாதரைத் துதித்தனர். அம்பலம் அருண்மயமான தாதலின் அதன் சம்பந்தமானபாட வருட்பாடலே யென்பதனை நினையாதினாலோ சிதம்பரத்தினை இகழ்ந்தன ரென்றல் தவறென்க.

பன்னிருநீருழறைகளே அம்பலப்பாட்டே மருட்பாட்டுமாதல் என்றதன் மறுப்பு.

பன்னிரு நிருமுறைகளே அருட்பாட்டும் அம்பலப்பாட்டி மென்றவிவர் காட்டிய சரிதங்களினைத்தும் ஆட்சேபத்துக் கிடமானவையே அவை சீகாழிமுதலிய இடங்களினிகழ்ந்தனவற்றை சிதம்பரத்ததென்றலுங் கோயிலம்பலம் ஞாலும்பலம் சிதாகாய அம்பலம் என அநேக அம்பலங்களைக் குறித்தலும் அவைகளிலெல்லாம் எழுந்தருளி இருந்தருள் புரிந்தவன் ஒரு சிவபெருமானே என்பதனை மறந்ததும் பிறவுமாக. இவர் காட்டிய இவ்வித சாமானிய சம்பந்தங்களிற் பல இராமலிங்க பிள்ளையவர்களிடமுங்காட்டக்கூடும் அவைகளாற் கருமசித்தி எதுவுமின்மையாற் காட்டாது விடும், சிதம்பர சம்பந்தமான பாடலினைத்து மருட்பாவாகுமென இவர்காட்டிய நியாயங்கள் விளக்குதலின் சிதம்பர சம்பந்தத்தினை எவ்வகையாலேனுங் கொண்டு நிற்கும்பாடல்களும் அம்பலப்பாட்டும் அருட்பாட்டி மன்றோ? மலை காடு முதலியவைகளி னிகழ்ந்த பாடலருட்பாவு மம்பலப்பாட்டி மாகுமேல் ஸூசித்தபா நாதனை நினைந்து நினைந்துருகி யுருகித் துதித்தபாடல்களேன் அம்பலப்பாட்டும் அருட்பாட்டிமாகாது இவ்ருரைகளே இவரைப் பூர்வபட்சஞ்செய்தலை யுணராது உரைத்தவை குற்றமா யழிந்தமை காண்க.

பன்னிருநீருழறைகளே திருவருட்பா என்றதற்குப் பிரமாணம் என்றதன் மறுப்பு.

* இறைவனருளிய வேதசிவாகமங்களை ஆன்றோர் அருணால் முதலால்

எனப் பற்பல விடங்களிலும் பேசியுள்ளா ரென்று கூறிச் சில பாடலகளைக் காட்டியிருக்கின்றார். வேதசிவாகமங்களை அருணால் என்று கூறுதல் கூடாதென் ருட்சேபித்தவர்களின்மையா விவருரை வெற்றையென்க.

தேவாரமுதலியன பதிவாக்கென ஒத்துக்கொள்ளும் இராமலிங்கபிள்ளையும் அவரைச்சார்ந்தாரும் அருட்பா என வுரைத்தல் கூடாதென மறுத்தல் உய்தியில் பாதகமென்று வானா கூறுகின்றார்.

இவரெடுத்துக்காட்டிய திருவருட்பயன் முதலிய கூறுமருணூல்களில் தேவார திருவாசக முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளே அருட்பாக்கென்று கூறாமையானும், இருக்கு முதலிய வேதங்களையும் காமிகமாதிய ஆகமங்களையு மவைகளின் வழிவந்த பிறநூல்களையும் அருணூல்களென வுரைத்தலின் இவர்காட்டியார்க்கே கண்டனமாக நிற்பல்காண்க.

தேவாரங்களாகிய எழுதிருமுறைகளும் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருமந்திரம் பெரியபுராணமுதலிய நான்கு திருமுறைகளும் காரைக்காலம் மையார் முதலியோரின் பாடற்றிரட்டான பதினொர்த்திருமுறையென வழங்கு முறையொன்றுமாகப் பன்னிரண்டு திருமுறைகளே அருணூல்களானால் தமிழில் வழங்கும் கந்தபுராணத்திருவிளையாடற்புராணம் ஈரஞ்சிப்புராணம் தணிகைப்புராணம்குதசங்கிதை திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் முதலிய சைவசித்தார்த நூல்கள் முதலியவைகள் மருணூல்கள் போலும் அந்த மருணூல்களை இவரோனெடுத்துக்கரித்தல்வேண்டும் பன்னிரண்டே அருட்பாக்களானால் கந்தபுராணமுடையார் முதலிய அருண்மூர்த்திகளைமருண்மூர்த்திகளென இப்பூர்வபக்கத்தினர் கருதினவராகின்றனர்.

ஞானசம்பந்தப்பெருமான் திருவருளுடையால்லர் என்று பிள்ளையவர்களுரைத்திருந்தாலன்றோ? இன்னோர் வேந்தனருளாலே வித்தபாடல் என்பதாதி வேதவசனங்களை யெடுத்தெழுதித் காட்டுதல்வேண்டும். பிள்ளையவர்கள் “முத்தியற்சிவிகை யிவர்த்தநுணெறியின் முதலரசியற்றிய துரையே, என்றும், வடிவிலாக்கருணை வாரியே, மூன்று வயதினிவருள்பெற்ற மணியே எ - ம,” ஞானசம்பந்தப்பெருமானே அருண்மூர்த்தியென்றே துதித்திருத்தலின் இக்காட்டவைசியமென்க. நாவுக்கரசுபெருமான் விஷயத்திலும் பிள்ளையவர்கள், ‘திருத்தருளேதி கையருட்டலத்தி னோங்கு சிவக்கொழுந்தி னருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை, யுருத்தருமெய்யுணர்ச்சிவடிவாகி எ-ம். வாய்மையிலாச் சமணதர் பலகாற்செய்த வஞ்சமெலாந் தீருவருட்போர் வலத்தானீந்தி எ-ம். அருண்மூர்த்தி யெனக்கூறியிருத்தலானும் திருநாவுக்கரசு பெருமானையுமூர்த்தியெனப் புதிதாகூரைக்கவந்ததனாவசியம். இப்பூர்வபக்கத்தார் எவ்வளவுமுயன்றுதேடினும் சமயாசாரியர் திருவருட்பாபாடினார் அருட்பா பாடினார் எனக்காட்ட ஒருவரியுமிவர்க்குக் கிடைக்காதாகவும்வானா மற்றென்றுவிரித்தலாய் அருணாப்பாடினாரென்பதுமுதலிய ஆசிரியவசனங்களைக்காட்டிக் காலம்போக்குகின்றனர். பன்னிருதிருமுறைகள் அநுரூபாடப்படன அந்நெற்றலனீறே இன்னோர் இவ்வளவுகாயக் கிலேசமடைதல்வேண்டும். இவருதகரித்த எந்த நூலினும் பன்னிருதிருமுறைகளே அருட்பா என்று கூறுதிருக்கவும் மெல்லெனத் தேவார முதலிய திருமுறைகள் பன்னிரண்டிமே பல்லாற்றினும் அருட்பா அருட்பாட்டி அருண்மாவை அருணெறி அருண்மொழி ஞானப்பாட்டி, மெய்ம்மொழி அருட்பதிகம் எனப்படும் என்க. வேதசிவாகமங்களை அருணூல் என்பதுபோல இவற்றையும் அருணூல் அருட்பா எனக்கூறலே தகுதி. என்று கூறுகின்றார். வேதசிவாகமங்களுக்கு மேளையநூல்களுக்கும் அருணூல் எனப் பெயரிருத்தலும் வழங்கிவருதலும் யாமுமறிவேம், அருட்பாவென எந்தநூலிலும் இன்மையாலும் அருட்பாவெனப் பிறப்பாடல்களாக

குப் பெயரிடப்படாதென்றும் பிரசித்ததூல்கள் எவையினின்றும் ஒருஉதாரணமும் காட்டுமாற்றலிப் பூர்வபக்கத்தினரிட மின்மையாலும் இவருரையை வெற்றுகையென்க.

தேவாரமுதலியவற்றிற்கு வேண்டியவளவு பொதுவுஞ் சிறப்புமான பெயர்கள் அவைகள் தோன்றியகாலத்தே உடன்தோன்றி வழங்கிவருதலின் வழக்கற்றபெயரை தூதனமாகச் சுமத்துதல் கயமையேயன்றி உன்னதை உள்ளபடி யுரைப்போர் கயவராகாரென்க.

பிள்ளை தீருமுறைவதத்த பெரும்பாவம் என்றதன் மறுப்பு.

“இராமலிங்கபிள்ளையைச் சார்ந்த போலிச்சைவர் சிலர் இராமலிங்கபிள்ளை பாட்டைத் தேவராதி பன்னிருதிருமுறைகளுக்குஞ் சமமென்றவது உயர்ந்ததென்றவது யாங்கூறுவேமல்லேம் சமயாசாரியசுவாமிகள் முதலிய திருவருளாளர்களுக்கு ஒத்தவரென்றவது உயர்ந்தவரென்றவது அவரை யுரைக்கவந்திலேம் அங்ஙன மவருமுறைத்தாரல்லர்” என்று கூக்குரலிட்டெந் தாந் தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கின்றார். அவரது கபடநாடகங்களை யும் அதிபாதகத்தன்மையையும் காட்டி யுணர்வுச்சுடர்கொளுத்தவாம். என்ற பீடிகையின்கீழ் சில அபத்தவசனங்களைக் காட்டியிருக்கின்றனர். இவர் காட்டிய நிலையின்றிப்போர் போலிச்சைவருந் தப்பித்துக்கொள்ளு வோரும்போலும் பசையற்ற இவர் வறுமொழிக்கஞ்சித் தப்பித்துக்கொள் ளாவிடி லது என்செய்யுமோ அறிகிலேம். இவர்கொளுத்து மறிவுச்சுடர் எத்தகைய வறிவுச்சுடரோ அறிகிலேம்.

பிள்ளைபாடல்களென்ன வருளைவிளைத்தன ஒன்றுமில்லையே என்கின் றார் இவர்கருது மருளையே அவர்பாடல்கள் விளைத்தல் வேண்டும்போலும் தேவாராதிகளில்திருவருட்பதிகம் பிரசாதப்பதிகம், திருப்புகழ்ப்பதிகம், திரு வண்ணப்பதிகம், திருவெண்பா, (கலைமகளார்) திருப்பதிகம், அன்புமாலே, ஆனந்தமாலே, அருண்மாலே. எண்ணப்படுத்துக் குறையிரந்தபத்து போற்றித் திருவிருத்தம், அச்சோப்பத்து அந்தோப்பத்து திருவருட்பேறு, பூரீராமநா மத்திருப்பதிகம், மெய்யருள்வியப்புமாலே, முதலிய இன்றாகவும் அவை உள போலக்காட்டி என்றின்னன பெயர்களை வைத்தமை தேவார முதலியவற் றிற்கு ஒப்பாக நினைத்தன்றோ? என்று கேட்கின்றார். தேவாராதிகளில் இவர்காட்டிய திருவருட்பதிகமுதலிய எந்தவகுப்பும் பெயருமின்மையால் பிள்ளையார்கள் அவ்வாறுவகுத்தது தேவாராதிகளுக்குச் சமமாகக்கருதியன் றென்று அனைவரு மறிவர் இவர்கொளுத்து மித்தகைய வறிவுச்சுடர் படி யாச்சிறுவ ருள்ளத்தன்றி படித்தாருள்ளத்துப் பிரகாசிக்காதென்க.

திருமுறையென்பதற்குப் புத்தகமென்று பொருளன்றி வேறுபொருள் இங்குப் பலயாமையை யுணராதாரன்னோர் திருமுறையென வகுத்தது குற் றமென்று கூறுகின்றனர் கச்சியப்பசிவாசாரியர் காந்தபுராணத்தினை மொழி பெயர்த்துப் பாரகாலியமாகப் பாடியவர் அதற்கேற்ற பெயராண கந்த புராணமென்பதனை அதற்கிட்டி வடநூலிலுள்ளவாதே உற்பத்தியாதி காண் டங்களாக வகுத்தனர். மெய்கண்டதேவர் முதலியவர்கள் சிவாகமத்தின் ஞானபாதத்தினைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அதற்கேற்ற பெயர்களான சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் சிவப்பிரகாச மென்பனவாதி தங் கொள்கைக்கேற்ற பெயர்களைத் தாமியன்றிய தூல்களுக்கிட்டனர். அவர் தந்துலக்கிட்ட பெயர்களினுந் திருமுறையென வுரைத்தலி லேற்றமொ ன்று மில்லையென்க. குமரகுருபரர்முதலியோர் பாடல்களைத் திரட்டியவர் கள் குமரகுருபரர் பிரபத்தத்திரட்டெனப் பெயரிட்டனர். இவர்கள் இவ்வா றெல்லாம் பெயரிட்டது திருமுறையென வகுக்கவஞ்சி யென்று கூறுதல் வறிக்கூற்றேயாம். பன்னிருதிருமுறைகளுக்கொப்பாக இராமலிங்கபிள்ளை

திருமுறைவருக்க விரும்பியிருந்தால் ஒன்றுமுதற் பன்னிரண்டு திருமுறை யாகத் தமது புத்தகத்தினை வகுத்திருப்பார் அவ்வாறவர் செய்யாமையி னவர்க்கது கருத்தன்றென்க. பன்னிருதிருமுறைக ளொடுசேர்க்கவிரும்பி யிருந்தால் பதின்மூன்றாதிருமுறைமுதலாக வன்றோ வகுப்பார் அவ்வாறு செய்யாமையா வவர்க்கதுவுக கருத்தன்றென்க. ஆறுபாகமான புத்தகங்க ளாக வகுத்து அப்புத்தகத்திற்கு ஆறுதிருமுறையென வழங்குதலேயன்றி வேறெந்த அபிப்பிராயமு மவர்கொண்டில ரென்பதற்கு இப்பூர்வபக்கத்தா ரினு மதிகமாகப் பின்னையவர்கள் தேவராதிருவாசகாதி தமிழ்வேதங்களையும் அருணாலான பெரியபுராணத்தினையும் பிறசைவதூலங்களையும் புதழ்த்து தம துபுத்தகத்துக்கு னெழுதியிருத்தலே சான்றுபடரும். அன்றியும் பன்னிரு திருமுறைக்கும் ஆறுதிருமுறைக்கு மென்னசம்பந்தம். “இறைநிலமெழுது முன் இளையபாலகன் முறைவரைவேனென முயல்வதொக்குமால்” என்ற கச்சியப்ப சிவாசாரியார் முறையென்பதனைப் புத்தகமென்றே உடொத்திருக் கின்றனர். பின்னையவர்கள் திருமுறைவகுத்ததில் பெரும்பவமின்மையும்பொ ருத்தமற்ற விடயங்களைக்காட்டி இஃகமும் பூர்வபக்கத்தினரே பெரும்பாவ முடையோருமெனவு மனைவரு மறியாதிரார். ஆறுமுறையாக வகுத்ததற்கு இவர்காட்டிய பாடல் இராமலிங்கபின்னையதன்றாதலாலும் அது பின்னைய வர்கள் பாடல்மீ தன்புள்ள ஒருவர் சொன்னதாதலாலும் அதனை இவர் காட்டாகக் காட்டிதல் தவறென்க.

திருமுறைகள் பன்னிரண்டிழ்த்தமேல் இல்லையென்றதன் மறுப்பு.

நம்பியாண்டார் நம்பியும் அநபாயச்சோழனும் வகுத்த திருமுறைகள் பன்னிரண்டேயாதலில் திருமுறைகள் பன்னிரண்டே என்று கூறுகின் றார். இராமலிங்கபின்னே பதின்மூன்றாதிருமுறை முதலாக வகுக்காமையால் பன்னிருதிருமுறையின் எல்லையை அவர் மீறியவரல்லர். ஆதலினிவர் வழக்கு வீண்வழக்கேயாம்.

இராமலிங்கபின்னேக்காகப் பாடுபடுவோர் சிலர் சேக்கிழார்சுவாமிக ளுக்குப் பின்னர் திருவருள்பெற்றவரில்லையா? அருளாற்பாடிய பாடலில் லையா? அவைகளையுந் திருமுறையென்று வகுத்தால் வருங்குற்றமென்னை பதின்மூன்று பதினாண்டாகத் திருமுறைகள் ஏற்படுதல் ஏனோகூடாது? பன் னிரண்டே திருமுறைகள் இருக்கவேண்டுமென்பது தானென்னை என்று விவகரிப்பாராயினர் இவரதாட்சேபங்களுக்கு தக்கவிடையிடுத்து பன்னி ருநியாயங்களு லுண்மை நாட்டுவாம் என்று பிரதிக்கை செய்து இவர் பன் னிரண்டு நியாயங்கூறினர். அப்பன்னிரண்டு நியாயமும் பொருத்தமற்ற னவும் இவர்கொள்கையை மறுப்பனவுமேயாம்.

முதலாவது நியாயம் என்றதன் மறுப்பு.

பன்னிருமாதம் பன்னிருராசி பன்னிருகலை பன்னிருஅந்தம் தமிழ்ப் பன்னிரு எழுத்தம் என இவைகள் பன்னிரண்டேயாதலிற் திருமுறைகள் பன்னிரண்டேயென்றார்.

மாதம்முதலிய பன்னிரண்டென்பவை படைப்புக்காலந்தொட்டிதை வனொலொரு சேரவமைக்கப்பட்டாங்கு பன்னிருதிருமுறைகளுமொரேகால த்திலுண்டாகாமலும் ஒரே காலத்தில் வகுக்கப்படாமலும் சிலகாலமித்திரு முறைவரம்பிலன்றி யவை வேறுவேறுகளவும் முன்றோன்றியது பின்னும் பின்னோன்றியது முன்னுமாகமாறி அமைக்கப்பட்டிருத்தலானும் அந்தம் பன்னிரண்டின்மையானும் துவாதசாந்தமென்பது ஒன்றன்றி பன்னிரண் டின்மையானும் கலை-அறுபத்துநான்காதலாலும் பன்னிருமாதங்களின் நா ட்கள் முந் துற்றறுபத்தைந்தாதலானும் உயிரெழுத்து பன்னிரண்டுமொரு நிகரனவாயின்றி வேறுவேறளவினவாதலானும் நெடில் குறில்முதலிய வே

றுபாடுகிடத்தலானும் அகரஇகரச் சேர்க்கையே ஐகாரமாதலானும் அகரஉகரச்சேர்க்கையே ஓகாரமாதலானும், குற்றெழுத்தைத்தின் விகாரமேனெட்டெழுத்தாகலானும் இவ்விதவேறுபாடுகளும் இறைவன் சங்கேதமாதலின் பன்னிருதிருமுறைகளே என்பதற்கிவை உதாரணமாகாத வெற்றுரையே யாம்.

உ-வது, நியாய மறுப்பு.

உபவேதாதிகளை யொப்பு உபதிருமுறை யென்னோமோ என்றார். உப திருமுறையெனப் பிள்ளையவர்கள் வைக்க விழைந்திலராதலின் அவர் விருப்பமல்லாதவைகளைக் கூறிமறுத்ததுமறையுமொன்றே உ-வது நியாயம் சற்றும் பொருத்தமற்ற பிரதிக்குர விவோதமென்னுந் தோடத்தின்பாற் பட்டதுகாண்க.

ங-வது, நியாய மறுப்பு.

வைகரியாதி வாக்குகன் பன்னிரண்டாதலிற் திருமுறை பன்னிரண்டெனக் குழறினார். வைகரியாதி நான்குவாக்குப் பன்னிரண்டு வாக்கா மாறு காண்கு திருமுறை பன்னிரண்டு திருமுறையாகாமையின் ங - வது நியாயம் அநியாயமாயது காண்க.

சு-வது, நியாய மறுப்பு.

வைகரியைப் பலவாறுமழ்த்தியவை பன்னிரண்டாதலிற்றிருமுறை பன்னிரண்டே யென்றார். இதுவும் காலின்விரிந்த பன்னிரண்டானமையால் மூன்றின்ன்கிடையே இதற்கும், ஆதலினிவருரைத்த நியாயமழிந்தமை காண்க.

ரு-வது, நியாய மறுப்பு.

உமாபதி சிவனார் மந்திரங்க னேழாதலி னேழுதிருமுறை யென்றும், மந்திரங்கள் பதினென்றாதலின் திருமுறைகள் பதினென்றென்றும் வகுத்தருளினார். அது, “மந்திரங்க னேழுகோடி யாதலினான் மன்னுமவ, ரிந்தவகை திருமுறைகளேழாக வெடுத்தமைத்துப், பந்தமுறு மந்திரங்கள் பதினென்றுமாதலின லிந்தமுறை நான்கினெடுமுறை பதினென்றாக்கினார்.” என்ற பாடலைக்காட்டி அவரினுமிவருயர்ந்தவர் போன்று நேத்திர மந்திரமுஞ், சேர்ந்து மந்திரங்கள் பன்னிரண்டாதலின் திருமுறை பன்னிரண்டே என்று கரைந்தனர். பன்னிரண்டிற்கு உமாபதி சிவனார் காட்டிய பதினென்று உதாரணமாகாமையானும் பன்னிரண்டே திருமுறை யென்பதனைக் காட்டவந்தவிவாரச்மமிதா மந்திராதிகளை விரித்துப்பதினெருதொகையைப் பரக்கக்காட்டுவதிற் பயனென்னை? நேத்திரமென்னும் மந்திரம் பதினெரு மந்திரத்துடனடங்கியதாதலின் பன்னிரண்டாவது நேத்திரமந்திரமென்றதாவரும்.

உமாபதி சிவனினு மிப்பூர்வபக்கத்தினர் உயர்ந்தவறிவாளர்போலும் அவர் திருவாக்கினை யுதகரித்து அதனைப் பூர்வபட்சஞ் செய்கின்றனரே இது ஆசாரி யோல்லங்கனமாகாதுபோலும்? மந்திரங்கள் பன்னிரண்டெனச் சைவசம்பிரதாயத்தில் வழக்கின்மையின் இவருரை வெற்றுரையாயது காண்க.

சூ-வது, நியாய மறுப்பு.

வேதங்களினு மாகமங்கள் சிறந்தன; அவற்றன்றும் ரௌரவஞ் சிறந்தது. அதனுன்றும் பன்னிரண்டு ருத்திரங்கள் சிறந்தன; ஆதலால் திருமுறைகள் பன்னிரண்டே என்றார்.

ஆகமங்களுளொன்று சிறந்ததானால் மற்றையவைதாழ்த்தவையன்றோ? இத்தேயத்தில் மிகவும் மறுஷ்டிப்பிலிருக்கும் காமிக யோகச காரண வாத னாதி ஆகமங்களைத் தையுமிகழ்த்து ரௌரவாகமத்தினையுஞ் சிவஞானப் போதப்படலத்தையுஞ் சிறப்பித்து ஏனையவற்றை யிகழ்த்தகும் சிவநீர்க்கை

யன்றோ ஓராகமத்தின் நடுவீற் காணப்படு ஞானதுவான விவஞானபோதமொப்ப வாதுளமுதலிய எல்லாவாகமங்களினு ஞானபாதத்தில் விவஞானமுறைக்கப்படுதலானும் அவை பன்னிரண்டிற் கதிகமான கிரந்தங்களை யுடைமையானும் ஓராகமத்தி னொருபுறத்திலுள்ளது விவஞானபோத மல்வாறு பன்னிருதிரு முறையும் ஒருவரானுண்டாக்கப்பட்ட பன்னிருமுறை யன்மையானொப்பின்றித் தவறாயது காண்க.

எ-வது, நியாய மறுப்பு.

சந்தானாசாரியர் எண்மருஞ் சமயாசாரியர் நால்வருமாதலால் திருமுறை பன்னிரண்டே யென்றார். தமிழ்நாடு முதலிய அனைத்து நாட்டிச் சைவரானும் பொதுவாக ஞானாசாரியராகக் கொள்ளப்பட்டவர். சதாசிவாதி ஏழு பெயர்களாதலானும் நந்திகேசவரர் பரம்பரையிலருளுபதேசப் பெற்றவர்கள் வேறும் பலருளராதலானும் நந்திபரம்பரையோ ரெண்மராகவே நின்றலானும் சிவபெருமானைக் குரவனாகக்கொண்ட சமயாசாரியரை இச் சந்தானாசாரியருடன் வைத்தெண்ணுதற்களைத்துச் சைவருமியையாராதலானும் ஆசாரியர் பன்னிருவரென்னு முறையால் திருமுறை பன்னிரண்டென்னு நியாயம் பொருத்தமற்றதேயாம்.

அ-வது, நியாய மறுப்பு.

வித்தியா தத்துவங்கள் சிவதத்துவங்கள் ஆகிய இவை பன்னிரண்டாதலால் திருமுறை பன்னிரண்டென்றார். சிவ தத்துவங்களைத் தள்ளிச் சிவ தத்துவங்களைச் சிறந்தனவாகக் கொண்டாங்கு சிவவற்றைத் தள்ளிச் சிவ வற்றைக்கொண்டு நின்றதன்மையால் பன்னிரு திருமுறைக்கித் தத்துவ நியாயம் பொருந்தாதென்க. ஆறாறை நீத்ததன்மேனிலையை, என்றான் றோர் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கழித்திருத்தலின் கழித்தற்குரிய வித்தியா தத்துவ சிவதத்துவங்கள் பன்னிரு திருமுறைக் குதாரணமாகாமை காண்க. அன்றியும் ஒவாந்துமொரேழுநின்று பன்னிரண்டான இருசாதியையொப்ப இதனுள்ளின்மையாலித்தத்துவ வுவுமைபொருத்தமற்றதேயாம்.

கூ-வது, நியாய மறுப்பு.

அநாகதாதாரம் பன்னிரண்டிதழ்களையும் பன்னிரண்டு சத்திகளையு முடையதாதலால் திருமுறை பன்னிரண்டே என்றார். அநாகதமென்பது ஷடாதாரங்களி னுட்பட்டதாய் உருத்திரன்ருனமாய் பன்னிரண்டிதழ்முடையதாய் அதனில் கபினி முதலியர் தங்கினும் அக்கபினியாதியரும் அவரிருக்கு மிதழ்களும் அப்பிரதான மானவையாய் அவைகளைக் கொண்ட அநாகதமானது தேயு பூதசம்பந்தமாய் நின்றலானும் அதற்க்கேன்கம்பங்கு யர்ந்ததாய் பரசிவவாசையோக்கியமாய் பூதசம்பந்த மற்றதாய் ஆயிரத்தெட் டிதழ்களையுடைய பிரமரந்திரத்தான மிருத்தலி னதனினு மிழிந்த நான் காவதான அநாகதத் தானம் பன்னிரண்டு திருமுறைக் குதாரணமாதல் பொருத்த மற்றதேயாம்.

க0-வது, நியாய மறுப்பு.

தமிழ்வேத முதன்முதலுண்டான கோழி பன்னிருபெயருடையதாதலால் திருமுறை பன்னிரண்டென்றார். தமிழ்வேதத்துள் முற்பட்டது திருவாசகமே அதுமுதல்வனு லெழுதப்படுதலானும் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளின் சமகாலத்தவரான திருநாவுக்கரசு பெருமானுள் “நரியைக் குதிரைச்செய்வானு” மென்று அருளிச்செய்திருத்தலானும் பிறவற்றானும் தமிழ்வேதம் முதல்முதல் தோன்றியது கோழி யென்றதுபொருத்த மற்றதேயாம். அச்சீகாழிக்குப் பன்னிருபெயர் பன்னிரண்டுகாலத்தி லுண்டானதுபோல திருமுறைகளுக் கின்மையானும் திருவெண்ணெய் நல்லூர் திருவதிகை வீரட்டம் திருப்பெருந்துறையாதிஇடங்களில் தமிழ்வேத முதல்முதல்தோன்றிய

துண்மையாதலி னத்தலங்களுக் கிந்தபன்னிரண்டே பெயரென்னு நியம மயின்றி ஏறியுங் குறைந்து மிருத்தலானும் வேதந்தோன்றிய ஊரின் பெ யர்களைப் பன்னிரு திருமுறைகளுக்குவமைகூறல் ஆட்சேபத்துக் கிடமா னதேயாம்.

கக-வது, நியாய மறுப்பு.

சத்தி பன்னிரண்டாய் கன்னியாய் பன்னிருவயதினனாதலால் திருமு றை பன்னிரண்டே யென்றார். கன்னிப் பருவமென்பது ஒன்பதற்குமேல் பதினென்றுக்குள் விவாகமில்லாத பருவமாதலாலும் பன்னிரண்டாம்வயது மங்கைப்பருவ மாதலானும் பதினொரு வயதும் பத்துமாதமுஞ் சென்றவன் புணர்ச்சிக் குரியவனாகின்ற னாதலின் கன்னிப்பருவம் பன்னிராட்டைப் பருவமென்றதும் ஒருசத்தியே பன்னிரண்டு சத்திகளானுற்போல ஒரு துலேபன்னிரண்டு திருமுறையாகக்காணப்படாமையானும் அநேகரியற் றிய தூல்களே பன்னிரு திருமுறையாக நிற்பலானும் சத்திபுவமை பன் னிரு திருமுறைகட்கு உசிதமற்றதேயாம்.

கஉ-வது, நியாய மறுப்பு.

புனீஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பரவியசீர் பன்னிரண்டு நன்னூலாம் என் றதற்கிணங்க பன்னிரண்டு திருமுறை ஆயின என்றார். பன்னிரண்டு தூல் களாக இல்லாமல் ஏழுதிருமுறைகள் ஒருதூலாகவும் மூன்றுதிருமுறைகள் மூன்றுதூலாகவும் மற்றிரண்டு திருமுறைகள் இரண்டு தூல்களாகவும் ஆக ஆறுதூல்களாகவும் விரிப்பின் பன்னிரண்டிற்க்கதிக தூல்களாகவுகிறதலின் தமிழ்வேதவடிவமை தவறேயாம். இதுகாறுமியர்காட்டிய இவரது சொந்த சியாயங்கள் பொருத்தமற் றழிந்தமையால் இனி இவரார் பன்னிரண்டே திருமுறைகளெனக்காட்ட வியலாதென்பது திண்ணம்.

தமிழ்ச்சிவஞானபோதம் பன்னிருகுத்திரமாதலானும்அதனுள்,கல்லா னிழலென்றது பன்னிரண்டுபதங்க ளாதலானும் திருமுறை பன்னிரண்டே என்றார். தமிழ்ச்சிவஞானபோதப் பன்னிரண்டு குத்திரத்தார் திரிபதார்த்த சிச்சயன்கு காட்டமுடியாமையானன்றே அனேகம் வெண்பாக்களைத் தே வர்அருளிச்செய்தனர். “கல்லானிழலென்பதுமுதற்குத்திரமானுச்சிவஞான போதம் பதின்மூன்று குத்திரமுடையதேயாம். ஆகுமேலிவரது பிரதிக்கினை கெட்டது. அன்றியும் கல்லா னிழன்மலை வில்லா ரகுனிய பொல்லா ரிணை மலர் கல்லார் புனைவரே என்றது வஞ்சித்துறைபேயாம். இவர்க்கு வஞ்சித் துறையே சூத்திரம்போலும். கல் - ஆல். எனத் தவறாகப்பிரித்து பன்னிரு சொற்களாற் புனையப்பட்டன என்று கூறுகின்றார் கல்லால் என்பதை இரு பெயராகப்பிரித்த இவர் வில் - ஆர். என்றும் பிரித்து பதின்மூன்று சொற் கள் ிற்பதைக்கண்டு பன்னிருதிருமுறைக்கிதுவமையாகாதென அடங்கு வாராக.

சிவஞான பாதங்கள் காண்க இயமாதிிகள் எட்டே. அவை ஞானபாத காண்கின் மூன்றாவதன் விரியே. சந்தாஞ்சாரியர் எண்மரே. சமயாசாரியர் கால்வரே பரமேசுவரி ஏழாட்டைச் சிறுமியாயும் பதினாட்டை மடங்கை யாகவு மிருப்பவளே,பூம்பாவை முன்னரும்பின்னரும் எழும் பதின்மூன்று முதலிய அகவையையெய்து தற்குரியனே. அநாகதக் கோயிலுக்கும் சீகா ழிக்கும்பன்னிருபெயர்களேநியதமென்றின்றி அவைவேறும்பலபெயர்களைப் பெறுத்தருகியனவே.மங்கையர் இன்பமடைதல் பன்னிருபருவத்திலென்னு நியதி அனுபவவிருத்தமே.செந்தமிழ்ப் புறப்பொரு ணுந் பன்னிருவரார் செ ய்யப்படுதற்கு முன்னரும் பின்னரும் புறப்பொரு ணுல்களி லிருத்தலானும் அக ர்தியுறர்க்குப்பன்னிருவரையன் றிவேறுபலதுரையீரமானவருளராதலா னும்தேவாரப்பதிகைகளி னந்தம்பதினென்றும்பத்தும்ஆகவுமிருத்தலானும்

பன்னிரண்டே யிவைக சென்பது தவறே. இம்முறையால் திருமுறைகள் பன்னிரண்டாய தென்பதுதேங்காய்க்குமூன்றுகண்களிருத்தலாற்சிலபெரு மாணுக்கு முக்கண்களை என்னும்பொருத்தமற்றவிஷயத்திற்கொப்பேயாம்.

தமிழ்வேதத்து நீத்தல்விண்ணப்பம் திருவெம்பாவையாதிய பன்னிர ண்டிற்கு மேற்பட்டதொகையுடைய பாடல்களாதலின் பன்னிரண்டிற்கு மேல்வெந்தபதிகமு மின்றென்பதுதவறே. வைணவப் பிரபந்தம் பாடினார் பன்னிருவரெனக்கொண்டது சைவர்களின் பன்னிரு திருமுறைகளை நோக்கி என்பது அனைவரானும் எள்ளிகையாடத் தக்கதே. துவாதசநாமம்போ டெதும் துவாதசாக்கர மந்திரஞ்செப்பிப்பது மெல்லாம் சைவப் பன்னிருதிரு முறைகளைக் கண்டென்று கூறுதல் வைணவரினுட்கோளறியாக் குற்றமே. ஒம்பகவதே வாசுதேவாயநமஃ என்பதற் பிரணவம் மூன்றெழுத்தாறு மை கதெழுத்தானுமாயதென்ற விதிக்கேட்கப்படுவதினற் பன்னிரண்டென்னு நியமந்தவறே. இலக்குமி வேறுநான்களிலும் பிறந்தனா ளாதலால் திரு மகள் பிறந்தநாள் பன்னிரண்டாநாளாதலிற் திருமுறை பன்னிரண்டென் றது தவறே. அரைடசன் இரண்டசன் முதலியவாகவுங் கொள்ளல்கொடு த்தலில்கூறக் கேட்டலானும் ஒரு டசன் என்பதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு திருமுறை பன்னிரண்டே யென்பது தவறே. சூரியர் பன்னிருவரி லிருந்து பன்னிருகோடியருண்டா யிருத்தலின் பன்னிரு திருமுறைக்காதித்தி யரினுமைதவறே. அப்பன்னிருவரு மொருவன் புதல்வனே. திருமுறைக ளவ்வண்ணம் ஒருவரால் செய்யப்பட்டதன்றும்.

குமரக்கடவுள் ஏந்தியபடைகள் பன்னிரண்டென் திருச்சேய்ஞ்ஞாரி லிறைவனளித்த சருவசங்காரப் படையஞ் சேர்ந்த பதின் மூன்றுதலின் ஆயுதங்கள் பன்னிரண்டு என்றதும் இருதோள் நாத்றேனும் முதலியவுங் குமரக்கடவுட் குண்டெனக் கேட்கப்படுதலானும் பழஞ் சன்னிதிகளான தணிகை பழனி செந்தி லாதிமான தலங்களில் அவ்வாறு காணப்படுதலா னும் பன்னிரண்டு விழிகளன்றி பதினெட்டு விழிகளுடையரென ஸ்காந்த மகா புராணத்து 28-வது அத்தியாயத்து 15-வது சுலோகத்திற் “நீவிபா தும் நீவாதசபுஜம், ஷட்வந்தரம் நீர்ஷடட்சணம்” எனக் கேட்கப்படுத லுண்மை யாதலானும் குமரப் பெருமானுக்கு விழிகண்முதலிய பன்னிரண் டாதலிற்றிருமுறை பன்னிரண்டாய தென்பது தவறென்க.

இப்பூர்வ பக்கத்தார் பாரதவருடத்திலுள்ள பழஞ்சந்நிதிகளை மறந்து இராவணராச்சியத்துள்ளதும் நூதனமானதுமான புதுச் சந்நிதியை வியந் தது இங்காட்டிக் குமராலயங்களினும் தீவார்தரத்திலுள்ள புதுச்சந்நிதி உயர்ந்த தாதலின்போலும். உயரஉயரப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி கருடனாகா துபோல எவ்வளவு சிறப்பித்தெழுதினும் குமரகோட்டமுதலிய நமது பழஞ் சன்னிதிகளுக்கு தீவார்தரத்துப் புதுச்சன்னிதி உயர்ந்ததாகாதென்க. இந் காட்டிப் புதுச்சன்னிதிகளு மவ்வாறேயாம். கந்தபுராண முதலிய அற்புத நூல்கள் தோன்றுதற்கிடமாய் முத்திட்சேத்திரத்தி லொன்றாய் விளங்குங் காஞ்சி. ாநகரத்தினரொருவர் இராமலிங்கபிள்ளையவர்களை இதழ்த்துவெளி யிட்டவொருவின்மரத்தில் புதுச்சந்நிதிக் கந்தனறுணையென எழுதியிருக் கக்கண்டேம் இன்னஞ்சிலநாட்களுள் இத்தமிழ்நாட்டினர் இத்தமிழ்நாட்டு க்கும ராலயசிவாலயங்களை மறந்து தீவார்தரத்திலுள்ள புதுச்சந்நிதியை யே சொல்லநேர்ந்தாலு நேருமென்று நினைக்கின்றேம். பன்னிருதிருமு றைக்குமேல் திருமுறை ஏற்படாதென இவர்காட்டிய நியாயங்கள் பலவும் பொலிவற்று தம்பக்கத்தவருமிஃதறுசிடம் என்றுகூறுமாறு நின்றையுணரா திவரெழுதி யவைகளை நாம் புறக்கணித்துச்சேரின் சாதுக்கன் இவர்கூறிய புனைகளை யூன்றியாராயாது மலைதலுறுவென்று கருதியே சாதாரியமுமா

துரியமூற்ற மதமாதிவறுமொழிகளை மறுத்தேம். இராமலிங்கபிள்ளைபதி ன்மூன்றாகத் திருமுறை முதலியவாகத் தமது புத்தகங்களை வகுத்திலராதவி னிவரிதுகாறுமெழுதிய பன்னிரண்டு நியாயங்களென்பன பிரயோசன மற் றனவேயாம்.

மாதங்கள் பன்னிரண்டென்பன வாதியாக இவர்காட்டிய பன்னிருநியா யங்களிலொன்றும் பரசிவப்பிரபுவின் சம்பந்தமானதாகவின்றி கிற்றலின் சிவசம்பந்தமான தமிழ்த்திருமுறைகள் பன்னிரண்டே என இவர்கூறியது சிவசம்மதமற்றதாகவே விளங்குதல் காண்க. சிவமூர்த்தங்கள் இருபத்தைத் தாதலானும் மஹாசதாசிவமூர்த்திக் கத்தங்கள் ஐம்பதாதலானும் கண்கள் எழுபத்தைத் தாதலானும் அவரது திருத்தலங்களாயிரத்தெட் டாதலானும் அவர் திருநாமங்கள் ஆயிரமும் எண்ணுயிரங்கோடியு மாதலானும் தமிழ்த் திருமுறைகள் இருபத்தைத் துமுதல் எண்ணுயிரங்கோடி யளவினவாதலும் பெறுமென்பார்க்கிவரு மிவரைச் சார்ந்தாரும் என்னுரைப்பரோ அறிதி லேம். இறைவன்றிருவுளத்தினை யாமறிந்தே மல்லேமாதலின் இத்தனை திருமுறைதான் தோன்றுமென வுரைக்கவெம்மாலியலாது. அந்நியதி இறைவனை யன்றிப்பிறரெவருமறிந்தவரல்லர். சைவசம்பந்தமற்ற பன்னி ரண்டு மாதமாதிகளைக் கருதுவோர் சிவசம்பந்தமான எண்ணுயிரம் கோடி யாதிகளையுஞ் சரியெனக்கருதி அடங்குவாராக. இவர்காட்டிய போலிநியா யங்கள் பன்னிரண்டே திருமுறைகள் என்பதனை கிலையுறுத்தாமல் வலியுறு த்து பொலிவழிந்து கெட்டொழிந்தமை காண்க.

முடிப்புரை மறுப்பு.

முடிப்புரையென்ற தலைப்பின்கீழ் இதுகாறும் கூறியவற்றினே இராம லிங்கபிள்ளை சைவசித்தாந்தியுமல்லர் எனப்பலவரைத்து இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களின் பாடல்களானே அவரை மருட்பிரகாசப் பொள்ளலாரென்றும் அவர் பாடல்களை மருட்பாவென்றுத் தாபித்ததாகக் குழறிமிகுமுகின்றனர்.

இவரதாட்சேபங்க ளனைத்திற்கும் தக்கநியாயமுரைத்து மறுத்திருத்த லின் இராமலிங்கபிள்ளைபாடல் அருட்பாவே என்றும் இராமலிங்கபிள்ளை யருட்பிரகாச வள்ளலே என்றும் வச்சிரலேகனமாக கிலையுறுத்தினேம் ஆத லின் அவர்பாக்களை யருட்பாவென்றும் அவரை யருட்பிரகாச வள்ளலா ரென்றும் கூறுவதனால் சிவநிந்தை சிவனடியவாந்நிந்தை திருமுறை நிந் தையாதிய உண்டாகாதென்க. சிவனடியவரான இராமலிங்கபிள்ளை யவர் களையும் அருளாலான அவர்பாடல்களையு நிந்திப்பவர்களே பூர்வபக்கத்தா ருரைத்த நிந்தனைகட்டுரியவர்களென்று அனைவரும்றிந்துகொள்வார்களாக. எமது நியாயவச்சிரகுடாரத்தால் பூர்வபக்கத்தாரெழுதிய இராமலிங்கபிள் ளைபாட லாபாசதர்ப்பணமென்னுங் கண்ணாடிஉடைந்தொழிந்தமைகாண்க.

சித்தாந்தம்.

தேவார திருவாசகங்களுக்குத் தமிழ்வேத மென்ற பெயரையன்றியா ண்டும் அருட்பா எனப்பெயர் கேட்கப்படாமையானும் “எழுதுமாமறையாம் பதிவூத்திசை”. எ-ம். “மிக்க சொற்றமிழினால் வேதமும் பாடினார்”. எ-ம்.

“விருப்புடன் பாடலிசைத்தார் வேதந்தமிழான் விரித்தார்” எ-ம். “தங்கடி குமுள்புறாழ்த்தெழுந்து தமிழ்வேதம் பாடினார் தானம்பெற்றார்” எ-ம். “பெரிய புராணத்துக் கேட்கப்படுதலானும். “சிவாசிரிதானிகார்யானிலேதோக் தானிகுகனிசதிராயிடானிஸுகேயானிக்குத்வாசம்போரனுக்கிரகாத்” என, ஆலாசியமான்மியங் கூறுதல். திருவாசக புத்தகத்தின் முதலில் தமிழ் வேதமாகிய திருவாசகமென்றே “சுவாசகாட்டெழுதியும் வழங்கியும் வருதலானும் விளம்பிவருடல் கார்த்திகை வபக்கத்தார் வெளியிட்டிருவாசகத்தி விவர்களே திருவாசகத்திற்கு, சுவாசகம், மணிவாசகம், தமிழ்வேதம் அம்பலத்தான் எழுதுமறை. எனப்பெயர்கள் என்று காட்டியிருக்கின்றனரேயன்றி அருட்பா எனப்பெயர் என்று காட்டாமையின் அவர்க்கு மதுகருத்தன்றென்றறியப்படுதலானும் மற்றையவைகட்டுமிய்வாறே திருமந்திரமாதிரி வேறுவேறு பெயரிருத்தலானும் அவைகளின் பெயர்களை அருட்பாவென்று வழங்காமையானும் பன்னிரு திருமுறைகட்கன்றி பிறவெவைக்கும் அருட்பா எனப்பெயரிடப்படாதென விதித்தாரெவரு மின்மையானும் அருள்பெற்றார் பாவனைத்தம் அருட்பாவாதலானும் அருள் ஒரு தன்மைய தன்மையானும் தேவாரம் திருவாசகம் திருமந்திர மென்னும் பெயர்களை ஒருவர் தமதுதுவிற்கோ பாடற்கோ இவ்வாராயினது ஆட்சேபத்துக் கிடமாமேயன்றி பன்னிருதிருமுறைகளுக்கு அப்பிரசித்த வசனமான அருட்பா என்பதனை ஒருவர் தந்துவங்கோ பாடற்கோ இவ்வதனால் தேவா, திருவாசகாதி பன்னிரு திருமுறைகளை யெதிர்த்த தாகாமையானும் அருளில் அரையருள் காலரு ளைக்காலருள் வீசுமருள் எனவுண்டோ வென்றுபூர்வபக்கத்தார் கடாவுதல் அருளின் தாரதம்ரியத்தினை ஆகமவளவை யானறியாத தோடத்தாலாதலானும் அருள் நிறைந்துவருறைந்து நிற்குமேயன்றி எல்லாரிடமு மொரோமாதிரியாக நில்லாதென்பதற்கு ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணஞர் சிவகோசரியார் திண்ணஞர் மிழலைக் குறும்பஞர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலியோரின் சரிதங்களை ஊன்றி யாராய்வா ருணர்வாராதலானும் திருநாவுக்கரசு பெருமான் திருமுறைக் காட்டுக் கதவினை அரிதில் திறப்பித்தனாடும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் எளிதிலடைக்கவுந் திறக்கவுந் செய்தனாடும், ஞானசம்பந்தப் பெருமான் யாழ்மூரி பாடியனாடும் பாணனாரா லதனை வீணையில் வாசிக்க முடியாது போயனாடும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாணனார் வீணையைத் தாமெடுத்து வருடிப் பின்னர் சொன்னவுடன் பாணனார் யாழ்மூரி வாசித்தனாடும் திருவாய்மூரு சால்லிச்சென்ற சிவபெருமான் திருநாவுக்கரசருக்கரிதிற் காட்சி கொடுத்தனாடும் ஞானசம்பந்தருக்கெளிதிற் காட்சிகொடுத்தனாடும் வயதின் முதிர்ச்சியாகியிருந்தும் நீலக்கனாராகியர் வயதிற்குறைந்தஞானசம்பந்தப் பெருமானைக் காலில்விழுந்து வணங்கியனாடும் இவரவர்களை வாழ்த்தியனாடும் கண்ணப்பனாரிடவேதனத்தைசிவபெருமான் உண்டருளியனாடும் சிவகோசரியார் ரிவேதனத்தினை யவ்வாறு செய்யாதனாடும் மிழலைக் குறும்பஞர் சுந்தரமூர்த்திப்பெருமானை வழிபட்டணிமாதிரி சித்திபெற்றனாடும் ஏயர்

கோன் கலிக்காமனார் சுந்தரமூர்த்திகளுடன் பகைத்தறவு கொண்டன உம் ஆதிய செயலனைத்தும் அருளின் ஏற்றக்குறைவுகளைக் காட்டுவனவே யாம். அவரவர் பக்குவத்திற் கிணங்க அருள்பெற்றவ ரனைவரும் ஒருநிக ரான அருட் ப் பெற்றவராகார். ஆதலின் இராமலிங்கபிள்ளை தமக்குக் கிடைத்த அருளினவிற்குத் தக்கவாறு பாடினா லுந் தியாகனு லிழுக்கின்றென்றும் அரு ளாற் பிரகாசிப்பானே அருட்சிவபுயன் சிவனும் ஞானதான யோக்கியதை யுடையாரை வளம் சீதிரமுறைகற்புபற்றி இராமலிங்கபிள்ளையவர்கட்கு அருட்பிரகாச வள்ளலாவியுந் பெயரிருத்தவா லிழுக்கின்றென்றும் அனை விரும்புவராக.

வைணவாழ்வாரி லொருவருக் கருண்மாரியெனப் பெயர் வழங்கலும் வரதாசருக்கு அருளாளரெனப் பெயரிருத்தலும் கைத்தகளிக்கார னொரு வனுக்கு அருளாளனெனப் பெயரிருத்ததும் உண்மையின், பூர்வபக்கத்தார் கூற்றுக்கிணங்கி மருளற்க. இராமலிங்க பிள்ளையவர்க ளருட்பிரகாச வள் ளலா ரென்ற பெயரின ராயதனாலும் அவர்பா அருட்பா வாயதனாலும் சை வசமயத்தவருக்கொ ரிழுக்குமின்மையைப்பொதுநிலையுடையார நிவரன்றி யறியாதிரார்.

இதுகாறுங் காட்டிய நியாயங்களால் இராமலிங்க பிள்ளை அவர்களை அருட்பிரகாச வள்ளலென்றும் அவர்பாடல்க ளருட்பாவே யென்றும் நிலை யுற்று நின்றவின் பூர்வபக்கத்தாரின் மறுப்பறுப் புண்டழிந்தமையும் இராம லிங்கபிள்ளையவர்கள் அருட்பிரகாச வள்ளலாரும், அவர் பாக்களருட்பாக் களுமாகவே நின்றலையும் காண்க.

இராமலிங்கபிள்ளையவர்களின் பாடல்களைப் பழகியவர்கள், தேவார திருவாசகாதி தமிழ்வேதங்களைப் பாராயணஞ்செய்யத்தக்க பக்குவிகளா வார்கள். பின்னர்சிவதிட்சையுடையவர்களேல் தமிழ்வேதபாராயணராவார். ஆதலின் அனைவரானும் பொதுவாகப் படிக்கத்தக்க இனிமையும் அன்பி லக்கணமு நிறைந்த அருட்பாவெனப் பெயரிய அவர் பாடல்களை இகழ் தல் எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளின இகழ்ந்ததாகும். காரணம் அப்பரம் பொருளின் கல்யாண குணங்களையே அவைகொண்டு நின்றவாலென் றுணர்க.

அருளின் தாரதம்மிய மாதிகளையுஞ் சைவ சித்தாந்த வேறுபாடுகளை யும் இரண்டாம் பாகத்தில் நன்கு விளக்குதும் ஆண்டுக் கண்க.

பக்கத்,
வார்களாக.
ராமலிங்கர்
மரச

இராமலிங்கபிள்ளை பாடலாபாச தர்ப்பண கண்
நியாயவச்சிரகூடாரம்

முற்றிற்று.

